

www.libtool.com.cn

2905 f. 97

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

60

www.libtool.com.cn

D. IMPERATORIS
MARCI ANTONINI
COMMENTARIORVM
QVOS SIBI IPSI SCRIPSIT
LIBRI XII.

AD
OPTIMORVM LIBRORVM FIDEM
DILIGENTER RECOGNITI.

EDITIO STEREOITYPA.

2905 8-37

99 A13
www.libtool.com.cn

Indian Institute, Oxford.

THE MALAN LIBRARY

PRESENTED

BY THE REV. S. C. MALAN, D.D.,

VICAR OF BROADWINDSOR,

January, 1885.

**D. IMPERATORIS
MARCI ANTONINI
COMMENTARIORUM
QUOS SIBI IPSI SCRIPSIT
LIBRI XII.**

**AD
OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM
DILIGENTER RECOGNITUM
CUM
SELECTA VARIETATE LECTIONIS
ET
ADNOTATIONIBUS CRITICIS.**

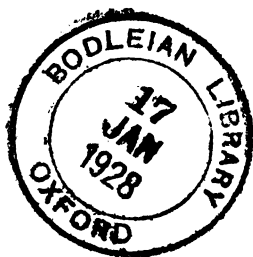
**CURAVIT
IO. MATTH. SCHULTZ.**

EDITIO STEREOTYPA.

**LIPSIAE
SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITZ.
1829.**

Kadenpreis 4 Groschen.

www.libtool.com.cn

LECTORI BENEVOLO

www.libtool.com.cn

S. P. D.

IO. MATTH. SCHVLTZ.

Quem Tibi secundis meis curis correctio-
rem et emendatiorem trado libellum — cer-
te ut correctior et emendatior prodiret ope-
ram dedi — eum iam ante viginti annos, ca-
ptus singularibus eius dotibus et iuvenil-
quodam fervore incitatus, emendare et illu-
strare constitueram tantoque studio subsidia
critica undique comparaveram, ut in eam
rem plus facerem impensarum, quam mea
ferebant fortunae, ideoque cogerer iniquis-
simo tempore, quo nec praeparatum mihi
erat otium, neque animus curis vacuus, opus
semel susceptum properantius absolvere. It
accidit, quod non poterat non accidere: cura
in his D. Antonini reliquiis recognoscendis
et emendandis posita non omni ex parte in
effectum est, quod spectaveram. Quamquan

MARK. ANT.

enim Editionum antiquarum typis exscriptarum et Codicum manu scriptorum auxilio multifariam mea opella correctiores prodierunt, quam inde a Gatakeri temporibus legebantur, tamen omnia emendandi impetu transverse actus tribus quatuorve in locis tam iratam expertus sum D. Criticam, ut sanissima a me primum corrumpere. Atque haec peccata mea quam clamose monstrata sint, quot quantasque temeritatis illius iuvenilis poenas et dederim et ad hunc usque diem luam, exponere neque iuvat, nec, si recte iudico, huius est loci. Id, quod ad rem pertinet, praeterire non possum, me per decem fere annos rarius hunc scriptorem in manus sumpsisse, non solum quod ad alia agenda avocarer, sed maxime propterea, quod palam significatum esset, virum quendam *ῥητορικῶν* in hoc scriptore recensendo et *τεχνικῶς* emendando occupatum esse. Qua de re certior factus quum facile intelligerem, talem virum, qualem se ipse, ni fallor, digito monstrat, in critica veterum scriptorum tractatione din et cum laude versatum, si sarcinulis a me collectis in otio et ex artis regulis usus fuisset, multo melius de his commentariis Antoninianis meritum, quam ego, sine duce, sine monitore in hoc literarum stadium ingressus, vel diligen-

tissima opera mereri possem, consilium eos porro illustrandi prorsus abieci, etsi multa iam habebam collecta et consignata, quibus adiuuaretur intelligentia eorum locorum, quae interpretis potius, quam critici, curam flagitare viderentur. *Postquam vitae consilia eversa, fortunas perturbatas viderem, adversis rebus afflictus, curisque quotidianis pressus et tantum non oppressus identidem redibam ad libellum, cui olim in simili vitae statu tantum solatii debueram, quantum nulli alii, meque ipse obsecrans, ne immemor essem sanctissimorum praeceptorum: ipsa adeo praeposita (προηγούμενα), ideoque etiam vitae consilia, etsi per se honesta, μεθ' ὑπεταγμένως tantum esse sectanda; hunc quoque vitae esse fructum, ut sensui asperum, ita menti salubrem, pati et perpeti didicisse; semper inter homines fuisse semperque futuros, qui nunc palam optimum quemque convicii proscindant, nunc clam absentes rodant amicos; nostrum esse, illorum peccata apud ipsos relinquere, nec ad nos transferre; cunctos, etiam nigros illos, quos poeta Romanum cavere iubet, invitos peccare et pro veris bonis venari opinata; non curandum, quid alii de nobis sentiant aut dicant aut scribant, sed diligenter studendum ne quis, etiamsi ingenium et acumen et iudi-*

cium subactum in nobis desideret, si modo verus esse velit, supinae socordiae et indiligentiae nos reos faciat — horum igitur et similium praeceptorum ne immemor essem, me obsecrans, paulatim animum revocavi ad libri illius studium temporibus remissum, nunquam prorsus intermissum. Sed quoties redibam ad libellum mihi inter paucos carum, toties me pudebat pigebatque piaculi aliquando in Manes D. Antonini a me commissi, ideoque, postquam tredecim annos frustra expectaveram recensionem commentariorum Antonini omnibus numeris absolutam, atque consilium ceperam eos in scholis publicis interpretandi, cogitare coepi de editione illorum emendatiore, eaque et parvo parabili et scholis academicis accommodata, quae selectam varietatem lectionis et breves notas criticas contineret, ex quibus intelligi posset, quid in contextu, quem vocant, Antonini sive Editionum antiquissimarum typis exscriptarum sive Codicum manu scriptorum fide niteretur, quidve a Criticorum ingenio profectum esset. Nam quum praeter Codicem Palatinum, quem typis exscribi curavit Guil. Xylander, sed non admodum diligenter, quod neminem, qui notas et interpretationem doctissimi viri cum Graecis contulerit, latebit, unius tantum Codicis, qui to-

tum opus complecteretur, Vaticani, eiusque non optimaе notae, lectiones innotuissent, multaque exstarent in parvi voluminis libello aperte a librariis corrupta, quae Criticorum, inprimis Xylandri, Jac. et Mer. Casaubonorum, Gatakeri, Reiskii, Mori, arte persanata videbantur, nefas habebam, non uti paratis, omnesque emendationes a doctorum ingenio profectas a contextu procul habere. Constitueram igitur VV. DD. coniecturas in ordinem recipere eas, quae omnes veritatis numeros implere videbantur iis in locis, ubi Edd. antt. et Codd. lectio sensu prorsus cassa simulque ita comparata esset, ut una tantum ratione emendari posset. Contra ubi contextus quidem manifesto depravatus esset, sed ita, ut aliae atque aliae ad eum emendandum viae pari fere probabilitate possent iniiri, vulgatam et tralatitiam lectionem servandam putabam et in notis indicandum, quid Criticis visum esset de restituenda lectionis veritate. Haec dum lente agebam, allata mihi est Editio novissima Parisiensis, anno saeculi, quod agimus, XVI. curata ab Adamantino Coraio, Smyrnaeo, Medicinae Doctore et Criticorum in Galliis principe, qui voluit hos commentarios constituere Partem quartam *Παρίγων τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης*, quam nobilissimo consilio et laudabili diligentia

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn
ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

**ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ**

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

ΠΑΡΑ τοῦ πάππου Οὐήρου, τὸ καλῶθης καὶ ἀδργητων.

β'. Παρὰ τῆς δόξης καὶ μνήμης, τῆς περὶ τοῦ γενήσαντος, τὸ αἰδήμον καὶ ἀφένικόν.

γ'. Παρὰ τῆς μητρὸς, τὸ θεοσεβὲς καὶ μεταδοτικόν· καὶ ἐφεκτικόν αὐτόν μογον τοῦ κακοποιεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπὶ ἐννοίας γίνεσθαι τοιαύτης. Ἐτι δὲ τὸ λιτόν κατὰ τὴν διαίταν καὶ πόρρω τῆς πλουσιακῆς διαγωγῆς.

δ'. Παρὰ τοῦ προπάππου, τὸ μὴ εἰς δημοσίας διατριβὰς φοιτῆσαι· καὶ τὸ ἀγαθοῖς διδασκάλοις κατ' οἶκον χρῆσασθαι, καὶ τὸ γινῶναι, ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα δεῖ ἐκτενῶς ἀναλίσκειν.

ε'. Παρὰ τοῦ τροφῆως, τὸ μῆτε Πρασιανός, μῆτε Βενετιανός, μῆτε παλμουλάριος ἢ σκουτάριος γενέ-

Μ. ΑΝΤ.

Α

εἶναι καὶ τὸ φερέπονον καὶ διλογδεῖς καὶ αὐτοῦργικόν· καὶ τὸ ἀπολύπραγμον· καὶ τὸ δυσπρόσδεκτον διαβολῆς.

δ'. Παρὰ Διογνήτου, τὸ ἀκενόσπουδον· καὶ τὸ ἀπιστητικόν τοῖς ὑπὸ τῶν τετρατευομένων καὶ γοῇ των περὶ ἐπιδῶν, καὶ περὶ διαιμόνων ἀποπομπῇ καὶ τῶν τοιούτων λεγομένοις· καὶ τὸ μὴ ὀρευγοτροφεῖν, μηδὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιτοῇσθαι· καὶ τὸ ἀνέχεσθαι παρρησίας· καὶ τὸ οἰκειωθῆναι φιλοσοφίᾳ καὶ τὸ ἀκοῦσαι, πρῶτον μὲν Βακχίου, εἶτα Ταντάσιδος καὶ Μαρκιανοῦ· καὶ τὸ γράψαι διαλόγους ἐκ παιδί· καὶ τὸ σκίμπος καὶ δορῶς ἐπιθυμῆσαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα τῆς Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς ἐχόμενα.

ε'. Παρὰ Ρουστίκου, τὸ λαβεῖν φαντασίαν τοῦ χρηστῆς διορθώσεως καὶ θεραπείας τοῦ ἥθους· καὶ τὸ μὴ ἐκτραπῆναι εἰς ζῆλον σοφιστικόν, μηδὲ [τὸ συγγράφειν περὶ τῶν θεωρημάτων, ἢ προτρεπτικὰ λογάρια διαλέγεσθαι, ἢ φαντασιοπλήκτως τὸν ἀσκητικόν, ἢ τὸν εὐεργετικόν ἄνδρα ἐπιδείκνυσθαι· καὶ τὸ ἀποστῆναι ῥητορικῆς, καὶ ποιητικῆς, καὶ ἀστειολογίας· καὶ τὸ μὴ ἐν στολῇ κατ' οἶκον περιπατεῖν, μηδὲ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν· καὶ τὸ τὰ ἐπιστολὰ ἀφελῶς γράφειν, οἷον τὸ ὑπ' αὐτοῦ τούτου ἀπὸ Σιναιέσης τῇ μητρὶ μου γραφέν· καὶ τὸ πρὸς τοὺς χαλεπήναντας καὶ πλημμελήσαντας εὐανακλήτως καὶ εὐδιαλλάκτως, ἐπειδὴν τάχιστα αὐτοὶ ἐπανελθεῖν ἐθελήσωσι, διακτεῖσθαι· καὶ τὸ ἀκριβῶς ἀναγινώσκειν, καὶ μὴ ἀρκεῖσθαι περινοοῦντα δλοσχερῶς· μηδὲ τοῖς περιπαλοῦσι ταχέως συγκατατιθεσθαι· καὶ τὸ ἐν-

τυχῶν τοῖς Ἐπικτητείοις ὑπομνήμασιν, ὧν οἴκοθεν μετέδωκε.

η. Παρὰ Ἀπολλωνίου, τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀναμφιβόλως ἀκύβευτον· καὶ πρὸς μηδὲν ἄλλο ἀποβλέπειν, μηδὲ ἐπ' ὀλίγον, ἢ πρὸς τὸν λόγον· καὶ τὸ αἰετμοιον, ἐν ἀληθείαις ὁξείαις, ἐν ἀποβολῇ τέκνον, ἐν μακραῖς νόσοις· καὶ τὸ ἐπὶ παραδείγματος ζῶντος ἰδεῖν ἐναργῶς, ὅτι δύναται ὁ αὐτὸς σφοδρότατος εἶναι καὶ ἀναιμῆτος· καὶ τὸ ἐν ταῖς ἐξηγήσεσι μὴ δυσχεραντικόν· καὶ τὸ ἰδεῖν ἀνθρώπον σαφῶς ἐλάττω τῶν ἑαυτοῦ καλῶν ἡγοῦμενον τὴν ἐμπειρίαν, καὶ τὴν ἐντρέχειαν τὴν περὶ τὸ παραδιδόναι τὰ θεωρήματα· καὶ τὸ μαθεῖν, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὰς δοκούσας χάριτας παρὰ φίλων, μῆτε ἐξητιώμενον διὰ ταῦτα, μῆτε ἀναισθητῶς παραπέμποντα.

θ'. Παρὰ Σέξτου, τὸ εὐμένες· καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ οἴκου τοῦ πατρωνομουμένου· καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ κατὰ φύσιν ζῆν· καὶ τὸ σεμνὸν ἀπλάστως· καὶ τὸ στοχαστικὸν τῶν φίλων κηδεμονικῶς· καὶ τὸ ἀνεκτικὸν τῶν ἰδιωτῶν, καὶ τὸ ἀθιώρητον τῶν οἰομένων· καὶ τὸ πρὸς πάντας εὐάρμοστον, ὥστε κολακείας μὲν πάσης προσηνιστέραν εἶναι τὴν δμιλίαν αὐτοῦ, αἰδεσιμώτατον δὲ αὐτοῖς ἐκείνοις παρ' αὐτὸν ἐκείνον τὸν καιρὸν εἶναι· καὶ τὸ καταληπτικῶς καὶ ὁδῶν ἐξευρέτικόν τε καὶ τακτικὸν τῶν εἰς βίον γκαλῶν δογμάτων· καὶ τὸ μηδὲ ἔμφασιν ποτα ὀργῆς, ἢ ἄλλου τινὸς πάθους παρασχεῖν, ἀλλὰ ἅμα μὲν ἀπαθέστατον εἶναι, ἅμα δὲ φιλοστοργότατον· καὶ τὸ

εὐφημον, καὶ τοῦτο ἀποφητί· καὶ τὸ πολυμαθὲς ἀνεπιφάντως.

ι. Παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ γραμματικοῦ, τὸ ἀνεπί-
πληκτον· καὶ τὸ μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν
βάρβαρον, ἢ οὐλοικόν τι, ἢ ἀπηχὲς προεινεκαμένων,
ἀλλ' ἐπιδειξίως αὐτὸ μόνον ἐκείνο, ὃ ἔδει εἰρησθαι,
προφέρεσθαι, ἢ τρόπῳ ἀποκρίσεως, ἢ συνεπιμαρ-
τυρήσεως, ἢ συνδιαλήψεως περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγμα-
τος, οὐχὶ περὶ τοῦ φήματος, ἢ δι' ἑτέρας τινὸς τοιαύ-
της ἐμμελοῦς παρυνπομνήσεως.

ια. Παρὰ Φρόντωνος, τὸ ἐπιστῆσαι, αἶα ἢ τυ-
ραννικὴ βασκανία, καὶ ποικιλία, καὶ ὑπόκρισις, καὶ
ὅτι ὥς ἐπίπαν οἱ καλούμενοι οὗτοι παρ' ἡμῖν εὐπα-
τρίδαι, ἀστοργότεροί πως εἰσὶ.

ιβ. Παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πλατωνικοῦ, τὸ μὴ
πολλάκις, μηδὲ χωρὶς ἀνάγκης λέγειν πρὸς τινα, ἢ ἐν
ἐπιστολῇ γράφειν, ὅτι ἀσχολὸς εἰμι· μηδὲ διὰ τού-
του τοῦ τρόπου συνεχῶς παραιτεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς
πρὸς τοὺς συμβιωῦντας σχέσεις καθήκοντα, προβαλ-
όμενον τὰ περισσιτώτα πράγματα.

ιγ. Παρὰ Κατούλου, τὸ μὴ ὀλιγόφως ἔχειν φίλου
αἰτιωμένον τι, κἂν τύχη ἀλόγως αἰτιώμενος, ἀλλὰ
παιρᾶσθαι καὶ ἀποκαθιστάναι ἐπὶ τὸ σύνηθες· καὶ
τὸ περὶ τῶν διδασκάλων ἐκθύμως εὐφημον, οἷα τὰ
περὶ Δομιτίου καὶ Ἀθηνοδότου ἀπομνημονευόμενα·
καὶ τὸ περὶ τὰ τέκνα ἀληθινῶς ἀγαπητικόν.

ιδ. Παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Σιουήρον, τὸ φιλοί-
κειον, καὶ φιλόληθες, καὶ φιλοδίκαιον· καὶ τὸ δι'
αὐτὸν γινῶναι Θρασίαν, Ἐλβίδιον, Κάτωνα, Δίωνα,

Βροῦτον, καὶ φαντασίαν λαβεῖν πολιτείας ἰσονόμου, κατὰ ἰσότητα καὶ ἰσηγορίαν διοικουμένης, καὶ βασιλείας τιμώσης πάντων μάλιστα τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀρχομένων· καὶ ἔτι παρ' αὐτοῦ τὸ δμαλὲς καὶ δμότονον ἐν τῇ τιμῇ τῆς φιλοσοφίας· καὶ τὸ εὐπορητικόν, καὶ τὸ εὐμετάδοτον ἐκτενῶς, καὶ τὸ εὐελπί, καὶ τὸ πιστευτικόν περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν φίλων φιλεῖσθαι· καὶ τὸ ἀνεπίκρυπτον πρὸς τοὺς καταγνώσεως ὑπ' αὐτοῦ τυγχάνοντας· καὶ τὸ μὴ δεῖσθαι στοχασμοῦ τοὺς φίλους αὐτοῦ περὶ τοῦ, τί θέλει ἢ τί οὐ θέλει, ἀλλὰ δῆλον εἶναι.

ιε. Παρὰ Μαζῖμου, τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ, καὶ κατὰ μηδὲν περίφορον εἶναι· καὶ τὸ εὐθυμον ἔν τε ταῖς ἄλλαις περιστάσεσι, καὶ ἐν ταῖς νόσοις· καὶ τὸ εὐκρατον τοῦ ἡθους, καὶ μειλίχιον, καὶ γεραρόν· καὶ τὸ οὐ σχετλίως κατεργαστικόν τῶν προκειμένων· καὶ τὸ πάντας αὐτῷ πιστεῦειν, περὶ ὧν λέγοι, ὅτι οὕτως φρονεῖ, καὶ περὶ ὧν πράττει, ὅτι οὐ κακῶς πράττει· καὶ τὰ ἀθαύμαστον, καὶ ἀνέκπληκτον, καὶ μηδαμοῦ ἐπειγόμενον, ἢ ὀκνοῦν, ἢ ἀμηχανοῦν, ἢ κατηφές, ἢ προσεσηρδός, ἢ πάλιν θυμούμενον, ἢ ὑφορώμενον· καὶ τὸ εὐεργετικόν, καὶ τὸ συγγνωμονικόν, καὶ τὸ ἀψευδές, καὶ τὸ ἀδιαστρόφον μᾶλλον, ἢ διορθουμένου φαντασίαν παρέχειν· καὶ ὅτι οὔτε ᾗδη ἤν ποτέ τις ὑπερορᾶται ὑπ' αὐτοῦ, οὔτε ὑπέμεινεν ἄν κρείττονα αὐτοῦ αὐτὸν ὑπολαβεῖν· καὶ τὸ εὐχαριεντίζεσθαι.

ις. Παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ ἡμερον, καὶ μενετικόν ἑξαλεύτως ἐπὶ τῶν ἐξητασμένως κριθέντων· καὶ τὸ

ἐκινέδοξον περὶ τὰς δοκούσας τιμὰς· καὶ τὸ φιλό-
 πονον καὶ ἐνδελεχές· καὶ τὸ ἀκουστικὸν τῶν ἔχον-
 των τι κοινωφελές εἰσφέρειν· καὶ τὸ ἀπαρατρέπτως
 τοῦ κατ' ἀξίαν ἀπονεμετικὸν ἐκᾶστω· καὶ τὸ ἔμπει-
 ρον, ποῦ μὲν χρεία ἐντάσεως, ποῦ δὲ ἀνέσεως· καὶ
 τὸ παῦσαι τὰ περὶ τοὺς ἐρωτας τῶν μεираκίων· καὶ
 ἡ κοινονοημοσύνη· καὶ τὸ ἐφίῃσθαι τοῖς φίλοις μή-
 τε συνδειπνεῖν αὐτῷ πάντως, μήτε συναποδημεῖν
 ἐπάναγκες· αἱ δὲ ὅμοιον αὐτὸν καταλαμβάνεσθαι
 ὑπὸ τῶν διὰ χρείας τινὰς ἀπολειφθέντων· καὶ τὸ
 ζητητικὸν ἀκριβῶς ἐν τοῖς συμβουλίαις, καὶ ἐπίμονον,
 ἀλλ' οὐ τὸ προαπίστη τῆς ἐρεύνης, ἀρκεσθίς ταῖς
 προχείροις φαντασίαις· καὶ τὸ διατηρητικὸν τῶν φί-
 λων, καὶ μηδαμοῦ ἀψίκορον, μηδὲ ἐπιμανές· καὶ τὸ
 αὐταρκές ἐν παντί, καὶ τὸ φαιδρόν· καὶ τὸ πόρρω-
 θεν προνοητικόν, καὶ τῶν ἐλαχίστων προδιοικητικὸν
 ἀτραγώδως· καὶ τὸ τὰς ἐπιβοήσεις καὶ πῦσαν κολα-
 κίαν ἐπ' αὐτοῦ σταλῆναι· καὶ τὸ φυλακτικὸν αἰεὶ
 τῶν ἀναγκαίων τῇ ἀρχῇ, καὶ ταμειυτικὸν τῆς χορη-
 γίας, καὶ ὑπομενετικὸν τῆς ἐπὶ τῶν τοιούτων τινῶν
 καταιτιάσεως· καὶ τὸ μήτε περὶ [τοὺς] Θεοὺς δεισι-
 θαῖμον, μήτε περὶ ἀνθρώπους δημοκοπικόν, ἢ ἀρε-
 σκυτικόν, ἢ ὀχλοχαρές, ἀλλὰ νῆφον ἐν πᾶσι, καὶ βέ-
 βαιον, καὶ μηδαμοῦ ἀπειρόκαλον, μηδὲ καινοτόμον.
 Καὶ τὸ τοῖς εἰς εὐμάρειαν βίου φέρουσί τι, ὧν ἡ τύ-
 χη παρέχει δαψίλειαν, χρηστικὸν αὐτόφως ἅμα καὶ
 ἀπροφασίστως, ὥστε παρόντων μὲν ἀνεπιτηδεύτως
 ἔπιτεσθαι, ἀπόντων δὲ μὴ δεῖσθαι, καὶ τὸ μηδὲ ἄν τινα
 ἀπεινῇ, μήτε ὅτι σοφιστής, μήτε ὅτι οὐγενέκλος, μήτε

οτι σχολαστικός, ἀλλ' οτι ἀνὴρ πέποιθός, τάλειος, ἀκολάκευτος, προεστάναι δυνάμενος καὶ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλων. Πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ τὸ τιμητικὸν τῶν ἀληθῶς φιλοσοφούντων, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐκ ἐξονειδιστικόν, οὐδὲ μὴν εὐπαράγωγον ὑπ' αὐτῶν· ἔτι δὲ τὸ εὐόμιλον, καὶ εὐχαρι οὐ κατακόρος· καὶ τὸ τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικὸν ἐμμέτρως, οὔτε ὥς ἂν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλωπισμὸν, οὔτε μὴν ὀλιγώρως· ἀλλ' ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσαχὴν εἰς ὀλέγιστα ἱατρικῆς χρήζειν, ἢ φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐκτός· Μάλιστα δὲ τὸ παραχωρητικὸν ἁβασκάνως τοῖς δυνάμιν τινα κερτημένοις, οἷον τὴν φραστικὴν, ἢ τὴν ἔξ ἱστορίας νόμων, ἢ ἐθῶν, ἢ ἄλλων τινῶν πραγμάτων· καὶ συσπευδαστικὸν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστοι κατὰ τὰ ἴδια προτερήματα εὐδοκιμῶσι· πάντα δὲ κατὰ τὰ πάτρια πράσσωσιν, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ἐπιτηδεύων φαίνεσθαι, τὸ τὰ πάτρια φυλάσσειν. Ἐτι δὲ τὸ μὴ εὐμετακίνητον καὶ ῥιπταστικόν, ἀλλὰ καὶ τόποις, καὶ πράγμασι τοῖς αὐτοῖς ἐνδιατριπτικόν· καὶ τὸ μετὰ τοὺς παροξυσμοὺς τῆς κεφαλαλγίας, νεαρὸν εὐθύς καὶ ἀκμαῖον πρὸς τὰ συνήθη ἔργα· καὶ τὸ μὴ εἶναι αὐτῷ πολλὰ τὰ ἀπόρρητα, ἀλλὰ ὀλίγιστα καὶ σπανιώτατα, καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῶν κοινῶν μόνον· καὶ τὸ ἔμφορον καὶ μεμετρημένον ἔν τε θεωρίῳ ἐπιτελεῖσαι, καὶ ἔργων κατασκευαῖς, καὶ διανομαῖς, καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἀνθρώποις πρὸς αὐτὸ [δὲ] τὸ δῖον πρᾶχθῆναι δεδορκότος, οὐ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῖς πρᾶχθῆσιν εὐδοξίαν· Οὐκ ἐν ἄωρῃ λούσσης, οὐχὶ φιλοκοδόμος, οὐ περὶ τὰς ἐδωδὰς ἐπινοητής, οὐ περὶ ἐσθῆτων ὑφάς.

καὶ χρόας, οὐ περὶ σωμάτων ὥρας. Ἡ ἀπὸ Λατίου
στολὴ ἀνάγονσα ἀπὸ τῆς καίτης ἐπαύλειας, καὶ τῶν ἐν
Λαυονβίᾳ καὶ πολλὰ· τῶν τελευτῶν ἐν Τούσσελοις παρ-
αιτουμένῃ ὡς ἐκρήσαντο, καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος.
Οὐδὲν ἀπηνίς, οὐδὲ μὴν ἀδυσώπητον, οὐδὲ λάβρον,
οὐδὲ, ὡς ἂν ~~τινα~~ ~~ἐκπεῖν~~ ~~ποτε~~, ~~ὡς~~ ~~ἰ~~ ~~δρῶ~~ ~~το~~· ἀλλὰ
πάντα διειλημμένα λοιογίσθαι, ὡς ἐπὶ σχολῇ, ἀτα-
ράχως, ταταγμένως, ἐφθωμένως, συμφώνως ἑαυτοῖς.
Ἐφαρμόσας δ' ἂν αὐτῶν τὸ περὶ τοῦ Σαρκράτους
μνημονεύοντος, ὅτι καὶ ἀπείχεσθαι καὶ ἀπολαύειν
ἐδύνατο τούτων, ὧν πολλοὶ πρὸς τε τὰς ἀποχὰς ἀ-
σθενῶς, καὶ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις ἐνδοτικῶς ἔχουσι,
Τὸ δὲ ἰσχύειν καὶ ἔτι καρτερεῖν καὶ ἑνῇ φρενὶ ἐκατέ-
ρη, ἀνδρὸς ἐστὶν ἄριστον καὶ ἀήττητον ψυχὴν ἔχον-
τος, οἷον ἐν τῇ νόσῳ τῇ Μαξιμίῳ.

ἰς. Παρὰ τῶν Θεῶν, τὸ ἀγαθοῦς πάππους, ἀγα-
θοῦς γονίας, ἀγαθὴν ἀδελφὴν, ἀγαθοῦς διδασκά-
λους, ἀγαθοῦς οἰκίους, συγγενεῖς, φίλους, σχεδὸν
ἀπαντας ἔχειν. Καὶ ὅτι περὶ οὐδένα αὐτῶν προέ-
πασον πλημμελῆσαι τι, καίτοι διάδοσιν ἔχων τοιαύ-
την, ἀφ' ἧς, εἰ ἔτυχε, κἂν ἔπραξέ τι τοιοῦτο· τῶν
Θεῶν δὲ εὐποιᾶ, τὸ μηδεμίαν συνδρομὴν πραγμάτων
γενέσθαι, ἥτις ἔμελλέ μοι εἰλέξειν. Καὶ τὸ μὴ ἐπὶ
πλέον ἐκτραφεῖναι παρὰ τῇ παλλακῇ τοῦ πάππου·
καὶ τὸ τὴν εἶσαν διασῶσαι· καὶ τὸ μὴ πρὸ ὥρας ἀν-
δρωθῆναι, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐπιλαβεῖν τοῦ χρόνου. Τὸ
ἄρχοντι καὶ πατρὶ ὑποταχθῆναι, ὃς ἔμελλε πάντα
τὴν τέφρον ἀφαιρήσειν μοῦ, καὶ εἰς ἔννοιαν ἀΐειν τοῦ,
ὅτι θνητὸν ἐστίν, ἐν αὐτῇ βιοῦντα μήτε δορυφορῇ-

σεων χρηζέειν, μήτε ἐσθίωνων σημειωτῶν, μήτε λαμπάδων, καὶ ἀνδριάντων [τοιῶνδ' ἐτινων], καὶ τοῦ ὁμοίου κόμπου· ἀλλ' ἔστιν ἐγγυτάτω ἰδιώτου συστάλλειν ἑαυτὸν, καὶ μὴ διὰ τοῦτο ταπεινότερον, ἢ θαυμάσιον ἔχειν πρὸς τὰ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἡγεμονικῶς πραχθῆναι δοῦναι. Τὸ ἀδελφοῦ τοιοῦτου τυχεῖν, δυναμένου μὲν διὰ ἡθους ἐπεγείραι με πρὸς ἐπιμίλειαν ἑμαυτοῦ, ἅμα δὲ καὶ τιμῇ καὶ στοργῇ εὐφραίνοντός με· τὸ παιδί μοι ἀφ' οὗ μὴ γινέσθαι, μηδὲ κατὰ τὸ σωματίον διάστροφα· τὸ μὴ ἐπὶ πλέον με προκόψαι ἐν ῥητορικῇ, καὶ πειρητικῇ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν, ἐν οἷς ἴσως ἂν κατεσχέθην, ἐκ ἡσθόμην ἑμαυτὸν εὐδόπως προῖόντα. Τὸ φθάσαι τοὺς τροφίας ἐν ἀξιώματι καταστήσαι, οὐδ' ἡ ἐδόκουν μοι ἐπιθυμεῖν, καὶ μὴ ἀναβλέσθαι ἐλπίδι τοῦ με, ἐπεὶ νέοι ἔτι ἦσαν, ὥστερον αὐτὸ πράξειν. Τὸ γινώσκειν Ἀπολλώνιον, Ρούστικον, Μάξιμον. Τὸ φαντασθῆναι περὶ τοῦ κατὰ φύσιν βίου ἐναργῶς καὶ πολλὰς, οἷός τις ἐστι· ὥστε, ὅσον ἐπὶ τοῖς Θεοῖς, καὶ ταῖς ἐκείθεν δόσεσι καὶ συλλήψεσι καὶ ἐπιπτοίαις, μηδὲν κωλύειν ἤδη κατὰ φύσιν ζῆν με, ἀπολείπειν δὲ ἔτι τούτου παρὰ τὴν ἐμὴν αἰτίαν, καὶ παρὰ τὸ μὴ διατηρεῖν τὰς ἐκ Θεῶν ὑπομνήσεις, καὶ μονορουχὶ διδυσκαλίᾳ· τὸ ἀντισχεῖν μοι τὸ σῶμα ἐπὶ τοσοῦτον ἐν τοιούτῳ βίῳ· τὸ μήτε Βενεδίκτης ἄψασθαι, μήτε Θεοδότου, ἀλλὰ καὶ ὥστερον ἐν ἐρωτικοῖς πάθεισι γινόμενον ἡγιάσαι· τὸ χαλεπήσαντα πολλὰς Ρουστικῆς, μηδὲν πλέον πρῶξαι, ἐφ' ᾧ ἂν μετέγων· τὸ μᾶλλον ἔτι νέαν τελευτῶν τὴν τεκοῦσαν,

ὁμως οἰκῆσαι μετ' ἐμοῦ τὰ τελευταῖα ἔτη. Τὸ δὲ σά-
 κης ἐβουλήθη ἐπικουρῆσαι τινι πενομένῳ, ἢ εἰς ἄλ-
 λο τι χρήζοντι, μηδέποτε ἀκοῦσαί με, ὅτι οὐκ ἔστι
 μοι χρήματα, ὅθεν γένηται· καὶ τὸ αὐτῷ ἐμοὶ χρεῖαν
 ὁμοίαν, ὥς παρ' ἑτέρου μεταλαβεῖν, μὴ συμπεσεῖν·
 τὸ τὴν γυναῖκα τοιαύτην εἶναι, οὕτως μὲν πειθή-
 νιον, οὕτω δὲ φιλόστοργον, οὕτω δὲ ἀφελή· τὸ ἐπι-
 τηδεῖων τροφῶν εἰς τὰ παῖδια εὐπορῆσαι. Τὸ δὲ
 ὄνειράτων βόηθήματα δαθῆναι, ἄλλα τε, καὶ ὥς
 μὴ πτύνειν αἷμα καὶ μὴ ἰλιγγιᾶν, καὶ τούτου ἐν
 Καινῇ ὥσπερ χρήση· ὅπως τε ἐπεθύμησα φιλοσο-
 φίας, μὴ ἐμπεσεῖν εἰς τινὰ σοφιστήν, μηδὲ ἀποκα-
 θίσαι ἐπὶ τοὺς συγγραφεῖς, ἢ συλλογισμοὺς ἀνα-
 λύνειν, ἢ περὶ τὰ μετεωρολογικὰ κατὰ γίνεσθαι. Πάν-
 τα γὰρ ταῦτα θιῶν βοηθῶν καὶ τύχης δεῖται.

Τὰ ἐν Κουάδοις πρὸς τῷ Γρανοῦρα.

B I B Λ Ι Ο Ν · Β .

ἘΝΘΕΝ προλέγειν ἑαυτῷ· Συντεύζομαι περιέρ-
 γῳ, ἀχαρίστῳ, ὑβριστῇ, δολερῷ, βασκάνῳ, ἀκοινω-
 νήτῳ. Πάντα ταῦτα συμβέβηκεν ἐκείνοις παρὰ τὴν
 ἄγνοιαν τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν. Ἐγὼ δὲ, τεθεω-
 ρηκὼς τὴν φύσιν τοῦ ἀγαθοῦ, ὅτι καλὸν, καὶ τοῦ
 κακοῦ, ὅτι αἰσχρὸν, καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ ἁμαρτάνον-
 τος φύσιν, ὅτι μοι συγγενὴς, οὐχὶ αἵματος ἢ σπέρ-
 ματος τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ νοῦ, καὶ θείας ἀπομοίρας
 μέτοχος, οὔτε βλαβῆναι ὑπὸ τινος αὐτῶν δύναμαι·
 αἰσχυρῷ γὰρ με οὐδεὶς περιβάλλει· οὔτε ἐργίξεσθαι

τῷ συγγενεῖ δύναμαι, οὕτε ἀπέχθεσθαι αὐτῷ. Γε-
γόμεν γὰρ πρὸς συναργίαν, ὥς πόδες, ὥς χεῖρες,
ὥς βλέφαρα, ὥς οἱ στοῖχοι τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω
ὀδόντων. Τὸ οὖν ἀντιπράσσειν ἀλλήλοις, παρὰ φύ-
σιν· ἀντιπρακτικὸν δὲ τὸ ἀγανακτεῖν καὶ ἀποστρέ-
φεισθαι.

www.libtool.com.cn

β'. Ὁ τί ποτε τοῦτο εἰμι, σαρκία ἐστὶ καὶ πνευ-
μάτιον, καὶ τὸ ἡγεμονικόν. Ἄφες τὰ βιβλία· μη-
κέτι σπῶ. Οὐ δέδοται· ἀλλ' ὥς ἦδη ἀποθνήσκων,
τῶν μὲν σαρκίων καταφρόνησον· λύθρος καὶ οὐτά-
ρια, καὶ κροκύφαντος, ἐκ νεύρων, φλεβίων, ἀρτη-
ριῶν πλεγματίον· Θέασαι δὲ καὶ τὸ πνεῦμα, ὁποῖόν
τί ἐστιν· ἄνεμος· οὐδὲ αἰὶ τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ πάσης
ᾠρας ἐξεμώμενον, καὶ πάλιν βοφοῦμενον. Τρίτον
οὖν ἐστὶ τὸ ἡγεμονικόν, ὧδε ἀπονοήθητι· γέρονι εἴ-
μηκέτι τοῦτο ἐάσης δουλεῦσαι· μηκέτι καθ' ὁρμὴν
ἀκοινώτητον νευροσπαστηθῆναι· μηκέτι τὸ εἰμαρμέ-
νον, ἢ παρὸν δυσχερῆναι, ἢ μέλλον ὑποδύεσθαι.

γ'. Τὰ τῶν Θεῶν προνοίας μεστά. Τὰ τῆς τύχης
οὐκ ἄνευ φύσεως, ἢ συγκλώσεως καὶ ἐπιπλοκῆς τῶν
προνοία διοικουμένων· Πάντα ἐκείθεν ῥεῖ· πρόσ-
ιστι δὲ τὸ ἀναγκαῖον, καὶ τῷ ὅλῳ κόσμῳ συμφέρον,
οὗ μέρος εἰ. Παντὶ δὲ φύσεως μέρει ἀγαθόν, ὃ φέ-
ρει ἢ τοῦ ὅλου φύσις, καὶ ὃ ἐκείνης ἐστὶ σωστικόν.
Σώζουσι δὲ κόσμον, ὥσπερ αἱ τῶν στοιχείων, οὕτως
καὶ αἱ τῶν συγκριμάτων μεταβολαί. Ταῦτά σοι ἀρ-
κείτω, αἰεὶ δόγματα ἔστω. Τὴν δὲ βιβλίαν διψαν
ῥίψον, ἵνα μὴ γογγύζων ἀποθάνης, ἀλλὰ ἤλεως, ἀλη-
θῶς καὶ ἀπὸ καρδίας εὐχάριστος τοῖς Θεοῖς.

δ'. Μεννησο, ἐκ πόσου ταῦτα ἀναβάλλη, καὶ ὀποσάκις προθεσμίαν λαβὼν παρὰ τῶν θεῶν, οὐ χρῆ αὐταῖς. Δεῖ δὲ ἤδη ποτὲ αἰσθῆσθαι, τίνος κόσμου μέρος εἶ, καὶ τίνος διοικούντος τὸν κόσμον ἀπὸ ῥόγιας ὑπέστης· καὶ ὅτι ὁρος ἐστὶ σοι περιγεγραμμένος τοῦ χρόνου, ὃν ἔανεις τὸ ἀπαιτῆσαι μὴ χρήσῃ, οἰχῆσται, καὶ οἰχήσῃ, καὶ αὐθις οὐχ ἤξειται.

ε'. Πάσης ὥρας φρόντιζε στιβαρῶς, ὥς Ῥωμαῖος καὶ ἄρῃην, τὸ ἐν χερσὶ μετὰ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀπλάστου σεμνότητος, καὶ φιλοστοργίας, καὶ ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης πράσσειν· καὶ σχολὴν σεαυτῷ ἀπὸ πασῶν τῶν ἄλλων φαντασιῶν πορίζειν. Ποριεῖς δὲ, ἂν, ὥς ἐσχύτην τοῦ βίου, ἐκάστην πρῶξιν ἐνεργῇς, ἀπληλαγμένην πάσης εἰκαιότητος, καὶ ἐμπαθοῦς ἀποστροφῆς ἀπὸ τοῦ αἰροῦντος λόγου, καὶ ὑποκρίσεως, καὶ φιλαυτίας, καὶ δυσαρεστίας πρὸς τὰ συμμεμειραμένα. Ὅρις, πῶς ὀλίγα ἐστίν, ὧν κρατήσας τις δύναται εὖρουν καὶ θεοῦδῃ βιώσαι βίον, καὶ γὰρ οἱ θεοὶ πλέον οὐδὲν ἀπαιτήσουσι παρὰ τοῖ ταῦτα φυλάσσοντος.

ς'. Ἰβριζε, ὕβριζε αὐτήν, ὧ ψυχὴ· τοῦ δὲ τιμῆσαι σεαυτήν οὐκέτι καιρὸν ἔξεις· εὖ γὰρ ὁ βίος ἐκάστω. Οὗτος δὲ σοι σχεδὸν διήνυσται, μὴ αἰδουμένην σεαυτήν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἄλλων ψυχαῖς τιθεμένη τὴν σὴν εὐμοιρίαν.

ζ'. Περιοπῇ τί σε τὰ ἔξωθεν ἐμπίπτοντα· [καὶ] σχολὴν παρέχε σεαυτῷ τοῦ προσμανθάνειν ἀγαθόν τι, καὶ παῦσαι ρεμβόμενος. Ἦδη δὲ καὶ τὴν ἑτέραν περιφορὰν φυλακτίον. Ληροῦσι γὰρ καὶ διὰ πρᾶ

ξῶν οἱ κακῆκότις ἐν τῇ βίῳ, καὶ μὴ ἔχοντες σκοπὸν, ἐφ' ὃν πᾶσαν ὁρμὴν καὶ καθάπαξ φαντασίαν ἀπευθυνοῦσιν.

ή. Παρὰ μὲν τὸ μὴ ἐφιστάσθαι, τί ἐν τῇ ἄλλου ψυχῇ γίνεται, αὐτὸς ὁραδὼς τις ὡσθι κακοδαίμωνων· τοὺς δὲ τοῖς τῆς ἰδίας ψυχῆς κινήμασι μὴ παρακολουθοῦντας ἀνάγκη κακοδαίμονεῖν.

θ'. Τοῦτων ἀεὶ δεῖ μεμνηθῆαι, τίς ἡ τῶν ὅλων φύσις, καὶ τίς ἡ ἐμὴ, καὶ πῶς αὕτη πρὸς ἐκείνην ἔχουσα, καὶ ὁποῖόν τι μέρος ὁποίου ταῦ ὅλου οὖσα, καὶ ὅτι οὐδεὶς δ' κωλύων τὰ ἀκόλουθα τῇ φύσει, ἥς μέρος εἴ, πράσσειν τε ἀεὶ καὶ λέγειν.

ι. Φιλοσόφως δ' Θεόφραστος, ἐν τῇ συγκρίσει τῶν ἁμαρτημάτων, ὡς ἂν τις κοινότερον τὰ τοιαῦτα συγκρίνῃ, φησὶ, βαρύτερα εἶναι τὰ κατ' ἐπιθυμίαν πλημμελούμενα τῶν κατὰ θυμόν. Ὁ γὰρ θυμοῦμενος μετὰ τινος λύπης καὶ λειψυθείας συστολῆς φαίνεται τὰν λόγον ἀποστρεφόμενος· ὁ δὲ κατ' ἐπιθυμίαν ἁμαρτάνων, ἐφ' ἡδονῆς ἡτιώμενος, ἀκολαστότερός πως φαίνεται καὶ θηλύτερος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις. Ὅρθῶς οὖν καὶ φιλοσοφίας ἀξίως ἔφη, μείζονος ἐγκλήματος ἔχασθαι τὸ μεθ' ἡδονῆς ἁμαρτανόμενον, ἢ περὶ τὸ μετὰ λύπης· ὅπως τε ὁ μὲν προηδικημένῳ μᾶλλον ἔοικε, καὶ διὰ λύπην ἡναγχασμένῳ θυμωθῆναι· ὁ δὲ αὐτόθεν πρὸς τὸ ἀδικεῖν ὡρμῆται, φερόμενος ἐπὶ τὸ πρᾶξαι τινα κατ' ἐπιθυμίαν.

ιδ'. Ὡς ἤδη δυνατοῦ ὄντος ἐξέρχαι τοῦ βίου, οὕτως ἕκαστα ποιεῖν καὶ διανοεῖσθαι. Τὸ δὲ ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν, εἰ μὲν θεοὶ εἰσὶν, οὐδὲν δεινόν

κακῶ γάρ σε οὐκ ἂν περιβάλοιεν· εἰ δὲ ἦτοι οὐκ εἰσὶν, ἢ οὐ μέλει αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπείων, τί μοι ζῆν ἐν κόσμῳ κενῷ θιῶν, ἢ προνοίας κενῆς; Ἀλλὰ καὶ εἰσὶ, καὶ μέλει αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπείων· καὶ τοῖς μὲν κατ' ἀλήθειαν κακοῖς ἵνα μὴ περιπίπτῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐπ' αὐτῷ τὸ πᾶν ἔθεντο· τῶν δὲ λοιπῶν εἴ τι κακὸν ἦν, καὶ τοῦτο ἂν προϊδόντο, ἵνα ἐπὶ πάντῃ τὸ μὴ περιπίπτειν αὐτῷ. Ὅ δὲ χεῖρω μὴ ποιῇ ἄνθρωπον, πῶς ἂν τοῦτο βίον ἀνθρώπου χεῖρω ποιήσειεν; Οὔτε δὲ κατ' ἄγνοιαν, οὔτε εἰδυῖα μὲν, μὴ δυναμένη δὲ προφυλάξασθαι ἢ διορθώσασθαι ταῦτα, ἢ τῶν ὅλων φύσις παρέιδεν ἂν· οὔτε ἂν τηλικούτον ἡμαρτεν, ἦτοι παρ' ἀδυναμίαν, ἢ παρ' ἀτεχνίαν, ἵνα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἐπίσης τοῖς τε ἀγαθοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς κακοῖς πεφυρμένως συμβαίῃ. Θάνατος δὲ γε καὶ ζωὴ, δόξα καὶ ἀδοξία, πόνος καὶ ἡδονή, πλοῦτος καὶ πενία, πάντα ταῦτα ἐπίσης συμβαίνει ἀνθρώποις τοῖς τε ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς, οὔτε κολὰ ὄντα, οὔτε αἰσχρά. Οὔτ' ἄρ' ἀγαθὰ, οὔτε κακὰ ἐστὶ.

ιβ'. Πῶς πάντα ταχέως ἐναφανίζεται, τῷ μὲν κόσμῳ αὐτὰ τὰ σώματα, τῷ δὲ αἰῶνι αἱ μνημαὶ αὐτῶν, οἷά ἐστι τὰ αἰωθητὰ πάντα, καὶ μάλιστα τὰ ἡδονῇ δειλεάζοντα, ἢ τῷ πόνῳ φοβούντα, ἢ τῷ τύφῳ διαβεβημένα· πῶς εὐτελεῖ καὶ εὐκαταφρόνητα, καὶ ῥυπαρά, καὶ εὐφθάρτα, καὶ νεκρά, νοεῖρας δυνάμεις ἐφιστάναι. Τί εἰσιν οὗτοι, ὧν αἱ ὑπολήψεις καὶ αἱ φωναὶ τὴν εὐδοξίαν.... Τί ἐστι τὸ ἀποθανεῖν, καὶ ὅτι, εἰς τις αὐτὸ μόνον εἰδῆ; καὶ τῷ μερισμῷ τῆς

ἐννοίας διαλύσῃ τὰ ἐμφανταζόμενα αὐτῶ, οὐκέτι ἄλλο τι ὑπολήφεται αὐτοῦ εἶναι, ἢ φύσεως ἔργον· φύσεως δὲ ἔργον εἴ τις φοβεῖται, παιδίον ἐστὶ. τοῦτο μέντοι οὐ μόνον φύσεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ συμφέρον αὐτῇ· Πῶς ἄπτεται θεοῦ ἄνθρωπος, καὶ κατὰ τί αὐτοῦ μέρος, καὶ ὅταν πῶς ἔχη, διακρίνεται τὸ τοῦ ἀνθρώπου τοῦτο μέρος.

ιγ'. Οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐκπεριερχομένου, καὶ τὰ νέεσθαι γῆς (φησὶν) ἐρευνῶντος, καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίων διὰ τεκμάρσεως ζητοῦντος, μὴ αἰσθομένου δὲ, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνον ἔνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι, καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. Θεραπεία δὲ αὐτοῦ, καθαρὸν πάθος διατηρεῖν, καὶ εἰκαιότητος, καὶ δυσαραιτήσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων γινόμενα. Τὰ μὲν γὰρ ἐκ θεῶν αἰδέσιμα δι' ἀρετὴν· τὰ δὲ ἐκ ἀνθρώπων, φίλα δὲ συγγένειαν· ἔστι δὲ ὅτε καὶ τρόπον τινα ἐλεεινὰ, δι' ἄγνοιαν ἀγαθῶν καὶ κακῶν· οὐκ ἐλάττων ἢ πῆρωσις αὕτη τῆς στερισκούσης τοῦ διακρίνειν τὰ λευκὰ καὶ μέλανα.

ιδ'. Κἂν τρισχίλια ἔτη βιώσασθαι μέλλῃς, καὶ τοσαυτάκις μύρια, ὅμως μέμνησο, ὅτι οὐδεὶς ἄλλον ἀποβάλλει βίον, ἢ τοῦτον, ὃν ζῇ· οὐδὲ ἄλλον ζῇ, ἢ ὃν ἀποβάλλει. Εἰς ταὐτὸ οὖν καθίσταται τὸ μήκιστον τῷ βραχυτάτῳ. Τὸ γὰρ παρὸν πᾶσιν ἴσον, εἰ καὶ τὸ ἀπολλύμενον οὐκ ἴσον· καὶ τὸ ἀποβαλλόμενον οὕτως ἀκαριαῖον ἀναφαίνεται. Οὔτε γὰρ τὸ παρονηκὸς, οὔτε τὸ μέλλον ἀποβάλλος ἄν τις. Ὁ γὰρ οὐκ ἔχει, πῶς ἂν τοῦτό τις αὐτοῦ ἀφείλοιο;

Τούτων οὖν τῶν δύο δεῖ μεμνηθῆναι· ἐνός μὲν, ὅτι πάντα ἐξ αἰδίου ὁμοειδῆ καὶ ἀνακυκλούμενα, καὶ οὐδὲν διαφέρει, πότερον ἐν ἐκατὸν ἔτησιν, ἢ ἐν διακοσίοις, ἢ ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ τὰ αὐτὰ τις ὕψεται· ἑτέρου δέ, ὅτι καὶ ὁ πολυχρονιώτατος, καὶ ὁ τάχιστα τεθνηξόμενος, τὸ ἴσον ἀποβάλλει. Τὸ γὰρ παρόν ἐστὶ μόνον, οὗ σταδίασθαι μέλλει, εἴπερ γε ἔχει καὶ τοῦτο μόνον, καὶ, ὃ μὴ ἔχει τις; οὐκ ἀποβάλλει.

ιβ. Ὅτι πῶν ὑπόληψις· ἤθλα μὲν γὰρ τὰ πρὸς τοῦ Κυνικοῦ Μονίμου λεγόμενα· δῆλον δὲ καὶ τὰ χρησιμον τοῦ λεγομένου, ἵαν τις αὐτοῦ τὸ νόστιμον μέγρι τοῦ ἀληθοῦς δέχεται.

ις. Ὑβρίζει ἑαυτὴν ἢ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ, μάλιστα μὲν, ὅταν ἀπόστημα καὶ οἶον φῦμα τοῦ κόσμου, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, γένηται. Τὸ γὰρ δυσχεραίνειν τινὶ τῶν γινομένων, ἀπόστασις ἐστὶ τῆς φύσεως, ἥς ἐν μέρει αἱ ἐκάστου τῶν λοιπῶν φύσεις περιέχονται. Ἐπειτα δέ, ὅταν ἀνθρώπον τινα ὑποστραφῇ, ἢ καὶ ἐναντία φέρεται, ὥς βλάβουσα, οἶαί ἐσιν αἱ τῶν ὀργιζομένων. Τρίτον ὑβρίζει ἑαυτὴν, ὅταν ἡσσῶται ἡδονῆς ἢ πόνου. Τέταρτον, ὅταν ὑποκρίνηται, καὶ ἐπιπλάστως καὶ ἀναλήθως τι ποιῇ ἢ λέγῃ. Πέμπτον, ὅταν προᾶξιν τινα ἑαυτῆς καὶ ὀρμὴν ἐπ' οὐδένᾳ σκοπὸν ἀφίη, ἀλλὰ εἰκῇ καὶ ἀπαρκαλουθήτως ὀτιοῦν ἐνεργῇ, ὅσον καὶ τὰ μικρότατα κατὰ τὴν ἐπὶ τὸ τέλος ἀναφερὰν γίνεσθαι· τέλος δὲ λογικῶν ζώων, τὸ ἐπεσθαι τῷ τῆς πόλεως καὶ πολιτείας τῆς πρεσβυτάτης λόγῳ καὶ θυσμῷ.

ιζ'. Τοῦ ἀνθρώπου βίου ὁ μὲν χρόνος, στιγμή· ἡ δὲ οὐσία, βίονσα· ἡ δὲ αἰσθησις, ἀμυδρά· ἡ δὲ ὅλου τοῦ σώματος σύγκρισις, εὐσηπτος· ἡ δὲ ψυχῇ, φόμβος· ἡ δὲ τύχη, δυστέκμαρτον, ἡ δὲ γῆμη, ἀκρίτον· Συνελόντι δὲ εἰπεῖν, πάντα τὰ μὲν τοῦ σώματος, ποταμός, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς, ὄνειρος καὶ τύφος· ὁ δὲ βίος, πόλεμος καὶ ξένου ἐπιδημία· ἡ ὑστεροφημία δὲ, λήθη. Τί οὖν τὸ παραπέμψαι δυνάμενον; ἔν καὶ μόνον φιλοσοφία. Τοῦτα δὲ ἐν τῷ τηρεῖν τὸν ἔνδον δαίμονα ἀνύβριστον, καὶ ἀσιτῇ, ἡδονῶν καὶ πόνων κρείσσονα, μηδὲν εἰπὴ ποιοῦντα, μηδὲ διεψευσμένως καὶ μεθ' ὑποκρίσεως, ἀνενδεῇ τοῦ ἄλλον ποιῆσαι τι, ἢ μὴ ποιῆσαι· ἔτι δὲ τὰ συμβαίνοντα καὶ ἀπονειμόμενα δεχόμενον, ὥς ἐκείθεν ποθεν ἐρχόμενα, ὅθεν αὐτὸς ἦλθεν· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸν θάνατον ἔλειψεν τῇ γνώμῃ περιμένοντα, ὥς οὐδὲν ἄλλο, ἢ λύσιν τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ἕκαστον ζῶον συγκρίνεται. Εἰ δὲ αὐτοῖς τοῖς στοιχείοις μηδὲν δεινὸν ἐν τῷ ἕκαστον διηγεῖσθαι εἰς ἕτερον μεταβάλλειν, διὰ τί ὑπὸ θηταί τις τὴν πάντων μεταβολὴν καὶ διάλυσιν; κατὰ φύσιν γάρ· οὐδὲν δὲ κακὸν κατὰ φύσιν.

Τὰ ἐν Καρνούτῳ

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Οὔτι τοῦτο μόνον δεῖ λογίζεσθαι, ὅτι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπαναλίσκεται ὁ βίος, καὶ μέρος ἑλάττον αὐτοῦ καταλείπεται· ἀλλὰ καὶ αἰὲν λογιστῆον, ὅτι, εἰ ἐπὶ πλείων βίῳ τις, ἐκείνῳ γε ἄδελον, εἰ

Μ. ΑΥΤ. Β

ἐξαρκίσει ὁμοία αὐθις ἢ διάνοια πρὸς τὴν σύνεσιν τῶν πραγμάτων, καὶ τῆς θεωρίας τῆς συντηνοῦσης εἰς τὴν ἐμπειρίαν τῶν τε θείων καὶ τῶν ἀνθρωπείων. Ἐὰν γὰρ παραληρεῖν ἄρξηται, τὸ μὲν διαπνεῖσθαι, καὶ τρέφασθαι, καὶ φαντάζεσθαι, καὶ δομᾶν, καὶ ὅσα ἀλλὰ τοιαῦτα, οὐκ ἐνδεήσει· τὸ δὲ ἑαυτῷ χρῆσθαι, καὶ τοὺς τοῦ καθήκοντος ἀριθμοὺς ἀκριβοῦν, καὶ τὰ προφαινόμενα διακρίβειν, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ, εἰ ἤδη ἐκκρίσει αὐτόν, ἐπιστάνειν, καὶ ὅσα τοιαῦτα λογισμοῦ συγγεγευμασμένου πάντῃ χρῆσαι, προαποσβέννυται. Χρῆ οὖν ἐπιλυτοῦναι, οὐ μόνον τῷ ἐγγυτέρῳ τοῦ θανάτου ἐκαστοτε γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τὴν ἐννόησιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν παρακολούθησιν προαπολήγειν.

β. Χρῆ καὶ τὰ τοιαῦτα παραφυλάσσειν, ὅτι καὶ τὰ ἐπιγινόμενα τοῖς φύσει γινομένοις ἔχει τι εὐχαρί καὶ ἐπαγωγόν. Οἷον; ἄρτου ὀπτωμένου παραβήγγυται τινα μέρη· καὶ ταῦτα οὖν τὰ δάκρυα οὖτως, καὶ τρόπον τινὰ παρὰ τὸ ἐπαγγέλμα τῆς ἀποποιίας ἔχοντα, ἐπιπρέπει πως, καὶ προθυμίαν πρὸς τὴν τροφὴν ἰδίως ἀναμινεῖ. Πάλιν τε τὰ σῦκα, ὁπότε ὠραιότατά ἐστι, κίχνη. Καὶ ἐν ταῖς δρυπέσις ἐλαίαις, αὐτὸ τὸ ἐγγὺς τῇ σήψει, ἰδίον τι κάλλος τῷ καρπῷ προστίθεται. Οἱ στάχυες δὲ κάτω νεύοντες, καὶ τὸ τοῦ λόντος ἐπισκύνιον, καὶ ὁ τῶν συνῶν ἐκ τοῦ στόματος ῥέων ἀφρός, καὶ πολλὰ ἕτερα, κατ' ἰδίαν εἰ τι παρασκοπῇ, πόρρω ὄντα τοῦ εὐεδοῦς, ὁμως, διὰ τὸ τοῖς φύσει γινομένοις παρακολουθεῖν, συνεπινοομεῖ καὶ ψυχαγωγεῖ, ὥστε, εἰ τις ἔχῃ

πάθος καὶ ἔννοιαν βαθυτέραν πρὸς τὰ ἐν τῷ ὄλῳ
γινόμενα, σχεδὸν οὐδὲν οὐχὶ δόξει αὐτῷ καὶ τῶν
κατ' ἐπακολούθησιν συμβαινόντων ἡδέως πως δια-
συνίστασθαι. Οὕτως δὲ καὶ θηρίων ἀληθῆ χόσμα-
τα οὐχ ἥσσον ἡδέως ὄψεται, ἢ ὅσα γραφεῖς καὶ πλά-
σται μιμούμενοι δεικνύουσιν· καὶ γραδὸς καὶ γέρον-
τες ἀκμήν τινα καὶ ἄραν, καὶ τὸ ἐν παισὶν ἐπαφρό-
διτον, τοῖς ἑαυτοῦ σώφροσιν ὀφθαλμοῖς ὄψῃν δυ-
νῆσεται· καὶ πολλὰ τοιαῦτα οὐ παντὶ πιθανὰ, μό-
νον δὲ τῷ πρὸς τὴν φύσιν, καὶ τὰ ταύτης ἔργα γνη-
σίως φαιωμένῳ προσπισεῖται.

γ'. Ἐπιτοκράτης πολλὰς νόσους ἰασόμενος, αὐτὸς
νοσήσας ἀπέθανεν. Οἱ Χαλδαῖοι πολλῶν θανάτους
προηγόρευσαν, εἴτα καὶ αὐτοὺς τὸ πεπωμένον κα-
τέλαβεν. Ἀλέξανδρος, καὶ Πομπήϊος, καὶ Γάϊος
Καῖσαρ, ὅλας πόλεις ἄρδην τοσαντάκις ἀνιέντες,
καὶ ἐν παρατάξει πολλὰς μυριάδας ἱππέων καὶ πε-
ζῶν κατακάψαντες, καὶ αὐτοὶ ποτε ἐξῆλθον τοῦ βίου.
Ἡράκλειτος, περὶ τῆς τοῦ κόσμου ἐκπυρώσεως το-
σαῦτα φυσιολογήσας, ὕδατος τὰ ἐντὸς πληραδίς,
βολβίτῃ κατακχερισμένος, ἀπέθανε. Δημόκριτον δὲ
οἱ φθεῖρες· Σωκράτην δὲ ἄλλοι φθεῖρες ἀπέκτειναν.
Τί ταῦτα; ἐνέβης, ἱπλευσας, κατήχθης· ἐκβηθα. Εἰ
μὲν ἐφ' ἔτερον βίον, οὐδὲν θεῶν κενόν, οὐδὲ ἐμῷ. Εἰ
δὲ ἐν ἀναισθησίᾳ, παύσῃ πόνων καὶ ἡδονῶν ἀνεχό-
μενος, καὶ λατρεύων τοσούτῳ χεῖρονι τῷ ἀγγεῖ, ἢ
περίεστι τὸ ὑπηρετοῦν· τὸ μὲν γὰρ τοὺς καὶ δαί-
μων, τὸ δὲ γῆ καὶ λύθρος.

δ'. Μὴ κατατρέψῃς τὸ ὑπολιτόμενον τοῦ βίου

μέρος ἐν ταῖς περὶ ἐτέρων φαντασίαις, ὁπόταν μὴ
 τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τι κοινωφελὲς ποιῇ. ἥτοι γὰρ ἄλ-
 λου ἔργου στήρη, τουτέστι φανταζόμενος, τί ὁ δεῖνα
 πράσσει, καὶ τίνας ἐνεκεν, καὶ τί λέγει, καὶ τί ἐνθυ-
 μείται, καὶ τί τεχνάζεται, καὶ ὅσα τοιαῦτα ποιεῖ
 ἀπορρέμβεσθαι τῆς τοῦ ἰδίου ἡγεμονικοῦ παρατη-
 ρήσεως. Χρὴ μὲν οὖν καὶ τὸ εἰκὴ καὶ μάτην ἐν τῷ
 εἰρμῷ τῶν φαντασιῶν περιύστασθαι, πολὺ δὲ μάλι-
 στα τὸ περιεργον, καὶ κακότηδες· καὶ ἐθιστέον ἐαυ-
 τόν, μόνον φαντάζεσθαι, περὶ ὧν εἴ τις ἄφρων ἐπανε-
 ροίτο, Τί νῦν διανοῆ; μετὰ παρρησίας πα-
 ραχρήμα ἂν ἀποκρίναίτο, ὅτι τὸ καὶ τό· ὥς ἔξ' αὐ-
 τῶν εὐθύς δῆλα εἶναι, ὅτι πάντα ἀπλᾶ καὶ εὐμενῇ
 καὶ ζῶον κοινωνικοῦ, καὶ ἀμελοῦντος ἡδονικῶν,
 καθάπαξ ἀπολαυστικῶν φαντασμάτων, ἣ φιλονει-
 κίας τινός, ἣ βασκανίας καὶ ὑποψίας, ἣ ἄλλου τι-
 νός, ἐφ' ᾧ ἂν ἐρυθριάσειας ἐξηγούμενος, ὅτι ἐν νῇ
 αὐτὸ εἶχες. Ὁ γάρ τοι ἀνὴρ ὁ τοιοῦτος, οὐκ ἔτι
 ὑπερτιθέμενος τὸ ὥς ἐν ἀρίστοις ἦδη εἶναι, ἱερεὺς τις
 καὶ ὑπουργὸς θεῶν, χρώμενος καὶ τῷ ἐνδον ἰδρυμέ-
 νῳ αὐτοῦ, ὃ παρέχεται τὸν ἄνθρωπον ἀχραντον ἡ-
 δονῶν, ἄτρωτον ὑπὸ παντός πόνου, πάσης ὑβρεως
 ἀνέπαφον, πάσης ἀναίσθητον πονηρίας, ἀθλητὴν
 αἰθλοῦ τοῦ μεγίστου, τοῦ ὑπὸ μηδενός πάθους κα-
 ταβληθῆναι, δικαιοσύνην βιβαμμένον εἰς βάθος,
 ἀσπαζόμενον μὲν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς τὰ συμβαίνον-
 τα καὶ ἀπονεμόμενα πάντα· μὴ πολλάκις δὲ, μηδὲ
 χωρὶς μεγάλης καὶ κοινωφαλοῦς ἀνάγκης φανταζό-
 μενον, τί ποτε ἄλλος λέγει, ἢ πράσσει, ἢ διανοεῖται

Μόνη γὰρ τὰ ἑαυτοῦ πρὸς ἐνέργειαν ἔχει, καὶ τὰ ἑαυτῶ ἐκ τῶν ὅλων συγκλωθόμενα διηγεκῶς ἐννοεῖ· κακείνα μὲν καλὰ παρέχεται, ταῦτα δὲ ἀγαθὰ εἶναι πίπεισται. Ἡ γὰρ ἐκάστῳ γενομένη μοῖρα συνεμφέρεται τε καὶ συνεμφέρι. Μεμνηται δὲ, καὶ ὅτι συγγενὲς πᾶν τὸ λογικόν· καὶ ὅτι κηδεσθαι μὲν πάντων ἀνθρώπων κατὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν ἐστὶ· δόξης δὲ οὐχὶ τῆς παρὰ πάντων ἀνδεκτίον, ἀλλὰ τῶν ὁμολογουμένως τῇ φύσει βιούντων μόνον. Οἱ δὲ μὴ οὕτως βιούντες, ὅποιοί τινες οἴκοι τε καὶ ἔξω τῆς οἰκίας, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, οἷοι μεθ' οἶων φύρονται, μεμνημένος διατελεῖ. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὸν παρὰ τῶν τοιούτων ἐπαινον ἐν λόγῳ τίθεται, οὔ γε οὐδὲ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἀρέσκονται.

ε'. Μήτε ἀκούσιος ἐνέργει, μήτε ἀκοινῶνῃτος, μήτε ἀνέξεταστος, μήτε ἀνθελκόμενος· μήτε κομπεῖα τὴν διάνοιάν σου καλλωπίζετω· μήτε πολυρρήμων, μήτε πολυπράγμων ἔσο. Ἐτι δὲ ὁ ἐν σοὶ θεὸς ἔστω προστάτης ζώου ἁρρήενος, καὶ πρεσβύτου, καὶ πολιτικοῦ, καὶ Ῥωμαίου, καὶ ἀρχοντος, ἀνατεταχότος ἑαυτὸν, οἷος ἂν εἴη τις περιμένων τὸ ἀνακλητικόν ἐκ τοῦ βίου εὐλυτος, μήτε ὄρκου δεύμενος, μήτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος. Ἐν δὲ τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ ἀπροσδεῖς τῆς ἔξωθεν ὑπηρεσίας, καὶ τὸ ἀπροσδεῖς ἡσυχίας, ἢ ἄλλοι παρέχουσιν. Ὁρθὸν οὖν εἶναι χρῆ, οὐχὶ ὀρθοῦμενον.

ς'. Εἰ μὲν τι πρεῖτεον εὐρίσκεις ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ δικαιοσύνης, ἀληθείας, σωφροσύνης, ἀνδρίας, καὶ καθάπαξ τοῦ ἀρεῖσθαι ἑαυτῇ τὴν διάνοιάν σου,

ἐν οἷς κατὰ τὸν λόγον τὸν ὀρθότ' ἐπράσσοντά σε παρέχεται, καὶ τῇ εἰμαρμένῃ, ἐν τοῖς ἀπροαιρέτως ἀπογεγομένοις· εἰ τούτου, φημί, κρείσσον τι ὄρεσ, ἐπ' ἐκείνο ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς τραπόμενος, τοῦ ἀρίστου εὕρισκομένου ἀπόλαυε. Εἰ δὲ μηδὲν κρεῖττον φαίνεται αὐτοῦ τοῦ ἐνιδραμένου ἐν σοὶ δαίμονος, τὰς τε ἰδίας δρμάς ὑποπιταχότος ἑαυτῷ, καὶ τὰς φαντασίας ἐξετάζοντος, καὶ τῶν αἰσθητικῶν πείσεων, ὥς ὁ Σωκράτης ἔλεγεν, ἑαυτὸν ἀφελκυκός, καὶ τοῖς θεοῖς ὑποπιταχότος ἑαυτὸν, καὶ τῶν ἀνθρώπων προκηδομένου· εἰ τούτου πάντα τὰ ἄλλα μικρότερα καὶ εὐτελέστερα εὕρισκεις, μηδενὶ χώραν δίδου ἐτέρῳ, πρὸς ὃ ῥέψας ἅπαξ καὶ ἀποκλίνας, οὐκ ἔτι ἀπεισπάστως τὸ ἀγαθὸν ἐκείνον τὸ ἴδιον καὶ τὸ σὸν προτιμᾷν δυνήσῃ· ἀντικαθῆσθαι γάρ τῳ λογικῷ καὶ ποιητικῷ ἀγαθῷ, οὐ θέμις, οὐδ' ὀτιοῦν ἐταρογενές, οἷον τὸν παρὰ πολλῶν ἐπαινον, ἢ ἀρχάς, ἢ ἀπολαύσεις ἡδονῶν. Πάντα ταῦτα, καὶ πρὸς ὀλίγον ἐναρμόζειν δόξῃ, κατεκράτησεν ἄφρων, καὶ παρήνυχεν. Σὺ δὲ, φημί, ἀπλῶς καὶ ἐλευθερίως ἐλοῦ τὸ κρεῖττον, καὶ τούτου ἀντέχου. — Κρεῖττον δὲ τὸ συμφέρον. — Εἰ μὲν τὸ ὡς λογικῷ, τοῦτο τήρει· εἰ δὲ τὸ ὡς ζῶν, ἀπόφηναι, καὶ αὐτῷ φως φύλασσε τὴν κρίσιν· μόνον ὅπως ἀσφαλῶς τὴν ἐξέτασιν ποιήσῃ.

ζ. Μὴ τιμήσῃς ποτὲ ὡς συμφέρον σεαυτῷ, ὃ ἀναγκάσει σέ ποτε τὴν πίστιν παραβῆναι, τὴν αἰδῶ ἐγκαταλιπεῖν, μισῆσαί τινα, ὑποπτεῦσαι, καταρῶσασθαι, ὑποκρίνασθαι, ἐπιθυμῆσαί τινος τοίχων καὶ παραπετασμάτων δεομένου. Ὁ γὰρ τὸν ἑαυτοῦ νοῦν

καὶ δαίμονα, καὶ τὰ ὄργανα τῆς τούτου ἀρετῆς προε-
λόμενος, τραγωδίαν οὐ ποιᾷ, οὐ στεναίξει, οὐκ ἐρη-
μίας, οὐ πολυπληθείας δεήσεται· τὸ μέγιστον, ζή-
σει, μήτε διώκων, μήτε φεύγων· πόταρον δὲ ἐπὶ πλίον
διαστήμα χρόνου τῷ σώματι περιοχμένη τῇ ψυχῇ, ἣ
ἐπ' ἔλασσον χρήσιται, οὐδ' ὅτι οὐκ αὐτῷ μέλει· κἂν
γὰρ ἤδη ἀπαλλάσσεσθαι δέη, οὕτως εὐλύτως ἀπει-
σιν, ὥς ἄλλο τι τῶν αἰδημόνως καὶ κοσμίως ἐνεργεῖ-
σθαι δυναμένων ἐνεργήσων. τοῦτο μόνον παρ' ὅλον
τὸν βίον εὐλαβούμενος, τὸ τὴν διάνοιαν ἐν τινι ἀνοι-
κίᾳ νοεροῦ πολιτικοῦ ζῶου τροπῇ γενέσθαι.

η'. Οὐδὲν ἂν ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ κικολασμένου
καὶ ἐκκεκαθαμένου πυῶδες, οὐδὲ μὴν μεμόλυ-
σμένον, οὐδὲ ἵππουλον εὐροις. Οὐδὲ ἀσυντελεῖ τὸν
βίον αὐτοῦ ἢ πεπωμένῃ καταλαμβάνει, ὥς ἂν τις
εἴποι τὸν τραγωδόν, παρ' τοῦ τελείσαι καὶ διαδραμα-
τίσαι, ἀπαλλάσσεσθαι. Ἐτι δὲ οὐδὲν δοῦλον, οὐδὲ
κομπόν, οὐδὲ προσδεδεμένον, οὐδὲ ἀπεισχισμένον, οὐδὲ
ὑπεύθυνον, οὐδὲ ἐμφωλεῦον.

θ'. Τὴν ὑποληπτικὴν δύναμιν σέβου. Ἐν ταύτῃ
τὸ πᾶν, ἵνα ὑπόληψις τῷ ἡγεμονικῷ σοῦ μηκέτι ἐγ-
γίνεται ἀνακόλουθος τῇ φύσει, καὶ τῇ τοῦ λογικοῦ
ζώου κατασκευῇ. Αὕτη δὲ ἐπαγγέλλεται ἀπροπτω-
σίαν, καὶ τὴν πρὸς ἀνθρώπους οἰκείωσιν, καὶ τὴν
τοῖς θείοις ἀκολουθίαν.

ι. Πάντα οὖν εἰπας, ταῦτα μόνον τὰ ὀλίγα σύν-
χε· καὶ ἔτι συμνημόνευε, ὅτι μόνον ζῇ ἕκαστος τὸ
παρὸν τοῦτο, τὸ ἀκαριαῖον· τὰ δὲ ἄλλα, ἣ βεβίω-
ται, ἣ ἐν ἀδήλῳ. Μικρόν μὲν οὖν ὃ ζῇ ἕκαστος, μι-

κρὸν δὲ τὸ τῆς γῆς γωνίδιον, ὅπου ζῇ· μικρὸν δὲ καὶ ἡ μικρότερη ὑστεροφημία, καὶ αὐτὴ δὴ κατὰ διαδοχὴν ἀνθρωπαρίων τέχιστα τεθνηξομένων, καὶ οὐκ εἰδότεων οὐδὲ ἑαυτοῖς, οὕτως τὸν πρόπαλαι τεθνηκότα.

ιδ'. Τοῖς δὲ εἰρημένοις παραστήμασιν ἐν ἔτι προσέστω, τὸ ὅρον ἢ ὑπογραφὴν αἰεὶ ποιῖσθαι τοῦ ὑποπίπτοντος φανταστοῦ, ὥστε αὐτὸ ὁποῖόν ἐστι κατ' οὐσίαν γυμνόν, ὅλον δὲ ὅλων διηρημένως βλέπειν, καὶ τὸ ἴδιον ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ἐξ ὧν συνεκρίθη, καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλυθήσεται, λέγειν παρ' ἑαυτοῦ. Οὐδὲν γὰρ οὕτως μεγαλοφροσύνης ποιητικόν, ὥς τὸ ἐλέγχειν ὁδῶ καὶ ἀληθείᾳ ἑκαστον τῶν τῷ βίῳ ὑποπιπτόντων δύνασθαι καὶ τὸ αἰεὶ οὕτως εἰς αὐτὰ ὁρᾶν, ὥστε συνεπιβάλλειν, ὁποῖα τινὲς τῷ κόσμῳ, ὁποῖαν τινὰ τοῦτο χρεῖαν παρεχόμενον· τίνα μὲν ἔχει ἀξίαν ὥς πρὸς τὸ ὅλον, τίνα δὲ ὥς πρὸς, τὸν ἀνθρώπον, πόλιν ὄντα πόλει τῆς ἀνωτάτης, ἧς αἱ λοιπαὶ πόλεις ὥσπερ οἰκίαι εἰσὶν· τί ἐστὶ, καὶ ἐκ τίνων συγκέκερται, καὶ πόσον χρόνον πέφυκε παραμένειν τοῦτο, τὸ τὴν φαντασίαν μοι νῦν ποιοῦν καὶ τίνας ἀρετῆς πρὸς αὐτὸ χρεῖα, οἷον ἡμερότητας, ἀνδρείας, ἀληθείας, πίστιν, ἀφιλίας, αὐταρκειας, τῶν λοιπῶν. Διὸ δεῖ ἐφ' ἑκάστου λέγειν, τοῦτο μὲν παρὰ θεοῦ ἦκει· τοῦτο δὲ κατὰ τὴν σύλληξιν, καὶ τὴν σιμμηνηνομένην σύγκλωσιν, καὶ τὴν τοιαύτην σύνταυξιν τε καὶ τύχην· τοῦτο δὲ παρὰ τοῦ συμφύλου καὶ συγγενοῦς καὶ κοινωνοῦ, ἀγνοοῦντος μέντοι, ὃ τι αὐτῷ κατὰ φύσιν ἐστίν. Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ

ἄγνοω· διὰ τοῦτο χρῶμαι αὐτῷ κατὰ τὸν τῆς κοινωνίας φυσικὸν νόμον εὖως καὶ δικαίως· ἅμα μέντοι τοῦ κατ' ἀξίαν ἐν τοῖς μέσοις συστοχάζομαι.

ιβ'. Ἐάν τὸ παρὸν ἐνεργῇς, ἐπόμενος τῇ ὁρθῇ λόγῃ ἐσπουδασμένος, ἐξορκισμένος, εὐμενὴς καὶ μηδὲν παρεμπόρευμα, ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ δαίμονα καθαρὸν ἐπὶ τῷ τηρῇς, ὥς εἰ καὶ ἤδη ἀποδοῦναι θέοι· ἴαν τοῦτο συνάπτῃς, μηδὲν περιμένων, μηδὲ φεύγων, ἀλλὰ τῇ παρούσῃ κατὰ φύσιν ἐνεργείᾳ, καὶ τῇ, ὣν λέγεις καὶ φθίγγῃ, ἡρωικῇ ἀληθείᾳ ἀρκούμενος, εὐζωήσεις. Ἔστι δὲ οὐδεὶς ὁ τοῦτο κωλύσας δυνατόμενος.

ιγ'. Ὡστερ οἱ ἱατροὶ αἰεὶ τὰ ὄργανα καὶ σιδήρια πρόχειρα ἔχουσι πρὸς τὰ αἰφνίδια τῶν θεραπευμάτων· οὕτω καὶ δόγματα σὺ ἔτοιμα ἔχε πρὸς τὸ τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα εἰδέναι, καὶ πᾶν καὶ τὸ μικρότατον οὕτω ποιεῖν, ὥς τῆς ἀμφοτέρων πρὸς ἄλληλα συνδέσεως μεμνημένον. Οὔτε γὰρ ἀνθρώπινόν τι ἄνευ τῆς ἐπὶ τὰ θεῖα συναναφορᾶς εὖ πράξεις, οὐτε ἔμπαλιν.

ιδ'. Μηκέτι πλανῶ· οὔτε γὰρ τὰ ὑπομνηματίᾳ σου μέλλεις ἀναγινώσκειν, οὔτε τὰς τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων καὶ Ἑλλήνων πράξεις, καὶ τὰς ἐκ τῶν συγγραμμάτων ἐκλογάς, ὥς εἰς τὸ γῆρας σπαντῶ ἀπειθείσο· σπεῦδε οὖν εἰς τέλος, καὶ τὰς κενὰς ἐλπίδας ἀφείς, σπαντῶ βοήθει, εἴ τί σοι μέλει σπαντοῦ, ἕως ἕξιστιν.

ιε'. Οὐκ ἴσῃσι, πόσα σημαίνει τὸ κλέπτειν, τὸ σπείρειν, τὸ ἐνεῖσθαι, τὸ ἡσυχάζειν, τὸ δρᾶν τὰ

πρακτεῖα, ὃ οὐκ ὀφθαλμοῖς γίνεται, ἀλλ' ἐτέρᾳ τινὶ ὄψει.

κ'. Σῶμα, ψυχὴ, νοῦς· σώματος αἰσθήσεις, ψυχῆς ὁρμαί, νοῦ δόγματα. Τὸ μὲν τυποῦσθαι φανταστικῶς, καὶ τῶν βροσκημάτων· τὸ δὲ νευροσπαστεῖσθαι ὁρμητικῶς, καὶ τῶν θηρίων, καὶ τῶν ἀνδρογύνων, καὶ Φαλαίριδος, καὶ Νέρωνος· τὸ δὲ τὸν νοῦν ἡγεμόνα ἔχειν ἐπὶ τὰ φαινόμενα καθήκοντα, καὶ τῶν θεοῦς μὴ νομιζόντων, καὶ τῶν τὴν πατρίδα ἡγκισταλειπόντων, καὶ τῶν ποιούντων, ἐπειδὴν κλείσῃσι τὰς θύρας. Εἰ οὖν τὰ λοιπὰ κοινὰ ἔστι πρὸς τὰ εἰρημένα, λοιπὸν τὸ ἰδίον ἔστι τοῦ ἀγαθοῦ φιλεῖν μὲν καὶ ἀσπαίεσθαι τὰ συμβαίνοντα, καὶ συγκλωθόμενα αὐτῷ· τὸν δὲ ἔκδοον ἐν τῷ στήθει ἰδρύμενον δαίμονα μὴ φύρειν, μηδὲ δορυβεῖν ὀχλοφαντασιῶν, ἀλλὰ ἱλαῶν διατηρεῖν, κοσμίως ἐπόμενον θεῷ, μῆτε φθιγγόμενόν τι παρὰ τὰ ἀληθῆ, μῆτε ἐνεργοῦντα παρὰ τὰ δίκαια. Εἰ δὲ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ πάντες ἄνθρωποι, ὅτι ἀπλῶς καὶ αἰδημόνως καὶ εὐθύμως βιοῖ, οὔτε χαλεπαίνει τινὶ τούτων, οὔτε παρατρέπεται τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγαθῆς ἐπὶ τὸ τέλος τοῦ βίου, ἐφ' ὃ δεῖ ἐλθεῖν καθαρόν, ἡσύχιον, εὐλυτον, ἀβιάστως τῇ ἐαυτοῦ μοίρᾳ συνηρμοσμένον.

B I B Λ I O N Δ.

Τὸ ἔκδοον κυριεῦον, ὅταν κατὰ φύσιν ἔχῃ, οὕτως ἔσται πρὸς τὰ συμβαίνοντα, ὥστε αἰεὶ πρὸς τὸ δυνατὸν καὶ διδύμενον μετατίθεσθαι ῥαδίως. Ἐλὼν γὰρ ἀποτεταγμένην οὐδεμίαν φιλεῖ· ἀλλὰ ὁρμᾷ μὲν

πρός τὰ ἡγούμενα μαθ' ὑπεξαίρεσις· τὸ δὲ ἀντιστοιχόμενον ὕλην ἑαυτῷ ποιῶ· ὥσπερ τὸ πῦρ, ὅταν ἐκικρατῇ τῶν ἐπεπιπτόντων, ὑφ' ὧν ἂν μικρός τις λήγρος ἐσβίεσθαι· τὸ δὲ λαμπρὸν πῦρ τάχιστα ἐξεκείωσιν ἑαυτῷ τὰ ἐπιφορούμενα, καὶ κατηγάλωσιν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκείνων ἐπὶ μείζον ἤρσθαι.

β'. Μηδὲν ἐπίργημα εἰκῇ, μηδὲ ἄλλως, ἢ κατὰ θαύρημα συμπληρωτικὸν τῆς τέχνης, ἐνεργεῖσθαι.

γ'. Ἀναχωρήσεις αὐτοῖς ζητοῦσιν, ἀγροικίας, καὶ αἰγιαλοὺς, καὶ ὄρη· εἰσθας δὲ καὶ σὺ τὰ τοιαῦτα μάλιστα ποιεῖν. Ὅλον δὲ τοῦτο ἰδιωτικώτατόν ἐστιν, ἐξὸν ἥς ἂν ὄρας ἐθελήσης εἰς ἑαυτὸν ἀναχωρεῖν. Οὐδαμοῦ γὰρ οὔτε ἡσυχιώτερον, οὔτε ἀπραγμοσίτερον, ἀνθρώπος ἀναχωρεῖ, ἢ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· μάλιστα ὅστις ἔχει ἔνδον τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐγκνῶσας, ἐν πάσῃ εὐμαρείᾳ εὐθὺς γίνεται· τὴν δὲ εὐμαρείαν οὐδὲν ἄλλο λέγω, ἢ εὐκοσμίαν· συνεχῶς οὖν δίδου σεαυτῷ ταύτην τὴν ἀναχώρησιν, καὶ ἀνακείνου σεαυτὸν· βραχεία δὲ ἔστω καὶ στοιχειώδης, ἢ εὐθὺς ἀπαντήσαντα ἀρκέσει εἰς τὸ πᾶσαν αὐτὴν ἀποκλύσαι, καὶ ἀποπέμψαι σε, μὴ δυσχεραίνοντα ἐκείνοις, ἐφ' ἃ ἐπανέρχῃ. Τίνι γὰρ δυσχεραίνεις; τῇ τῶν ἀνθρώπων κακίᾳ; ἀναλογισάμενος τὸ κρίμα, ὅτι τὰ λογικὰ ζῶα ἁλλήλων ἐνεκὸν γέγονε, καὶ ὅτι τὸ ἀνέχεσθαι, μέρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὅτι ἄκοντες ἁμαρτάνουσι, καὶ πόσοι ἤδη διεχθρεύσαντες, ὑποκτείνουσιν, μισήσαντες, διαδορατίζοντες ἐκτετακται, τετέφρωνται, παύσου ποτέ. Ἀλλὰ [καὶ] τοῖς ἐκ τῶν ὄλων ἀπονεμομένοις δυσχεραίνεις, ἀναντιωσά-

μινος τὸ διεκτυγμένον, ἤτοι πρόνοια, ἢ αἰτομεν, ἢ ἐξ
 ὧν ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ κόσμος ὥσανει πόλις. Ἀλλὰ
 τὰ σωματικά σου ἄψεται ἔτι; ἐννοήσας, ὅτι οὐκ
 ἐπιμίσγνται λείως ἢ τραχίως κινουμένῳ πνεύματι ἡ
 διάνοια, ἀπειδὴν ἀπαξ ἑαυτὴν ἀπολάβῃ καὶ γνωρίσῃ
 τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν, καὶ λοιπὸν ὅσα περὶ πύου καὶ
 ἡδονῆς ἀκήκοας καὶ συγκατέθου. Ἀλλὰ τὸ δοξάριόν
 σε περισπάσει; ἀπειδὴν εἰς τὸ τάχος τῆς πάντων λή-
 θης, καὶ τὸ χάος τοῦ ἐφ' ἑκάτερα ἀπέρου αἰῶνος,
 καὶ τὸ κενὸν τῆς ἀπηχίστως, καὶ τὸ εὐμετάβολον,
 καὶ ἄκριτον τῶν εὐφημεῖν δοκούντων, καὶ τὸ στα-
 νὸν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ περιγράφεται. Ὅλη τε γὰρ ἡ
 γῆ στιγμή, καὶ ταύτης πόστον γωνίδιον ἡ κατοίκη-
 σις αὕτη; καὶ ἐνταῦθα πόσοι, καὶ οἷοί τινες οὐκ ἐπαι-
 νισόμενοι; Λοιπὸν οὖν μέμνησο τῆς ὑποχωρήσεως
 τῆς εἰς τοῦτο τὸ ἀγρίδιον ἑαυτοῦ· καὶ πρὸ παντός
 μὴ σπῶ, μηδὲ κατεντείνου, ἀλλὰ ἐλεύθερος ἔσο, καὶ
 ὅρα τὰ πράγματα, ὡς ἀνὴρ, ὡς ἄνθρωπος, ὡς πολί-
 τής, ὡς θνητὸν ζῶον. Ἐν δὲ τοῖς προχειροτάτοις, εἰς
 ἃ ἐγκύψεις, ταῦτα ἔστω τὰ δύο. Ἐν μὲν, ὅτι τὰ
 πράγματα οὐκ ἄπτεται τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἔξω ἔστηκεν
 ἀτρεμεῖντα· αἱ δὲ ὀχλήσεις ἐκ μόνης τῆς ἐνδον ὑπο-
 λήψεως. Ἐτερον δὲ, ὅτι πάντα ταῦτα, ὅσα ὀρεῖς,
 ὅσον οὐδέπω μεταβάλλει, καὶ οὐκ ἔτι ἔσται· καὶ
 ὧν ἤδη μεταβολαῖς αὐτὸς παρατετύχηκας, συνεχῶς
 διανοοῦ. Ὁ κόσμος, ἀλλοίωσις· ὁ βίος, ὑπόληψις.
 δ'. Εἰ τὸ κοινὸν ἡμῖν κοινόν, καὶ ὁ λόγος, καθ'
 ὃν λογικοὶ ἐσμέν, κοινός· εἰ τοῦτο, καὶ ὁ προστα-
 τικός τῶν ποιητέων, ἢ μὴ, λόγος κοινός· εἰ τοῦτο,

καὶ ὁ νόμος κοινός· εἰ τοῦτο, πόλλται ἐσμέν· εἰ τοῦτο, πολιτεύματος τινος μετέχομεν· εἰ τοῦτο, ὁ κόσμος ὡσαυτὴ πόλις ἐστί. Τίνος γάρ ἄλλου φήσῃ τις τὸ τῶν ἀνθρώπων πᾶν γένος κοινοῦ πολιτεύματος μετέχειν; ἐκεῖθεν δὲ, ἐκ τῆς κοινῆς ταύτης πόλεως, καὶ αὐτὸ τὸ νοερὸν καὶ λογικὸν καὶ νομικὸν ἡμῖν· ἢ πόθεν; ὥσπερ γὰρ τὸ γεῶδες μοι ἀπὸ τινος γῆς ἀπομεμέρισται, καὶ τὸ ὑγρὸν ἀφ' ἐτέρου στοιχείου, καὶ τὸ θερμὸν καὶ πυρῶδες ἐκ τινος ἰδίας πηγῆς (οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἔρχεται, ὥσπερ μηδ' εἰς τὸ οὐκ ὄν ἀπέρχεται), οὕτω θὴ καὶ τὸ νοερὸν ἡκεῖ ποθέν.

δ. Ὁ θάνατος τοιοῦτος, ὅσον γένεσις, φύσις μυστήριον. συγκρίσεις ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων, *** εἰς ταῦτα. Ὡς δὲ οὐκ ἐφ' ᾧ ἂν τις αἰσχυνηθῇ· οὐ γὰρ παρὰ τὸ ἐξῆς τῷ νοερῷ ζῶν, οὐδὲ παρὰ τὸν λόγον τῆς παρασκευῆς.

ε'. Ταῦτα οὕτως ὑπὸ τῶν τοιούτων πέφυκα γίνεσθαι, ἐξ ἀνάγκης· ὁ δὲ τοῦτο μὴ θέλων, θέλει τὴν συκὴν ὁπὸν μὴ ἔχειν. Ὅλως δ' ἐκείνου μέμνησο, ὅτι ἐν τῷ ὀλιγίστῳ χρόνῳ καὶ σὺ καὶ οὗτος τεθνήξεσθε· μετὰ βραχὺ δὲ οὐδὲ ὄνομα ὑμῶν ὑπολείφθησεται.

ζ. Ἄρον τὴν ὑπόληψιν, ἥρται τὸ, Βέβλα μμα ι. Ἄρον τὸ Βέβλα μμα ι, ἥρται ἡ βλάβη.

η. Ὁ χεῖρω αὐτὸν ἑαυτοῦ ἀνδραπον οὐ ποιῇ, τοῦτο οὐδὲ τὸν βίον αὐτοῦ χεῖρω ποιῇ, οὐδὲ βλάπτει, οὔτε ἔξωθεν, οὔτε ἔνδοθεν.

θ'. Ἠνάγκασται ἡ τοῦ συμφέροντος φύσις τοῦτο ποιῆν.

λ. Ὅτι πᾶν τὸ συμβαῖνον, δικαίως συμβαίνει· ὃ, εἰς ἀκριβοῦς παραφυλάσσης, εὐφρόνισι· οὐ λέγω μόνον κατὰ τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ ὥς ἂν ὑπὸ τινος ἀπονέμονται τὸ κατ' ἐξῆς. Παραφυλάσσει οὖν, ὡς ἤρξην· καὶ, ὃ τι ἂν ποιῇς, σὺν τούτῳ ποίει, σὺν τῷ ἀγαθῷ εἶναι, καὶ ὃ γενόηται ἰδίως δ' ἀγαθός. Τοῦτο ἐπὶ πάσης ἐναργείας σῶζε.

ια. Μὴ τοιαῦτα ὑπολαμβάνει, οἷα δ' ὑβρίζων κρύπτει, ἢ οἷα σε κρίνειν βούλεται· ἀλλ' ἴδε αὐτὰ, ὅποια κατ' ἀλήθειαν ἐστὶ.

ιβ. Δύο ταύτας ἐτοιμότηας ἔχειν δεῖ· τὴν μὲν, πρὸς τὸ προῖξαι μόνον, ὅπερ ἦν δ' τῆς βασιλικῆς καὶ νομοθετικῆς λόγος ὑποβαλλή, ἐπ' ὠφελείᾳ ἀνθρώπων· τὴν δὲ, πρὸς τὸ μεταθέσθαι, εἰς ἃρα τις παρῇ διορθῶν καὶ μεταγῶν ἀπὸ τινος οἰήσεως. Τὴν μὲντοι μεταγωγὴν δεῖ ἀπὸ τινος πιθανότητος, ὡς δικαίου, ἢ κοινωφελοῦς, γίνεσθαι, καὶ τὰ παραπλήσια τοιαῦτα μόνον εἶναι δεῖ, οὐχ ὅτι ἡδὺ, ἢ ἐνδοξον ἐφάνη.

ιγ. Λόγον ἔχεις; — Ἐχω — Τί οὖν οὐ χρεῖ; τούτου γάρ τὸ ἑαυτοῦ ποιῶντος, τί ἄλλο θέλεις;

ιδ. Ἐνυπέστης, ὡς μέρος. Ἐναφανισθήσῃ τῷ γενήσαντι· μᾶλλον δὲ ἀναληφθήσῃ εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν σπερματικὸν κατὰ μεταβολήν.

ιε. Πολλὰ λιβανωτοῦ βωλάρια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βωμοῦ· τὸ μὲν προκατέστησαν, τὸ δὲ ὕστερον· διαφέρει δ' οὐδέν.

ις. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν θεὸς αὐτοῖς δόξαι, οἷς

νῦν θηρίον καὶ πιθηκος, εἰς ἀνακάμψης ἐπὶ τὰ δόγματα, καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ λόγου.

ιβ'. Μὴ ὡς μύρια μύλλων ἔτη ζῇς. Τὸ χρεὼν ἐπήρ-
τηται· ἕως ζῆς, ἕως ἔξιστιν, ἀγαθὸς γένου·

ιγ'. Ὅσην ἀσχολίαν κερδαίνει, ὃ μὴ βλέπων, τί ὁ
πλησίον εἶπεν, ἢ ἔπραξεν, ἢ διανοήθη· ἀλλὰ μόνον
τί αὐτὸς ποιεῖ, ἵνα αὐτὸ τοῦτο δέκασις ἢ, καὶ ὅσιον,
ἢ κατὰ τὸν ἀγαθὸν μὴ μίλαν ἡθὸς περιβλέπασθαι,
ἀλλ' ἐπὶ τῆς γραμμῆς τρέχων ὁρθὸν, μὴ διεφθιμμένον.

ιδ'. Ὁ περὶ τὴν ὑστεροφημίαν ἐπτοημένος, οὐ
φαντάζεται, ὅτι ἕκαστος τῶν μεμνημένων αὐτοῦ τά-
χιστα καὶ αὐτὸς ἀποθανεῖται· εἴτα πάλιν καὶ αὐτὸς
ὃ ἐκείνον διαδεξάμενος, μέχρι καὶ πᾶσα ἡ μνήμη
ἀποσβῇ διὰ ἐπτοημένων καὶ σβεννυμένων προϊούσα.
Ἐπόθεν δ', ὅτι καὶ ἀθάνατοι μὲν οἱ μεμνησόμενοι,
ἀθάνατος δ' ἡ μνήμη· τί οὖν τοῦτο πρὸς σέ; καὶ
οὐδὲν λέγω, ὅτι πρὸς τὸν τεθνηκότα; ἀλλὰ πρὸς τὸν
ζῶντα· τί ὁ ἔπαινος, πλὴν ἄρα δι' οἰκονομίαν τινά;
πάρις γὰρ νῦν ἀκαίρως τὴν φυσικὴν δόσιν, ἄλλου
τινὸς ἐχόμενον λόγου λοιπόν.

κ'. Πᾶν τὸ καὶ ὁπωσθεὺς καλόν, εἰς ἑαυτοῦ καλὸν
ἔστι, καὶ ἐφ' ἑαυτὸ καταλήγει, οὐκ ἔχον μέρος ἑαυτοῦ
τὸν ἔπαινον. Οὕτε γοῦν χεῖρον, ἢ κρεῖττον γίνεται
τὸ ἐπαινούμενον. Τοῦτά φημι καὶ ἐπὶ τῶν κοινότε-
ρον καλῶν λεγομένων· οἷον ἐπὶ τῶν ὑλικῶν, καὶ ἐπὶ
τῶν τεχνικῶν κατισκευασμάτων· τὸ γε δὴ ὄντως κα-
λόν* τινὸς χρεὼν ἔχει; οὐ μᾶλλον, ἢ νόμος, οὐ μᾶλ-
λον, ἢ ἀλήθεια, οὐ μᾶλλον, ἢ εὖνοια, ἢ αἰδώς. Τί
τούτων διὰ τὸ ἐπαινεῖσθαι καλόν ἐστιν, ἢ ψεγόμενον

φθείρεται ; σμαράγδιον γὰρ ἑαυτοῦ χεῖρον γίνεται, εἰάν μὴ ἐπαινῇται ; τί δὲ χρυσός, ἐλέφας, πορφύρα, λύρα, μαχαίριον, ἀνθύλλιον, δεινθύριον ;

καὶ. Εἰ διαμένουσιν αἱ ψυχαὶ, πῶς αὐτὰς ἐξ αἰδίου χωρεῖ ὁ αἴρ ; — Πῶς δὲ ἡ γῆ χωρεῖ τὰ τῶν ἐκ τοσούτου αἰῶνος θαντομένων σώματα ; ὥσπερ γὰρ ἐνθάδε ἡ τούτων πρὸς ἡντινα ἐπιδιαμονὴν μεταβολὴ καὶ διάλυσις χώραν ἄλλοις νεκροῖς ποιεῖ· οὕτως αἱ εἰς τὸν αἶρα μεθιστάμεναι ψυχαί, ἐπὶ ποσὸν συμμεῖνασαι, μεταβάλλουσι καὶ χέονται καὶ ἐξάπτονται, εἰς τὸν τῶν ὅλων σπερματικὸν λόγον ἀναλαμβάνόμεναι, μαι τοῦτον τὸν τρόπον χώραν ταῖς προσσυνοικιζομέναις παρέχουσι. Τοῦτο δ' ἂν τις ἀποκρίναιτο ἐφ' ὑποθέσει τοῦ τὰς ψυχὰς διαμένειν. Χρὴ δὲ μὴ μόνον ἐνθυμεῖσθαι τὸ πλῆθος τῶν θαντομένων οὕτως σώματων, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἐκάστης ἡμέρας ἐσθιομένων ζώων ὑφ' ἡμῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ζώων. Ὅσος γὰρ ἀριθμὸς καταναλίσκεται, καὶ οὕτως πῶς θάπτεται, ἐν τοῖς τῶν τρεφομένων σώμασι ; καὶ ὅμως δέχεται ἡ χώρα αὕτη, διὰ τὰς ἐξαιματώσεις, διὰ τὰς εἰς τὸ ἀερῶδες ἢ πυρῶδες ἀλλοιώσεις.

Τίς ἐπὶ τούτου ἡ ἱστορία τῆς ἀληθείας ; διαίρεσις εἰς τὸ ὑλικόν, καὶ εἰς τὸ αἰτιῶδες.

κβ'. Μὴ ἀπορρέμβεσθαι· ἀλλ' ἐπὶ πάσης ὁρμῆς τὸ δίκαιον ἀποδιδύναι, καὶ ἐπὶ πάσης φαντασίας σώζειν τὸ καταληπτικόν.

κγ'. Πᾶν μοι συναρμύζει, ὃ σοι εὐάρμοστόν ἐστιν, ὃ κόσμῳ. Οὐδὲν μοι πρόωρον, οὐδὲ ὀψιμον, τὸ σὺ εὐκαιρον. Πᾶν μοι καρπὸς, ὃ φέρουσιν αἱ σοὶ ἔρται,

ὡς φύσις· ἐκ σοῦ πάντα, ἐν σοὶ πάντα, εἰς σὲ πάντα.
Ἐκεῖνος μὲν φησι· Πόλι φίλη Κέκροπος· σὺ δὲ
οὐκ ἐρεῖς· Ὡ πόλι φίλη Διός;

κδ'. Ὀλίγα προῆσσε, φησὶν, εἰ μέλλεις εὐ-
θυμήσειν· μήποτε ἄμεινον (τὸ) τἀναγκαῖα πράσ-
σεις, καὶ ὅσα δὲ τοῦ φύσει πολιτικοῦ ζῶου λόγος
αἰρεῖ, καὶ ὡς αἰρεῖ. Τοῦτο γὰρ οὐ μόνον τὴν ἀπὸ
τοῦ καλῶς πράσσειν εὐθυμίαν φέρει, ἀλλὰ καὶ τὴν
ἀπὸ τοῦ ὀλίγα πράσσειν. Τὰ πλεῖστα γὰρ, ὧν λέ-
γομεν καὶ πράσσομεν, οὐκ ἀναγκαῖα ὄντα, εἴαν τις
περιέλῃ, εὐσκολώτερος καὶ ἀταρακτότερος ἔσται.
Ὅθεν δεῖ καὶ παρ' ἑκάστα ἑαυτὸν ὑπομιμνήσκειν,
μὴ τι τοῦτο οὐ τῶν ἀναγκαίων; Δεῖ δὲ μὴ μόνον
πράξεις τὰς μὴ ἀναγκαίας παραιορεῖν, ἀλλὰ καὶ
φαντασίας· οὕτως γὰρ οὐδὲ πράξεις παρέλκουσαι
ἐπακολουθήσουσι.

κε'. Πείρασον, πῶς σοι χωρεῖ καὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ
ἀνθρώπου βίος, τοῦ ἀρεσκομένου μὲν τοῖς ἐκ τῶν
ὅλων ἀπονεμομένοις, ἀρχομένου δὲ τῇ ἰδίᾳ πράξει
δικαίᾳ καὶ διαθέσει εὐμεγεῖ.

κς'. Ἐώρακας ἐκεῖνα; ἴδε καὶ ταῦτα. Σεαυτὸν μὴ
τάρασσι· ἀπλῶσον σεαυτόν. Ἀμαρτάνει τις; ἑαυτῷ
ἀμαρτάνει. Συμβέβηκέ σοι τι; καλῶς· ἐκ τῶν ὅλων
ἀπ' ἀρχῆς σοι συγκαθεύμαρτο, καὶ συνεκλώθητο πᾶν
τὸ συμβαῖνον. Τὸ δ' ὅλον, βραχὺς δὲ βίος· κερδαν-
τίσιν τὸ παρὸν σὺν εὐλογιστίῃ καὶ δίκῃ. Νῆψα ἀνεί-
μενος.

κζ'. Ἦτοι κόσμος διατεταγμένος, ἡ κυκίων, συμ-
πεφορημένος μὲν, ἀλλὰ κόσμος. Ἦ ἐν σοὶ μὲν τις

κόσμος ὑφίστασθαι δύναται, ἐν δὲ τῷ παντὶ ἀκοσμία, καὶ ταῦτα οὕτως πάντων διακεκρυμμένων καὶ διακεχυμένων καὶ συμπαθῶν.

κγ. Μίλαν ἥθος, θῆλυ ἥθος, περισκελὲς ἥθος, θηριῶδες, παιδαριῶδες, βοασηματῶδες, βλακικόν, κίβδηλον, βομολόχον, κατηλίκον, τυραννικόν.

κδ. Εἰ ξένος κόσμος, ὃ μὴ γνωρίζω τὰ ἐν αὐτῷ ὄντα, οὐχ ἥτιον ξένος, καὶ ὃ μὴ γνωρίζω τὰ γιγνόμενα. φυγὰς, ὃ φεύγων τὸν πολιτικὸν λόγον· τυφλός, ὃ καταμύων τῷ νοερῷ ὀμματι· πτωχός, ὃ ἐνδεής ἐτέρου, καὶ μὴ πάντα ἔχων παρ' ἑαυτοῦ τὰ εἰς τὸν βίον χρήσιμα. ἀπόστημα κόσμου, ὃ ἀφιστάμενος καὶ χωρίζων ἑαυτὸν τοῦ τῆς κοινῆς φύσεως λόγου, διὰ τοῦ δυσαρρεσιτεῖν τοῖς συμβαίνουσιν· ἐκείνη γὰρ φέρει τοῦτο, ἣ καὶ αἱ ἡνεγκιν· ἀπόσχισμα πόλεως, ὃ τὴν ἰδίαν ψυχὴν τῆς τῶν λογικῶν ἀποσχίζων, μᾶλλον οὕσης.

λε. Ὁ μὲν χωρὶς χιτῶνος φιλοσοφεῖ, ὃ δὲ χωρὶς βιβλίου· ἄλλος οὗτος ἡμίγυμνος. Ἄρτους οὐκ ἔχω, φησί, καὶ ἐμμένω τῷ λόγῳ. — Ἐγὼ δὲ τροφὰς τὰς ἐκ μαθημάτων οὐκ ἔχω, καὶ ἐμμένω.

λς. Τὸ τεχνόν, ὃ ἔμαθες, φίλει, τούτῳ προσαναπαύον· τὰ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ βίου διέβληθε, ὡς θεοῖς μὲν ἐπιτετροφῶς τὰ σεαυτοῦ πάντα ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἀνθρώπων δὲ μηδενὸς μήτε τυραννον μήτε δοῦλον ἑαυτὸν καθιστάς.

λδ. Ἐπινόησον, λόγου χάριν, τοὺς ἐπὶ Οὐρεσπασιανοῦ καιροῦς, ὅψει ταῦτα πάντα· γαρμῶντες,

παιδοτροφοῦντας, νοσοῦντας, ἀποθνήσκοντας, πο-
λεμοῦντας, ἐορτάζοντας, ἐμπορευομένους, γεωργοῦν-
τας, κολακεύοντας, αὐθαδιζομένους, ὑποπιπύοντας,
ἐπιβουλεύοντας, ἀποθανεῖν τινας εὐχομένους, γογ-
γύζοντας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν· ἰερῶντας, θησαυρίζον-
τας, ὑπατείας, βασιλείας ἐπιθυμοῦντας. οὐκοῦν
ἐκεῖνος μὲν ὁ τούτων βίος οὐκ ἔτι οὐδαμοῦ. Πάλιν
ἐπὶ τοὺς καιροὺς τοὺς Τραϊανοῦ μετέβηθι· πάλιν
τὰ αὐτὰ πάντα. τέθνηκε καὶ ἐκεῖνος ὁ βίος. Ὅμοιως
καὶ τὰς ἄλλας ἐπιγραφὰς χρόνων καὶ ὅλων ἐθνῶν
ἐπιθεώρει, καὶ βλέπει, πόσοι κατενταθέντες μετὰ
μικρὸν ἔπεσον, καὶ ἀνελύθησαν εἰς τὰ στοιχεῖα.
Μάλιστα δὲ ἀναπολητέον ἐκείνους, οὓς αὐτὸς ἔγνωσ
κετὰ σπωμένους, ἀφέντας ποιεῖν τὸ κατὰ τὴν ἰδίαν
κατασκευήν, καὶ τοῦτου ἀπρὸς ἔχουσιν, καὶ τοῦτου
ἀρκεῖσθαι. Αναγκάϊον δὲ ὧδε τὸ μεμνησθαι, ὅτι καὶ
ἡ ἐπιστροφή καθ' ἑκάστην προῖξιν ἰδίαν ἀξίαν ἔχει καὶ
συμμετρίαν. Οὕτως γὰρ οὐκ ἀποδυσπετήσεις, εἰάν
μὴ ἐπὶ πλείον, ἢ προσῆκε, περὶ τὰ ἐλάσσω καταγίνῃ.

λγ'. Αἱ πάλαι συνήθεις λέξεις, γλωσσήματα νῦν· οὐ-
τως οὐκ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πάλαι πολυμνήτων, νῦν
ιρόπον τινὰ γλωσσήματά ἐστι, Κάμιλλος, Καίλων,
Ουόλειςος, Δεονράτος, μετ' ὀλίγον δὲ καὶ Σικίλων,
καὶ Κάτων, εἴτα καὶ Αὔγουστος, εἴτα καὶ Ἀδριανός,
καὶ Ἀντωνίνος. Ἐξήτηλα γὰρ πάντα καὶ μυθώδη ταχὺ
γίνεται· ταχὺ δὲ καὶ παντελὴς λήθη κατέχουσιν.
Καὶ ταῦτα λέγω ἐπὶ τῶν θαυμαστάως πῶς λαμπάν-
των. Οἱ γὰρ λοιποὶ ἅμα τῷ ἐκπνεῦσαι, αἵστοι,
ἄπυστοι. Τί δὲ καὶ ἔστιν ὅπως τὸ ἀμνηστον;

ὅλον κενόν. Τί οὖν ἐστὶ, περὶ ὃ δεῖ σπουδὴν εἰσφέρεισθαι; Ἐν τούτῳ, διάνοια δίκαια, καὶ πράξεις κοινωνικαὶ, καὶ λόγος, οἷος μὴ ποτε διαψεύσασθαι, καὶ διάθεσις ἀσπαζομένη πᾶν τὸ συμβαῖνον, ὡς ἀναγκαῖον, ὡς γνώριμον, ὡς ἀπ' ἀρχῆς τοιαύτης καὶ πηγῆς ἔειν.

λδ'. Ἐκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθῶ συνεπιδίδου, παρὰ ἄκρων συννήσας, οἷς τισὶ ποτε πράγμασι βούλεται.

λε'. Πᾶν ἐφήμερον, καὶ τὸ μνημονεύον, καὶ τὸ μνημονευόμενον.

λς'. Θεῶρει διηγεκῶς πάντα κατὰ μεταβολὴν γινόμενα καὶ ἐθίζου ἐννοεῖν, ὅτι οὐδὲν οὕτως φιλεῖ ἡ τῶν ὅλων φύσις, ὡς τὸ τὰ ὄντα μεταβάλλειν, καὶ ποιεῖν νέα ὅμοια. Σπέρμα γὰρ τρόπον τινα πᾶν τὸ ὄν τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐσθμένον. Σὺ δὲ μόνα σπέρματα φαντάζῃ τὰ εἰς γῆν ἢ μήτραν καταβαλλόμενα· τούτα δὲ λίαν ἰδιωτικόν.

λς'. Ἦδη τεθνήξῃ, καὶ οὕτω οὔτε ἀπλοῦς, οὔτε ἀτάραχος, οὔτε ἀνύποπτος τοῦ βλαβῆναι ἂν ἐξωθῇ, οὔτε ἰλεως πρὸς πάντας, οὔτε τὸ φρονεῖν ἐν μόνῳ τῷ δικαιοπραγεῖν τιθέμενος.

λγ'. Τὰ ἡγεμονικὰ αὐτῶν διάβλεπε, καὶ τοὺς φρονίμους, οἷα μὲν φεύγουσιν, οἷα δὲ διώκουσιν.

λδ'. Ἐν ἁλλοτρίῳ ἡγεμονικῷ κακὸν σὸν οὐχ ὑφίσταται· οὐδὲ μὴν ἐν τινὶ τροπῇ καὶ ἑτεροιώσει τοῦ περιέχοντος. Ποῦ οὖν; ὅπου τὸ περὶ κακῶν ὑπολαμβάνον σοὶ ἐστὶ. Τοῦτο οὖν μὴ ὑπολαμβάνω νῦν, καὶ πάντα εὖ ἔχει. Κἂν τὸ ἐγγυτάτω αὐτοῦ, τὸ σωματίον, τέμνηται, καίηται, διαπνύσκηται, σή-

πηται, ὁμως τὸ ὑπολαμβάνον περὶ τούτων μόριον ἡσυχάζει· τουτέστι, κρινέτω, μήτε κακὸν τι εἶναι, μήτε ἀγαθόν, ὃ ἐπίσης δύναται κακῶ ἀνδρὶ καὶ ἀγαθῷ συμβαίνειν. Ὁ γὰρ *** καὶ τῷ κατὰ φύσιν βιοῦντι ἐπίσης συμβαίνει, τοῦτο οὔτε κατὰ φύσιν ἐστίν, οὔτε παρὰ φύσιν.

μ'. Ὡς ἐν ζῶον τὸν κόσμον, μίαν οὐσίαν καὶ ψυχὴν μίαν ἐπέχον, συνεχῶς ἐπιοεῖν· καὶ πῶς εἰς αἰσθησιν μίαν τὴν τούτου πάντα ἀναδίδοται· καὶ πῶς δεσμῇ μιᾷ πάντα πράσσει· καὶ πῶς πάντα πάντων τῶν γινομένων συναιτία· καὶ οἷά τις ἡ σύνησις καὶ συμμήρσις.

μα. Ψυχάριον εἶ, βασιτάζον νεκρὸν, ὡς Ἐπίκτητος εἰλεγεν.

μβ'. Οὐδέν ἐστι κακὸν τοῖς ἐν μεταβολῇ γινομένοις· ὡς οὐδὲ ἀγαθὸν τοῖς ἐκ μεταβολῆς ὑφισταμένοις.

μγ'. Ποταμός τις ἐκ τῶν γινομένων καὶ ρεῦμα βίαιον ὁ αἰὼν· ἅμα τε γὰρ ἄφθιτ' ἕκαστον, καὶ παρ-ενήνεται, καὶ ἄλλο παραφέρεται, τὸ δὲ ἐνεχθήσεται.

μδ. Πᾶν τὸ συμβαῖνον οὕτως σύνηθεις καὶ γνώριμον, ὡς τὸ ῥόδον ἐν τῷ ἔαρ, καὶ ὁπώρα ἐν τῷ θέρει· τοιοῦτον γὰρ καὶ νόσος, καὶ θάνατος, καὶ βλασφημία, καὶ ἐπιβουλή, καὶ ὅσα τοὺς μωροῦς εὐφραίνει, ἢ λυπεῖ.

με. Τὰ ἐξῆς αἰεὶ τοῖς προηγησαμένοις οἰκείως ἐπ- γίνεται· οὐ γὰρ οἷον καταρτίσμασις τίς ἐστιν ἀπηρ-τημένως καὶ μόνον τὸ κατηναγκασμένον ἔχουσα, ἀλλὰ συνάφεια εὐλογος· καὶ ὥσπερ συντέτακται συν-ηρμοσμένως τὰ ὄντα, οὕτως τὰ γινόμενα οὐ διαδο-

χήν ψιλὴν, ἀλλὰ θάναμαστήν τινα οἰκειότητα ἐμφαίνει.
 μς'. Αἰε τοῦ Ἑρακλείτειου μεμνησθαι· ὅτι γῆς
 θάνατος, ὕδωρ γενέσθαι, καὶ ὕδατος θάνατος, αἴερα
 γενέσθαι, καὶ αἴερος πῦρ, καὶ ἔμπαλιν. Μεμνησθαι
 δὲ καὶ τοῦ ἐπιλανθανομένου, ἧ ἡ ὁδὸς ἄγει· καὶ
 ὅτι, ὡ μάλιστα διηγεκῶς ὁμιλοῦσι λόγῳ τῷ τὰ ὅλα
 διοικοῦντι, τοῦτω διαφέρονται· καὶ οἷς καθ' ἡμέραν
 ἐγκυροῦσι, ταῦτα αὐτοῖς ξένα φαίνεται. καὶ, ὅτι οὐ
 δεῖ ὥσπερ καθεύδοντας ποιεῖν, καὶ λέγειν· καὶ γὰρ
 τότε δοκοῦμεν ποιεῖν καὶ λέγειν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ
 παῖδας τοκέων, τοῦτ' ἔστι, κατὰ ψιλόν, καθότι παρ-
 ελήφαμεν.

μς'. Ὡσπερ εἴ τις σοι θεῶν εἶπεν, ὅτι αὐρίον τε-
 θνήξῃ, ἢ πάντως γε εἰς τρίτην, οὐκ ἔτ' ἂν παρὰ μέγα
 ἐποιοῦ, τὸ εἰς τρίτην μᾶλλον, ἢ αὐρίον, εἴ γε μὴ
 ἐσχάτως ἀγεννῆς εἴ· πόσον γὰρ ἔστι τὸ μεταξύ; οὐ-
 τως καὶ τὸ εἰς πολλοστὸν ἔτος μᾶλλον, ἢ αὐρίον,
 μηδὲν μέγα εἶναι νέμιζε.

μή. Ἐννοεῖα συνεχῶς, πόσοι μὲν ἰατροὶ ἀποτεθνή-
 κασι, πολλάκις τὰς ὁφρῦς ὑπὲρ τῶν ἀρρώστων
 συσπᾶσαντες· πόσοι δὲ μαθηματικοί, ἄλλων θανά-
 τους, ὥς τι μέγα, προειπόντες· πόσοι δὲ φιλόσοφοι,
 περὶ θανάτου, ἢ ἀθανασίας, μύρια διαταινάμενοι·
 πόσοι δὲ ἀριστεῖς, πολλοὺς ἀποκτείναντες· πόσοι δὲ
 τύραννοι, ἐξουσίᾳ ψυχῶν μετὰ δεινοῦ φρονήματος
 ὥς ἀθάνατοι κεχρημένοι· πόσαι δὲ πόλεις ὅλαι, ἢ
 οὕτως εἶπω, τεθνήκασιν, Ἑλλήκη, καὶ Πομπηῖοι, καὶ
 Ἡρκλάνον καὶ ἄλλαι ἀναριθμητοί. Ἐπιθι δὲ καὶ
 ὄσους οἶδας, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ· ὁ μὲν τοῦτον κηδεύ-

σας, εἴτα ἐξετάσθῃ, ὃ δὲ ἐκείνον· πάντα δὲ ἐν βραχεῖ. Τὸ γὰρ ὅλον, κατιδεῖν αἰεὶ τὰ ἀνθρώπινα, ὡς ἐφήμερα καὶ εὐτελῆ· καὶ ἐχθρὸς μὲν μυῖαρον, αὐριον δὲ τέφριος, ἢ τέφρα. Τὸ ἀκαριαῖον οὖν τοῦτο τοῦ χρόνου κατὰ φύσιν διελεθεῖν, καὶ ἔλκων καταλύσαι, ὡς ἂν εἰ ἐλαία πέπειρος γενομένη ἐκίπτει, εὐφημοῦσα τὴν ἐνεγκοῦσαν, καὶ χάριν εἰδυῖα τῷ φύσαντι δένδρῳ.

μδ'. Ὅμοιον εἶναι τῇ ἀκρᾷ, ἣ διηνηκῶς τὰ κύματα προσφύσσει· ἡ δὲ ἐστήκει, καὶ περὶ αὐτὴν κοιμίζεται τὰ φλεγμένα τοῦ ὕδατος. — Ἀτυχὴς ἐγὼ, ὅτι τοῦτό μοι συνέβη. — Οὐμενοῦν· ἀλλ'. Εὐτυχὴς ἐγὼ, ὅτι, τοῦτου μοι συμβεβηκός, ἄλνυος διατελῶ, οὔτε ὑπὸ τοῦ παρόντος θραυόμενος, οὔτε τὸ ἐπιὸν φοβούμενος. Συμβῆναι μὲν γὰρ τὸ τοιοῦτε παντὶ ἐδύνατο· ἄλνυος δὲ οὐ πᾶς ἐπὶ τοῦτο ἂν διετίεσε. Διὰ τί οὖν ἐκείνο μᾶλλον ἀτύχημα, ἢ τοῦτο εὐτύχημα; λέγεις δὲ ὅλως ἀτύχημα ἀνθρώπου, ὃ οὐκ ἔστιν ἀπότευγμα τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου; ἀπότευγμα δὲ τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου εἶναι σοὶ δοκεῖ, ὃ μὴ παρὰ τὸ βούλημα τῆς φύσεως αὐτοῦ ἐστι; Τί οὖν; τὸ βούλημα μεμάθηκας· μὴ τι οὖν τὸ συμβεβηκός τοῦτο κωλύσει σε δίκαιον εἶναι, μεγαλόψυχον, σώφρονα, ἔμφορον, ἀπρόπτειτον, ἀδιάψευστον, αἰδήμονα, ἐλεύθερον, τᾶλλα, ὧν παρόντων ἢ φύσεως ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἀπέχει τὰ ἴδια; Μίμνησσο λοιπὸν ἐπὶ παντός τοῦ εἰς λύπην σε προαγομένου, τοῦτῃ χρῆσθαι τῷ δόγματι· οὐχ ὅτι τοῦτο ἀτύχημα, ἀλλὰ τὸ φέρειν αὐτὸ γενναίως, εὐτύχημα.

ν'. Ἰδιωτικὸν μὲν, ὅμως δὲ ἀνυστικὸν βοήθημά
πρὸς θανάτου καταφρόνησιν, ἡ ἀναπόλησις τῶν
γλίεχρος ἐνδιατριψάντων τῷ ζῆν. Τί οὖν αὐτοῖς
πλέον, ἢ τοῖς ἁώροις; πάντως ποῦ ποτε κίεῖται,
Καδιμιανὸς Φάβιος, Ἰουλιανὸς, Λέπιδος, ἢ εἴ τις
τοιοῦτος, οἱ πολλοὺς ἐξηγεῖται, εἰτα ἐξηνέχθησαν·
ὅλον, μικρόν· ἐστὶ τὸ διάστημα, καὶ τοῦτο δι' ὅσων,
καὶ μεθ' ὧν ἐξανιλούμενον, καὶ ἐν οἷσιν σωματικῶν;
μὴ οὖν ὥς πρῶγμα . . . βλέπε γὰρ ὅπισθεν τὸ ἀχανές
τοῦ αἰῶνος, καὶ τὸ πρόσθεν ἄλλο ἄπειρον. Ἐν δὴ
τούτῳ, τί διαφέρει ὁ τριήμερος τοῦ τριγενηνίου;

νά. Ἐπὶ τὴν σύντομον αἰὲν τρέχει· σύντομος δὲ ἡ
κατὰ φύσιν· ὥστε κατὰ τὸ ὑγιέστατον πᾶν λέγειν
καὶ πράττειν. Ἀπαλλάσσει γὰρ ἡ τοιαύτη πρόθεσις
κόπων, καὶ στρατείας, καὶ πείσης οἰκονομίας, καὶ
κομπείας.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ΟΡΘΟΤ, ὅταν δυσόκτως ἐξεγείρη, πρόχειρον
ἔστω, ὅτι ἐπὶ ἀνθρώπου ἔργον ἐγείρομαι· τί οὖν
δυσκολεύω, εἰ πορεύομαι ἐπὶ τὸ ποιεῖν, ὡς ἐνεκεν
γέγονα, καὶ ὡς χάριν προῆγμα εἰς τὸν κόσμον; ἢ
ἐπὶ τοῦτο κατεσκεύασμαι, ἵνα κατακείμενος τοῖς
στρωματίοις ἐμαυτὸν θάλλω; — Ἀλλὰ τοῦτο ἥδιον.
— Πρὸς τὸ ἡδισθαι οὖν γέγονας; ὅλως δὲ οὐ πρὸς
ποιεῖν, ἢ πρὸς ἐνέργειαν; οὐ βλέπεις τὰ φυτάρια, τὰ
στρουθάρια, τοὺς μύρμηκας, τοὺς ἀράχνας, τὰς με-
λίσσας τὰν καθ' αὐτάς συγκοσμοῦσας κόσμον; ἔπειτα

σὺ οὐ-θάλεις τὰ ἀνθρωπικά ποιῆν; οὐ τρέχεις ἐπὶ τὸ κατὰ τὴν σὴν φύσιν; — Ἀλλὰ δεῖ καὶ ἀναπαύεσθαι. — Δεῖ· ἔδωκε μέντοι καὶ τούτου μέτρα ἡ φύσις· ἔδωκε [μέντοι] καὶ τοῦ ἐσθίειν καὶ πίνειν· καὶ ὅμως σὺ ὑπὲρ τὰ μέτρα ὑπὲρ τὰ ἀκούοντα προχωρεῖς· ἐν ταῖς πράξεσι δὲ οὐκ ἐτι, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ δυνατοῦ. Οὐ γὰρ φιλεῖς σεαυτὸν. ἐπὶ τοι καὶ τὴν φύσιν ἄν σου, καὶ τὸ βούλημα ταύτης ἐφίλεις· Ἀλλ' οἱ γε τὰς τέχνας ἑαυτῶν φιλοῦντες, συγκατατιθέονται τοῖς κατ' αὐταῖς ἔργοις, αἰλονται καὶ ἄσιτοι· σὺ (δὲ) τὴν φύσιν τὴν σεαυτοῦ ἔλασσον τιμᾶς, ἡ δ' τορνευτὴς τὴν τορνευτικὴν, ἡ δ' ὀρχηστὴς τὴν ὀρχηστικὴν, ἡ δ' φιλόαγυρος τὸ ἀγύριον, ἡ δ' κενόδοξος τὸ δοξάριον. Καὶ οὗτοι, ὅταν προσπαθῶσιν, οὕτε φαγεῖν, οὕτε κοιμηθῆναι θέλουσι μᾶλλον, ἢ ταῦτα συναυξεῖν, πρὸς ᾧ διαφέρονται· σοὶ δὲ αἱ κοινωνικαὶ πράξεις εὐτελέστεραι φαίνονται, καὶ ἡσσονος σπουδῆς ἄξιαι;

β'. Ὡς εὐκολον ἀπάσασθαι καὶ ἀπαλεῖψαι πᾶσαν φαντασίαν [τὴν] ὀχληράν, ἣ ἀνοίκειον, καὶ εὐθύς ἐν πάσῃ γαλήνῃ εἶναι.

γ'. Ἄξιον ἑαυτὸν κρίνει παντὸς λόγου καὶ ἔργου τοῦ κατὰ φύσιν· καὶ μὴ σε παρειπάτω ἡ ἐπακολουθοῦσά τινων μέμψις, ἡ λόγος, ἀλλὰ, εἰ καλὸν παρῆχθαι, ἡ εἰρηθεῖν, μὴ σεαυτὸν ἀπαξίειν. Ἐκείνοι μὲν γὰρ ἰδίον ἡγεμονικὸν ἔχουσι, καὶ ἰδίᾳ δρμῇ χρῶνται· ἃ σὺ μὴ περιβλέπου, ἀλλ' εὐθεῖαν πέραναι, ἀκολουθῶν τῇ φύσει τῇ ἰδίᾳ καὶ τῇ κοινῇ· μία δὲ ἀμφοτέρων τούτων [ἡ] ὁδός.

δ'. Πορεύομαι διὰ τῶν κατὰ φύσιν, μέχρι πτωῶν ἀναπαύσομαι, ἐξαποπνεύσας μὲν τοῦτο, ἐξ οὗ καὶ ἡμέραν ἀναπνέω, πτωῶν δὲ ἐπὶ τοῦτο, ἐξ οὗ καὶ τὸ σπερμάτιον ὁ πατήρ μου συνέλεξε, καὶ τὸ αἷματις ἡ μήτηρ, καὶ τὸ γαλάκτιον ἡ τροφός· ἐξ οὗ καὶ ἡμέραν τοσούτοις ἔτεσι βόσκομαι, καὶ ἀρδεύομαι, ὃ φέρει με πατοῦντα, καὶ εἰς τοσαῦτα ἀποχρῶμενον αὐτῷ.

ε'. Δραμύνητά σου οὐκ ἔχουσι θαυμάσαι. Ἐστὼ ἀλλὰ ἔτερα πολλά, ἐφ' ὧν οὐκ ἔχεις εἰπεῖν, Οὐ γὰρ πέφυκα. Ἐκεῖνα οὖν παρέχου, ὥσπερ ὅλα ἐστὶν ἐπὶ σοι, τὸ ἀκίβδηλον, τὸ σεμνόν, τὸ φερέπονον, τὸ ἀφιλήδονον, τὸ ἀμειψίμοιρον, τὸ ὀλιγοδείες, τὸ εὐμεγές, τὸ ἐλεύθερον, τὸ ἀπείριστον, τὸ ἀφλύαρον, τὸ μεγαλεῖον. Οὐκ αἰσθάνη, πῶσα ἤδη παρέχασθαι δυνάμενος, ἐφ' ὧν οὐδεμία ἀφύιας καὶ ἀνεπιτηδείότητος πρόφασις, ὅμως ἔτι κάτω μένεις ἐκῶν; ἢ καὶ χογγύζειν, καὶ γλισχεύεσθαι, καὶ κολακεύειν, καὶ τὸ σωματίον καταιτιᾶσθαι, καὶ ἀρεσκεύεσθαι, καὶ περιπερεύεσθαι, καὶ τοσαῦτα ὀπιτάξασθαι τῇ ψυχῇ, διὰ τὸ ἀφυῶς κατεσκευάσθαι, ἀναγκάζη; Οὐ, μὰ τοὺς θεοὺς! Ἀλλὰ τούτων μὲν πάλαι ἀηλάχθαι ἐδύνασο· μόνον δὲ, εἰ ἄρα, ὥς βραδυτέρος, καὶ δυσπαρακολουθητότερος καταγινώσκεσθαι· καὶ τοῦτο δὲ ἀσκητέον, μὴ παρὲνθυμουμένῳ, μηδὲ ἐμφληδοῦντι τῇ νωθείᾳ.

ς'. Ὁ μὲν τις ἐστὶν, ὅταν τι δεξιὸν περὶ τινα πράξῃ, πρόχειρος καὶ λογίσασθαι αὐτῷ τὴν χάριν. Ὁ δὲ πρὸς τοῦτο μὲν οὐ πρόχειρος, ἄλλως μάντοι παρ' ἐαν-

τῷ, ὥς περὶ χρεώστου διανοεῖται, καὶ οἶδεν, ὃ πε-
ποίηκεν. Ὁ δὲ τις τρόπον τινὰ οὐδὲ οἶδεν, ὃ πε-
ποίηκεν· ἀλλὰ ὁμοίως ἐστὶν ἀμπέλῳ βότρυν ἐνε-
γκοῦσθαι, καὶ μηδὲν ἄλλο προσεπιζητούσθαι, μετὰ τὸ
ἅπαξ τὸν ἴδιον καρπὸν ἐννοεῖν. ἵππος δραμῶν,
κύων ἰχθυήσας; μέλισσα μέλι ποιήσασα, ἀνθρώπος
δ' εὖ ποιήσας, οὐκ ἐπιβοῦται, ἀλλὰ μεταβαίνει
ἐφ' ἕτερον, ὥς ἀμπελος ἐπὶ τὸ πάλιν ἐν τῇ ὥρᾳ τὸν
βότρυν ἐνεγκεῖν. — Ἐν τούτοις οὐκ δεῖ εἶναι, τοῖς
τρόπον τινὰ ἀπαρκαλουθήτως αὐτὸ ποιοῦσι; —
Ναί. — Ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ παρακολουθεῖν· ἴδιον
γάρ (φησὶ) τοῦ κοινωνικοῦ, τὸ αἰσθάνεσθαι, ὅτι
κοινωνικῶς ἐνεργεῖ, καὶ νῆ Δία, βούλεσθαι καὶ τὸν
κοινωνὸν αἰσθέσθαι. — Ἀληθὲς μὲν ἐστὶν, ὃ λέγεις·
τὸ δὲ νῦν λεγόμενον παρεκδέχῃ· διὰ τοῦτο ἔσθ' εἰς
ἐκείνων, ὧν πρότερον ἐπεμνήσθην· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι
λογικῇ τινι πιθανότητι παράγονται. Ἐάν δὲ θιλή-
σης συνεῖναι, τί ποτέ ἐστι τὸ λεγόμενον, μὴ φοβοῦ,
μὴ παρὰ τοῦτο παραλήψῃ τι ἔργον κοινωνικόν.

ζ. Εὐχὴ Ἀθηναίων, Ἰσον, ἴσον, ὃ φίλα
Ζεῦ, κατὰ τῆς ἀρούρας τῆς Ἀθηναίων
καὶ τῶν πεδίων. Ἦτοι οὐκ δεῖ εὐχεσθαι, ἢ οὐ-
τως, ἀπλῶς καὶ ἐλευθέρως.

η. Ὅποιόν τι ἐστὶ τὸ λεγόμενον, ὅτι Συνέτα-
ξεν ὁ Ἀσκληπιὸς τούτῳ ἱππασίαν, ἢ ψυ-
χολουσίαν, ἢ ἀνυποδησίαν· τοιοῦτόν ἐστι
καὶ τὸ, Συνέταξε τούτῳ ἢ τῶν ὅλων φύ-
σις νόσον, ἢ πῆρωσιν, ἢ ἀποβολήν, ἢ ἄλ-
λο τι τῶν τοιούτων. Καὶ γὰρ ἐκεί τὸ Συνέτα-

ξε, τοιοῦτόν τι σημαίνει, ἔταξε τούτῳ τοῦτο, ὥς
 κατάλληλον πρὸς ὑγίαν· καὶ ἐνταῦθα τὸ συμβαί-
 νον ἐκάστῳ τέτακται πῶς αὐτῷ κατάλληλον πρὸς τὴν
 εἰμαρμένην. Οὕτως γὰρ καὶ συμβαίνει αὐτὰ
 ἡμῖν λέγομεν, ὥς καὶ τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν
 τοῖς τεύχεσιν, ἢ ταῖς περαμίαι, συμβαίνει οἱ
 τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζοντες ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ
 συνθέσει. Ὅλος γὰρ ἁρμονία ἐστὶ μία. Καὶ ὥσπερ
 ἐκ πάντων τῶν σωμάτων ὁ κόσμος τοιοῦτον σῶμα
 συμπληροῦται, οὕτως ἐκ πάντων τῶν αἰτίων ἡ εἰ-
 μαρμένη τοιαύτη αἰτία συμπληροῦται. Νοοῦσι δέ,
 ὃ λέγω, καὶ οἱ τέλειον ἰδιῶται· φασὶ γάρ, Τοῦτο
 ἔφερεν αὐτῷ. Οὐκοῦν τοῦτο τούτῳ ἐφέρετο, καὶ
 τοῦτο τούτῳ συνετάττετο. Δεχόμεθα οὖν αὐτὰ, ὥς
 ἐκεῖνα, ἃ ὁ Ἀσκληπιδὸς συντάττει. Πολλὰ γοῦν καὶ ἐν
 ἐκείνοις ἐστὶ τραχέα· ἀλλὰ ἀσπαζόμεθα τῇ ἐλπίδι
 τῆς ὑγείας. Τοιοῦτόν τί σοι δοκείτω, ἄνυσσις καὶ
 συντέλεια τῶν τῇ κοινῇ φύσει δοκούντων, οἷον ἡ σὴ
 ὑγία. Καὶ οὕτως ἀσπάζον πᾶν τὸ γινόμενον, καὶ
 ἀπηνέστερον δοκῇ, διὰ τὸ ἐκεῖσε ἄγειν, ἐπὶ τὴν τοῦ
 κόσμου ὑγίαν, καὶ τὴν τοῦ Διὸς εὐοδίαν καὶ εὐ-
 πραγίαν. Οὐ γὰρ ἂν τοῦτό τινι ἔφερεν, εἰ μὴ τῷ
 ὅλῳ συνεφέρεν. Οὐδὲ γὰρ ἡ τυχοῦσα φύσις φέρει τι,
 ὃ μὴ τῷ διοικουμένῳ ὑπ' αὐτῆς κατάλληλόν ἐστι.
 Οὐκοῦν κατὰ δύο λόγους στέργειν χρὴ τὸ συμβαίνον
 σοι· καὶ ἓνα μὲν, ὅτι σοὶ ἐγένετο, καὶ σοὶ συνετάτ-
 τετο, καὶ πρὸς σέ πῶς εἶχεν, ἄνωθεν ἐκ τῶν πρᾶσβυ-
 τᾶτων αἰτίων συγκλωθόμενον· καὶ ἕτερον δέ, ὅτι
 τῷ τὸ ὅλον διοικοῦντι τῆς εὐοδίας, καὶ τῆς συντελείας,

καὶ τῇ Δία, τῆς συμμονῆς αὐτῆς καὶ τὸ ἰδίᾳ εἰς ἑκα-
στον ἦκον αἰτίον ἐστι. Πηροῦται γὰρ τὸ δόλοκληρον,
εἰν καὶ ὁτιοῦν διακόψης τῆς συναφείας καὶ συνα-
χείας, ὥσπερ τῶν μορίων, οὕτω δὴ καὶ τῶν αἰτίων.
Διακόπτεις δὲ, ὅσον ἐπὶ τοῖς ὅταν δυσαρρεσιτῆς, καὶ
τρόπον τινὰ ἀναιρῆς.

Θ'. Μὴ σικχαίνειν, μηδὲ ἀπαυδοῦν, μηδὲ ἀποδυ-
πετεῖν, εἰ μὴ καταπυκνοῦται σοι τὸ ἀπὸ δογμάτων
ὀφθῶν ἑκαστα πράσσειν· ἀλλὰ ἐκκρουσθέντα, πάλιν
ἐπανίσταται, καὶ ἀσμενίζειν, εἰ τὰ πλείω ἀνθρωπι-
κώτερα, καὶ φιλεῖν τοῦτο, ἐφ' ὃ ἐπανερχῇ· καὶ μὴ
ὥς πρὸς παιδαγωγὸν τὴν φιλοσοφίαν ἐπανέναι·
ἀλλ' ὥς οἱ ὀφθαλμιῶντες πρὸς τὸ σπογγάριον καὶ
τὸ ὠδόν, ὥς ἄλλος πρὸς κατάπλασμα, ὥς πρὸς καταιδ-
νησιν. Οὕτως γὰρ οὐδὲν ἐπιδείξει τὸ πειθαρχεῖν
τῷ λόγῳ, ἀλλὰ προσαναπαύσῃ αὐτῷ. Μέμνησο δὲ,
ὅτι φιλοσοφία μόνα θέλει, ἢ ἡ φύσις σου θέλει· σὺ
δὲ ἄλλο ἤθελες οὐ κατὰ φύσιν. — Τί γὰρ τούτων
προσηνέστερον; — Ἢ γὰρ ἡδονὴ οὐχὶ διὰ τοῦτο
σφάλλει; ἀλλὰ θέασαι, εἰ προσηνέστερον μεγαλοφυ-
χία, ἐλευθερία, ἀπλότης, εὐγνωμοσύνη, δσιότης. Αὐ-
τῆς γὰρ φρονήσεως τί προσηνέστερον; ὅταν τὸ ἀ-
πταιστον, καὶ εὖρουν ἐν πᾶσι τῆς παρακολουθητικῆς
καὶ ἐπιστημονικῆς δυνάμεως ἐνθυμηθῇς.

Ι. Τὰ μὲν πράγματα ἐν τοιαύτῃ τρόπῳ τινὰ ἐγκα-
λύπτει ἐστίν, ὥστε φιλοσόφοις οὐκ ὀλίγοις, οὐδὲ τοῖς
τυχοῦσιν, ἔδοξε παντάπασιν ἀκατάληπτα εἶναι. Πλήν
αὐτοῖς γε τοῖς Στωϊκοῖς δυσκατάληπτα δοκεῖ· καὶ
πᾶσα ἡ ἡμετέρα συγκατάθεσις μεταπτωτή· ποῦ γὰρ

ὁ ἀμετάπτωτος; Μένει τοίνυν ἐπ' αὐτὰ τὰ ὑπο-
 κείμενα· ὡς ἐλιγόχρονα, καὶ εὐτελῆ, καὶ δυνάμενα
 ἐν κήσει κιναίδου, ἢ πόρνης, ἢ ληστοῦ εἶναι. Μετὰ
 τοῦτο ἐπιθί ἐπὶ τὰ τῶν συμβιούντων ἦθη, ὧν μόλις
 ἐστὶ καὶ τοῦ χαριστάτου ἀπασχέσθαι, ἵνα μὴ λέγω,
 ὅτι καὶ ἑαυτὸν τις μόλις ὑπομένει. Ἐν τοιοῦτῳ οὖν
 ζόφῳ καὶ ῥύπῳ καὶ τοσαύτῃ ῥύσει τῆς τε οὐσίας καὶ
 τοῦ χρόνου, καὶ τῆς κινήσεως, καὶ τῶν κινουμένων,
 τί ποτ' ἐστὶ τὸ ἐκτιμηθῆναι, ἢ τὸ ὅλως σπουδασθῆ-
 ναι δυνάμενον, οὐδ' ἐπινοῶ. Τοῦναντίον γὰρ δεῖ
 παραμυθούμενον ἑαυτὸν περιμένειν τὴν φυσικὴν
 λύσιν, καὶ μὴ ἀσχάλλειν τῇ διατριβῇ, ἀλλὰ τοῦτο
 μόνοις προσαναπαύεσθαι· ἐνὶ μὲν τῷ, ὅτι οὐδὲν
 συμβήσεται μοι, ὃ οὐχὶ κατὰ τὴν τῶν ὅλων φύσιν
 ἐστίν· ἐτέρῳ δέ, ὅτι ἔξεστί μοι μηδὲν πρῶσσειν πα-
 ρὰ τὸν ἐμὸν θεόν, καὶ δαίμονα. Οὐδεὶς γὰρ ὁ ἀνα-
 γκάσων τοῦτον παραβῆναι.

ιδ'. Πρὸς τί ποτε ἄρα νῦν χρῶμαι τῇ ἐμαυτοῦ ψυ-
 χῇ; παρ' ἑκάστα τοῦτο ἐπανερωτῶν ἑαυτὸν, καὶ ἐξε-
 τάζειν, τί μοί ἐστι νῦν ἐν τούτῳ τῷ μορίῳ, ὃ δὴ ἡγε-
 μονικὸν καλοῦσι; καὶ τίνος ἄρα νῦν ἔχω ψυχὴν;
 μήτι παιδίου; μήτι μαιρακίου; μήτι γυναικακίου;
 μήτι τυράννου; μήτι κτήνους; μήτι θηρίου;

ιβ'. Ὅποιά τινά ἐστι τὰ τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα
 ἀγαθὰ, καὶ ἐνταῦθεν λάβοις. Εἰ γὰρ τις ἐπινοή-
 σαιεν ὑπάρχοντά τινα ὡς ἀληθῶς ἀγαθὰ, οἷον φρο-
 νησιν, σωφροσύνην, δικαιοσύνην, ἀνδρίαν, οὐκ ἂν
 ταῦτα προεπινοήσας, ἔτι ἀκοῦσαι θνηθείη τί· ὑπὸ
 τῷ ἀγαθῷ γὰρ ἐφαρμόσει. Τὰ δὲ γε τοῖς πολλοῖς

φαινόμενα ἀγαθὰ προεπινοήσας τις, ξηκοῖσεται, καὶ ῥαδίως δέξεται, ὥς οἰκείως ἐπιλεγόμενον τὸ ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ εἰρημένον. Οὕτως καὶ εἰ πολλοὶ φανταίζονται τὴν διαφορὰν. Οὐ γὰρ ἂν τοῦτο μὲν οὐ προσέκοπτε καὶ ἀπῆλθε· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ πλούτου καὶ τῶν πρὸς τρυφὴν, ἣ δόξαν, εὐκληρημάτων παρεδεχόμεθα, ὥς ἰκνουμένως καὶ ἀστειῶς εἰρημένον. Προῖθι οὖν καὶ ἐρώτα, εἰ τιμητέον καὶ ἀγαθὰ ὑποληπτέον τὰ τοιαῦτα, ὧν προεπινοηθέντων, οἰκείως ἂν ἐπιφέροιτο, τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οὐκ ἔχειν, ὅποι χέσῃ.

ιγ'. Ἐξ αἰτιώδους καὶ ὕλικού συνέστηκε· οὐδὲτερον δὲ τούτων εἰς τὸ μὴ ὄν φθαρήσεται· ὥσπερ οὐδὲ ἐκ τοῦ μὴ ἄντος ὑπέστη. Οὐκοῦν καταταχθήσεται πᾶν μέρος ἐμὸν κατὰ μεταβολὴν εἰς μέρος τοῦ κόσμου· καὶ πάλιν ἐκεῖνο εἰς ἕτερον μέρος τοῦ κόσμου μεταβαλεῖ· καὶ ἤδη εἰς ἄπειρον. Κατὰ τοιαύτην δὲ μεταβολὴν καὶ γὰρ ὑπέστην, καὶ οἱ ἐμὲ γεννήσαντες, καὶ ἐπανιδόντι εἰς ἄλλο ἄπειρον. Οὐδὲν γὰρ κωλύει οὕτως φάναι, καὶ κατὰ περιόδους πεπερασμένως ὁ κόσμος διοικῆται.

ιδ'. Ὁ λόγος καὶ ἡ λογικὴ τέχνη δυνάμεις εἰσὶν ἑαυταῖς ἄρκοῦμεναι, καὶ τοῖς καθ' ἑαυτὰς ἔργοις. Ορμῶνται μὲν οὖν ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀρχῆς· ὀδεύουσι δὲ πρὸς τὸ προκείμενον τέλος· καθ' ὃ κατορθώσεις αἱ τοιαῦται πράξεις ἀνομάζονται, τὴν ὀρθότητά τῆς ὁδοῦ σημαίνουσαι.

ιε'. Οὐδὲν τούτων ῥητέον ἀνθρώπου, ὃ ἀνθρώπῳ, καθ' ὃ ἀνθρώπος, οὐκ ἐπιβάλλει. Οὐκ ἔστιν

ὧσαν καὶ τῶν τοιούτων ἰδωδύμων, ὅτι νεκρὸς οὗτος
 ἰχθύος, οὗτος δὲ νεκρὸς ὄρνιθος, ἢ χοίρου· καὶ πάλιν,
 ὅτι ὁ Θάλασρος χυλάριον ἐστὶ σταφυλίου· καὶ
 ἡ περιπόρευσος, τριπλῆ προβαστίου, αἵματις κόγχης
 δεδιυμένα· καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν συνουσίαν, ἐντε-
 ρίου παρὰ τριψίς, καὶ μετὰ τινος σπασμοῦ μυξαρίου
 ἡμερίσις· αἱ δὲ αὐταὶ εἶναι αἰ. φαντασίαι, καθι-
 κνούμεναι αὐτῶν τῶν πραγμάτων καὶ διεξιόυσαι δι'
 αὐτῶν, ὥστε ὁρᾶν, οἷά τινά ποτ' ἐστίν· οὕτως δεῖ
 παρ' ὅλον τὸν βίον ποιεῖν, καὶ ὅπου μὲν ἀξιόπιστα
 τὰ πρᾶγματα φαντάζεται, ἀπογυμνοῦν αὐτὰ, καὶ
 τὴν εὐτέλειαν αὐτῶν καθορᾶν, καὶ τὴν ἱστορίαν, ἐφ'
 ἧ σμενύνεται, περιμερεῖν. Δεινὸς γὰρ ὁ τύφος παρα-
 λογιστῆς· καὶ ὅτε δοκεῖς μάλιστα περὶ τὰ σπουδαῖα
 καταγίνεσθαι, τότε μάλιστα καταγοητεύει. Ὅρα
 γοῦν, ὁ Κράτης τί περὶ αὐτοῦ καὶ Ἀννοκράτους λέγει.
 ιδ'. Τὰ πλεῖστα, ὧν ἡ πληθὺς θαυμάζει, εἰς γυν-
 αιώτατα ἀνάγεται, τὰ ὑπὸ ἔξωτος ἢ φύσεως συνεχόμε-
 να, λίθους, ἑλίκας, σινκῆς, ἀμπελόους, ἐλαίας· τὰ δὲ
 ὑπὸ τῶν ὁρίων μεταστροφῶν, εἰς τὰ ὑπὸ ψυχῆς, ὅσον
 πόλεις, ἀγέλας· τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἐνὶ χαριστιέρων, εἰς
 τὰ ὑπὸ λογικῆς ψυχῆς, οὐ μόντοι καθολικῆς, ἀλλὰ
 καθὸ τεχνικῆς, ἢ αἰτίας πως ἐντελεχῆς, ἢ κατὰ ψιλόν,
 τὸ πλήθος ἀνδροπαίδων κατεῖσθαι. Ὁ δὲ ψυχὴν λο-
 γικὴν καθολικὴν καὶ πολιτικὴν τιμῶν, οὐδὲν ἐκ τῶν
 ἄλλων ἐπιστρέφεται· ἀπὸ πάντων δὲ τῆς αὐτοῦ
 ψυχῆς λογικῆς καὶ πολιτικῆς ἔχουσας, καὶ περὶ
 μένην διασώζει, καὶ πρὸ ὁμογενεῖς εἰς τοῦτο συναρτᾷ.
 ιε'. Τὰ μὲν ἀπεύδει γίνεσθαι, τὰ δὲ σπεύδει γέγο-

γίναται· καὶ τοῦ γινομένου δι' ἣδη τι ἀπέσβη· φύσεις καὶ ἀλλοιώσεις ἀνανεοῦσι τὸν κόσμον διηλεκτῶς, ὥσπερ τὸν ἀπαιρον αἰῶνα ἢ τοῦ χρόνου ὑδάλειπτος φθορὰ νέον ἀπὸ παρέχεται. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ ποταμῷ τί ἂν τις τούτων τῶν παραθιόντων ἐκτιμήσῃ, ἐφ' οὗ στήναι οὐκ ἔξεστιν; ὥσπερ αἱ τίς τι τῶν παραπιτομένων στρουθαρῶν φιλεῖν ἀρχοιτο· τὸ δ' ἦδη ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπελήλυθεν. Τοιοῦτον δὲ τι καὶ αὐτῇ ἡ ζωὴ ἐκάστου, οἷον ἢ ἀφ' αἵματος ἀναθυμιάσις, καὶ ἡ ἐκ τοῦ αἵματος ἀνάπνευστις. Ὅποῖον γάρ ἐστι τὸ ἀπαξ ἐλκῦσαι τὸν ὕδρα καὶ ἀποδοῦναι, ὅπερ παρέκαστον ποιοῦμεν, τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τὴν πᾶσαν ἀναπνευστικὴν δύναμιν, ἣν χθὲς καὶ πρῶτην ἀποτεχθεὶς ἐκτίσω, ἀποδοῦναι ἐμεῖ, ὅθεν τὸ πρῶτον ἐσπασας.

18. Οὔτε τὸ διαπνεῖσθαι, ὥς τὰ φυτὰ, τίμιον, οὔτε τὸ ἀναπνεῖν, ὥς τὰ βροσκήματα καὶ τὰ θηρία, οὔτε τὸ τυποῦσθαι κατὰ φαντασίαν, οὔτε τὸ νευροσπαστεῖσθαι καθ' ὁρμήν, οὔτε τὸ συναγελᾶσθαι, οὔτε τὸ τρέφεισθαι· ταῦτα γὰρ ὁμοίον τῷ ἀποκρίναι τὰ περιτιώματα τῆς τροφῆς. Τί οὖν τίμιον; τὸ κροταῖσθαι; οὐχί. Οὐκὼν οὐδέ τὸ ὑπὸ γλωσσῶν κροταῖσθαι· αἱ γὰρ παρὰ τῶν πολλῶν εὐφημία, κρότος γλωσσῶν. Ἀφήκας οὖν καὶ τὸ δοξάζειν· τί καταλείπεται τίμιον; δοκῶ μὲν, τὸ κατὰ τὴν ἰδίαν κατασκευὴν κινεῖσθαι, καὶ ἰσχεσθαι, ἐφ' ᾧ καὶ αἱ ἐπιμέλειαι ἄγουσι καὶ αἱ τέχναι. Ἡ τε γὰρ τέχνη πᾶσα τούτου στοχάζεται, ἵνα τὸ κατασκευασθὲν ἐκτιμώμενος ἔχῃ πρὸς τὸ ἔργον, πρὸς ᾧ κατασκευάζεται.

γρώμενον· τοῦτό ἐστι· καὶ ὁ σὸς βίος ὑπὸ τοῦτου διοικεῖται·

κβ'. Ὁ τῇ πόλει οὐκ ἔστι βλαβερόν, οὐδὲ τὸν πολίτην βλάπτει. Ἐπὶ πάσης τῆς τοῦ βεβλάφθαι φαντασίας τοῦτον ἔπαγε τὸν κανόνα· εἰ ἡ πόλις ὑπὸ τοῦτου μὴ βλάπτεται, οὐδὲ ἐγὼ βέβλαμμαι· εἰ δὲ ἡ πόλις βλάπτεται, οὐκ ὀργιστέον τῷ βλάπτοντι τὴν πόλιν· τί τὸ παρορώμενον;

κγ'. Πολλὰκις ἐν θυμῷ τὸ τάχος τῆς παραφορᾶς καὶ ὑπεξαγωγῆς τῶν ὄντων καὶ γινομένων. Ἡ τε γὰρ οὐσία ὅλον ποταμὸς ἐν διηγεκαῖ ῥύσει· καὶ αἱ ἐνέργειαι ἐν συνεχέσει μεταβολαῖς, καὶ τὰ αἷτια ἐν μυρίαις τροπαῖς· καὶ σχεδὸν οὐδὲν ἐστὼς, καὶ τὸ πάρεργον· τὸ δὲ ἄπειρον τοῦ τε παρωχῆκότος καὶ μέλλοντος ἀχανές, ὃ πάντα ἐναφανίζεται. Πῶς οὖν οὐ μωρὸς ὁ ἐν τοῦτοις φυσώμενος, ἢ σπώμενος, ἢ σχετλιαζών, ὥς ἐν τινι χρόνῳ καὶ ἐπὶ μικρὸν ἐνοχλήσονται;

κδ'. Μέμνησο τῆς συμπάσης οὐσίας, ἧς ὀλίγιστον μετέχεις· καὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος, οὗ βραχὺ καὶ ἀκαριαῖόν σοι διάστημα ἀφώρισται· καὶ τῆς εἰμαρμένης, ἧς ποσὸν εἰ μέρος;

κε'. Ἄλλος ἀμαρτάνει τι εἰς ἐμέ; ὀψεται· ἰδίαν ἔχει διάθεσιν, ἰδίαν ἐνέργειαν. Ἐγὼ νῦν ἔχω, ὃ με θέλει νῦν ἔχειν ἢ κοινὴ φύσις, καὶ πρόσσω, ὃ με νῦν πρᾶσσειν θέλει ἢ μὴ φύσις.

κς'. Τὸ ἡγεμονικὸν καὶ κυριεῦον τῆς ψυχῆς σου μέρος· ἀτραπτὼν ἔστω ὑπὸ τῆς ἐν τῇ σαρκὶ λείας ἢ τραχείας κινήσεως· καὶ μὴ συγκρινέσθω, ἀλλὰ περιγραφέτω ἑαυτὸ καὶ περιοριζέτω τὰς παλαιὰς ἐκείνης

ἐν τοῖς μορίοις. Ὅταν δὲ ἀναδιδῶνται κατὰ τὴν ἐπι-
ραν συμπάθειαν εἰς τὴν διάνοιαν, ὥς ἐν σώματι ἦναι
μένω, τότε πρὸς μὲν τὴν αἰσθησιν, φυσικὴν οὖσαν,
οὐ πειρατὸν ἀντιβαίνειν· τὴν δὲ ὑπόληψιν, τὴν ὡς
περὶ ἀγαθοῦ, ἢ κακοῦ, ~~μὴ προστιθέναι τὸ ἡγεμονι-~~
κὸν ἐξ ἑαυτοῦ.

κζ'. Συζῆν θεοῖς. Συζῆ δὲ θεοῖς ὁ συνεχῶς δια-
κινῶς αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀρεσκομένην μὲν τοῖς
ἀπονεμομένοις, ποιοῦσαν δὲ, ὅσα βούλεται ὁ δαι-
μων, ὃν ἐκάστη προστάτην καὶ ἡγεμόνα ὁ Ζεὺς ἔδω-
κεν, ἀπόσπασμα ἑαυτοῦ. Οὗτος δὲ ἐστίν, ὁ ἐκάστου
νοῦς καὶ λόγος.

κη'. Τῷ γράσωμι μῆτι ὀργίζῃ; μῆτι τῷ ὀξοστόμῳ
ὀργίζῃ; Τί σοι ποιήσω; τοιοῦτον στόμα ἔχει, τοι-
αύτας μάλας ἔχει· ἀνάγκη τοιαύτην ἀποφορὰν ἀπὸ
τοιοῦτων γίνεσθαι. — Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος λόγον
ἔχει (φησὶ), καὶ δύναται συννοεῖν ἐφιστά-
νων, τί πλημμελεῖ. — Εὖ σοι γένοιτο! τοιγαρ-
οῦν καὶ σὺ λόγον ἔχεις, κίνησον λογικῇ διαθέσει
λογικὴν διάθεσιν· διῶξον, ὑπόμνησον. Εἰ γὰρ ἐπαί-
ει, θαραπέυσεις, καὶ οὐ χρεῖα ὀργῆς· Οὔτε τραγω-
δός, οὔτε πόρνη.

κθ'. Ὡς ἐξελθὼν ζῆν διανοῇ, οὕτως ἐνταῦθα ζῆν
ἔξεστιν. Ἐάν δὲ μὴ ἐπιτρέπωσι, τότε καὶ τοῦ ζῆν
ἔξιθι· οὕτως μέντοι, ὥς μηδὲν κακὸν πάσχω. Κα-
πνός, καὶ ἀπέρχομαι. τί αὐτὸ πρῶγμα δοκίς; μέχρι
δὲ με τοιοῦτον οὐδὲν ἔλαγει, μὲνω ἐλεύθερος, καὶ
οὐδεὶς με κωλύσει ποιεῖν, ἃ θέλω· θέλω δὲ κατὰ φύ-
σιν τοῦ λογικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ζῶου.

λ'. Ὁ τοῦ ὅλου νοῦς κοινωνικός. Παιποίηκε γοῦν τὰ χεῖρα τῶν κρείττεστων ἕνεκεν· καὶ τὰ κρείττω ἀλλήλοις συνήρμοσεν. Ὁρᾷς, πῶς ὑπέταξε, συνίταξε, καὶ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπάγειμακ ἐκίστοισι, καὶ τὰ κρατιστεύοντα εἰς ὁμόνοιαν ἀλλήλων συνήγαγε.

λα. Πῶς προσετήνεξαι μέχρι νῦν θεοῖς, γονεῦσιν, ἀδελφοῖς, γυναικὶ, τέκνοις, διδασκάλοις, τροφεῦσι, φίλοις, οἰκείοις, οἰκέταις; εἰ πρὸς πάντας σοι μέχρι νῦν ἔστι τὸ,

Μήτε τινα ῥέξαι ἐξαισίων, μήτε εἰπαῖν.

Ἀναμνησέσθου δέ, καὶ δὲ οἷον διαλήλυθας, καὶ οἷα ἤρκεσας ὑπομῖναι. Καὶ ὅτι πλήρης ἦδη σοι ἡ ἱστορία τοῦ βίου καὶ τελεία ἡ λειτουργία· καὶ πόσα ὤπται καλὰ· καὶ πόσων μὲν ἡδονῶν καὶ πόσων ὑπερείδες· πόσα δὲ ἔνδοξα παρτίδες· εἰς ὅσους δὲ ἀγνώμονας εὐγνώμων ἐγένου.

λβ'. Διὰ τί συγχέουσιν ἄτακτοι καὶ ἀμαθεῖς ψυχὰς ἔντεχνον καὶ ἐπιστήμονα; Τίς οὖν ψυχὴ ἔντεχνος καὶ ἐπιστήμων; ἡ εἰδυῖα ἀρχὴν καὶ τέλος, καὶ τὸν διὰ τῆς οὐσίας διαφέροντα λόγον, καὶ διὰ παντός τῷ αἰῶνι κατὰ περιόδους τεταγμένως οἰκονομοῦντα τὸ πᾶν.

λγ'. Ὅσον οὐδέπω σπευδός, ἢ σκελετός, καὶ ἤτοι ἔνομα, ἢ οὐδέ ὄνομα· τὸ δὲ ὄνομα, ψόφος καὶ ἀπήχημα. Τὰ δὲ ἐν τῷ βίῳ πολυτίμητα, κενὰ, καὶ σαπρὰ, καὶ μικρὰ, καὶ κυνίδια διαδαικνόμενα, καὶ παιδία φιλόνηκα, γελῶντα, εἴτα εὐθὺς κλαίοντα. Πίστις δὲ καὶ αἰδώς, καὶ δίκη καὶ ἀλήθεια,

πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονός ἐθροσθείης.

Τί οὖν ἔτι τὸ ἐνταῦθα κατέχον; εἶγε τὰ μὲν αἰσθη-
τα εὐμετάβλητα, καὶ οὐχ ἐσιώτα· τὰ δὲ αἰσθητήρια
ἀμετέωρα καὶ ἀπαράτρεπτα· αὐτὸ δὲ τὸ ψυχάριον
ἀναδυμίας ἀφ' αἵματος. τὸ δὲ εὐδοκίμεῖν παρὰ
τοιούτοις κενόν. Τί οὖν; περιμένεις ἕως τῆν εἴτε
σβέσιν, εἴτε μετέστασιν· ἕως δὲ ἐκείνης ὁ καιρὸς
ἐφίσταται, τί ἀρκεῖ; τί δ' ἄλλο, ἢ θεοὺς μὲν σέβειν
καὶ εὐφημεῖν, ἀνθρώπους δὲ εὖ ποιεῖν, καὶ ἀνέχε-
σθαι αὐτῶν καὶ ἀπέχεσθαι· ὅσα δὲ ἐκτὸς ὄρων τοῦ
κρεαδίου, καὶ τοῦ πνευματίου, ταῦτα μεμνησθαι
μήτε σὰ ὄντα, μήτε ἐπὶ σοί.

λδ'. Δύνασαι αἰεὶ εὐροεῖν, εἶγε καὶ ὀδεύειν, εἶγε
καὶ ὀδοῦ ὑπολαμβάνειν, καὶ πράσσειν. Δύο ταῦτα
κοινὰ τῇ τε τοῦ θεοῦ, καὶ τῇ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
παντὸς λογικοῦ ζώου ψυχῇ· τὸ μὴ ἐμποδίσθαι ὑπ'
ἄλλου· καὶ τὸ ἐν τῇ δικαίᾳ διαδίσει καὶ πράξει
ἔχειν τὸ ἀγαθόν, καὶ ἐνταῦθα τὴν ὁρεξιν ἀπολήγειν.

λε'. Εἰ μήτε κακία ἐστὶ τοῦτο ἐμὴ, μήτε ἐνέργεια
κατὰ κακίαν ἐμὴν, μήτε τὸ κοινὸν βλάπτεται, τί ὑπερ
αὐτοῦ διαφέρομαι; τίς δὲ βλάβη τοῦ κοινού;

λς'. Μὴ ὁλοσχερῶς τῇ φαντασίᾳ συνεπαίξεσθαι·
ἀλλὰ βροθεῖν μὲν κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐξέαν· καὶ
εἰς τὰ μέσα ἐλατῶνται, μὴ μέντοι βλάβην αὐτὸ
φαντάζεσθαι. Κακὸν γὰρ ἔθος. Ἀλλ' ὥς ὁ γέρον
ἀπεκθὼν τὸν τοῦ θρεπτοῦ ῥόμβον ἐπηγεί, μεμνη-
μένος, ὅτι ῥόμβος· οὕτως οὖν καὶ ὧθε. Ἐπεὶ τοι
γίνῃ καλῶν ἐπὶ τῶν ἐμβόλων. Ἀνθρώπε, ἐπελάθου,
τί ταῦτα ἦν; — Ναί· ἀλλὰ τούτοις περισπούδα-
στα. — Διὰ τοῦτ' ὅδ' καὶ σὺ μωρὸς γένη; — ἔγενε-

δύων καὶ τῶν τοιούτων ἐθωδίων, ὅτι νεκρὸς οὗτος
 ἰχθύος, οὗτος δὲ νεκρὸς ὄρνιθος, ἢ χοίρου· καὶ πάλιν,
 ὅτι ὁ Θάλασρος χυλάρειός ἐστι σταφυλίου· καὶ
 ἡ περιπόρφυρος, τριγὰ προβανίου, αἵματις κόγχης
 δεδομένα· καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν συνουσίαν, ἐντε-
 ρίου παρατριψίς, καὶ μετὰ τινος σπασμοῦ μυξαρίου
 ἑμμερίσις· οἷα δὲ αὐταὶ εἶναι εὐφραντασίαι, καθι-
 κνούμεναι αὐτῶν τῶν πραγμάτων καὶ διαξιοῦσαι δι'
 αὐτῶν, ὥστε ὁρᾶν, οἷά τινά ποτ' ἐστίν· οὕτως δεῖ
 παρ' ὅλον τὸν βίον ποιεῖν, καὶ ὅπου μὲν ἀξιοθίσις
 τὰ πράγματα φαντάζεται, ἀπογυμνοῦν αὐτὰ, καὶ
 τὴν εὐτάλειαν αὐτῶν καθαρῶν, καὶ τὴν ἱστορίαν, ἐφ'
 ἧ σμερύνεται, παραιοῦν. Διπλὸς γὰρ ὁ τύφος παρὰ-
 λογιστῆς· καὶ ὅτε δοκῇς μέλιστα περὶ τὰ σπουδαῖα
 καταγίνεσθαι, τότε μέλιστα καταγοητεύεαι. Ὅρα
 γοῦν, ὁ Κράτης τί περὶ κῦτος καὶ ξυνοκράτους λέγει.

ιδ'. Τὰ πλεῖστα, ὧν ἡ πληθὺς θανυμάζει, εἰς γυγι-
 στάται ἀνάγεται, τὰ ὑπὸ ἕξως ἢ φύσεως συνεχόμε-
 να, κίθους, ξύλα, σπᾶς, ἑμπέλους, ἐλαίας· τὰ δὲ
 ὑπὸ τῶν ὀλίγων μετεωρίσεων, εἰς τὰ ὑπὸ ψυχῆς, οἷον
 ποίμενας, ἀγέλας· τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἔτι χαριστιέσεων, εἰς
 τὰ ὑπὸ λογικῆς ψυχῆς, οὐ μόντοι καθολικῆς, ἀλλὰ
 καθ' ἑκάστην, ἢ αἰτίας πως ἐστραγγῆς, ἢ κατὰ φιλοῦν,
 τὸ πλεῖθος ἀνδραπύδων κατέχεται. Ὁ δὲ ψυχὴν λο-
 γικὴν καθολικὴν καὶ πολιτικὴν τιμῶν, οὐδὲν ἐκ τῶν
 ἄλλων ἐπιστρέφεται· ἀπὸ ἀπάντων δὲ τῶν ἐκ τούτου
 ψυχῆς λαομαῖος καὶ κοινωτικὸς ἔχουσιν, καὶ πρὸς
 μένην διασώζει, καὶ τῷ ἁπογενοῖ εἰς τοῦτο συναρτά·
 ιε'. Τὰ μὲν ἀπράγμει γίνεσθαι, τὰ δὲ σπουδαῖα γέγο-

νέειν· καὶ τοῦ γινόμενου δι' ἣδη τι ἀπέσβη· φύσεις καὶ ἀλλοιώσεις ἀνανεύσει τὸν κόσμον διηγεκῶς, ἀσπαρ τὸν ἄπειρον αἰῶνα ἢ τοῦ χρόνου ὑδαίλειπτος φορὰ νέον ἀεὶ παρέχεται. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ ποταμῷ τί ἂν τις τούτων τῶν παραθεόντων ἐπιτηδεύειν, ἐφ' οὗ στήναι οὐκ ἔστιν; ὡς περ εἰ τις τι τῶν παραπετομένων στρουθαρίων φιλεῖν ἄρχοιτο· τὸ δ' ἥδη ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπειλήλυθεν. Τοιοῦτον δὲ τι καὶ αὐτῇ ἡ ζωὴ ἐκάστων, οἷον ἢ ἀφ' αἵματος ἀναθυμιάσις, καὶ ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος ἀνάπνευσις. Ὅποιον γάρ ἐστι τὸ ἀπαῖξ ἑλκῦσαι τὸν ὕδρα καὶ ἀποδοῦναι, ὅπερ παρέκαστον ποιοῦμεν, τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τὴν πῦσαν ἀναπνευστικὴν δύναμιν, ἣν χθὲς καὶ πρώην ἀποτεχθεὶς ἐκτίσω, ἀποδοῦναι ἐμεῖ, ὅθεν τὸ πρῶτον ἔσπασας.

18. Οὔτε τὸ διαπνεῖσθαι, ὡς τὰ φυτὰ, τίμιον, οὔτε τὸ ἀναπνεῖν, ὡς τὰ βροσκήματα καὶ τὰ θηρία, οὔτε τὸ τυποῦσθαι κατὰ φαντασίαν, οὔτε τὸ νευροσπαστεῖσθαι κατ' ὀρμὴν, οὔτε τὸ συναγελᾶσθαι, οὔτε τὸ τρέφεισθαι· τοῦτο γὰρ ὁμοίον τῷ ἀπεκρίναι τὰ περιτιώματα τῆς τροφῆς. Τί οὖν τίμιον; τὸ κροτεῖσθαι; οὐχί. Οὐκοῦν οὐδέ τὸ ὑπὸ γλωσσῶν κροτεῖσθαι· αἱ γὰρ παρὰ τῶν πολλῶν εὐφημία, κρότος γλωσσῶν. Ἀφήκας οὖν καὶ τὸ δοξάζειν· τί καταλείπεται τίμιον; δοκῶ μὲν, τὸ κατὰ τὴν ἰδίαν κατασκευὴν κινεῖσθαι, καὶ ἴσχεσθαι, ἐφ' ὃ καὶ αἱ ἐπιμέλειαι ἄγουσι καὶ αἱ τέχναι. Ἡ τι γὰρ τέχνη πᾶσα τούτου στοχάζεται, ἵνα τὸ κατασκευασθὲν ἐπιτηδεύως ἔχῃ πρὸς τὸ ἔργον, πρὸς ὃ κατασκευάζεται.

ὁ τε φυτουργὸς ὁ ἐπιμελούμενος τῆς ἀμπέλου, καὶ ὁ πωλοδάμνης, καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἐπιμελούμενος, τοῦτο ζητεῖ. Αἱ δὲ παιδαγωγίαι, αἱ διδασκαλῖαι ἐπὶ τι σπεύδουσιν· ἴδτε οὖν τὸ τίμιον. Καὶ τοῦτο μὲν ἂν εὖ ἔχη, οὐδὲν τῶν ἄλλων περιποίησιν σεαυτῶ. Οὐ παύσῃ καὶ ἄλλα πολλὰ τιμῶν, οὔτ' οὖν ἐλευθερός ἔσῃ, οὔτε αὐτοῦρκης, οὔτε ἀπαθῆς. Ἀνάγκη γὰρ φθονεῖν, ζηλοτυπεῖν, ὑφορᾶσθαι τοὺς ἀφελίσθαι ἐκείνο δυναμένους, ἐπιβουλεύειν τοῖς ἔχουσι τὸ τιμώμενον ὑπὸ σοῦ· ὅλως πεφύρθαι ἀνάγκη τὸν ἐκείνων τινὸς ἐνδεῆ· προσέτι δὲ πολλὰ καὶ τοῖς θεοῖς μέμψασθαι· ἡ δὲ τῆς ἰδίας διανοίας αἰδῶς καὶ τιμὴ σεαυτῶ τε ἀρεστόν σε ποιήσει, καὶ τοῖς κοινωνικοῖς εὐάρμοστον, καὶ τοῖς θεοῖς σύμφωνον, τουτέστιν, ἐπαινοῦντα, ὅσα ἐκείνοι διανέμουςι καὶ διατετάχασιν.

ιβ'. Ἄνω, κάτω, κύκλω, φοραὶ τῶν στοιχείων. Ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κίνησις ἐν οὐδεμίᾳ τούτων, ἀλλὰ θεϊότερόν τι, καὶ ὁδῶ δυσεπινοήτῃ προϋούσα εὐοδεῖ.

ιγ'. Οἶον ἐστίν, ὁ ποιοῦσι! τοὺς μὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, καὶ μεθ' ἑαυτῶν ζῶντας ἀνθρώπους εὐφημεῖν οὐ θέλουσιν· αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων εὐφημηθῆναι, οὓς οὔτε εἶδον ποτὲ, οὔτε ὄψονται, περὶ πολλοῦ ποιοῦνται. Τοῦτο δὲ ἐγγὺς ἐστὶ τῷ λυπηθῆναι ἂν, ὅτι εὐχὴ καὶ οἱ προγενέστεροι περὶ σοῦ λόγους εὐφήμους ἐποιοῦντο.

ιδ'. Μὴ, εἴ τι αὐτῷ σοι δυσκαταπόνητον, τοῦτ' ἀνθρώπων ἀδύνατον ὑπολαμβάνειν· ἀλλ' εἴ τι ἀνθρώπων δυνατὸν καὶ οἰκτεῖον, τοῦτο καὶ σεαυτῷ ἐφικτὸν νόμιζε.

κ'. Ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ ὄνυξι κατέδρυνέ τις, καὶ τῇ κεφαλῇ ἐφέαγεις πληγὴν ἐποίησεν. Ἀλλ' οὔτε ἐπισημαινόμεθα, οὔτε προσκόπτομαν, οὔτε ὑφορώμεθα ὕστερον, ὥς ἐπίβουλον· καίτοι φυλαττόμεθα, οὐ μέντοι ὥς ἐχθρόν, οὐδὲ μεθ' ὑποψίας, ἀλλ' ἐκ κλίσεως εὐμενοὺς. Τοιοῦτόν τι γινέσθω καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς μέρεσι τοῦ βίου· πολλὰ παρενθυμώμεθα τῶν οἷον προσγυμναζομένων. Ἐξεστὶ γάρ, ὥς ἔφην, ἐκκλίνειν, καὶ μηδὲν ὑποπιτεύειν, μηδὲ ἀπέχθισθαι.

κα'. Εἴ τίς με ἐλέγξει, καὶ παραστήσῃ μοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πράσσω, δύνανται, χαίρων μετὰθίησομαι· ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὑφ' ἧς οὐδεὶς πώποτε ἐβλάβη. Βλάπτεται δὲ ὁ ἐπιμένων ἐπὶ τῆς εἰανοῦ ἀπάτης καὶ ἀγνοίας.

κβ'. Ἐγὼ [δὲ] ἐμαντοῦ καθῆκον ποιῶ· τὰ ἄλλα με οὐ περισπᾷ· ἦτοι γὰρ ἄψυχα, ἢ ἄλογα, ἢ πεπλανημένα, καὶ τὴν δδὸν ἀγνοοῦντα.

κγ'. Τοῖς μὲν ἀλόγοις ζώοις, καὶ καθόλου πράγμασι καὶ ὑποκειμένοις, ὥς λόγον ἔχων, λόγον μὴ ἔχουσι, χρῶ μεγαλοφρόνως καὶ ἐλευθέρως· τοῖς δὲ ἀνθρώποις, ὥς λόγον ἔχουσι, χρῶ κοινωνικῶς. Ἐφ' ἅπασιν δὲ θεοὺς ἐπικαλοῦ· καὶ μὴ διαφέρου πρὸς τὸ πόσῳ χρόνῳ ταῦτα πράξεις· ἀρκοῦσι γὰρ καὶ τρεῖς ὥραι τοιαῦτα.

κδ'. Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, καὶ ὁ ὀρεωκόμος αὐτοῦ, ἀποθανόντες εἰς ταῦτό κατέστησαν· ἦτοι γὰρ ἐλήφθησαν εἰς τοὺς αἰתοὺς τοῦ κόσμου σπερματικούς λόγους· ἢ διεσκαδίσθησαν ὁμοίως εἰς τὰς ἀτόμους.

κδ. Ἐνθυμήθητι, πόσα κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκαριαῖον χρόνον ἐν ἑκάστῃ ἡμῶν ἅμα γίνεται, σωματικὰ ὁμοῦ καὶ ψυχικά· καὶ οὕτως οὐ θαυμάσεις, εἰ πολὺν πλείω, μᾶλλον δὲ πάντα τὰ γινόμενα ἐν τῷ ἐνὶ τε καὶ σὺμπαντι, ὃ δὴ κόσμον ὀνομάζομεν, ἅμα ἐνυφίσταται.

κε. Ἐάν τις σοι προβάλη, πῶς γράφεται τὸ Ἀντωνίου ὄνομα, μήτι κατεντεινόμενος προσίσῃ ἕκαστον τῶν στοιχείων; τί οὖν ἐὰν ὀργίζωνται, μήτι ἀντοργίῃ; μήτι οὐκ ἐξαριθμῆσθαι πράως προῖδαν ἕκαστον τῶν γραμμάτων; οὕτως οὖν καὶ ἐνθάδε μέμνησο, ὅτι πᾶν καθήκον ἔξ ὀριζμῶν τινων συμπληροῦται. Τούτους δεῖ τηροῦντα, καὶ μὴ θορυβοῦμενον, μηδὲ τοῖς δυσχεραίνουσιν ἀντιδυσχεραίνοντα, περαινέιν δὲ τὸ προκείμενον.

κς. Πῶς ὁμῶν ἐστι, μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀνθρώποις ὁρμᾶν ἐπὶ τὰ φαινόμενα αὐτοῖς οἰκτεῖα συμφέροντα; καίτοι τρόπον τινὰ οὐ συγχωρεῖς αὐτοῖς τοῦτο ποιῆν, ὅταν ἀγανακτῇς, ὅτι ἀμαρτάνουσι. Φέρονται γὰρ πάντως ὡς ἐπὶ οἰκτεῖα καὶ συμφέροντα αὐτοῖς. — Ἀλλ' οὐκ ἔχει οὕτως. — Οὐκοῦν δίδασκε, καὶ δείκνυ μὴ ἀγανακτῶν.

κη. Θάνατος, ἀνάπαντα αἰσθητικῆς ἀντιτυπίας, καὶ ὁρμητικῆς νευροσπαστίας, καὶ διανοητικῆς διεξόδου, καὶ τῆς πρὸς τὴν σάρκα λειτουργίας.

κδ. Αἰσχρὲν ἐστίν, ἐν ᾧ βίω τὸ σῶμά σοι μὴ ἀπαυδᾷ, ἐν τούτῳ τὴν ψυχὴν προαπαυδᾷ.

λε. Ὅρα, μὴ ἀποκαταστροφῆς, μὴ βαφῆς· γίνεται γὰρ. Τήρησον οὖν σεαυτὸν ἁπλοῦν, ἀγαθόν, ἀκί-

ραιοι, σεμνὲν, ἀκομψεν, τοῦ δικαίου φίλον, θεοσεβῆ, εὐμενῆ, φιλόστοργον, ἐρῶμενον πρὸς τὰ πρόποντα ἔργα. Ἀγωνίσαι, ἵνα τοιοῦτος συμμείνης, οἶδόν σε ἡθέλησε ποιῆσαι φιλοσοφία. Αἰδοῦ θεοῦ, σὺς ἀνθρώπους. **Βραχὺς ὁ βίος· εἰς καρπὸς τῆς ἐπιγείου ζωῆς, διάθεις ὅσα, καὶ πράξεις κοινωνικάι. Πάντα, ὡς Ἀντωνίου μαθητής· τὸ ὑπὲρ τῶν κατὰ λόγον πρασσομένων εὐτιγον ἐκείνου, καὶ τὸ ὁμαλὲς πανταχοῦ, καὶ τὸ ὅσιον, καὶ τὸ εὐδιον τοῦ προσώπου, καὶ τὸ μειλίχιον, καὶ τὸ ἀπενόδοξον, καὶ τὸ περὶ τὴν κατέληψιν τῶν πραγμάτων φιλότιμον· καὶ ὡς ἐκεῖνος οὐκ εἴν τι ἕλως παρήκε, μὴ πρότερον εἰ μάλα κατιδὼν καὶ σαφῶς νοήσας· καὶ ὡς ἔφερεν ἐκεῖνος τοὺς ἀδίκως αὐτὸν μεμφομένους, μὴ ἀντιμεμφομένους· καὶ ὡς ἐπ' οὐδέν ἔσπευδεν· καὶ ὡς διαβολὰς οὐκ ἔδέχετο· καὶ ὡς ἀκριβὴς ἦν ἑξεταστής ἡθῶν καὶ πράξεων· καὶ οὐκ ὀνειδιστής, οὐ ψοφοδεής, οὐχ ὑπόπτης, οὐ σοφιστής· καὶ ὡς ὀλίγοις ἀρκούμενος, οἶον οἰκῆσαι, στρωμνῇ, ἐσθῆτι, τροφῇ, ὑπηρεσίᾳ· καὶ ὡς φιλόπονος, καὶ μακροθύμος· καὶ οἷος μὲν ἐν τῷ μέτρῳ ἐσπέρας διὰ τὴν λιτὴν ὀλίσταν, μηδὲ τοῦ ἀποκρίνειν τὰ περιττώματα παρὰ τὴν συνήθη ἔσσαν χερῶν· καὶ τὸ βέβαιον καὶ ὁμοιον ἐν ταῖς φιλίαις αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀνέχεσθαι (τῶν) ἀντιβαρύνων παρόρησιαστικῶς ταῖς γνώμας αὐτοῦ, καὶ χαίρειν, εἴ τις τι δευκύνει κρεῖττον· καὶ ὡς θεοσεβὴς χωρὶς δημοδαιμονίας· ἔν' οὕτως εὐσυνειδήτω σοι ἐπιστῇ ἡ τελευταία ὄρα, ὡς ἐκείνη.**

λα. Ἀνάτηρε καὶ ἀνακαλοῦ σεαυτὸν. καὶ ἐξυπνι-

σθεὶς πάλιν καὶ ἐννοήσας, ὅτι ὄνειροί σοι ἦν ὧχλουν, πάλιν ἐρηγορῶς βλέπεις ταῦτα, ὥς ἐκεῖνα ἔβλεπτες.

λβ'. Ἐκ σωματίου εἰμὶ καὶ ψυχῆς. Τῷ μὲν οὖν σωματικῶ πάντα ἀδιάφορα· οὐδὲ γὰρ δύναται διαφέρεισθαι. Τῇ δὲ διανοίᾳ ἀδιάφορα, ὅσα μὴ ἐστὶν αὐτῆς ἐνεργήματα. Ὅσα δὲ γὰρ αὐτῆς ἐστὶν ἐνεργήματα, ταῦτα πάντα ἐκ' αὐτῇ ἐστὶν. Καὶ τούτων μέντοι, ἃ περὶ μόνον τὸ παρὸν πραγματεύεται· τὰ γὰρ μέλλοντα καὶ παρεληλυθότα ἐνεργήματα αὐτῆς, καὶ αὐτὰ ἤδη ἀδιάφορα.

λγ'. Οὐκ ἐστὶν ὁ πόνος τῇ χειρὶ, οὐδὲ τῷ ποδὶ παρὰ φύσιν, μέχρις ἂν ποιῇ ὁ ποὺς τί τοῦ ποδὸς, καὶ ἡ χεὶρ τὰ τῆς χειρός. Οὕτως οὖν οὐδὲ ἄνθρωπος, ὡς ἄνθρωπος, παρὰ φύσιν ἐστὶν ὁ πόνος, μέχρις ἂν ποιῇ τὰ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐξ δὲ παρὰ φύσιν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν, οὐδὲ κακὸν οὐκ ἐστὶν αὐτῷ.

λδ'. Ἠλίκας ἡδονὰς ἡσθήσαν λησται, κίμαιδοι, πατραλοῖαι, τύραννοι;

λε'. Οὐχ ὁρᾷς, πῶς οἱ βάνανσοι τεχνῖται ἀρμόζονται μὲν ἄχρι τινὸς πρὸς τοὺς ἰδιώτας, οὐδὲν ἥσσον μέντοι ἀντίχονται τοῦ λόγου τῆς τέχνης, καὶ τούτου ἀποστήναι οὐχ ὑπομένουσιν; Οὐ δεινόν, εἰ ὁ ἀρχιτέκτων, καὶ ὁ ἰατρός, μᾶλλον αἰδέσσονται τὸν τῆς ἰδίας τέχνης λόγον, ἢ ὁ ἄνθρωπος τῶν ἑαυτοῦ, ὃς αὐτῷ κοινός ἐστι πρὸς τοὺς θεούς;

λς'. Ἡ Ἀσία, ἡ Εὐρώπη, γωνίαι τοῦ κόσμου· πᾶν πέλαγος, σταγὼν τοῦ κόσμου· Ἄθως βυλάριον τοῦ κόσμου· πᾶν τὸ ἐνεστὼς τοῦ χρόνου, στιγμή τοῦ αἵματος. Πάντα μικρά, εὐτρεπτα, ἐναφανίζόμε-

γα. Πάντα ἐκείθιν ἔρχεται, ἀπ' ἐκείνου τοῦ κοινου ἡγεμονικοῦ ὁρμήσαντα, ἢ κατ' ἐπακολούθησιν. Καὶ τὸ χάσμα οὖν τοῦ λέοντος, καὶ τὸ δηλητήριο, καὶ πᾶσα κακουργία, ὡς ἀκανθα, ὡς βόρβορος, ἐκείνων ἐπιγεννήματα τῶν σερπῶν καὶ καλῶν. Μὴ οὖν αὐτὰ ἀλλότρια τούτου, οὐ σέβεις, φαντάζου· ἀλλὰ τὴν πάντων πηγὴν ἐπιλογίζου.

λ5. Ὅ τὰ νῦν ἰδὼν, πάντα εἶρακεν, ὅσα τε ἐξ αἰδίου ἐγένετο, καὶ ὅσα εἰς τὸ ἄπειρον ἔσται· πάντα γὰρ ὁμογενῇ, καὶ ὁμοειδῇ.

λ6. Πολλάκις ἐνθυμοῦ τὴν ἐπισυνῶδσιν πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ σχέσιν πρὸς ἄλληλα. Τρόπον γὰρ τίνα πάντα ἀλλήλοις ἐπιπέπλεκται, καὶ πάντα κατὰ τοῦτο φίλα ἀλλήλοις ἐστί· καὶ γὰρ ἄλλω ἄλλο ἐξῆς ἐστί· τοῦτο δὲ διὰ τὴν τοικιῇν κόνησιν καὶ σύμ-
πνοϊαν, καὶ τὴν ἑνωσιν τῆς οὐσίας.

λ7. Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι, τούτοις συνάρ-
μοζε σεαυτὸν· καὶ οἷς συνείληχας ἀνθρώποις, τού-
τους φίλει, ἀλλ' ἀληθινῶς.

μ'. Ὅργανον, ἐργαλεῖον, σκεῦος πᾶν, εἰ, πρὸς ὃ κατεσκευάσται, ποιεῖ, εὖ ἔχει· καίτοι ἐκεῖ ὃ κατασκευάσας ἐκποδῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν ὑπὸ φύσεως συναχο-
μένων ἔνδον ἐστὶ καὶ παραμένει ἡ κατασκευάσασα δύναμις· καθὼ καὶ μᾶλλον αἰδεῖσθαι αὐτὴν δεῖ, καὶ νομίζειν, ἔαν κατὰ τὸ βούλημα ταύτης ἔχῃς καὶ δι-
εξάγῃς, ἔχει σοι πάντα κατὰ νοῦν. Ἐχει δὲ οὕτως καὶ τῷ παντὶ κατὰ νοῦν τὰ ἑαυτοῦ.

μ4. Ὅ τι ἂν τῶν ἀπροαιρέτων ὑποστήσῃς σεαυτῷ ἀγαθόν, ἢ κακόν, ἀνάγκη κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ

τοιούτου κακοῦ, ἢ τὴν ἀπότευξιν τοῦ τοιούτου ἀγα-
θοῦ, μέμψασθαι σι θεοῖς· καὶ ἀνθρώπους δὲ μι-
ᾶσαι, τοὺς αἰτίους ὄντας, ἢ ὑποπιεζομένους ἔσε-
σθαι, τῆς ἀποτεύξεως, ἢ τῆς περιπτώσεως· καὶ ἀδι-
κοῦμεν, ὃν πολλὰ διὰ τὴν πρὸς ταῦτα διαφορὰν.
Ἐάν δὲ μόνα τὰ ἐφ' ἡμῖν ἀγαθὰ καὶ κακὰ κρίνω-
μεν, οὐδεμίαν αἰτία καταλείπεται, οὔτε θεῶ ἐγκα-
λίσαι, οὔτε πρὸς ἀνθρώπων στήναι στάσιν πολέμιον.

μβ'. Πάντες εἰς ἓν ἀποτέλεσμα συνεργοῦμεν, οἱ
μὲν εἰδότες καὶ παρακολουθητικῶς, οἱ δὲ ἀνεπιστά-
τως· ὥσπερ καὶ τοὺς καθεύδοντας, οἶμαι, ὁ Ἡρό-
κλειτος ἐργάτας εἶναι λέγει, καὶ συνεργοὺς τῶν ἐν τῷ
κόσμῳ γινομένων. Ἄλλος ἔτι καὶ ἄλλο συνεργεῖ· ἐκ
περιοριστίας δὲ καὶ ὁ μεμφόμενος, καὶ ὁ ἀντιβαίνειν
πειρώμενος, καὶ ἀναιρεῖν τὰ γινόμενα. Καὶ γὰρ τοῦ
τοιούτου ἔχρηξεν ὁ κόσμος. Λοιπὸν οὖν σύνες, εἰς
τίνας ἑαυτὸν κατατάσσεις· ἐκεῖνος μὲν γὰρ πάντως
σε καλῶς χρήσεται ὁ τὰ ὅλα διοικῶν, καὶ παραδίξε-
ται σε εἰς μέρος τι τῶν συνεργῶν καὶ συνεργητικῶν.
Ἀλλὰ σὺ μὴ τοιοῦτο μέρος γένη, οἷος ὁ εὐτελὴς καὶ
γελοῦς στίχος ἐν τῷ δράματι, οὗ Χρύσεικος μέμνηται.

μγ'. Μήτις ὁ ἥλιος τὰ τοῦ ὑετοῦ ἀξιοῖ ποιεῖν; μή-
τις ὁ Ἀσκληπιὸς τὰ τῆς Καρποφόρου; τί δὲ τῶν ἄ-
στρον ἕκαστον, οὐχὶ διαφορὰ μὲν, συνεργὰ δὲ πρὸς
ταῦτόν;

μδ'. Εἰ μὲν οὖν ἐβουλευσάντο περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν
ἐμοὶ συμβῆναι ὀφειλόντων οἱ θεοὶ, καλῶς ἐβουλεύ-
σαντο· ἄβουλον γὰρ θεὸν οὐδὲ ἐπινοῆσαι φάσιδιν·
κακοποιῆσαι δὲ με διὰ τίνα αἰτίαν ἔμελλον δορᾶν:

τί γὰρ αὐτοῖς, ἢ τῷ κοινῷ, οὐ μάλιστα προνοοῦνται, ἐκ τούτου περιεγίνετο; Εἰ δὲ μὴ ἐβουλευσάντο κατ' ἰδίαν περὶ ἐμοῦ, περὶ γε τῶν κοινῶν πάντως ἐβουλευσάντο, οἷς κατ' ἐπακολούθησιν καὶ ταῦτα συμβαίνοντα ἀσπάζεσθαι, καὶ στέργειν ὀφείλω. Εἰ δ' ἄρα περὶ μηθενὸς βουλευόνται, πιστεύειν μὲν οὐχ ὅσιον, ἢ μηδὲ θύωμεν, μηδὲ εὐχόμεθα, μηδὲ ὀμνύωμεν, μηδὲ τὰ ἄλλα πράσσωμεν, ἅπερ ἕκαστα ὡς πρὸς παρόντας καὶ συμβιούοντας τοὺς θεοὺς πράσσομεν. εἰ δὲ ἄρα περὶ μηθενὸς τῶν καθ' ἡμᾶς βουλευόνται, ἐμοὶ μὲν ἔστι περὶ ἐμμαντοῦ βουλευέσθαι· ἐμοὶ δὲ ἐστὶ σκέψις περὶ τοῦ συμφέροντος. συμφέροι δὲ ἕκαστῳ, τὸ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ κατασκευὴν καὶ κρήσιν· ἢ δὲ ἐμὴ φύσις λογικὴ καὶ πολιτικὴ· πόλις καὶ πατρίς, ὡς μὲν Ἀντωνίῳ, μοι ἢ Ῥώμῃ, ὡς δὲ ἀνθρώπῳ, ὁ κόσμος. Τὰ ταῖς πόλεσιν οὖν ταύταις ὠφέλιμα, μόνα ἐστὶ μοι ἀγαθὰ.

μὲ. Ὅσα ἕκαστῳ συμβαίνει, ταῦτα τῷ ὅλῳ συμφέροι· ἤρκει τοῦτο. Ἀλλ' ἔτι ἐκεῖνο ὡς ἐπίπαν ὄψει παραφυλάξας, ὅσα ἀνθρώπῳ, καὶ ἑτέροις ἀνθρώποις. Κοινότερον δὲ νῦν τὸ συμφέρον ἐπὶ τῶν μέσων λαμβανέσθω.

μζ'. Ὡςπερ προσίσταται σοι τὰ ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ καὶ τοῖς τοιούτοις χωρίοις, ὡς αἰεὶ τὰ αὐτὰ δρώμενα, καὶ τὸ ὁμοειδὲς προσκορῇ τὴν θείαν ποιῆ· τοῦτο καὶ ἐπὶ ὅλου τοῦ βίου πάσχειν· πάντα γὰρ ἄνω καίτω τὰ αὐτὰ, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν. Μέχρι τίνος οὖν;

μζ'. Ἐννόει συνεχῶς παντοίους ἀνθρώπους, καὶ

παντοίων μὲν ἐπιτηδευμάτων, παντοδοσιῶν δὲ ἐθνῶν, τεθνεώτας· ὥστε κατεῖναι τοῦτο μέχρι Φιλιστίωνος, καὶ Φοίβου, καὶ Ὀργανίωνος. Μίτιθι νῦν ἐπὶ τὰ ἄλλα φύλα. Ἐκεῖ δὲ μεταβαλεῖν ἡμᾶς δεῖ, ὅπου τοσούτοι μὲν δεινοὶ ἄνθρωποι, τοσούτοι δὲ σεμνοὶ φιλόσοφοι, Ἡράκλειτος, Πυθαγόρας, Σωκράτης· τοσούτοι δὲ ἥρωες πρότερον· τοσούτοι δὲ ὕστερον αἰρατηγοὶ, τύραννοι· ἐπὶ τούτοις δὲ Εὐδοξος, Ἰσπαρχος, Ἀρχιμήδης, ἄλλαι φύσεις ὀξεῖαι, μεγαλόφρονες, φιλόπονοι, πανούργοι, αὐθάδεις, αὐτῆς τῆς ἐπικήρου καὶ ἐφημέρου τῶν ἀνθρώπων ζωῆς χλευασταὶ, οἷον Μένιπκος, καὶ ὅσοι τριούνται. Περὶ πάντων τούτων ἐννόει, ὅτι πάλαι καῖνται. Τί οὖν τοῦτο δεινὸν αὐτοῖς; τί δαὶ τοῖς μὴδ' ὀνομαζομένοις ὅλως, ἔν ᾧδε πολλοῦ ἄξιον, τὸ μετ' ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης εὐμενῇ τοῖς ψεύσταις καὶ ἀδίκοις διαβιῶν.

μη'. Ὅταν εὐφραῖναι ἀσυντόν θείης, ἐνθυμοῦ τὰ προτερότητα τῶν συμβιούτων· οἷον, τοῦ μὲν τὸ δραστήριον, τοῦ δὲ τὸ αἰδῆμον, τοῦ δὲ τὸ εὐμετάδοταν, ἄλλου δὲ ἄλλα τι. Οὐδὲν γὰρ οὕτως εὐφραίνει, ὥς τὰ ὁμειώματα τῶν ἀρετῶν, ἐμφαινόμενα τοῖς ἡθελαι τῶν συζώντων, καὶ ἀθρόα ὥς οἷόν τε ἐμπύπτοντα. Διὸ καὶ πρόχειρα αὐτὰ ἐκτίον.

μηδ'. Μήτι θυσχεραίνεις, ὅτι τεσσῶνδε τινων λιτρῶν εἴ, καὶ οὐ τριακοσίων; οὕτω δὲ καὶ ὅτι μέχρι τεσσῶνδε ἐτῶν βιωτέον σοι, καὶ οὐ μέχρι πλειονος· ὥσπερ γὰρ τῆς οὐσίας ὅσον ἀφώρισται σοι σιτήριαις, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου.

ν'. Πειρώμεν πείθειν αὐτούς. Πρώτῃ δὲ καὶ

(αὐτῶν) ἀκόντων, ὅταν τῆς δικαιοσύνης ὁ λόγος οὕτως ἄγῃ. Ἐὰν μέντοι βίῃ τις προσχρώμενος ἐκίστηται, μετάβαινε ἐπὶ τὸ εὐάρεστον καὶ ἄλυπον, καὶ συγχρῶ εἰς ἄλλην ἀρετὴν τῇ κωλύσει· καὶ μνησθῶ, ὅτι μεθ' ὑπεξαίρεσως ὁρμᾷ, ὅτι καὶ τῶν ἀδυνάτων οὐκ ὀρέγου. Τίνος οὖν; τῆς τοιαύδε τιнос· ὁρμῆς. Τοῦτου δὲ τυγχάνεις· ἐφ' οἷς προήχθημεν, ταῦτα γίνεται.

να. Ὁ μὲν φιλόδοξος ἁλλοτριᾷ ἐνέργειαν ἰδίον ἀγαθὸν ὑπολαμβάνει· ὁ δὲ φιλήδονος, ἰδίαν πεῖσιν· ὁ δὲ νοῦν ἔχων, ἰδίαν προῖξιν.

νβ. Ἐξισι περὶ τοῦτου μηδὲν ὑπολαμβάνειν, καὶ μὴ ὀχλεῖσθαι τῇ ψυχῇ. αὐτὰ γὰρ τὰ πράγματα οὐκ ἔχει φύσιν ποιητικὴν τῶν ἡμετέρων κρίσεων.

νγ. Ἐθισον σιαυτὸν πρὸς τὸ ὑφ' ἐτέρου λεγόμενον γίνεσθαι ἀπαρενθυμήτως, καὶ ὥς οἷόν τε ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ λέγοντος γίνου.

νδ. Τὸ τῷ σμήνει μὴ συμφέρον, οὐδὲ τῇ μελίσσει συμφέρει.

νε. Εἰ κυβερνῶντα οἱ ναῦται, ἢ ἰατροῦντα οἱ κάμνοντες κακῶς ἔλεγον, ἄλλω τινὶ ἂν προσεῖχον, ἢ πῶς αὐτὸς ἐνεργοίη τὸ τοῖς ἐμπλέουσι σωτήριον, ἢ τὸ τοῖς θεραπευομένοις ὑγμινόν;

νς. Πόσοι, μεθ' ὧν εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, ἤδη ἀπεληλύθασιν;

νζ. Ἰκτεριῶσι τὸ μέλι πικρὸν φαίνεται· καὶ λυσσοθήκτοις τὸ ὕδωρ φοβερὸν· καὶ παιδίοις τὸ σφαῖριον καλόν. Τί οὖν ὀργίζομαι; ἢ δοκεῖ σοι ἔλασσει

ισχύειν τὸ διαψευσμένον, ἢ τὸ χολλον τῷ ἑκτεριῶντι, καὶ ὃ ἰὸς τῷ λυσοδοήκῃ;

τῇ. Κατὰ τὸν λόγον τῆς σῆς φύσεως βιοῦν σε οὐδεὶς καλύσει· παρὰ τὸν λόγον τῆς κοινῆς φύσεως οὐδὲν σοι συμβήσεται.

νδ'. Οἱοί εἰσιν, οἷς θέλουσιν ἀρίσκειν, καὶ δι' οἷα περιγινόμενα, καὶ δι' οἷων ἐναργειῶν. Ὡς ταχέως ὁ αἰὼν πάντα καλύψει· καὶ ὅσα ἐκάλυπεν ἤδη.

B I B A I O N Z.

ΤΙ ἐστὶ κακία; — Τοῦτ' ἔστιν, ὃ πολλάκις εἶδες. Καὶ ἐπὶ παντός δὲ τοῦ συμβαίνοντος πρόχειρον ἔχει, ὅτι τοῦτό ἐστιν, ὃ πολλάκις εἶδες. Ὅλως ἄνω κάτω τὰ αὐτὰ εὐρήσεις, ὥν μεσταὶ αἱ ἱστορίαι αἰπαλαῖαι, αἱ μέσαι, αἱ ὑπόγυιοι· ὥν νῦν μεσταὶ αἱ πόλεις καὶ (αἱ) δίκαιαι. Οὐδὲν καινόν· πάντα καὶ συνήθη καὶ ὀλιγοχρόνια.

β'. Τὰ δόγματα πῶς ἄλλως δύναται νεκρωθῆναι, ἐκὼν μὴ αἱ κατάλληλοι αὐτοῖς φαντασίαι σβησθῶσιν; αἷς διηνεκῶς ἀναζωπυρεῖν ἐπὶ σοὶ ἐστι. Δύναμαι περὶ τούτου, ὃ θεῖ, ὑπολαμβάνειν· εἰ δύναμαι, τί ταράσσομαι; τὰ ἔξω τῆς ἐμῆς διανοίας οὐδὲν ὅλως πρὸς τὴν ἐμὴν διάνοιαν. Τοῦτο πάθω, καὶ ὀρθὸς εἶ· ἀναβιώναί σοι ἔξεστιν· ἴδε πάλιν τὰ πρᾶγματα, ὡς ἐώρας· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ ἀναβιώναί.

γ'. Πομπῆς κenoσπουδία, ἐπὶ σκηνῆς δράματα, ποίμνια, ἀγέλαι, διαδορατισμοὶ, κυνιδόλοις οὐτάριοις ἐφόρμενον, ψωμίον εἰς τὰς τῶν ἰχθύων δεξαμενάς,

μυρμήκων τάλαιπωρίαί και ἀχθοφορίαι, μυῖδιαν ἐπτοημένων διαδρομαί, σιγιλλάρια νευροσπαστοήμενα. Χρή οὖν ἐν τούτοις εὐμενῶς μὲν και μὴ καταφρυσσάμενον ἐστιάνα· παρακολουθεῖν μέντοι, ὅτι τοσούτου ἄξιος ἕκαστός ἐστιν, ὅσου ἁξιά ἐστί ταῦτα, περὶ αἷ www.libtool.com.cn

δ'. Δεῖ κατὰ λέξιν παρακολουθεῖν τοῖς λεγομένοις, και καθ' ἑκάστην ὁρμὴν τοῖς γινομένοις. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου εὐθὺς ὁρᾶν, ἐπὶ τῆν ἀσκοπὸν ἢ ἀναφορά· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου παραφυλάσσειν, τί τὸ σημαινόμενον.

ε'. Πότερον ἐξαρκεῖ ἡ διάκοιά μου πρὸς τοῦτο, ἢ οὐ; Εἰ μὲν ἐξαρκεῖ, χρῶμαι αὐτῇ πρὸς τὸ ἔργον, ὡς ὁρᾶν παρὰ τῆς τῶν ὅλων φύσεως δοθέντι. Εἰ δὲ μὴ ἐξαρκεῖ, ἤτοι παραχωρῶ τοῦ ἔργου τῷ δυναμένῳ κρεῖττον ἐπιτελεῖσαι, ἢ ἄλλως τρυτὸ μὴ καθήκη· ἢ πράσσω, ὡς δύναμαι, προσπαράλαβὼν τὸν δυνάμενον κατὰ πρόσχρησιν τοῦ ἐμοῦ ἡγεμονικοῦ ποιῆσαι τὸ εἰς τὴν κοινωνίαν νῦν καιρὸν και χρήσιμον. Ὁ τι γὰρ ἂν δι' ἐμαυτοῦ, ἢ σὺν ἄλλῳ ποιῶ, ὥδε μόνον χρή συντελεῖν, εἰς τὸ κοινῇ χρήσιμον και εὐάρεστον.

ς'. Ὅσοι μὲν, πολυῦμνητοι γενόμενοι, ἤδη λήθῃ παραδίδονται· ὅσοι δὲ, τούτους ὑμνήσαντες, πάσαι ἐκποδῶν.

ζ'. Μὴ αἰσχύνου βοηθοῦμενος· πρόκειται γὰρ σοι ἐνεργεῖν τὸ ἐπιβάλλον, ὡς στρατιώτῃ ἐντειχομαχίᾳ. Τί οὖν, ἢ σὺ μὲν χωλαίνων ἐπὶ τὴν ἑταλ-

εἰν ἀναβῆναι· μόνος μὴ δύνη, σὺν ἄλλῳ δὲ δυνατὸν ἢ τοῦτο;

ἦ. Τὰ μέλλοντα μὴ ταρασσέτω· ἤξεις γὰρ ἐπ' αὐτά, ἐὰν δεήσῃ, φέρων τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς νῦν πρὸς τὰ παρόντα χρᾶ.

θ'. Πάντα ἀλλήλοις ἐπιπλέκεται καὶ ἡ σύνδεσις ἱερὰ, καὶ σχεδὸν τι οὐδὲν ἄλλότριον ἄλλο ἄλλῃ. Συγκατατέτακται γάρ, καὶ συγκοσμεῖ τὸν αὐτὸν κόσμον. Κόσμος τε γὰρ εἰς ἐξ ἀπάντων, καὶ Θεὸς εἰς διὰ πάντων, καὶ οὐσία μία, καὶ νόμος εἰς, λόγος κοινὸς πάντων τῶν νοερῶν ζώων, καὶ ἀλήθεια μία· εἷς καὶ τελειότης μία τῶν ὁμογενῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ λόγου μετεχόντων ζώων.

ι'. Πᾶν τὸ ἐνὶ τῷ ἐναφανίζεται τάχιστα τῇ τῶν ὧν οὐσίᾳ· καὶ πᾶν αἶτιον εἰς τὸν τῶν ὧν λόγον τάχιστα ἀναλαμβάνεται· καὶ παντὸς μνήμη τάχιστα ἐγκαταχώννυται τῷ αἰῶνι.

ια'. Τῷ λογικῷ ζῳῷ ἡ αὐτὴ πρῶξις κατὰ φύσιν ἐστὶ, καὶ κατὰ λόγον.

ιβ'. Ὁρθός, ἡ ὀρθούμενος.

ιγ'. Οἶδ' ἐστὶν ἐν ἡνωμένοις τὰ μέλη τοῦ σώματος, τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ἐν διεσιῶσι τὰ λογικὰ, πρὸς μίαν τινὰ συνεργίαν κατεσκευασμένα. Μᾶλλον δὲ σοι ἡ τοῦτου νήσις προσπεισέται, ἐὰν πρὸς ἐαυτὸν πολλὰκις λέγῃς, ὅτι μέλος εἰμὶ τοῦ ἐκ τῶν λογικῶν συστήματος. Ἐὰν δὲ [διὰ τοῦ φῶς στοιχείου] μέρος εἶναι ἐαυτὸν λέγῃς, οὕτω ἀπὸ καρδίας φιλεῖς τοὺς ἀνθρώπους· οὕτω σε καταληπτικῶς εὖ.

φραίνει τὸ εὐεργετῆν· ἔτι ὥς πρόπον αὐτὸ ψιλὸν ποιῆς· οὐπω ὥς αὐτὸν εὖ ποιῶν.

ιδ'. Ὁ θελεῖ, ἔξωθεν προσπιπτέτω τοῖς παθῆν ἐκ τῆς προσπιτώσεως ταύτης δυναμένοις. Ἐκείνα γάρ, ἐὰν θελήσῃ, μέμψεται τὰ παθόντα· ἰγὼ δέ, ἐὰν μὴ ὑπολάβω, ὅτι κακὸν τὸ συμβεβηκός, οὐπω βέβλαμαι. Ἐξεστι δέ μοι μὴ ὑπολαβεῖν.

ιε'. Ὅτι ἂν τις ποιῇ, ἢ λέγῃ, ἐμὲ δεῖ ἀγαθὸν εἶναι· ὥς ἂν εἰς χρυσός, ἢ ὁ σμάραγδος, ἢ ἡ πορφύρα τοῦτο ἡεὶ ἔλεγεν, ὅτι ἂν τις ποιῇ, ἢ λέγῃ, ἐμὲ δεῖ σμάραγδον εἶναι, καὶ τὸ ἐμαντοῦ χρῶμα ἔχειν.

ις'. Τὸ ἡγεμονικὸν αὐτὸ ἑαυτῷ οὐκ ἐνοχλεῖ, οἷον λέγω, οὐ φοβεῖ ἑαυτὸ, *εἰς ἐπιθυμίαν. Εἰ δέ τις ἄλλος αὐτὸ φοβῆσαι ἢ λυπῆσαι δύναται, ποιεῖται. Αὐτὸ γὰρ ἑαυτὸ ὑποληπτικῶς οὐ τρέψει εἰς τοιαύτας τροπὰς. Τὸ σωματίον μὴ πάθῃ τι, αὐτὸ μερμυγᾶται, εἰ δύναται, καὶ λεγέτω, εἴ τι πάσχει· τὸ δὲ ψυχρόριον, τὸ φοβούμενον, τὸ λυπούμενον, τὸ περὶ τούτων ὅπως ὑπολαμβάνον, οὐδὲν μὴ πάθῃ. οὐ γὰρ ἔξεις αὐτὸ εἰς κρίσιν τοιαύτην· ἀπροσθεῖς ἔστιν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, τὸ ἡγεμονικόν, ἐὰν μὴ ἑαυτῷ ἐνδοιαν ποιῇ· κατὰ ταῦτα δὲ καὶ ἀτάραχον, καὶ ἀνεμπόδιστον, ἐὰν μὴ ἑαυτὸ ταράσῃ καὶ ἐμποδίσῃ.

ιζ'. Εὐδαιμονία ἐστὶ δαίμων ἀγαθός, ἢ ἀγαθόν. Τί οὖν ὧδε ποιεῖς, ὦ φαντασία; ἀπέρχου, τοὺς θεοὺς σοι! ὥς ἤλθεις· οὐ γὰρ χρήζω σου. Ἐλήλυθας δὲ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος. Οὐκ ὀργίζομαι σοι· μόνον ἄπιθι.

ιη'. Φοβεῖται τις μεταβολήν; τί γὰρ δύναται χα-

εις μεταβολῆς γινέσθαι; τί δαὶ φιλίτερον, ἢ οἰκειότερον τῇ τῶν ὄλων φύσει; σὺ δὲ αὐτὸς λούσασθαι δύνασαι, εἰ μὴ τὰ ξύλα μεταβάλῃ; τραφῆναι δὲ δύνασαι, εἰ μὴ τὰ ἐδάδιμα μεταβάλῃ; ἄλλο δὲ τι τῶν χρησίμων δύναται συντελεσθῆναι χωρὶς μεταβολῆς; Οὐχ ὁρᾷς οὖν, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ σὲ μεταβαλεῖν ὁμοίον ἐστι καὶ ὁμοίως ἀναγκαῖον τῇ τῶν ὄλων φύσει;

ιδ'. Διὰ τῆς τῶν ὄλων οὐσίας, ὥς διὰ χεϊμάζδου, διεκπορεύεται πάντα τὰ σώματα, τῷ ὄλῳ συμφυῇ καὶ συνεργῇ, ὥς τὰ ἡμέτερα μέγῃ ἀλλήλοις. Πόσους ἤδη ὁ αἰὼν Χρυσίππους, πόσους Ἐπικτήτους καταπέπαιξε; τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ παντός ὑψιτινοσούν σοι ἀνθρώπου τε καὶ πράγματος προσπιπτεῖα.

κ'. Ἐμὲ ἐν μόνον περισπᾷ, μὴ τι αὐτὸς ποιήσω, ὃ ἢ κατασκευῇ τοῦ ἀνθρώπου οὐ θέλει, ἢ ὥς οὐ θέλει, ἢ ὃ νῦν οὐ θέλει.

κα'. Ἐγγὺς μὲν ἢ σὴ περὶ πάντων λήθη· ἐγγὺς δὲ ἢ πάντων περὶ σοῦ λήθη.

κβ'. Ἴδιον ἀνθρώπου τὸ φιλεῖν καὶ τοὺς πταίνοντας. Τοῦτο δὲ γίνεται, εἰ μὴ συμπροσπίπτῃ σοι, ὅτι καὶ συγγενεῖς, καὶ δι' ἄγνοιαν, καὶ ἄκοντες ἁμαρτάνουσί, καὶ ὥς μετ' ὀλίγον ἀμφοτέρωτεροι τεθνήξεσθε, καὶ πρὸ πάντων, ὅτι οὐκ ἔβλαψέ σε· οὐ γὰρ τὸ ἡγεμονικόν σου χεῖρον ἐποίησεν, ἢ πρόσθεν ἦν.

κγ'. Ἡ τῶν ὄλων φύσις ἐκ τῆς ὅλης οὐσίας, ὥς κηροῦ, νῦν μὲν ἐκπάριον ἔπλασε· συγχέασα δὲ τοῦτο, εἰς δένδρου φύσιν συνεκρήσατο τῇ ὅλῃ αὐτοῦ· εἴτα εἰς ἄλλο τι· ἕκαστον δὲ τούτων πρὸς ὀλίγιστον ὑπέ-

στη. Δεινὸν δὲ οὐδὲν τὸ διαλυθῆναι τῷ κιβωτίῳ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ συμπαγῆναι.

κδ'. Τὸ ἐπὶ κοτον τοῦ προσώπου λίαν παρὰ φύσιν, ὅταν πολλάκις ἐναποθνήσκῃ ἢ πρόσχημα, ἢ τὸ τελευταῖον ἀπεσβέσθῃ, ὥστε ὅλως ἐξαφθῆναι μὴ δύνασθαι. Αὐτῷ γὰρ τοῦτο παρακολουθεῖν πειρῶ, ὅτι παρὰ τὸν λόγον. Εἰ γὰρ καὶ ἡ συναίσθησις τοῦ ἁμαρτάνειν οἰκῆσεται, τίς ἔτι τοῦ ζῆν αἰτία;

κε'. Πάντα, ὅσα ὄρεται, ὅσον οὐπω μεταβυλεῖ ἢ τὰ ὅλα διοικοῦσα φύσις, καὶ ἄλλα ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῶν ποιήσει, καὶ πάλιν ἄλλα ἐκ τῆς ἐκείνων οὐσίας, ἵνα αἰεὶ νεαρός ᾖ ὁ κόσμος.

κς'. Ὅταν τις ἁμαρτή τι εἰς σέ, εὐθὺς ἐν θυμοῦ, τί ἀγαθὸν ἢ κακὸν ὑπολαμβάνῃς ἡμαρτε. Τοῦτο γὰρ ἰδὼν, ἐλέησεις αὐτόν, καὶ οὔτε θαυμάσις, οὔτε ὀργισθήσῃ. Ἦτοι γὰρ καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ ἐκείνων ἀγαθὸν ἔτι ὑπολαμβάνεις, ἢ ἄλλο ὁμοειδές. Δεῖ οὖν συγγινώσκειν. Εἰ δὲ μηκέτι ὑπολαμβάνεις τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ὅῃον εὐμενὴς ἔση τῷ παρορῶντι.

κζ'. Μὴ τὰ ἀπόντα ἐννοεῖν, ὡς ἤδη ὄντα· ἀλλὰ τῶν παρόντων τὰ δεξιότατα ἐκλογίζεσθαι, καὶ τούτων χάριν ὑπομιμνήσκεσθαι, πῶς αὖ ἐπεξητεῖτο, εἰ μὴ παρῇν. Ἀμα μέντοι φυλάσσου, μὴ, διὰ τοῦ οὐτως ἀσμενίζῃν αὐτοῖς, ἐθίσης ἐκτιμᾶν αὐτὰ, ὥστε, εἰαν ποτε μὴ παρῇ, ταραχθῇσιν.

κη'. Εἰς αὐτὸν συνεικοῦ. Φύσιν ἔχει τὸ λογικὸν ἡγεμονικόν, ἐαυτῷ ἀρκεῖσθαι δικαιοπραγοῦντι, καὶ παρ' αὐτὸ τοῦτο γαλήνην ἔχοντι.

κθ'. Ἐξάλειψον τὴν φαντασίαν. Σιῇσον τὴν νευ-

ροσπαστίαν. Περίγραψον τὸ ἐνεστὼς τοῦ χρόνου. Γνώρισον τὸ συμβαῖνον, ἢ σοί, ἢ ἄλλῳ. Δίελε καὶ μέρισον τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ αἰτιῶδες καὶ ὑλικόν. Ἐνόησον τὴν ἐσχάτην ὥραν. Τὸ ἐκείνῳ ἁμαρτηθεὶν ἐκεῖ κατέλιπε, ὅπου ἡ ἁμαρτία ὑπέστη.

λ'. Συμπαρεκτείνειν τὴν νόησιν τοῖς λεγομένοις. Εἰσαδύεσθαι τὸν νοῦν εἰς τὰ γινόμενα καὶ ποιοῦντα.

λβ'. Φαίδρυνον σεαυτὸν ἀπλύτῃ καὶ αἰδοῦ καὶ τῇ πρὸς τὸ ἀνὰ μέσον ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιαφορίᾳ. Φύλησον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἀκολουθήσον Θεῷ. Ἐκεῖνος μὲν φησιν, ὅτι Πάντα νομιστὶ. Ἔτι εἰ δαίμονα τὰ στοιχεῖα ἄρκει δὲ μεμνησθαι, ὅτι τὰ πάντα νομιστὶ ἔχει ἥδη λίαν ὀλίγα.

λγ'. Περὶ θανάτου· εἰ σκεδασμός, ἢ ἄτομοι, ἢ κίνωσις, ἦτοι σβίσις, ἢ μετάστασις.

λδ'. Περὶ πόνου· τὸ μὲν ἀφόρητον ἐξάγει· τὸ δὲ χρονίζον, φορητόν· καὶ ἡ διάνοια τὴν ἐαυτῆς γαλήνην κατὰ ἀπόληψιν διατηρεῖ, καὶ οὐ χεῖρον τὸ ἡγεμονικὸν γέγονε. Τὰ δὲ κακούμενα μέρη ὑπὸ τοῦ πόνου, εἰ τι ὄνταται, περὶ αὐτοῦ ἀποφηνάσθω.

λε'. Περὶ δόξης· ἴδε τὰς διανοίας αὐτῶν, οἶαι, καὶ οἶα μὲν φεύγουσαι, οἶα δὲ διώκουσαι. Καὶ ὅτι, ὡς αἱ θῖνες ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐπιφορούμεναι κρύπτουσι τὰς προτέρας, οὕτως ἐν τῷ βίῳ τὰ πρότερα ὑπὸ τῶν ἐπενεχθέντων τάχιστα ἐκαλύφθη.

λε. [Πλατωνικόν]. „Ὡς οὖν ὑπάρχει διάνοια μεγαλοπρεπής, καὶ θεωρία παντὸς μὲν χρόνον, πάσης δὲ οὐσίας, ἄρα (εἶδόν τε) οὔτε τοῦτω μέγα τι ἰδοκτεῖν εἶναι τὸν ἀνθρώπινον βίον; Ἀδύνατον, ἡ

„δ' ὅς. Οὐκοῦν καὶ θάνατον οὐ δεινόν τι ἡγήσεται
„ὁ τοιοῦτος. Ἠκιστά γε“.

λς'. [Ἀντισθενικόν]. „Βασιλικόν, εὖ μὲν πρόκειται,
„κακῶς δὲ ἀποκτεν“.

λς'. Αἰσχρόν ἐστι, τὸ μὲν πρόσωπον ὑπήκοον εἶ-
ναι καὶ σχηματίζεσθαι, καὶ κατακοσμεῖσθαι, ὥς κε-
λεύει ἡ διάνοια, αὐτὴν δ' ὑφ' ἑαυτῆς μὴ σχηματί-
ζεσθαι καὶ κατακοσμεῖσθαι.

λγ'. Τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμουῖσθαι χρείων·
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν.

λδ'. Ἀθανάτοις τε θεοῖς καὶ ἡμῖν χάριμτα δοίης!
μί. Βλον θερῶσειν, ὥστε κάρπιμον στάχυν,

Καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μῆ.

μά. Εἰ δ' ἡμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμῶ,
ἔχει λόγον καὶ τοῦτο.

μβ'. Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον.

μγ'. Μὴ συνεπιθρηγνῆιν, μὴ σφύζειν.

μδ'. [Πλατωνικῶ]. „Εγὼ δὲ τοῦτω ἄν δίκαιον λό-
„γον ἀντίποιμι· ὅτι οὐ καλῶς λέγεις, ὅ ἄνθρωπε,
„εἰ οἷσι, δεῖν κίνδυνον ὑπολογίζεσθαι τοῦ ζῆν ἢ
„τεθνάναι ἄνδρα, ὅτον τι καὶ σμικρὸν ὄφελός
„(ἐστιν)· ἀλλ' οὐκ ἐκείνο μόνον σκοπεῖν, ὅταν πρῶ-
„τῃ, πότερον δίκαια ἢ ἀδίκᾳ πράττει, καὶ ἄνδρός
„ἀγαθοῦ ἔργα ἢ κακοῦ“.

μέ. „Οὕτω γὰρ ἔχει, ὅ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῇ ἀλη-
„θείᾳ, οὗ ἄν τις αὐτὸν τάξῃ ἡγησάμενος βέλτιστον
„εἶναι, ἢ ὑπ' ἀρχοντος ταχθῇ, ἐνταῦθα δεῖ, ὥς ἐμοὶ
„δοκεῖ, μένοντα κινδυνεύειν, μηδὲν ὑπολογιζόμενον,
„μῆτε θάνατον, μῆτε ἄλλο (τι) μηδὲν πρὸ τοῦ αἰ-
„σχροῦ“.

μς· „Ἀλλ', ὦ μακάριε, ὄρα, μὴ ἄλλο τι τὸ γεν-
 „ναῖον, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἦ, ἢ τὸ σώζειν τε καὶ σώζε-
 „σθαι· μὴ γὰρ τοῦτο μὲν, τὸ ζῆν ὁποσονδὴ χρόνον,
 „τόν γε ὡς ἀληθῶς ἄνδρα, ἐατέον ἐστὶ, καὶ οὐ φι-
 „λοψυχητέον, ἀλλ' ἐπιτρέψαντα περὶ τούτων τῷ Θεῷ,
 „καὶ πιστεύσαντα ταῖς γυναῖξιν, ὅτι τὴν εἰμαρμένην
 „οὐδ' ἂν εἰς ἐκφύγει, τὸ ἐπὶ τούτῳ σκεπτεόν, τίνα
 „ἂν τρόπον, τοῦτον, ὃν μέλλει χρόνον βιώναι, ὡς
 „ἄριστα βιώη“.

μς. Περισκοπεῖν ἀστρον δρόμους, ὥσπερ συμπε-
 ριθιόντα· καὶ τὰς τῶν στοιχείων εἰς ἀλλήλα μετα-
 βολὰς συνεχῶς ἐννοεῖν· Ἀποκαθαίρουσι γὰρ αἱ τού-
 των φαντασίαι τὸν ὅψον τοῦ χαμαὶ βίου.

μῆ. Καλὸν τὸ τοῦ Πλάτωνος. Καὶ δὴ περὶ ἄν-
 θρώπων τοὺς λόγους ποιοῦμενον, ἐπισκοπεῖν δεῖ
 καὶ τὰ ἐπίγεια, ὥσπερ ποθεῖν ἄνωθεν, κατὰ ἀγέλας,
 στρατεύματα, γέωργια, γάμους, διαλύσεις, γενίσεις,
 θανάτους, δικαστηρίων θόρυβον, ἐρήμους χώρας,
 βαρβάρων ἔθνη παικίλα, ἐορτὰς, θρήνους, ἄγορας,
 τὸ παμμιγές, καὶ τὸ ἐκ τῶν ἐναντίων συγκοσμού-
 μνον.

μθ'. Τὰ προγεγονότα ἀναθεωρεῖν· τὰς τοσαύτας
 τῶν ἡγεμονιῶν μεταβολὰς. Ἐξέστι καὶ τὰ ἐσόμενα
 προεφορᾶν. Ὁμοιοδὴ γὰρ πάντως ἔσται, καὶ οὐχ
 οἶδόν τε ἐκβῆναι τοῦ ὅψιμοῦ τῶν νῦν γινομένων·
 ὁθεν καὶ ῥσον, τὸ τεσσαράκοντα ἔτισιν ἱστορεῖσθαι
 τὸν ἀνθρώπινον βίον, τῷ ἐπὶ ἑτὶ μύρια. Τί γὰρ
 πλέον ὄψει;

ς'. Καὶ τὰ ἐκ γῆς μὲν

Φύντ' εἰς γαίαν· τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου
Βλαστόντα γονῆς εἰς εὐράνιον
Πόλον ἤλθε πάλιν.

Ἡ τοῦτο διάλυσις τῶν ἐν ταῖς ἀτόμοις ἀντεμπλο-
κῶν καὶ τοιοῦτός τις σκορπισμὸς τῶν ἀπαθῶν στοι-
χείων.

www.libtool.com.cn

να. Καὶ

Σίτοισι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι
Παρεκτρέποντες ὄχειδόν, ὥστε μὴ θανεῖν.

.....
Θεόθεν δὲ πνέοντ' οὐραν

Ἀνάγκη τλῆναι καμάτοις ἀνοδύρτοις.

νεβ'. Καββαλικώτερος, ἀλλ' οὐχὶ κοινωνικώτερος,
οὐδὲ αἰδημονίστερος, οὐδὲ εὐμενέστερος πρὸς τὰ
τῶν πλησίων παροράματα.

νεγ'. Ὅπου ἔργον ἐπιτελεῖσθαι δύναται κατὰ τὸν
κοινὸν θεοῖς καὶ ἀνθρώποις λόγον, ἐκεῖ οὐδὲν δει-
νόν· ὅπου γὰρ ὠφελείας τυχεῖν ἔξεστι διὰ τῆς εὐο-
δοῦσης καὶ κατὰ τὴν κατασκευὴν προοιούσης ἐνερ-
γείας, ἐκεῖ οὐδεμίαν βλάβην ὑφορατέον.

νεδ'. Πανταχοῦ καὶ διηνηκῶς ἐπὶ σφί ἐστι, καὶ τῇ
παρούσῃ συμβάσει θεοσεβῆς εὐαριστεῖν, καὶ τοῖς
παροῦσιν ἀνθρώποις κατὰ δικαιοσύνην προσφέρει-
σθαι, καὶ τῇ παρούσῃ φαντασίᾳ ἐμφιλοτεχνεῖν, ἵνα
μὴ τι ἀκατάληπτον παρειαρῇ.

νεε'. Μὴ περιβλέπου ἀλλότρια ἡγεμονικά, ἀλλ'
ἐκεῖ βλέπε κατ' εὐθὺν, ἐπὶ τί σε ἡ φύσις ὀδηγεῖ, ἡ τε
τοῦ ὅλου διὰ τῶν συμβαινόντων σοι, καὶ ἡ σὴ διὰ
τῶν πρακτίων ὑπὸ σοῦ. Πρακτεῖον δὲ ἐκάστω τὸ ἐξῆς
τῇ κατασκευῇ· κατασκευάζεται δὲ τὰ μὲν λοιπὰ τῶν

καὶ τὸ ἀνορακτεῖν· ὅταν οὖν τινι τούτων δυσαρρετιῆς, λέγει ἑαυτῷ, ὅτι πόνη ἐνδίδως.

Ξ'. Ὅρα, μήποτε (τι) τοιοῦτον πάθης πρὸς τοὺς ἀπανθρώπους, ὅλον οἱ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Ξ'. Πόθεν ἴσμεν, εἰ μὴ Τηλαύγης Σωκράτους τὴν διάθεσιν κρείσσαν ἦν· οὐ γὰρ ἀρετῇ, εἰ Σωκράτης ἐνδοξότερον ἀπέθανε, καὶ ἐντρεχέστερον τοῖς σοφισταῖς διελέγετο, καὶ καρτερικώτερον ἐν τῷ πάγῳ διενυκτέρευεν, καὶ τὸν Σαλαμίνιον κελυσθεὶς ἄγειν, γεννικώτερον ἔδοξεν ἀντιβῆναι, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐβρενθύετο· περὶ οὗ καὶ μάλιστα ἂν τις ἐπιστήσειεν, εἴπερ ἀληθὲς ἦν· ἀλλ' ἐκείνο δεῖ σκοπεῖν, ποίαν τινὰ τὴν ψυχὴν εἶχε Σωκράτης, καὶ εἰ ἐδύνατο ἀρκεῖσθαι τῷ δίκαιος εἶναι τὰ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ὅσιος τὰ πρὸς θεοὺς, μήτε εἰκῇ πρὸς τὴν κακίαν ἀγανακτῶν, μηδὲ μὴν δουλεύων τινὸς ἀγνοίᾳ, μήτε τῶν ἀπογεμόμενων ἐκ τοῦ ὅλου ὥς ξένον τι δεχόμενος, ἢ ὥς ἀφόρητον ὑπομένων, μήτε τρεῖς τοῦ σαρκεδίου πάθεσιν ἐμπαρέχων συμπαθῇ τὸν νοῦν.

Ξ'. Ἡ φύσις οὐχ οὕτως συνεκέρασέ (σε) τῷ συγκρίματι, ὥς μὴ ἐφείσθαι περιορίζειν ἑαυτὸν, καὶ τὰ ἑαυτοῦ ὑφ' ἑαυτῷ ποιῆσθαι· λίαν γὰρ ἐνδέχεται θεῖον ἄνδρα γενέσθαι, καὶ ὑπὸ μηδενὸς γνωρισθῆναι. Τούτου μέμνησο ἀεὶ, καὶ ἔτι ἐκείνου, ὅτι ἐν ὀλίγοις καίτοι τὸ εὐδαιμόνως βιώσαι. Καὶ μὴ, ὅτι ἀπῆλπισας διαλεκτικός καὶ φυσικός ἔσσεσθαι, διὰ τοῦτο ἀπογνῶς, καὶ ἐλεύθερος, καὶ αἰδήμων, καὶ κοινωνικός, καὶ εὐπειθής Θεῷ.

ξη. Ἀβιάστως διαζῆσαι ἐν πλείστη θυμηδία, καὶ πάντες καταβόδων ἅτινα βούλονται, καὶ τὰ θηρία διασπᾷ τὰ μελύδρια τοῦ περιτεθραμμένου τούτου φρυάματος. Τί γὰρ κωλύει, ἐν πᾶσι τούτοις τὴν διάνοιαν σώζειν ἐαυτὴν ἐν γαλήνῃ, καὶ κρίνει περὶ τῶν περιεστηκυῶν ἀληθείᾳ, καὶ χρῆσαι τῶν ὑποβεβλημένων ἐτοιμῇ; ὥστε τὴν μὲν κρίσιν λέγειν τῷ προσπίπτοντι, Τοῦτο ὑπάρχεις κατ' οὐσίαν, καὶ κατὰ δόξαν ἄλλοιόν φαίνῃ· τὴν δὲ χρῆσιν λέγειν τῷ ὑποπίπτοντι, Σὲ ἐζήτουν· αἰεὶ γὰρ μοι τὸ παρὸν ὕλη ἀρετῆς λογικῆς καὶ πολιτικῆς, καὶ τὸ σύνολον τέχνης ἀνθρώπου, ἢ Θεοῦ. Πᾶν γὰρ τὸ συμβαῖνον, θεῷ, ἢ ἀνθρώπῳ ἐξοικειοῦται, καὶ οὔτε καινόν, οὔτε δυσμεταχείριστον, ἀλλὰ γνώριμον καὶ εὐεργές.

ξθ'. Τοῦτο ἔχει ἡ τελειότης τοῦ ἡθους, τὸ πᾶσαν ἡμέραν ὡς τελευταίαν διεξάγειν, καὶ μήτε σφύζειν, μήτε ναρκᾶν, μήτε ὑποκρίνεσθαι.

ο. Οἱ Θεοὶ, ἀθάνατοι ὄντες, οὐ δυσχεραίνουσιν, ὅτι ἐν τοσούτῳ αἰῶνι δεήσει αὐτοὺς πάντως αἰετοιοῦτων ὄντων καὶ τοσούτων φανύων ἀνέχεσθαι· προσέτι δὲ καὶ κηδονται αὐτῶν παντοίως. Σὺ δὲ, ὅσον οὐδέπω λήγειν μέλλων, ἀπανδρῆς; καὶ ταῦτα, εἰς ὧν τῶν φανύων;

οα. Γελῶδόν ἐστι, τὴν μὲν ἰδίαν κακίαν μὴ φεύγειν, ὃ καὶ δυνατόν ἐστι· τὴν δὲ τῶν ἄλλων φεύγειν, ὅπερ ἀδύνατον.

οβ'. Ὁ ἂν ἡ λογικὴ καὶ πολιτικὴ δύναμις εὐρίσκη μῆτε νοερὸν, μῆτε κοινωνικόν, εὐλόγως καταθέσσετον ἐαυτῆς κρίνει·

οὐ'. Ὅταν σὺ εὖ παποιημένος ᾖς, καὶ ἄλλος εὖ πα-
πενθῶς, τί εἴη ζητεῖς τρίτον παρὰ ταῦτα, ὥσπερ οἱ
μυροὶ, πὸ καὶ δοῦσαι εὖ παποιημένοι, ἢ τὸ ἀμοιβῆς
τυχεῖν;

οὐδ'. Οὐδεὶς καὶ μὴ ἐπιθυμῶν. Ὡφείλημα δὲ
πρῶτις κατὰ φύσιν. Μὴ οὖν κίμνη ἐπιθυμῶντος, ἐν
ῷ ὠφελείᾳ.

οἱ. Ἡ τοῦ ἄλλου φύσις ἐπὶ τὴν κοσμοποιῶσαν ἀρ-
μῆσιν· οὖν δὲ ἤτοι πᾶν τὸ γινόμενον κατ' ἐπαπολού-
θῃσιν γίνεσθαι, ἢ ἀλόγιστα καὶ τὰ πυριότατα ἔστιν,
ἐφ' ᾧ ποιεῖται ἰδίαν ἐκμῆν τὸ τοῦ κόσμου ἡγεμονι-
κόν. Εἰς πολλά σε γινώσκοντες ποιεῖσαι τοῦτο μνη-
μονεύματα.

B I B Λ I O N Η.

ΚΑΙ τοῦτο πρὸς τὸ ἀνανέδοξον φέρει, ὅτι οὐκ εἴ-
δύναισιν τὸν βίον ἄλλον, ἢ τὸν γε ἀπὸ νεότητος, φι-
λόσοφον βασιλεύον· ἀλλὰ πολλοὺς τε ἄλλους, καὶ
αὐτὸς σκεπτικῶς δήλος γίνοντας, πέφυκεν φιλοσοφίας ὦν.
Πάμφερσαι οὖν· ἴσθις τὴν μὲν δόξαν τὴν τοῦ φιλο-
σόφου κτήσασθαι, οὐκ ἴσθις αἱ ῥέδιον· ἀνταγωνίζεται
δὲ καὶ ἡ ὑπόθεσις. Εἴπερ οὖν ἀληθῶς ἰώσαντας, ποῦ
κίται τὸ πρῶγμα, τὸ μὲν, τί δόξαις, ἄρες· ἀρκε-
σθῇτι δὲ, εἰ πᾶν τὸ λοιπὸν τοῦ βίου, ἔσθαι δὴποτε ἢ
σὴ φύσις θίλει βιώσιν. Κατανόησον οὖν, τί θίλει,
καὶ μηδὲν ἄλλο σε περισπάτω· κατελάσσαι γὰρ, πρὸς
πόσα κληρονομίαις, εὐδοκμοῦ εὖρες τὸ εὖ ζῆν. οὐκ ἐν
συλλογισμοῖς, οὐκ ἐν πλούτῳ, οὐκ ἐν δόξῃ, οὐκ ἐν

ἀπολαύσει, οὐδαμοῦ. Ποῦ οὖν ἐστίν; ἐν τῷ ποιῆν, ἃ ἐπιζητεῖ ἢ τοῦ ἀνθρώπου φύσις· πῶς οὖν ταῦτα ποιήσει; ἐὰν δόγματα ἔχῃ, ἀφ' ὧν αἱ πράξεις. Τίνα δόγματα; τὰ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ὥς οὐδενὸς μὲν ἀγαθοῦ ὄντος ἀνθρώπου, ὃ οὐχὶ ποιεῖ δικαίον, σὺφρονα, ἀνδρεῖον, ἐλεύθερον, οὐδενὸς δὲ κακοῦ, ὃ οὐχὶ ποιεῖ τὰναντία τοῖς εἰρημένοικ.

β. Καθ' ἑκάστην πρῶτην ἐρώτα σπαντόν, Πῶς μοι αὕτη ἔχει; μὴ μετανοήσω ἐπ' αὐτῇ; μικρὸν καὶ τέθνηκα, καὶ πάντ' ἐκ μέσου. Τί πλέον ἐπιζητῶ, εἰ τὸ παρὸν ἔργον ζῶον νοσηρῶ, καὶ κοινωνικοῦ καὶ ἰσονόμου θεῶ;

γ. Ἀλεξανδρὸς [δὲ] καὶ Γαῖος καὶ Πομπήϊος, τί πρὸς Διογένη καὶ Ἡράκλειτον καὶ Σωκράτην; Οἱ μὲν γὰρ εἶδον τὰ πράγματα, καὶ τὰς ὕλας, καὶ τὰ ἡγεμονικά ἦν αὐτῶν ταῦτα· ἐκεῖ δὲ ἔσαν πρόνοια; καὶ δουλεία πόσων;

δ. Ὅτι οὐδὲν ἤττον τὰ αὐτὰ ποιήσουσι, καὶν αὐ διαφάγῃς.

ε. Τὸ πρῶτον μὴ ταράσσειν· πάντα γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὅλου φύσιν· καὶ ὀλίγον χρόνου οὐδεὶς οὐδαμοῦ ἔση· ὥσπερ οὐδὲ Ἀδριανὸς, οὐδὲ Αὐγουστός. Ἐπειτα ἀτενίσας εἰς τὸ πρῶμα, ἴδε αὐτό, καὶ συμμνημονεύσας, ὅτι ἀγαθὸν σε ἀνθρώπον εἶναι δεῖ, καὶ τί τοῦ ἀνθρώπου ἢ φύσις ἀπαιτεῖ, πρῶτον ταῦτο ἀματαρεπί, καὶ εἰπέ, ὥς δικαιότατον φαίνεται σοι· μόνον εὐμενῶς, καὶ αἰδημόνως, καὶ ἀνυποκρίτως.

ς. Ἡ τῶν ὅλων φύσις τοῦτο ἔργον ἔχει, τὰ ὅδε ὄντα ἐκεῖ μετατιθεῖναι, μεταβάλλειν, αἵρειν ἐνθεν,

καὶ ἐκεῖ φέρειν. Πάντα τροπαί· οὐχ ὥστε φοβηθῆ-
ναι, μὴ τι καινόν· πάντα συνήθη· ἀλλὰ καὶ ἴσαι αἱ
ἀπονεμήσεις.

ζ'. Ἀρκεῖται πᾶσα φύσις ἐαυτῇ εὐδοούσῃ· φύσις
δὲ λογικὴ εὐδοεῖ, ἐν μὲν φαντασίαις, μῆτε ψευδεῖ,
μῆτε ἀδύλῳ συγκατατιθεμένη· τὰς δὲ δρᾶς δὲ ἐπὶ τὰ
κοινωνικά ἔργα μόνα ἀπευθύνουσα· τὰς δὲ δρᾶς δὲ
καὶ ἐκκλίσεις τῶν ἐφ' ἡμῖν μόνον πεποιημένη· τὸ δὲ
ὑπὸ τῆς κοινῆς φύσεως ἀπονεμόμενον πᾶν ἀσπαζο-
μένη. Μῆκος γὰρ αὐτῆς ἐστίν, ὥς ἡ τοῦ φύλλου φύ-
σις τῆς τοῦ φυτοῦ φύσεως· πλὴν ὅτι ἐκεῖ μὲν ἡ τοῦ
φύλλου φύσις μέρος ἐστὶ φύσεως καὶ ἀναισθήτου
καὶ ἀλόγου, καὶ ἐμποδίζεσθαι δυναμένης, ἡ δὲ τοῦ
ἀνθρώπου φύσις μέρος ἐστὶν ἀνεμποδίστου φύσεως
καὶ νοερᾶς καὶ δικαίας· εἶγε ἴσους καὶ κατ' ἀξίαν
τοὺς μερισμοὺς χρόνων, οὐσίας, αἰτίου, ἐνεργείας,
συμβάσεως, ἐκάστοις ποιεῖται. σκόπει δὲ, μὴ εἰ τὸ
πρὸς τὸ ἐν ἴσον εὐρήσεις ἐπὶ παντός, ἀλλὰ εἰ συλ-
λήβδην τὰ πάντα τοῦδε πρὸς ἑαυτὰ τὰ τοῦ ἑτέρου.

η'. Ἀναγινώσκειν οὐκ ἔστιν. Ἀλλὰ ὕβριν ἀνέλ-
γειν ἔστιν· ἀλλὰ ἡδονῶν καὶ πόνων καθυπερβτερεῖν
ἔστιν· ἀλλὰ τοῦ δοξαρίου ὑπεράνω εἶναι ἔστιν·
ἀλλὰ ἀναισθήτοις καὶ ἀχαρίστοις μὴ θυμοῦσθαι,
προσέτι κηδεσθαι αὐτῶν, ἔστιν.

θ'. Μηκέτι σου μηδεὶς ἀκούσῃ καταμεμφομένου
τὸν ἐν αὐτῇ βίον, μηδὲ τὸν σεαυτοῦ.

ι'. Ἡ μετανοία ἐστὶν ἐπίληψις τις ἐαυτοῦ, ὥς χρή-
σιμόν τι παρεικότος· τὸ δὲ ἀγαθὸν χρήσιμόν τι δεῖ
εἶναι, καὶ ἐπιμελητέον αὐτοῦ τῷ καλῷ καὶ ἀγαθῷ ἀνδρί·

οὐδαίς δ' ἂν καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ μετανοήσαιεν, ἐπὶ τῷ ἡδονῇ τινα παρεικέναι· οὐτα ἄρα χρήσιμον, οὐτα ἀγαθὸν ἡδονή.

ιβ'. Τοῦτο τί ἐστιν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τῇ ἰδίᾳ κατασκευῇ; τί μὲν τὸ οὐσιώδες αὐτοῦ καὶ ὑλικόν; τί δὲ τὸ αἰτιώδες; τί δὲ ποιεῖ ἐν τῷ κόσμῳ; πύσον δὲ χρόνον ὑφίσταται;

ιβ'. Όταν ἐξ ὕπνου δυσχερῶς ἐγείρῃ, ἀναμιμνήσκου, ὅτι κατὰ τὴν κατασκευὴν σου ἐστὶ, καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπικὴν φύσιν, τὸ πράξεις κοινωνικὰς ἀποδιδόναι, τὸ δὲ καθεύδειν, κοινὸν καὶ τῶν ἀλόγων ζώων· ὃ δὲ κατὰ φύσιν ἐκάστω, τοῦτο οἰκειότερον καὶ προσφύεστερον, καὶ δὴ καὶ προσηνέστερον.

ιγ'. Διηγεῖς καὶ ἐπὶ πάσης, εἰ οἶδόν τε, φαντασίας φύσιολογεῖν, παθολογεῖν, διαλεκτικεύεσθαι.

ιδ'. Ὡς ἂν ἐγτυγχάνῃς, εὐθὺς σαυτῷ πρόλεγε· οὗτος τίνα δόγματα ἔχει περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν; εἰ γὰρ περὶ ἡδονῆς καὶ πόνου, καὶ τῶν ποιητικῶν ἐκατέρου, καὶ περὶ δόξης, ἀδοξίας, θανάτου, ζωῆς, τοιαῦτα τίνα δόγματα ἔχει, οὐδὲν θαυμαστόν, ἢ ξένον μοι δόξει, εἰάν τάδε τίνα ποιῇ· καὶ μεμνήσομαι, ὅτι ἀναγκάζεται οὕτως ποιεῖν.

ιε'. Μήμνησο, ὅτι, ὥσπερ αἰσχροὺς ἐστι ξενίζεσθαι, εἰ ἡ συκὴ σῦκα φέρει, οὕτως, εἰ ὁ κόσμος τάδε τίνα φέρει, ὧν ἐστι φορός· καὶ ἱατρῶν δὲ καὶ κυβερνήτην αἰσχροὺς ξενίζεσθαι, εἰ πεπύρεχεν οὗτος, ἢ εἰ ἀντίπνοια γέγονεν.

ις'. Μήμνησο, ὅτι καὶ τὸ μετατίθεσθαι καὶ ἐπεσθαι τῷ διορθοῦντι ὁμοίως ἐλευθερόν ἐστι. Σὴ γάρ·

ἐπείγουσα κατὰ τὴν σὴν δρμὴν καὶ κρίσιν, καὶ δὴ καὶ κατὰ τοῦν τὸν σὸν παραινομένη.

ιζ'. Εἰ μὲν ἐπὶ σοὶ, τί αὐτὸ ποιῶς; εἰ δὲ ἐπ' ἄλλω, τίς μίμνη; ταῖς ἀτόμοις, ἢ τοῖς θεοῖς; ἀμφοτέρω μανιώδη. Οὐδὲν μίμπτει. Εἰ μὲν γὰρ δύνασαι, ἀδιδρωσον· εἰ δὲ τοῦτο μὴ δύνασαι, τό γε πρῶγμα αὐτό· εἰ δὲ μηδὲ τοῦτο, πρὸς τί ἐτι σοι φέρεται τὸ μίμψασθαι; οὐκ γὰρ οὐδέκω ποιητέον.

ιη'. Ἐξω τοῦ κόσμου τὸ ἀποθανόν οὐ πίπτει. Εἰ ὧδε μένει, καὶ μεταβάλλει ὧδε καὶ διαλύεται εἰς τὰ ἴδια, ἃ στοιχεῖά ἐστι τοῦ κόσμου καὶ σφ. Καὶ αὐτὰ δὲ μεταβάλλει, καὶ οὐ γογγύζει.

ιθ'. Ἐκαστος πρὸς τι γέγονεν, ἵππος, ἄμπελος· τί θανατῶν; καὶ ὁ ἥλιος ἱερῆ, πρὸς τι ἔργον γέγονα, καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ. Σὺ οὖν πρὸς τί; τὸ ἡδυσθαι; ἴδε, εἰ ἀνέχεται ἡ ἔννοια.

κ'. Ἡ φύσις ἐστοχασται ἐκάστου, οὐδὲν τι ἔλασσαν τῆς ἀπολήξεως, ἢ τῆς ἀρχῆς τε καὶ διαλλαγῆς, ὥς ὁ ἀναβάλλων τὴν σφαῖραν· τί οὖν ἀγαθὸν τῷ σφαιρίῳ ἀναφερομένῳ, ἢ κακὸν καταφερομένῳ, ἢ καὶ πεπτωκότι; τί δὲ ἀγαθὸν τῇ πομφόλυγι συνεσιώσῃ, ἢ κακὸν διαλυθείσῃ; τὰ ὅμοια δὲ καὶ ἐπὶ λύχνου.

κβ'. Ἐκστρεφον, καὶ θίασαι, οἷόν ἐστι, γηράσαν δὲ οἷον γίγεται, νοσήσαν δὲ, πορνεύων.

Βραχύβιον καὶ ὁ ἐπαικῶν καὶ ὁ ἐπαινούμενος, καὶ ὁ μνημονεύων, καὶ ὁ μνημονευόμενος. Προσέτι δὲ καὶ ἐν γωνίᾳ τοῦτου τοῦ κλίματος, καὶ οὐδὲ ἐρταῦθα πάντες συμφαινοῦσι, καὶ οὐδὲ αὐτὸς τις ἑαυτῷ· καὶ ἄλλῃ δὲ ἢ κατὰ στιχμῶν.

κβ'. Πράσσει τῷ ὑποκειμένῳ, ἢ τῷ δέγματι, ἢ τῇ ἐνέργειᾳ, ἢ τῷ σημεινομένῳ.

Δικαίως ταῦτα πᾶσαις· μᾶλλον δὲ θάλλεις ἀγαθὸς ἄνθρωπος γενέσθαι, ἢ σήμερον εἶναι.

κγ'. Πράσσω τι; πράσσω ἐπ' ἀνθρώπων εὐποιῶν ἀναφέρων· συμβαίνει τί μοι; δέχομαι, ἐπὶ τοῖς θεοῖς ἀναφέρων, καὶ τὴν πάντων πηγὴν, ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμμηρῶνται.

κδ'. Ὅποιόν σοι φαίνεται τὸ λούεσθαι, ἔλαιον, ἰδρώς, ῥύπος, ὕδωρ γλοιῶδες, πάντα αἰσχυρά· τοιοῦτον πᾶν μέρος τοῦ βίου, καὶ πᾶν ὑποκείμενον.

κε'. Λούειν οὐκ ἔστιν, εἴτα Λούειν· Σέκουνθα Μμξίμον, εἴτα Σέκουνθα· Ἐπιτύγχανος Ἀντίμον, εἴτα Ἐπιτύγχανος· Φανατίων Ἀντωνίος, εἴτα Ἀντωνίος· Τοιαῦτα πάντα. Κέλερ Ἀδριανόν, εἴτα Κέλερ. Οἱ δὲ δορυμεῖς ἐκεῖνοι, ἢ προγνωστικοί, ἢ τυτυφόμενοι, ποῦ; αἶον, δορυμεῖς μὲν, Χάραξ καὶ Ἀγμήτριος ὁ Πλατωνικός, καὶ Εὐδαίμων, καὶ εἴ τις τοιοῦτος. Πάντα ἐφήμερα, τεθνηκότα πάλαι· ἔτι μὲν οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον μνημονευθέντες· οἱ δὲ εἰς μέθους μεταβαλόντες· οἱ δὲ ἤδη καὶ ἐν μύθῳ ἐξήγηται. Ταύτων οὐκ ἐμνήσθαι, ὅτι διήσει ἥτοι σκεδασθῆναι τὰ συγκριμάτων σου, ἢ οὐκ ἐμνήσθαι τὸ πνεύματιον, ἢ μεταστῆναι, καὶ ἄλλοθεν καταταχθῆναι.

κς'. Εὐφροσύνη ἀνθρώπου, ποιεῖν τὰ ἴδια ἀνθρώπου. Ἴδιον δὲ ἀνθρώπου, εὐνοία πρὸς τὸ δμόφυλον ὑπερδράσεις τῶν αἰσθητικῶν κινήσεων, διὰ

κρίσις τῶν πιθανῶν φαντασιῶν, ἐπιθυώρησις τῆς τῶν ὅλων φύσεως καὶ τῶν κατ' αὐτὴν γινομένων.

κζ'. Τρεῖς σχέσεις· ἡ μὲν πρὸς τὸ αἷτιον τὸ περι-
κείμενον· ἡ δὲ πρὸς τὴν θείαν αἰτίαν, ἀφ' ἧς συμ-
βαίνει πᾶσι πάντα· ἡ δὲ πρὸς τοὺς συμβιοῦντας.

κη'. Ὁ πόνος ἦτοι τῷ σώματι κακόν· οὐκοῦν
ἀποφαινέσθω· ἡ τῇ ψυχῇ· ἀλλ' ἔστιν αὐτῇ, τὴν
ιδίαν αἰθρίαν καὶ γαλήνην διαφυλάσσειν, καὶ μὴ
ὑπολαμβάνειν, ὅτι κακόν. Πᾶσα γὰρ κρίσις, καὶ
δρμη, καὶ ὄρεξις, καὶ ἐκκλισις, ἔνδον, καὶ οὐδὲν κα-
κόν ὡς ἀναβαίνει.

κθ'. Ἐξάλειψε τὰς φαντασίας, συνεχῶς σεαυτῷ
λέγων· νῦν ἐπ' ἐμοί ἐστιν, ἵνα ἐν ταύτῃ τῇ ψυχῇ
μηδεμία πονηρία ᾖ, μηδὲ ἐπιθυμία, μηδὲ ὅπως τα-
ραχή τις· ἀλλὰ βλέπων πάντα, ὅποιά ἐστι, χρεῶμαι
ἐκάστῳ κατ' ἄξιαν. Μέμνησο ταύτης τῆς ἐξουσίας
κατὰ φύσιν.

λ'. Λαλεῖν, καὶ ἐν συγκλήτῳ, καὶ πρὸς πάνθ' ὄν-
τινόν· κοσμίως, μὴ περιτρανῶς· ὑγιεῖ λόγῳ χρῆσθαι.

λβ'. Αὐλὴ Αὐγούστου, γυνή, θυγάτηρ, ἑγγονοί,
πρόγονοι, ἀδελφὴ, Ἀγρίππας, συγγενεῖς, οἰκεῖοι, φί-
λοι, ἄρριοι, Μαικήνας, ἱατροὶ, θύται· ὅλης αὐλῆς
θάνατοι. Εἶτα ἐπιθι τὰ ἄλλα, μὴ καδ' ἐνός ἀν-
θρώπου θάνατον, οἷον Πομπηίων· κἀκεῖνο δὲ τὸ
ἐπιγραφόμενον τοῖς μνήμασιν, **ΕΣΧΑΤΟΣ ΤΟΤ'**
ΙΔΙΟΥ ΓΕΝΟΥΣ· ἐπιλογίζεσθαι, πόσα ἐπασιόθη-
σαν οἱ πρὸ αὐτῶν, ἵνα διάδοχόν τινα καταλίπωσιν·
εἶτα, ἀνάγκη ἐσχατόν τινα γενέσθαι· πάλιν ὡς
ὅλου γένους θάνατον.

ιβ'. Συντιθέναι δεῖ τὸν βίον κατὰ μίαν προᾶξιν· καὶ εἰ ἐκάστη τὸ ἑαυτῆς παρέχει, ὥς οἷόν τε, ἀρκεῖσθαι· ἵνα δὲ τὸ ἑαυτῆς παρέχῃ, οὐδὲ εἰς σε κωλύσαι δύναται. — Ἄλλ' ἐνοστήσεται τι ἔξωθεν. — Οὐδὲν εἰς γε τὸ δικαίως καὶ σωφρόνως καὶ εὐλογιστως· ἄλλο δέ τι ἴσως ἐνεργητικὸν κωλυθήσεται; ἀλλὰ τῇ πρὸς αὐτὸ τὸ κάλυμμα εὐαρεστήσει, καὶ τῇ ἐπὶ τὸ διδόμενον εὐγνώμονι μεταβάσει, εὐθὺς ἄλλη προᾶξις ἀντικαθίσταται, ἐναρμόσουσα εἰς τὴν σύνθεσιν, περὶ ἧς ὁ λόγος.

λγ'. Ἀτύφως μὲν λαβεῖν, εὐλύτως δὲ ἀφεῖναι.

λδ'. Εἴ ποτε εἶδες χεῖρα ἀποκεκομμένην, ἢ πόδα, ἢ κεφαλὴν [ἀποτετμημένην], χωρὶς πού ποτε ἐπὶ τοῦ λοιποῦ σώματος κειμένην, τοιοῦτον ἑαυτὸν ποιεῖ, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, ὃ μὴ θέλων τὸ συμβαῖνον, καὶ ἀποσχίζων ἑαυτὸν, ἢ ὃ ἀκοινώνητόν τι πράσσει. Ἀπερρίψαι πού ποτε ἀπὸ τῆς κατὰ φύσιν ἐνώσεως· ἐπεφύκεις γὰρ μέρος· νῦν δὲ σεαυτὸν ἀπέκοψας. Ἄλλ' ὥδε κομψὸν ἐκείνο, ὅτι ἔξιστί σοι πάλιν ἐνώσας σεαυτὸν. Τοῦτο ἄλλος μίρει οὐδενὶ θεὸς ἐπέτρεψεν, χωρισθέντι καὶ διακοπέντι, πάλιν συνελθεῖν. Ἀλλὰ σκέψαι τὴν χρησιότητα, ἣ τετίμηκε τὸν ἄνθρωπον· καὶ γὰρ ἵνα τὴν ἀρχὴν μὴ ἀπορῥάγῃ ἀπὸ τοῦ ὅλου, ἐπ' αὐτῷ ἐποίησε· καὶ ἀπορῥαγέντι πάλιν ἐπανελθεῖν, καὶ συμφῦναι, καὶ τὴν τοῦ μέρους τάξιν ἀπολαβεῖν ἐποίησεν.

λε'. Ὡςπερ ταῖς ἄλλας δυνάμεις ἕκαστος τῶν λογικῶν σχεδὸν ὅσον ἢ τῶν λογικῶν φύσις, οὕτως καὶ ταύτην παρ' αὐτῆς εἰλήφαμεν. Ὅν τρόπον γὰρ ἐκεί-

ση πᾶν τὸ ἐνιστάμενον καὶ ἀντιβαῖνον ἐπιπεριτρε-
πει καὶ κατατάσσει εἰς τὴν εἰμαρμένην, καὶ μέρος
ἑαυτῆς ποιῶ, οὕτως καὶ τὸ λογικὸν ζῶον δύναται
πᾶν κώλυμα ὑλὴν ἑαυτοῦ ποιεῖν, καὶ χρῆσθαι αὐ-
τῷ, ἔφ' οἷον ἂν καὶ ὥρμησι.

λζ'. Μὴ σε συγχέτω ἡ τοῦ ὅλου βίου φαντασία.
Μὴ συμπεριγόνει, ἐπίπονα οἶα καὶ ὅσα πιθανὸν ἐπι-
γεγενῆσθαι· ἀλλὰ καθ' ἕκαστον τῶν παρόντων ἐπα-
ρώτια σεαυτὸν, τί τοῦ ἔργου τὸ ἀφόρητον καὶ ἀν-
ύποιστον, αἰσχυνθήσῃ γὰρ ὁμολογῆσαι. Ἐπειτα
ἀναμύνησκε σεαυτὸν, ὅτι αὐτὸς τὸ μέλλον, οὔτε τὸ
παρωχικὸς βαρεῖ σε, ἀλλὰ αἰεὶ τὸ παρόν. Τοῦτο δὲ
κατασμικρύνεται, ἐὰν αὐτὸ μόνον περιορίσῃς, καὶ
ἀπελέγχῃς τὴν διάνοιαν, εἰ πρὸς τοῦτο ψιλὸν ἀν-
τίζειν μὴ δύναται.

λη'. Μήτι νῦν παρακάθῃται τῇ τοῦ κυρίου σοφῇ
Πάνθειᾳ, ἢ Πέργαμος; τί δὲ, τῇ Ἀδριανῷ Χαν-
φίᾳ, ἢ Διότιμος; γελοῖον. Τί δὲ, εἰ παρακάθῃντο,
ἐμμελλόν αἰσθάνεσθαι; τί δὲ, εἰ ἡσθάνοντο, ἐμμελλόν
ἡσθήσεσθαι; τί δὲ, εἰ ἡδοντο, ἐμμελλόν οὗτοι ἀθά-
νατοι εἶναι; Οὐ καὶ τούτους πρῶτον μὲν γραίας καὶ
γέροντας γενέσθαι οὕτως εἴμαρτο, εἴτα ἀποθανεῖν;
τί οὖν ὕστερον ἐμμελλόν ἐκεῖνοι ποιῶν, τούτων ἀπο-
θανόντων; Γράσος πᾶν τοῦτο καὶ λυθροῦ ἐν θυλάκῳ.

λη. Εἰ δύνασαι ὀξὺ βλέπειν, βλέπε, κρῖνον, φησὶ,
σοφωτάτοις.

λθ'. Δικαιοσύνης κατεξαναστατικὴν ἀρετὴν οὐχ
ὀρῶ ἐν τῇ τοῦ λογικοῦ ζῶου κατασκευῇ· ἡδονῆς δὲ
ὀρῶ, τὴν ἐγκράτειαν.

μ'. Ἐάν ἀφάλης τήν σήν ὑπόληψιν περί τοῦ λυ-
πεῖν σε δοκοῦντος, αὐτός ἐν τῇ ἀσφαλεστάτῃ ἔστη-
κας. — Τίς αὐτός; — Ὁ λόγος. — Ἄλλ' οὐκ εἰμὶ
λόγος. — Ἔστω. Οὐκοῦν ὁ μὲν λόγος αὐτὸς ἑαυτὸν
μὴ λυπεῖτω. Εἰ δέ τι ἄλλο σοι κακῶς ἔχει, ὑπελα-
βέτω αὐτὸ περί αὐτοῦ.

μά. Ἐμποδισμός αἰσθήσεως, κακὸν ζωτικῆς φύ-
σεως. Ἐμποδισμός ὁρμῆς, ὁμοίως κακὸν ζωτικῆς
φύσεως. Ἔστι δέ τι ἄλλο ὁμοίως ἐμποδιστικὸν καὶ
κακὸν τῆς φυσικῆς κατασκευῆς. Οὕτως τοίνυν ἐμ-
ποδισμός νοῦ, κακὸν νοερῆς φύσεως. Πάντα δὴ
ταῦτα ἐπὶ σεαυτὸν μετέφερε. Πένος, (ἡ) ἡδονή
ἄπτεται σου; ὄφεται ἡ αἰσθήσις. Ὁρμήσαντι ἔπ-
σθημα ἐγένετο; εἰ μὲν ἀντιπεξαιρέτως ὥρμας, ἤδη ὡς
λογικῶς κακόν. Εἰ δέ τὸ κοινὸν λαμβάνεις, οὐπω
βέβλαψαι, οὐδὲ ἐμπεπῶδισαι. Τὰ μέντοι τοῦ νοῦ
ἴδια οὐδεὶς ἄλλος εἴωθεν ἐμποδίζειν· τούτου γάρ οὐ
πῦρ, οὐ σιδήρεος, οὐ τύραννος, οὐ βλασφημία, οὐχ
ὅτιοῦν ἄπτεται· ὅταν γένηται σφαῖρος, πυκλωταρῆς
μένει.

μβ'. Οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἑμαυτὸν λυπεῖν· οὐδὲ γάρ
ἄλλον πώποτε ἐκεῖν ἐλύπησα.

μγ'. Εὐφραίνει ἄλλον ἄλλο· ἐμὶ δέ, ἐάν ἔγχις ἔχῃ
τὸ ἡγεμονικόν, μὴ ἀποστερηθήμενον μήτε ἀνθρωπίν-
τινα, μήτε τι τῶν ἀνθρώποις συμβαινόντων· ἀλλὰ
πάν εὐμενέστω ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν τε καὶ διεξόμενον,
καὶ χροόμενον ἐκείνῳ κατ' ἀξίαν.

μδ'. Τούτου ἰδοὺ τὸν χρόνον σεαυτῷ χάρισται. Οἱ
τῇ ὑστατάτη μὲν ἄλλων διώκοντες εὐλογίζονται,

ὅτι ἄλλοι τοιοῦτοι μέλλουσιν ἐκείνοι εἶναι, οἳ οἱ εἰσιν οὔτοι, οὓς βαροῦνται· καὶ ἐκεῖνοι δὲ θνήττοι. Τί δὲ ὅλως πρὸς σέ, ἂν ἐκεῖνοι φωναῖς τοιαύταις ἀπηχῶσιν, ἢ ὑπόληψιν τοιαύτην περὶ σοῦ ἔχωσιν;

μή. Ἀρὸν με καὶ βάλε, ὅπου θέλεις. Ἐκεῖ γὰρ ἔξω τὸν ἐμὸν δαίμονα ἔλεων, τοῦτ' ἐστίν, ἀρκοῦμενον, εἰ ἔχοι καὶ ἐνεργεῖν κατὰ τὸ ἐξῆς τῇ ἰδίᾳ κατασκευῇ. Ἀρα τοῦτο ἄξιον, ἵνα δι' αὐτὸ κακῶς μοι ἔχη ἡ ψυχὴ, καὶ χεῖρον ἑαυτῆς ἢ, ταπεινουμένη, ὀργουμένη, συνδυομένη, πτυρομένη; καὶ τί εὐρήσεις τούτου ἄξιον;

μή. Ἀνθρώπων οὐδενὶ συμβαίνειν τι θνήσκει· ὁ οὐκ ἐστίν ἀνθρωπικὸν σὺμπωμα· οὐδὲ βοῖ, ὁ οὐκ ἐστὶ βοϊκόν· οὐδὲ ἀμπέλῳ, ὁ οὐκ ἐστὶ ἀμπελικόν· οὐδὲ λίθῳ, ὁ οὐκ ἐστὶ λίθῳ ἴδιον. Εἰ οὖν ἐκάστη συμβαίνει, ὁ καὶ εἶωθε, καὶ πέφυκε, τί ἂν δυσχεραίνουσι; οὐ γὰρ ἀφόρητόν σοι ἔφερεν ἡ κοινὴ φύσις.

μή. Εἰ μὲν διὰ τι τῶν ἐκτὸς λυπῇ, οὐκ ἐκείνῳ σοι ἐνοχλεῖ, ἀλλὰ τὸ σὸν παρὶ αὐτοῦ κρίμα. Τοῦτο δὲ ἤδη ἐξαλείψαι ἐπὶ σοὶ ἐστίν. Εἰ δὲ λυπεῖ σέ τι τῶν ἐν τῇ σῇ διαθέσει, τίς δ' κωλύων διορθῶσαι τὸ δόγμα; ὅμως δὲ καὶ εἰ λυπῇ, ὅτι οὐχὶ τότε τι ἐνεργεῖς, ὕγιες σοι φαινόμενον, τί οὐχὶ μᾶλλον ἐνεργεῖς, ἢ λυπῇ; — Ἀλλὰ ἰσχυρότερόν τι ἐνίσταται. — Μὴ οὖν λυποῦ· οὐ γὰρ παρὰ σέ ἡ αἰτία τοῦ μὴ ἐνεργεῖσθαι. — Ἀλλὰ οὐκ ἄξιον ζῆν, μὴ ἐνεργουμένου τούτου. — Ἀπιδι οὖν ἐκ τοῦ ζῆν εὐμενῆς, ἢ καὶ ὁ ἐνεργῶν ἀποθνήσκει, ἅμα ἰλιως τοῖς ἐνισταμένοις.

μή. Μέννησο, ὅτι ἀκαταμάχητον γίνεται τὸ ἡγε-

μονικόν, ὅταν εἰς ἑαυτὸ συστραφὲν ἀρκεσθῇ ἑαυτῷ, μὴ ποιοῦντι, ὃ μὴ θάλει, πᾶν ἀλόγως παρατάσσεται. Τί οὖν, ὅταν καὶ μετὰ λόγου, καὶ περισσευμμένως, κρίνῃ περὶ τινος; Διὰ τοῦτο ἀκρόπολις ἐστὶν ἡ ἐλευθερία παθῶν διανοία· οὐδὲν γὰρ ὀχυρώτερον ἔχει ἀνθρώπου· ὃ καταφυγὼν ἀνάλωτος λοιπὸν ἂν εἴῃ. Ὁ μὲν οὖν μὴ θεωρακῶς τοῦτο, ἀμαθής· ὃ δὲ θεωρακῶς καὶ μὴ καταφρεύων, ἀτυχής.

μδ'. Μηδὲν πλὴον σαντῷ λέγε, ὣν αἱ προηγούμεναι φαντασίαι ἀναγγέλλουσιν. Ἐγγელται, ὅτι ὁ δεῖνά σε κακῶς λέγει. Ἐγγελται τοῦτο· τὸ δέ, ὅτι βλάψαι, οὐκ ἤγγελται. Βλέπω, ὅτι νοσεῖ τὸ παιδίον. Βλέπω· ὅτι δὲ κινδυνεύει, οὐ βλέπω. Οὕτως οὖν μένε αἰ ἐπὶ τῶν πρώτων φαντασιῶν, καὶ μηδὲν αὐτὸς ἔνδοθεν ἐπίλεγε, καὶ οὐδὲν σοι γίνεται· μᾶλλον δὲ ἐπίλεγε, ὥς γνωρίζων ἕκαστα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ συμβαινόντων.

ν'. Σίκυος πικρός· ἄφες. Βάτοι ἐν τῇ ὁδῷ· ἔκκλινον. Ἀρκεῖ. Μὴ προσεπείλῃς. Τί δὲ καὶ ἐγένετο ταῦτα ἐν τῷ κόσμῳ; ἐπεὶ καταγελασθήσῃ ὑπὸ ἀνθρώπου φυσιολόγου, ὥς ἂν καὶ ὑπὸ τέκτονος καὶ σκυτέως γελασθείης, καταγινώσκων, ὅτι ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἔσματα καὶ περιτμήματα τῶν κατασκευαζομένων ὀρεῖς. Καίτοι ἐκείνοι γε ἔχουσι, ποῦ αὐτὰ θίψωσιν· ἡ δὲ τῶν ὄλων φύσις ἔξω οὐδὲν ἔχει· ἀλλὰ τὸ θαυμαστὸν τῆς τέχνης ταύτης ἐστίν, ὅτι, περιορίσασα ἑαυτήν, πᾶν τὸ ἔνδον, διαφθείρεσθαι καὶ γηράσκειν καὶ ἄχρηστον εἶναι δοκοῦν, εἰς ἑαυτήν μεταβάλλει, καὶ ὅτι πάλιν ἄλλα νεαρά ἐκ τού-

φαγδαίαν τὴν ἐπείρυσιν ποιῆσθαι· μηδὲ μὴν καταπίπτειν, ἀλλὰ ἵστασθαι, καὶ ἐπιλάμπειν τὸ δεχόμενον. Αὐτὸ γὰρ ἑαυτὸ στερεῖσαι τῆς ἀνύγης, τὸ μὴ παραπέμπον αὐτήν.

νγ'. Ὁ τὸν θάνατον φοβούμενος, ἦτοι ἀναισθητὴν φοβεῖται, ἢ αἰσθητὴν ἑτεροίαν. Ἀλλ' εἴτε οὐκ εἴτε αἰσθητὴς, οὐδὲ κακοῦ τινος αἰσθήσῃ· εἴτε ἄλλοι-οτίραν αἰσθητὴν κτήσῃ, ἄλλοιον ζῶον ἔσῃ, καὶ τοῦ ζῆν οὐ παύσῃ.

νδ'. Οἱ ἀνθρώποι γιγνόμενοι ἀλλήλων ἔνεκεν. Διδασκε οὖν, ἢ φέρε.

ξ'. Ἄλλως βίλος, ἄλλως νοῦς φέρεται· ὁ μέντοι νοῦς, καὶ ὅταν εὐλαβῆται, καὶ ὅταν περὶ τὴν σκέψιν στρέφεται, φέρεται κατ' εὐθὺ οὐδὲν ἥττον, καὶ ἐπὶ τὸ προκειμένον.

ξβ'. Εἰσιῖναι εἰς τὸ ἡγεμονικὸν ἐκάστου· παρέχειν δὲ καὶ ἑτέρῳ παντὶ εἰσιῖναι εἰς τὸ ἑαυτοῦ ἡγεμονικόν.

B I B Λ I O N Θ.

Ο' ΑΔΙΚΩΝ, ἀσεβεῖ. Τῆς γὰρ τῶν ὄλων φύσεως κατεσκευασμένης τὰ λογικὰ ζῶα ἔνεκεν ἀλλήλων, ὥστε ὠφελεῖν μὲν ἄλληλα κατ' ἀξίαν, βλέπτειν δὲ μηδαμῶς, ὃ τὸ βούλημα ταύτης παραβαίνων, ἀσεβεῖ δηλονότι εἰς τὴν προεστυτάτην τῶν θιῶν. Καὶ ὁ ψευδόμενος δὲ ἀσεβεῖ περὶ τὴν αὐτὴν θιόν. Ἡ γὰρ τῶν ὄλων φύσις, ὄντων ἐστὶ φύσις. Τὰ δὲ γὰρ ὄντα πρὸς τὰ ὑπάρχοντα πάντα οἰκίως ἔχει. Ἐπεὶ δὲ καὶ

ἀλήθεια αὕτη ὀνομάζεσθαι, καὶ τῶν ἀληθῶν ἐπάντων
 πρώτη αἰτία ἐστίν. Ὁ μὲν οὖν ἐπὶ ψευδόμενος ἀσε-
 βεῖ, καθόσον ἐξαπατῶν ἀδικεῖ· ὁ δὲ ἄκων, καθόσον
 διαφωνεῖ τῇ τῶν ὄλων φύσει, καὶ καθόσον ἀκοσμεῖ,
 μαχόμενος τῇ τοῦ κόσμου φύσει· μάχεται γὰρ ὁ ἐπὶ
 τὰναντία τοῖς ἀληθέσι φερόμενος παρ' ἐαυτόν· ἀφορ-
 μὰς γὰρ προεὶλήφει παρὰ τῆς φύσεως, ὧν ἀμελήσας
 οὐχ οἷός τε ἐστὶ νῦν διακρίνειν τὰ ψευδῆ ἀπὸ τῶν
 ἀληθῶν. Καὶ μὴν ὁ τὰς ἡδονὰς ὡς ἀγαθὰ διώκων,
 τοὺς δὲ πόρους ὡς κακὰ φάγων, ἀσεβεῖ. Ἀνάγκη
 γάρ, τὸν τοιοῦτον μέμφεσθαι πολλάκις τῇ κοινῇ
 φύσει, ὡς παρ' ἄλλαν τι ἀπονεμούση τοῖς φαύλοις
 καὶ τοῖς σπουδαίοις, διὰ τὸ πολλάκις τοὺς μὲν φαύ-
 λους ἐν ἡδοναῖς εἶναι, καὶ τὰ ποιητικὰ τούτων κτᾶ-
 σθαι· τοὺς δὲ σπουδαίους πόρῳ, καὶ τοῖς ποιητι-
 κοῖς τούτου περιπίπτειν. Ἐτι δὲ ὁ φοβούμενος τοὺς
 πόρους, φοβηθήσεται ποτε καὶ τῶν ἐσομένων τι ἐν
 τῷ κόσμῳ· τοῦτο δὲ ἤδη ἀσεβές. Ὁ τε διώκων τὰς
 ἡδονὰς, οὐκ ἀφέξεται τοῦ ἀδικεῖν· τοῦτο δὲ ἐναρ-
 γῶς ἀσεβές. Χρὴ δὲ, πρὸς ἃ ἡ κοινὴ φύσις ἐπίσης
 ἔχει (οὐ γὰρ ἂν ἀμφοτέρω ἐπότει, εἰ μὴ πρὸς ἀμφο-
 τέρω ἐπίσης εἶχε), πρὸς ταῦτα καὶ τοὺς τῇ φύσει
 βουλομένους ἔπεσθαι, ὁμογνώμονας ἄντας, ἐπίσης
 διακρίσθαι. Ὅστις οὖν πρὸς πόρον καὶ ἡδονήν, ἢ
 θάνατον καὶ ζῶην, ἢ δόξαν καὶ ἀδοξίαν, οἷς ἐπίσης
 ἡ τῶν ὄλων φύσις χρήται, αὐτὸς οὐκ ἐπίσης ἔχει,
 δῆλον, ὡς ἀσεβεῖ. Λέγω δὲ τὸ χρῆσθαι τούτοις ἐπί-
 σης τὴν κοινὴν φύσιν, ἄντι τοῦ συμβαίνειν ἐπίσης
 κατὰ τὸ ἐξῆς γινομένοις, καὶ ἐπιγινομένοις ὁρμῇ τινι

ἐφαίκα τῆς προνοίας, καθ' ἣν ἐπὶ τινος ἀρχῆς ἐφ-
μασαν ἐπὶ τῇδε τὴν διακόσμησιν, συλλαβοῦσα τινὰς
λόγους τῶν ἰσομένων, καὶ δυναμίεις γονίμους ἀφαι-
ρῶσα ὑποστάσεων τε, καὶ μεταβολῶν, καὶ διαδοχῶν
τοιούτων.

β'. Χαριστίστου μὲν ὅν ἦν ἀνδρὸς, ἄγματος ψευ-
δολογίας καὶ πάσης ὑποκρίσεως καὶ τροπῆς καὶ τύ-
φου γενόμενον, ἐξ ἀνθρώπων ἀπειθεῖν. Τὸ δ' οὖν
καταθέμεν γι τοῦτων ἀποπνεῦσαι, δεινὸς κλοῦς.
Ἢ προήρησαι προσκαθεῖσθαι τῇ κακίᾳ, καὶ οὐπω
σε αὐτὴ ἡ καὶρα πείθει φεύγειν ἐκ τοῦ λοιμοῦ; λοι-
μὸς γὰρ διαφθορὰ διαβολῆς πολλῇ γι μᾶλλον, ἢ περ
ἢ τοῦ περιεχυμένου τούτου πνεύματος τοιαῦτα τις
δυσχεραία καὶ τροπή. Ἀδὴ μὲν γὰρ ἴσμεν λοιμὸς
καθὰ ῥῶα ἴσμεν· ταύτη δὲ ἀνθρώπων, καθὸ ἀνθρώ-
ποι εἰσιν.

γ'. Μὴ καταφρόνεις θανάτου, ἀλλὰ εὐχαίρεις αὐ-
τῷ, ὡς καὶ τούτου ἐνός ἔντος, ὅν ἡ φύσις ἐθέλει.
Οἷον γὰρ ἔστι τὸ πεῖσαι, καὶ τὸ χηραῖσαι, καὶ τὸ αὐ-
τῆσαι, καὶ τὸ ἀμῦσαι, καὶ ὀδύνας, καὶ γένειον,
καὶ πολιὰς ἐνεγκεῖν, καὶ σπείρειν, καὶ κνοφορῆσαι,
καὶ ἀπαυτῆσαι, καὶ τὰ ἄλλα τὰ φυσικὰ ἐνεργήματα,
ὅσα αἱ τοῦ σοῦ βίου ἔραι φέρουσι, τοιούτα καὶ τὸ
διαλυθῆναι. Τούτο μὲν οὖν κατὰ ἀνθρώπων ἔστι
λελογισμένον, μὴ ὀλοαζοῦς, μηδὲ ὀπισκῶς, μηδὲ
ἐπισηφάνως πρὸς τὸν θάνατον ἔχειν· ἀλλὰ περιμέ-
ναις ὡς μίαν τῶν φυσικῶν ἐνεργειῶν· ὡς γὰρ περι-
μένεις, πότε ἐμβρυον ἐκ τῆς χαστρὸς τῆς γυναικὸς
σὺν ἐβλήθῃ, οὕτως ἐκδέχεσθαι τὴν αἰσαν, ἐκ ἧς τὸ

ψυχάρδιόν σου τοῦ ἐλύτρου τούτου ἐκπνεύται. Εἰ δὲ καὶ ἰδιωτικόν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις, μάλιστα σε εὐκολον πρὸς τὸν θάνατον ποιήσει ἢ ἐπίστασις ἢ ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα, ὣν μέλλεις ἀφίστασθαι, καὶ μεθ' οἷων ἡθῶν οὐκεὶ ἔσται ἡ ψυχὴ συμπεφυρμένη. Προσκόπτεσθαι μὲν γὰρ αὐτοῖς ἡκιστα δεῖ, ἀλλὰ καὶ κήδεσθαι καὶ πρῶτος φέρειν· μεμνησθαι μέντοι, ὅτι οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων δημοδογματούντων σοι ἡ ἀπαλλαγὴ ἔσται. Τοῦτο γὰρ μόνον, εἴπερ ἄρα, ἀνθεῖλκεν ἄν καὶ κατεῖχεν ἐν τῷ ζῆν, εἰ συζῆν ἔφειτο τοῖς τὰ αὐτὰ δόγματα περιπεποιημένοις. Νῦν δὲ ὄρεξ, ὅσος ὁ κόπος ἐν τῇ διαφωνίᾳ τῆς συμβιώσεως, ὥστε εἰπεῖν, Θᾶττον ἔλθοις! ὦ θάνατε, μὴ που καὶ αὐτὸς ἐπιλαθῶμαι ἐμαυτοῦ.

δ'. Ὁ ἀμαρτάνων, ἑαυτῷ ἀμαρτάνει· ὁ ἀδικῶν, ἑαυτὸν ἀδικεῖ, κακὸν ἑαυτὸν ποιεῖν.

ε'. Ἀδικεῖ πολλάκις ὁ μὴ ποιῶν τι, οὐ μόνον ὁ ποιῶν τι.

ς'. Ἀρετὴ ἡ παροῦσα ὑπόληψις καταληπτικὴ, καὶ ἡ παροῦσα πρῶξις κοινωνικὴ, καὶ ἡ παροῦσα διάθεσις εὐαρεστικὴ πρὸς πᾶν τὸ παρὰ τὸ ἐκ τῆς αἰτίας συμβαῖνον.

ζ'. Ἐξελεῖψαι φαντασίαν· στήσαι δρμήν· σβῆσαι ὀρεξιν· ἰφ' ἑαυτῷ ἔχειν τὸ ἡγεμονικόν.

η'. Εἰς μὲν τὰ ἄλογα ζῶα μία ψυχὴ διζήρεται· εἰς δὲ τὰ λογικὰ μία νοερά ψυχὴ μεμέρισται. Ὡσπερ καὶ μία γῆ ἐστὶν ἀπάντων τῶν γεωδῶν, καὶ ἐν φωτὶ ὁρώμεν, καὶ ἐν αἵρα ἀναπνέομεν, ὅσα ὁρατικά καὶ ἑμψυχα πάντα.

ἄτομοι, ἢ ἁμερῇ· τὸ δὲ ὅλον, εἴτε θεός, εὖ ἔχει πάντα· εἴτε τὸ εἰκῇ, μὴ καὶ σὺ εἰκῇ. Ἦδη πάντας ἡμᾶς γῇ καλῶσει· ἔπειτα καὶ αὐτὴ μεταβαλεῖ· καὶ κείνα εἰς ἄπειρον μεταβαλεῖ· καὶ πάλιν ἐκεῖνα εἰς ἄπειρον. Τὰς γὰρ ἐπικυματώσεις τῶν μεταβολῶν καὶ ἀλλοιώσεων ἐνθυμούμενος τις, καὶ τὸ τάχος, παντὸς θνητοῦ καταφρονήσει.

καθ'. Χειμάρρους ἢ τῶν ὅλων αἰτία· πάντα φέρει. Ὡς εὐτελῇ δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ ταῦτα, καὶ, ὥς οἰεταί, φιλοσόφως πρακτικὰ ἀνθρώπια! μυζῶν μεσιτά. Ἀνθρῶπε, τί ποτε; ποίησον, ὃ νῦν ἡ φύσις ἀπαιτεῖ. Ὀρμησον, ἐὰν διδῶται, καὶ μὴ περιβλέπαι, εἴ τις εἴσεται· μηδὲ τὴν Πλατωνοῦ πολιτείαν ἔλπιζε· ἀλλὰ ἀρκού, εἰ τὸ βραχύτατον πρόεισι· καὶ τούτου αὐτοῦ τὴν ἔκβασιν, ὥς οὐ μικρόν τί ἐστι, διανοσῶ. Δόγμα γὰρ αὐτῶν τίς μεταβάλλει; χωρὶς δὲ δογμάτων μεταβολῆς τί ἄλλο, ἢ δουλεία στενόντων, καὶ πείθεσθαι προσποιουμένων; ὕπαγε νῦν, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ Φίλιππον, καὶ Δημήτριον τὰν Φαληρεῖα μοι λέγε. Ὀφονται, εἰ εἶδον, τί ἡ κοινὴ φύσις ἤθελε, καὶ ἐαυτοὺς ἐπαιδαγωγῆσαν· εἰ δὲ ἐτραγώδησαν, οὐδεὶς με κατακέκρικε μιμῆσθαι. Ἀπλοὺν ἐστὶ καὶ αἰδῆμον τὸ φιλοσοφίας ἔργον· μὴ με ἅπασι ἐπὶ σεμνοτυφίαν.

λ'. Ἀνωθεν ἐπιθωρεῖν ἀγέλας μυρίας, καὶ τελευταῖας μυρίας, καὶ πλοῦν παντοῖον ἐν χειμῶσι καὶ γαλήναις, καὶ διαφοραῖς γινομένων, συγγιναιμένων, ἀπογινομένων. Ἐπινόει δὲ καὶ τὸν ὑπὲρ ἄλλων πάλαι βεβιωμένον βίον, καὶ τὸν μετὰ σε βιωθησόμενον, καὶ

τὸν νῦν ἐν τοῖς βαρβάροις ἔθνεσι βιούμενον· καὶ ὅσοι μὲν οὐδὲ θροῦμά σου γινώσκουσιν, ὅσοι δὲ τάχιστα ἐπιλήθονται, ὅσοι δὲ, ἐκπαινούντες ἵσως τὸν σε, τάχιστα ψέξουσιν· καὶ ὥς οὕτε ἡ μνήμη ἀξιολόγόν γε, οὕτε ἡ δόξα, οὕτε ἄλλο τι τὸ σῶματι.

λα. Ἀταραξία μὲν, περὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἐκτός αἰτίας συμβαίνοντα. Δικαιώτης δὲ, ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἐκ σοῦ αἰτίαν ἐνεργουμένοις· τουτίστιν, ὁρμή καὶ προῤῥις, καταλήγουσα ἐπ' αὐτὸ τὸ κοινωνικῶς πράξαι, ὥς τοῦτό σοι κατὰ φύσιν ὄν.

לב. Πολλὰ περισσὰ περιελεῖν τῶν ἐνοχλούντων σοι δύνασθαι, ὅλα ἐπὶ τῇ ὑπολήψει σου καίμενα· καὶ πολλὴν εὐρυχωρίαν περιποιησεις ἤδη σεαυτῷ, πᾶν τὸν ὅλον κόσμον περιελιγμένοι τῇ γνώμῃ, καὶ τὸν αἰδιον αἰῶνα περινοεῖν, καὶ τὴν τοῦ κατὰ μέρος ἐκάστην πράγματος ταχεῖαν μεταβολὴν ἐκινεῖν, ὥς βραχὺ μὲν τὸ ἀπὸ γενέσεως μέχρι διαλύσεως, ἀχανές δὲ τὰ πρὸ τῆς γενέσεως, ὥς καὶ τὸ μετὰ τὴν διάλυσιν ὁμοίως ἄπειρον.

לז. Πάντα, ὅσα ὄρας, τάχιστα φθαρήσεται καὶ οἱ φθειρόμενα αὐτὰ ἐπιδόντες, τάχιστα καὶ αὐτοὶ φθαρήσονται. Καὶ ὁ ἐσχατόγηρος ἀποθανὼν εἰς ὅσον καταστήσεται τῷ προώρῳ.

לד. Τίνα τὰ ἡγεμονικά τούτων, καὶ περὶ οἷα ἐσπονδάκασιν, καὶ δι' οἷα φιλοῦσι καὶ τιμῶσι! Γυμνὰ νόμιζε βλέπειν τὰ ψυχάρια αὐτῶν. Ὅτε δοκοῦσι βλάπτειν ψέγοντες, ἢ ὠφελεῖν ἐξυμνοῦντες, ὅση οἴησις!

לז. Ἡ ἀποβολὴ οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ μεταβολή

Τούτων δὲ χαίρει ἡ τῶν ὅλων φύσις, καὶ ἦν πάντα καλῶς γένηται, (καὶ) ἕως αἰῶνος ὁμοειδῶς ἐγίνετο, καὶ εἰς ἀπύρρον τριαυθ' ἑπερὶ ἔσται. Τί οὖν λέγεις; ὅτι ἐγίνετό τε πάντα, καὶ πάντα αἰεὶ κακῶς ἔσται; καὶ οὐδεμία ἄρα δύναμις ἐν τοσούτοις θεοῖς ἐξευρέθη ποτὲ ἢ διορθώσασθαι ταῦτα, ἀλλὰ κατακρίνεται ὁ κόσμος ἐν ἀδικαίαντοις κακοῖς συνέχεσθαι;

λζ'. Τὸ σαπρὸν τῆς ἐκείτης ὑποκειμένης ὕλης, ὕδαρ, κῆσις, ὀστέαρια, γράσος· ἢ πάλιν, πῶγοι γῆς τὰ μάρμαρα· καὶ ὑποστάθραι ὁ χερσὺς, δ' ἄργυρος· καὶ περὶ αἱ ἑσθῆς· καὶ αἷμα ἢ κορυφύρα· καὶ τὰ ἄλλα πάντα τοιαῦτα. Καὶ τὸ πνευματικὸν δὲ ἄλλο τοιοῦτον, ἐκ τούτων εἰς ταῦτα μεταβάλλον.

λξ'. Ἄλλος τοῦ ἄλλου βίον, καὶ γογγυσμοῦ, καὶ κωιδητισμοῦ. Τί ταρασση; τί τούτων καινόν; τί σε ἐξίστησι; τὸ αἷτιον; ἴδε αὐτό. Ἄλλ' ἢ ὕλη; ἴδε αὐτήν. Ἐξαι δὲ τούτων οὐδέν ἐστιν· ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ἦδη ποτὲ ἀπλοῦστερος καὶ χρησιότερος γένου. Ἰσον τὸ ἑκατὸν ἔπει, καὶ τὸ τρεῖσι ταῦτα ἱστορησαι.

λη'. Εἰ μὲν ἡμάρταν, ἐκεῖ τὸ κακόν. Τύχη δ' οὐχ ἡμάρταν.

λθ'. Ἐκεῖ ἀπὸ μιᾶς πηγῆς πορεύς πάντα, ὥς ἐνὶ σώματι, ἐπισυμβαίνει, καὶ οὐ δεῖ τὸ μέρος τοῖς ὑπὲρ τοῦ ὅλου γινόμενοις μέμφεσθαι ἢ ἄτομοι, καὶ οὐδὲν ἄλλο, ἢ κυκλῶν καὶ σκεδασμός. τί οὖν ταρασση; Τῷ ἡγεμονικῷ λέγεις. τίθνηκας, ἐφθαρσαι, ὑποκρίνη, τεθηρίωσαι, συναγελᾶξῃ, βδάρῃ;

μ'. Ἦτοι οὐδέν δύνανται οἱ θεοί, ἢ δύνανται. Εἰ μὲν οὖν μὴ δύνανται, τί εὐχῃ; εἰ δὲ δύνανται,

διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον εὐχῇ διδόναι αὐτοὺς τὸ μῆτε φο-
βεῖσθαι τι τούτων, μῆτε ἐπιθυμεῖν τινος τούτων,
μῆτε λυπεῖσθαι ἐπὶ τινι τούτων μᾶλλον, ἢ περὶ τὸ
μὴ παρῆναι τι τούτων, ἢ τὸ παρῆναι; πάντως γάρ,
εἰ δύνανται συνεργεῖν ἀνθρώποις, καὶ εἰς ταῦτα δύ-
ναιται συνεργεῖν. Ἄλλα ἴσως ἐρεῖς, ὅτι· Ἐπὶ ἐμοὶ
αὐτὰ οἱ θεοὶ ἐποίησαν. Εἴτα, αὐτοὺς κρείσσον
χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ σοὶ μετ' ἐλευθερίας, ἢ διαφέρει-
σθαι πρὸς τὰ μὴ ἐπὶ σοὶ μετὰ δουλείας καὶ ταπει-
νότητος; τίς δέ σοι εἶπεν, ὅτι οὐχὶ καὶ εἰς τὰ ἐφ'
ἡμῖν οἱ θεοὶ συλλαμβάνουσιν; Ἀρξαι γοῦν περὶ τού-
των εὔχεσθαι, καὶ ὅψει. Οὗτος εὐχεται· Πῶς κοι-
μηθῶ μετ' ἐκείνης! σύ· Πῶς μὴ ἐπιθυμήσω τοῦ
κοιμηθῆναι μετ' ἐκείνης! Ἄλλος· Πῶς στερηθῶ ἐκεί-
νου! σύ· Πῶς μὴ χρηῖμαι τοῦ στερηθῆναι! Ἄλλος·
Πῶς μὴ ἀποβάλω τὸ τέκνον! σύ· Πῶς μὴ φοβηθῶ
ἀποβαλεῖν! Ὅλως (δὲ) ὧδε ἐπίτρεπον τὰς εὐχάς,
καὶ θεωρεῖ, τί γίνεται.

μά. Ὁ Ἐπίκουρος λέγει, ὅτι ἐν τῇ νόσῳ οὐκ ἦσαν
μοι αἱ ὁμιλίαι περὶ τῶν τοῦ σώματος παθῶν, οὐδὲ
πρὸς τοὺς εἰσιδόντας τοιαῦτά τινα, φησὶν, ἐλάλουν·
ἀλλὰ τὰ προηγούμενα φυσιολογῶν διετέλουν, καὶ
πρὸς αὐτῷ τούτῳ ὦν, πῶς ἡ διάνοια συλλαμβά-
νουσα τῶν ἐν τῷ σαρκεδίῳ τοιούτων κινήσεων
ἀταρακτῇ, τὸ ἴδιον ἀγαθὸν τηροῦσα. Οὐδὲ τοῖς
ιατροῖς ἐμπαρεῖχον, φησὶ, καταφρονεῖσθαι, ὥς τι
ποιοῦσιν, ἀλλ' ὁ βίος ἦγετο εὖ καὶ καλῶς. Ταῦτά
οὖν ἐκείνῳ, ἐν νόσῳ, ἐὰν νοσῇς, καὶ ἐν ἄλλῃ τινὶ
περιστάσει· τὸ γὰρ μὴ ἀφίστασθαι φιλοσοφίας ἐν

οἷς δὴ ποτε τοῖς προσπίπτουσι, μηδὲ τῷ ἰδιώτῃ καὶ ἀφυσιολόγῳ συμφλυναρεῖν, πάσης αἰρέσεως κοινὸν, πρὸς μόνῃ (δὲ) τῷ νῦν πρᾶσσομένῳ εἶναι, καὶ τῷ ὁργάνῳ, δι' οὗ πράσσει.

μβ'. Ὅταν τινὸς ἀναισχυρία προσκόπτης, εὐθὺς πυρθάνου σεαυτοῦ, δύνανται οὖν ἐν τῷ κόσμῳ ἀναισχυροὶ μὴ εἶναι; οὐ δύνανται. Μὴ οὖν ἀπαιτεῖ τὸ ἀδύνατον. Ἐὶς γὰρ καὶ οὗτός ἐστιν ἐκείνων τῶν ἀναισχυρῶν, οὗς ἀνάγκη ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπίστου, καὶ πάντός τοῦ ὀτιοῦν ἁμαρτάνοντος, ἔστω σοι πρόχειρον. Ἄμα γὰρ τῷ ὑπομνησθῆναι, ὅτι τὸ γένος τῶν τοιούτων ἀδύνατόν ἐστι μὴ ὑπάρχειν, εὐμενέστερος ἔσῃ πρὸς τοὺς καθ' ἕνα. Εὐχρηστον δὲ καὶ κεῖνο εὐθὺς ἐννοεῖν, τίνα ἔδωκεν ἡ φύσις τῷ ἀνθρώπῳ ἀρετὴν πρὸς τοῦτο τὸ ἁμάρτημα. Ἐδωκε γὰρ, ὡς ἀντιφάρμακον, πρὸς μὲν τὸν ἀγνώμονα τὴν πρᾶότητα, πρὸς δὲ ἄλλον ἄλλην τινα δύναμιν. Ὅλως δὲ ἔξεστί σοι μεταδιδάσκειν τὸν πεπλανημένον· πῶς γὰρ ὁ ἁμαρτάνων ἀφ᾽ ἁμαρτάνει τοῦ προκειμένου, καὶ πεπλάνηται. Τί δὲ καὶ βέβλαψαι; εὐρήσεις γὰρ μηδένα τούτων, πρὸς οὓς καὶ παροξύνῃ, πεποιηκότα τι τοιοῦτον, ἐξ οὗ ἡ διάνοιά σου χείρων ἐμελλε γίνεσθαι· τὸ δὲ κακὸν σου καὶ τὸ βλαβερόν ἐνταῦθα πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν ἔχει. Τί δὲ κακὸν ἢ ξέγον γίγονεν, εἰ ὁ ἀπαιδεύτος τὰ τοῦ ἀπαιδεύτου πράσσει; ὅρα, μὴ σεαυτῷ μᾶλλον ἐγκαλεῖν ὀφείλῃς, ὅτι οὐ προσεδόκησας τοῦτον τοῦτο ἁμαρτῆσθαι. Σὺ γὰρ καὶ ἀφορμὰς ἐκ τοῦ λόγου εἶχες πρὸς τὸ ἐνθυ-

μηθῆναι, οἷτις εἰκός ἐστὶ τοῦτον τοῦτο ἀμαρτήσασθαι, καὶ ὅμως ἐπιλαθόμενος θανατοῦν, εἰ ἡμάρτηκα. Μάλιστα δέ, ὅταν ὡς ἀπίστων, ἢ ἀχαρίστων μέμφῃ, εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφου. Προδήλως γὰρ σὸν τὸ ἀμάρτημα, εἴτε περὶ τοῦ τοιαύτου [τῆν] διαθήσειν ἔχοντος ἐπίστευσας, οἷτις τὴν πίστιν φυλάξει, εἴτε τὴν χάριν διδοὺς, μὴ καταληκτικῶς ἔδωκας, μηδὲ ὥστα ἐξ αὐτῆς τῆς σῆς πράξεως εὐθὺς ἀπειληφάναι πάντα τὸν καρπὸν. Τί γὰρ πλείον θάλεις εὖ ποιήσας ἄνθρωπον; οὐκ ἀρκῇ τοῦτω, ὅτι κατὰ φύσιν τὴν σὴν τι ἔπραξας, ἀλλὰ τοῦτου μισθὸν ζητεῖς; ὡς εἰ δ' ὀφθαλμὸς ἀμοιβὴν ἀπῆται, ὅτι βλέπει, ἢ οἱ πόδες, οἷτις βαδί-
ζουσιν. Ἰσοπερ γὰρ ταῦτα πρὸς τόδε τι γέγονεν, ἅπερ κατὰ τὴν ἰδίαν κατασκευὴν ἐνεργοῦντὰ ἀπέχει τὸ ἴδιον· οὕτως καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐνεργητικὸς περὶ τῶν, ὅπταν τι ἐνεργητικὸν, ἢ ἄλλως εἰς τὰ μέσα συνηργη-
τικὸν πράξῃ, πείσεται, πρὸς ὃ κατεσκευάσται, καὶ ἔχει τὸ ἑαυτοῦ.

BIBLION I.

ΕΣΗΙ ποτὲ ἄρ, ὃ ψυχῇ, ἀγαθῇ, καὶ ἀπλῇ, καὶ
μία, καὶ γυμνῇ, φανερωτέρα τοῦ περικειμένου σοι
σώματος; γύνη ποτὲ ἄρα τῆς φιλητικῆς καὶ στερετικῆς
διαθέσεως; Ἐση ποτὲ ἄρα πλήρης, καὶ ἀγενδεῖς, καὶ
οὐδὲν ἐπιποθοῦσα, οὐδὲ ἐπιθυμοῦσα οὐδενός, οὔτε
ἐμψύχον, οὔτε ἀψύχον, πρὸς ἡδονῶν ἀπολαύσεις;
οὐδὲ χρόνου, ἐν ᾧ ἐπὶ μακρότερον ἀπολαύσεις; οὐδὲ
τόπου, ἢ χώρας, ἢ ἄλλων ἐνκαιρίας, οὐδὲ ἀκράτῃ
ἐναρμυστίας; ἀλλὰ ἀρκείσθῃ τῇ παρούσῃ καταστά-

σει, καὶ ἡσθήσῃ τοῖς παροῦσι πᾶσι, καὶ συμπύθεις σεαυτήν, ὅτι πάντα σοι πάρεστι, πάντα σοι εὖ ἔχει, καὶ παρὰ τῶν θεῶν πάρεστι, καὶ εὖ ἔχει, ὅσα φίλον αὐτοῖς, καὶ ὅσα μέλλουσι δώσειν ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ τελείου ζώου, τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ δικαίου, καὶ καλοῦ, καὶ γεννώντος πάντα καὶ συνεχόντος, καὶ περιέχοντος, καὶ περιλαμβάνοντος διαλυόμενα εἰς γένειν ἑτέρων ὁμοίων· Ἐστὶ ποτὶ ἄρα τοιαύτη, οἷα θεοῦ τε καὶ ἀνθρώποις οὕτω συμπολιτευέσθαι, ὥς μῆτε μέμφεσθαι τι αὐτοῖς, μῆτε καταγινώσκεισθαι ὑπ' αὐτῶν;

β'. Παρατήρει, τί σου ἡ φύσις ἐπιζητεῖ, ὥς ὑπὸ φύσει μόνον διοικουμένου· εἴτα ποίει αὐτὸ καὶ προσίστα, εἰ μὴ χεῖρον μέλλει διατίθεσθαι σου ἡ ὥς ζώου φύσις. Ἐξῆς δὲ παρατηρήτιον, τί ἐπιζητεῖ σου ἡ ὥς ζώου φύσις. Καὶ πᾶν τοῦτο παραληπτίον, εἰ μὴ χεῖρον μέλλει διατίθεσθαι ἡ ὥς ζώου λογικοῦ φύσις. Ἔστι δὲ τὸ λογικὸν αὐτὸ καὶ πολιτικόν. Τοῦτοις δὴ κανόσι χρώμενος, μηδὲν περιργάζου.

γ'. Πᾶν τὸ συμβαῖνον ἤτοι οὕτως συμβαίνει, ὥς πέφυκας αὐτὸ φέρειν, ἢ ὥς οὐ πέφυκας αὐτὸ φέρειν. Εἰ μὲν οὖν συμβαίνει σοι, ὥς πέφυκας φέρειν, μὴ δυσχέρανε· ἀλλ' ὥς πέφυκας, φέρει. Εἰ δὲ, ὥς μὴ πέφυκας φέρειν, μὴ δυσχέρανε· φθαρήσεται γὰρ σε ἀπαναλώσαν. Μίμνησο μόνον, ὅτι πέφυκας φέρειν πᾶν, περὶ οὗ ἐπὶ τῇ ὑπολήψει ἐστὶ τῇ σῇ, φορητὸν καὶ ἀνεκτὸν αὐτὸ ποιῆσαι, κατὰ φαντασίαν τοῦ συμφέρειν, ἢ καθήκειν σεαυτῇ τοῦτο ποιῆν.

δ'. Εἰ μὲν σφάλλεται, διδάσκουσιν εὐκρινῶς, καὶ τὸ

παρορώμενον δεινύναι. Εἰ δὲ ἀδυνατίῃς, σιαυτὸν αἰτιάσθαι, ἢ μηδὲ σιαυτὸν.

ε. Ὅ τι ἂν σοι συμβαίῃ, τεῦτό σοι ἐξ αἰῶνος προκατεσκευάσθη· καὶ ἡ ἐπιλοκὴ τῶν αἰτίων συνέκλωθε τὴν τε σὴν ὑπόστασιν ἐξ αἰδίου, καὶ τὴν τοῦτου σύμβασιν.

ς. Εἴτε ἄτομοι, εἴτε φύσις, πρῶτον κελοῦται, ὅτι μέρος εἰμὶ τοῦ ὅλου, ὑπὸ φύσεως διοικουμένου· ἔπειτα, ὅτι ἔχω πως οἰκειὸς πρὸς τὰ ὁμογενῆ μέρη. Τοῦτων γὰρ μνησθέντες, καθότι μὲν μέρος εἰμὶ, οὐδέν τι δυσαριστήσω τῶν ἐκ τοῦ ὅλου ἀπονεμομένων· οὐδὲν γὰρ βλαβερὸν τῷ μέρει, ὃ τῷ ὅλῳ συμφέρει. Οὐ γὰρ ἔχει τι τὸ ὅλον, ὃ μὴ συμφέρει ἑαυτῷ· πασῶν μὲν φύσεων κοινὸν ἔχουσῶν τοῦτο, τῆς δὲ τοῦ κόσμου προσειληφείας τὸ μηδὲ ὑπὸ τινος ἔξωθεν αἰτίας ἐναγκάζεσθαι βλαβερὸν τι ἑαυτῇ γενεῇ. Κατὰ μὲν δὴ τὸ μεμνησθαι, ὅτι μέρος εἰμὶ ὅλου τοῦ τοιαύτου, εὐαριστήσω παντὶ τῷ ἀποβαίνοντι. Καθόσον δὲ ἔχω πως οἰκειὸς πρὸς τὰ ὁμογενῆ μέρη, οὐδὲν πρῶτον ἀκοινώνητον· μᾶλλον δὲ στοχάσομαι τῶν ὁμογενῶν, καὶ πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον πᾶσαν ἐρμήν ἱμαντοῦ εἶπω, καὶ ἀπὸ τοῦναντίου ἀπάξω. Τοῦτων δὲ οὕτω περαινομένων, ἀνάγκη τὸν βίον εὐραῖν· ὥς ἂν καὶ πολλὸν βίον εὐρουν ἐπινοήσας, πρῶτόντος διὰ πρῶτων τοῖς πολλοῖς λυκατέλων, καὶ ὅπερ ἂν ἡ πόλις ἀπονέμῃ, τοῦτο ἀσπαζομένου.

ζ. Τοῖς μέρεισι τοῦ ὅλου, ὅσα φύσις περιέχεται ὑπὸ τοῦ κόσμου, ἀνάγκη φθείρεσθαι· λιγίσθω δὲ τοῦτο σηματοποιεῖται τοῦ ἀλλοιοῦσθαι· εἰ δὲ φύσις

κακὸν τε καὶ ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτο αὐτοῖς, οὐκ ἂν
 τὸ ὅλον καλῶς διεξάγοιτο, τῶν μερῶν εἰς ἄλλοχρίω-
 σιν ὄντων, καὶ πρὸς τὸ φθείρεσθαι διαφόροις κα-
 τεσκευασμένων. Πότερην γὰρ ἐπιχείρησιν ἡ φύσις
 αὐτὴ τὰ ἐκείνης μέρη παθεῖν, καὶ περιπτωτικὰ τῷ
 κακῷ, καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐμπτωτὰ εἰς τὸ κακὸν ποιεῖν;
 ἢ ἔλαθεν αὐτὴν τοιαῦτα τινὰ γινόμενα; ἀμφότερα
 γὰρ ἀπίθана. Εἰ δέ τις, καὶ ἀρέμενος τῆς φύσεως,
 κατὰ τὸ πεφυκέναι ταῦτα ἐξηγοῖτο, καὶ ὡς γελοῖον,
 ἅμα μὲν φαίνει πεφυκέναι τὰ μέρη τοῦ ὅλου μετα-
 βάλλειν, ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ τινι τῶν παρὰ φύσιν συμ-
 βαιπόντων θαυμάζειν, ἢ δυσχεραίνειν, ἄλλως τε καὶ
 τῆς διαλύσεως εἰς ταῦτα γινόμενης, ἐξ ὧν ἕκαστον
 συνίσταται. Ἦτοι γὰρ ὑπερασμὸς στοιχείων, ἐξ ὧν
 συνεκρίθη, ἢ τροπὴ, τοῦ μὲν στερεοῦ εἰς τὸ γέ-
 ρος, τοῦ δὲ πνευματικοῦ εἰς τὸ ἀερῶδες· ὥστε καὶ
 ταῦτα ἀναληφθῆναι εἰς τὸν τοῦ ὅλου λόγον, εἴτε
 κατὰ περίοδον ἐκπυρρυνμένου, εἴτε ἀυδίους ἀμοιβαίως
 ἀνανεομένου. Καὶ τὸ στερεόν δέ, καὶ τὸ πνευ-
 ματικὸν μὴ φαντάζου τὸ ἀπὸ τῆς γένεως. Πᾶν
 γὰρ τοῦτο ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ἐκ τῶν σιτίων
 καὶ τοῦ ἐλκομένου αἵρος τὴν ἐκάρφον ἔλαβεν.
 Τοῦτο οἶν, ὃ ἔλαβε, μεταβάλλει, οὐχ ὃ ἡ μήτηρ
 ἔτεκεν. Ἐπὶ τοῦ δ', ὅτι ἐκείνη σε ἴσαν προσπλέκει
 τῷ ἰδίῳ ποιῶ, οὐδὲν ὄντι οἴμαι πρὸς τὸ νῦν λαγύ-
 μενον.

η. Ὁνόματα θεμενος σαυτῶν ταῦτα, ἀγαθός, αἰ-
 δήμων, ἀληθής, ἔμφορος, σφόδρος, ὑπέρφρος, ἡρόδο-
 τε, μήποτε μετονομαζῇ· καὶ ἀπολλύης ταῦτα τὰ

ὀνόματα, ταχέως ἐπάνει ἐπ' αὐτά. Μίμνησο δέ, ὅτι τὸ μὲν ἔμφορον ἐβούλετό σοι σημαίνειν τὴν ἐφ' ἑκαστα διαληπτικὴν ἐπίστασιν, καὶ τὸ ἀπαρενθύμητον· τὸ δὲ σύμφορον, τὴν ἐκούσιον ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ τῆς κοινῆς φύσεως ἀπονεμομένων· τὸ δὲ ὑπίεφορον, τὴν ἐπίεριστον τοῦ φρονούντος μοφίον ὑπερ λίσαν ἢ τραχέϊαν κίνησιν τῆς σαρκαῆς, καὶ τὸ δοξάριον, καὶ τὸν θάνατον, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἐὰν οὖν διατηρῆς σεαυτὸν ἐν τοῦτοις τοῖς δυνάμασι, μὴ γλιχόμενος τοῦ ὑπ' ἄλλων κατὰ ταῦτα ὀνομάζεσθαι, ἔσῃ ἔτιρος, καὶ εἰς βίον εἰσελεύσῃ ἔτιρον. Τὸ γὰρ ἔτι τοιοῦτον εἶναι, οἷος μέχρι νῦν γέγονας, καὶ ἐν βίῳ τοιοῦτον σπαράσσεσθαι καὶ μολύνεσθαι, λίαν ἐστὶν ἀναισθητόν καὶ φιλοψύχον, καὶ ὁμοίον τοῖς ἡμιβρώτοις θηριομέχοις, οἵτινες, μαστοὶ τραυματίζονται καὶ λύθρου, παρακαλοῦσιν ὁμως εἰς τὴν αὐρίον φυλαχθῆναι, παραβληθυσμένοι τοιοῦτοι τοῖς αὐτοῖς ὄνυξι καὶ δῆγμασιν. Ἐμβίβασον οὖν σεαυτὸν εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα ὀνόματα. Καὶ μὲν ἐπ' αὐτῶν μέναιν δύνη, μένε, ὥσπερ εἰς Μακάρων τιμὰς νήσους μετακισμένους· ἐὰν δὲ αἰσθῇ, ὅτι ἐκπίπτεις, καὶ οὐ περικρατεῖς, ἀπὸ θιγαφῶν εἰς γυνίαν τινά, ὅπου κρατήσεις, ἢ καὶ παντάπασιν ἔξειθι τοῦ βίου, μὴ ὀργιζόμενος, ἀλλὰ ἀπλῶς, καὶ ἑλευθέρως, καὶ αἰδημένως, ἐν γε τοῦτο μόνον πράξας ἐν τῇ βίῳ, τὸ οὕτως ἐξελθεῖν. Πρὸς μέντοι τὸ μνησθῆναι τῶν ὀνομάτων μεγάλως συλλήψεται σοι, τὸ μνησθῆναι θεῶν, καὶ ὅτιπρ οὐ κολακεύεσθαι οὗτοι θίλουσιν, ἀλλὰ ἐξομοιοῦσθαι ἑαυτοῖς τὰ λογικὰ πάντα· καὶ εἶναι τὴν μὲν συνῆν

τὰ συκῆς ποιοῦσαν, τὸν δὲ κύνα τὰ κυνὸς, τὴν δὲ μέλισσαν τὰ μέλισσης, τὸν δὲ ἄνθρωπον τὰ ἀνθρώπου.

Γ'. Μίμος, πόλεμος, ποίαι, νάρκα, δουλεία, καὶ ἡμέραν ἀπαλειψίται σου τὰ ἱερὰ ἐκείνα δόγματα, ἐπὶ οὗ εὐφυσιολογητὸς φαντάζη καὶ παρρημύει. Δεῖ δὲ πᾶν οὕτω βλέπειν καὶ πράσσειν, ὥστε καὶ τὸ περιστατικὴν ἅμα συντελεῖσθαι, καὶ ἅμα τὸ θεωρητικὸν ἐνεργεῖσθαι, καὶ τὸ ἐκ τῆς περὶ ἐκάστων ἐπιστήμης αὐθαδὲς σώζεσθαι λανθάνον, οὐχὶ κρυπτόμενον. Πότε γὰρ ἀπλότητος ἀπολαύσεις; πότε δὲ σερπεντήτος; πότε δὲ τῆς ἐφ' ἐκάστου γνωρίσεως, τί τε ἐστὶ κατ' οὐσίαν, καὶ τίνα χώραν ἔχει ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐπὶ πόσον πέφυκεν ὑψίστασθαι, καὶ ἐκ τίνων συγκέκριται, καὶ τίσι δύναται ὑπάρχειν, καὶ πότες δύνανται αὐτὸ διδόναι τε καὶ ἀφαιρεῖσθαι.

δ'. Ἀράχνιον μυῖαν θηρόσαν μέγα φρονεῖ, ἄλλος δὲ λαγίδιον, ἄλλος δὲ ὑποχρῆ ἀφύην, ἄλλος δὲ σελίδια, ἄλλος δὲ ἄρκτους, ἄλλος Σαρμάτας. Οὗτοι γὰρ οὐ λησταί, εἰν τὰ δόγματα ἐξετάζης;

εὐ. Πῶς εἰς ἄλληλα πάντα μεταβάλλει, θεωρητικὴν μέθοδον κτῆσαι, καὶ διηγετικῶς πράσσειν, καὶ συγγυμνάσθῃ περὶ τοῦτο τὸ μέρος. Οὐδὲν γὰρ οὕτω μεγαλοφροσύνης ποιητικόν. Ἐξεδύσατο τὸ σῶμα, καὶ ἐννοήσας, ὅτι ὅσον οὐδέποτε πάντα ταῦτα καταλιπεῖν ἐπιόντα ἐξ ἀνθρώπων δεήσει, ἀνῆκεν ὅλον ἑαυτὸν, δικαιοσύνη μὲν εἰς τὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐνεργούμενα, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις συμβαίνουσι, τῇ τῶν ὅλων φύσει. Τί δ' ἔρει τις, ἢ ὑπολήφεται περὶ αὐτοῦ, ἢ πράξει κατ' αὐτοῦ, οὐδ' εἰς νοῦν βάλλεται,

ὁὗο τοῦτοῖς ἀρκούμενος αὐτός, δικαιοπραγεῖν τὸ
νῦν πρᾶσσόμενον, καὶ φιλεῖν τὸ νῦν ἀπονεμόμενον
ἐαυτῷ· ἀαχολίας δὲ πάσας καὶ σπονδὰς ἀφῆκε, καὶ
οὐδὲν ἄλλο βρῦλεται, ἢ εὐθείαν περαίνειν διὰ τοῦ
νόμου, καὶ εὐθείαν περαίνοντι ἐπισθαι τῷ Θεῷ.

ιβ' Τίς ὑποβολὰς χρεῖα, παρὸν σκοπεῖν, τί δεῖ
πραχθῆναι; κἂν μὲν συνορᾷς, εὐμενῶς, ἀμεταστρε-
πτὲ ταύτη χωρεῖν· ἐὰν δὲ μὴ συνορᾷς, ἐπείχειν, καὶ
συμβούλοις τοῖς ἀρίστοις χρῆσθαι· ἐὰν δὲ ἔτιερά
τινα πρὸς ταῦτα ἀντιβαίῃ, προΐεσαι κατὰ τὰς παρ-
ούσας ἀφορμὰς λελογισμένως, ἐχόμενον τοῦ φαινο-
μένου δικαίου. Ἀριστον γὰρ κατατυγχάνειν τούτου·
ἐπεὶ τοι ἢ γε ἀπόπτωσις ἀπὸ τούτου ἔστω. Σχο-
λαῖόν τι καὶ ἅμα εὐκίνητόν ἐστι, καὶ φαιδρὸν ἅμα
καὶ συνεστηκός, ὃ τῷ λόγῳ κατὰ πᾶν ἐπόμενος.

ιγ'. Πυνθανέσθαι ἐαυτοῦ, εὐθὺς ἐξ ὕπνου γινό-
μενον, μήτι διοίσει σοι, ἐὰν ὑπὸ ἄλλου γένηται τὰ
δίκαια καὶ καλῶς ἔχοντα; οὐ διοίσει. Μήτι ἐπιλέ-
κησαι, ὅτι εὐτοὶ οἱ ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαίνοις καὶ
ψόγοις φρονετούμενοι, τοιοῦτοι μὲν ἐπὶ τῆς κλήτης
εἰσὶ, τοιοῦτοι δὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης, οἷα δὲ ποιοῦσιν,
οἷα δὲ φεύγουσιν, οἷα δὲ διώκουσιν, οἷα δὲ κλέπτου-
σιν, οἷα δὲ ἀρπάζουσιν, εὐ χειρὶ καὶ ποσὶν, ἀλλὰ τῷ
τιμωριᾷ ἐαυτῶν μέρει, ὃ γίνεται, ὅταν θάλλῃ (τις),
πίστις, αἰδώς, ἀλήθεια, νόμος, ἀγαθὸς δαίμων;

ιδ'. Τῇ πάντα διδούσῃ καὶ ἀπολαμβανούσῃ φύ-
σει ὁ πεπαιδευμένος καὶ αἰδήμων λέγει· Ὁς, ὃ
θέλεις, ἀπεδλαβε, ὃ θέλεις. Λέγει δὲ τοῦτο

οὐ καταθρασυνόμενος, ἀλλὰ παιδαρχῶν μόνον καὶ εὐνοῶν αὐτῇ.

ιβ'. Ὀλίγον ἐστὶ τὸ ὑπολειπόμενον τοῦτο. Ζῆσον ὡς ἐν ὄρει. Οὐδεὶς γὰρ διαφέρει, ἐκεῖ, ἢ ὧδε, εἰάν τις πανταχοῦ, ὡς ἐν πόλει, τῷ κόσμῳ. Ἰδέτωσαν, ἱστορησάτωσαν οἱ ἄνθρωποι ἄνθρωπον ἀληθινὸν κατὰ φύσιν ζῶντα. Εἰ μὴ φέρουσιν, ἀποκτεινάτωσαν Κρείττον γὰρ, ἢ οὕτω ζῆν.

ιγ'. Μηκέθ' ὅλως παρὶ τοῦ, οἷόν τινα εἶναι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα (δεῖ), διαλίγεσθαι, ἀλλὰ εἶναι τοιοῦτον.

ιδ'. Τοῦ ὅλου αἰῶνος, καὶ τῆς ὅλης οὐσίας συναχῶς φαντασία, καὶ ὅτι πάντα τὰ κατὰ μέρος, ὡς μὲν πρὸς οὐσίαν, κεχρημῖς· ὡς δὲ πρὸς χρόνον, τρυπάνου περιστροφῇ.

ιη'. Εἰς ἕκαστον τῶν ὑποκειμένων ἐφιστάντα, ἐπινοεῖν αὐτὸ ἤδη διαλυόμενον, καὶ ἐν μεταβολῇ, καὶ οἷον σήψει, ἢ σκαδάσει γινόμενον, ἢ καθέτι· ἕκαστον πέφυκεν ὥσπερ θνήσκουσιν.

ιθ'. Οἷοι εἶσιν ἐσθίοντες, καθεύδοντες, ὀχεύοντες, ἀποπατοῦντες, τὰ ἅλλα. Ἕλτα οἷοι ἀνδροπομφύμενοι, καὶ γαυροφύμενοι, ἢ χαλεπαίνοντες, καὶ ἐξ ὑπεροχῆς ἐπιπλήττοντες. Πρὸ ὀλίγου δὲ καὶ ἐδοῦλευσον πόσοις, καὶ δι' οἷα· καὶ περὶ ὀλίγον ἐν τοιούτοις ἔσονται.

κ'. Συμφέρι ἐκείσται, ὃ φέρει ἐκείσται ἢ τῶν ὅλων φύσις. Καὶ τότε συμφέρι, ὅτε ἐκείνη φέρι.

κβ'. Ἐρᾷ μὲν ὁμβροῦ· γαῖα· ἐρᾷ δὲ ὁ σελήνης· αἰθ' ἡ φ'· ἐρᾷ δὲ ὁ κόσμος ποιῆσαι, ὃ ἂν μέλλῃ

γίνεσθαι. Λέγω οὖν τῷ κόσμῳ, ὅτι σοι σινηρεῖ. Μήτι δ' οὕτω κἀκεῖνο λέγεται, ὅτι Φίλει τοῦτο γίνεσθαι;

κβ'. Ἦτοι ἐνταῦθα ζῆς, καὶ ἤδη ἰδοὺμας· ἢ ἔγω ὑπάγεις, καὶ τοῦτο ἤθελος ἢ ἀποθνήσκεις, καὶ ἀπειλενοῦργησας. Παρὰ δὲ ταῦτα οὐδέν. Οὐκοῦν αὐθύμει.

κγ'. Ἐναργὲς ἔστιν αὖτὸ, ὅτι τοιοῦτο ἐκείνο δ' ἀγρός ἐστι· καὶ πῶς πάντα ἐστὶ ταῦτα ἐνθάδε τοῖς ἐν ἄκρῳ τῷ ὄρει, ἢ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, ἢ ὅπου θέλεις. Ἀσικρὺς γὰρ εὐρήσεις τὰ τοῦ Ἠλδαιῶνος· σηκὸν ἐν ὄρει, φησὶ, (τὸ τεῖχος) περιβαλλόμενος, καὶ βδάλλων βοσκήματα.

κδ'. Τί ἐστὶ μοι τὸ ἡγεμονικόν μου; καὶ ποῖόν τι ἐγὼ αὐτὸ ποιεῖν νῦν; καὶ πρὸς τί ποτε αὐτῷ νῦν χρῶμαι; μήτι κινὸν νοῦ ἐστι; μήτι ἀπέλυται καὶ ἀπεσπασμένον κοινωνίας; μήτι πρᾶσσεται καὶ ἀνακτετραμένον τῷ σαρκιδίῳ, ὥστε τότε συντελέσει;

κε'. Ὁ τὸν κύριον φεύγων, θραπέτης· κέριος δὲ ὁ νόμος· καὶ ὁ παρανομῶν, θραπέτης. Ἄμα καὶ ὁ λυπούμενος, ἢ ὀργιζόμενος, ἢ φοβούμενος, ὃ βδύλεται τι γηγονέναι, ἢ γίνεσθαι, ἢ γενέσθαι τῶν ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διοικοῦντος τεταγμένων, ὅς ἐστι νόμος, νόμων, ὅσα ἐκαστῇ ἐπιβάλλει. Ὁ ἄρα φοβούμενος, ἢ λυπούμενος, ἢ ὀργιζόμενος, θραπέτης.

κς'. Σπέρμα εἰς μήτραν ἀφ' οὗ ἀπεχώρησε, καὶ λοιπὸν ἄλλη αἰτία παραλαβοῦσα ἐργάζεται, καὶ ἀποτελεῖ βλάφος· ἐξ οἷου οἶον; πάλιν τροφήν διὰ φά-

ρυγγος ἀφῆκε, καὶ λοιπὸν ἄλλη αἰτία παραλαβοῦσα, αἰσθησιν, καὶ δρμῆν, καὶ τὸ ὄλον, ζωὴν, καὶ φῶμην, καὶ ἄλλα (ὅσα καὶ οἷα;) ποιεῖ. Ταῦτα οὖν τὰ ἐν τοιαύτῃ ἐγκαλύψει γινόμενα θεωρεῖν, καὶ τὴν δύναμιν οὕτως ἰδεῖν, ὥς καὶ τὴν βρίθουσαν, καὶ τὴν ἀνωφερῆ, ἐρωμεν, οὐχὶ τοῖς ἀφθαλμοῖς, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἐναργῶς.

κζ'. Συνεχῶς ἐπινόειν, ὥς πάντα τοιαῦτα, ὅποια νῦν γίνεται, καὶ πρόσθιν ἐγένετο· καὶ ἐπινόειν γενησόμενα. Καὶ ὅλα δράματα, καὶ σηνὰς ὁμοειδεῖς, ὅσα ἐκ παίρας τῆς σῆς, ἥ τῆς πρεσβυτέρως ἱστορίας ἔγγως, πρὸ ὁμωύτων τίθεσθαι· ὅλον αὐλὴν ὅλην Ἀδριανοῦ, καὶ αὐλὴν ὅλην Ἀντωνίνου, καὶ αὐλὴν ὅλην Φιλίππου, Ἀλεξάνδρου, Κροίσου· πάντα γὰρ ἐκείνα τοιαῦτα ἦν, μόνον δι' ἐτέρων.

κη'. Φαντάζου πάντα τὸν ἐφ' ᾧ τινιοῦν λυπούμενον, ἢ δυσσαρεστοῦντα, ὅμοιον τῷ θυομένῳ χοιριδίῳ καὶ ἀπολακτίζοντι καὶ κεραιγῶτι· ὅμοιος καὶ ὁ οἰμῶζων ἐπὶ τοῦ κλινιδίου μόνος σιωπῇ τὴν ἔνδεισιν ἡμῶν· καὶ ὅτι μόνῳ τῷ λογικῷ ζῶντι δέδοται, τὸ ἐκουσίως ἐπισθαι τοῖς γινομένοις· τὸ δὲ ἐπισθαι ψιλόν, πᾶσιν ἀναγκαῖον.

κθ'. Κατὰ μέρος ἐφ' ἐκάστου, ὧν ποιῆς, ἐφιστάων, ἐπαρώτα σταντόν, εἰ δὲ θάνατος διαινὼν διὰ τὸ τοῦτου στίρεσθαι.

λ'. Ὅταν προσνόητης ἐπὶ τινος ἁμαρτίᾳ, εὐθύς μεταβῆς, ἐπιλογίζου, τί παρόμοιον ἁμαρτάνεις· οἷον, ἀργύριον ἀγαθὸν εἶναι κρίνων, (ἥ) τὴν ἡδονὴν, ἣ τὸ δοξάζειν, καὶ κατ' εἶδος. Τούτῳ γὰρ ἐπι-

βάλλων, ταχέως ἐπιλήσῃ τῆς ὀργῆς· συμπίπτοντος τοῦ, ὅτι βιάζεται· τί γάρ ποιήσῃ; ἢ, εἰ δύνασαι, ἄφελε αὐτοῦ τὸ βιάζομενον.

- λβ. Σατύρων αἰδῶν, Σωκρατικὸν φαντάζου, ἢ Εὐτύχην, ἢ Ἱμένα· καὶ Εὐφρότην αἰδῶν· Εὐτυχίωνα, ἢ Σίλουανόν φαντάζου· καὶ Ἀκκίφρονα, Τροπαιοφόρον φαντάζου· καὶ Ξενοφῶντα αἰδῶν, Κρίτωνα ἢ Ξευῆρον φαντάζου· καὶ εἰς ἑαυτὸν ἀπιδῶν, τῶν Καισάρων τινὰ φαντάζου, καὶ ἐφ' ἑκάστου τὸ ἀνάλογον. Εἶτα συμπροσπιπέτω σοι· ποῦ οὖν ἐκείνοι; οὐδαμοῦ, ἢ ὀπουδῇ. Οὕτως γὰρ συνεχῶς θεάσῃ τὰ ἀνθρώπινα, καπνόν, καὶ τὸ μηδέν· μάλιστα εἰς συμμνημονεύσεως, ὅτι τὸ ἀπαξ μεταβαλὼν οὐκέτι ἔσται ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ. Σὺ οὖν ἐν τίνι; τί δ' οὐκ ἀρκεῖ σοι τὸ βραχὺ τοῦτο κοσμίως διαπερῶσαι; Οἷαν ὕλην καὶ ὑπόθισιν φεύγεις; τί γὰρ ἔστι πάντα ταῦτα ἄλλο, πλὴν γυμνάσματα λόγου, ἑωρακὸς ἀκριβῶς καὶ φυσιολόγως τὰ ἐν τῷ βίῳ; Μένε οὖν, μέχρι ἐξοικειώσεως σαυτῷ καὶ ταῦτα, ὥς ὁ ἐρῶμενος στόμαχος πάντα ἐξοικειοῖ, ὥς τὸ λαμπρὸν πῦρ, ὃ τι αὖ βάλῃς, φλόγα ἐξ αὐτοῦ καὶ αὐγὴν ποιᾷ.

λγ. Μηδὲν ἐξέστω εἰπεῖν ἀληθεύοντι περὶ σοῦ, ὅτι οὐκ ἀπλοῦς, ἢ ὅτι οὐκ ἀγαθός· ἀλλὰ ψευδίσθω, ὅστις τούτων τι περὶ σοῦ ὑπολήψεται· πᾶν δὲ τοῦτο ἐπὶ σοῖς. Τίς γὰρ ὁ κωλύων ἀγαθὸν εἶναι σε καὶ ἀπλοῦν; σὺ μόνον κρῖνον μηκέτι ζῇν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἔσῃ. Οὐδὲ γὰρ αἶρεῖ λόγος μὴ τοιοῦτον ὄντα.

λδ. Τί ἐστι τὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ὕλης δυνάμενον κατὰ τὸ ὑγιέστατον προαχθῆναι, ἢ φηθῆναι; ὃ τι

γὰρ ἂν τοῦτο ἦ, ἔστιν αὐτὸ πρῶται, ἣ εἰπεῖν· κα-
μὴ προφασίζου, ὥς κωλυόμενος. Οὐ πρότερον παύση-
στένων, πρὶν ἢ τοῦτο πάθῃς, ὅτι, οἶόν ἐστι τοῖς
ἡδυπαθοῦσιν ἡ τρυφή, τοιοῦτό σοι τὸ ἐπὶ τῆς ὑπο-
βαλλομένης καὶ ὑποπιπτούσης ὕλης ποιεῖν τὰ οἰκεία
τῇ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῇ· ἀπόλαυσιν γὰρ δεῖ
ὑπολαμβάνειν πᾶν, ὃ ἔστι κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν
ἐνεργεῖν. Πανταχοῦ δὲ ἔστι. Τῷ μὲν οὖν κυλινδρῳ
οὐ πανταχοῦ δίδεται φέρεσθαι τὴν ἰδίαν κίνησιν,
οὐδὲ τῷ ὕδατι, οὐδὲ πυρὶ, οὐδὲ τοῖς ἄλλοις, ὅσα
ὑπὸ φύσεως, ἢ ψυχῆς ἀλόγου, διοικεῖται· τὰ γὰρ
διεργοντα καὶ ἐνιστάμενα πολλά. Νοῦς δὲ καὶ λό-
γος διὰ παντός τοῦ ἀντιπίπτοντος οὕτως πορεύε-
σθαι δύναται, ὥς πέφυκε, καὶ ὥς θέλει. Ταύτην τὴν
φασίανην πρὸ ὀμμάτων τεθέμενος, καθ' ἣν ἐνεχθή-
σεται ὁ λόγος διὰ πάντων, ὥς πῦρ ἄνω, ὥς λίθος
κάτω, ὥς κύλινδρος κατὰ πρηνούς, μηκέτι μηδὲν
ἐπιζητεῖ. Τὰ γὰρ λοιπὰ ἐγκόμματα ἥτοι τοῦ σω-
ματικοῦ ἐστι τοῦ νεκροῦ, ἢ χωρὶς ὑπολήψεως, καὶ
τῆς αὐτοῦ τοῦ λόγου ἐνδόσεως, οὐ θραύει, οὐδὲ
ποιεῖ κακὸν οὐδ' ὀφιοῦν· ἐπεὶ τοι καὶ ὁ πάσχων αὐτό,
κακὸς ἂν εὐθὺς γίνετο. Ἐπὶ γοῦν τῶν ἄλλων κα-
τασκευασμάτων πάντων, ὃ τί ἂν κακὸν τινι αὐτῶν
συμβῇ, παρὰ τοῦτο χεῖρον γίνεται αὐτὸ τὸ πάσχον·
ἐνταῦθα δέ, εἰ δεῖ εἰπεῖν, καὶ κρείττων γίγνεται ὁ
ἀνθρώπος, καὶ ἐπαινετώτερος, ὁρθῶς χρώμενος τοῖς
προσπίπτουσιν. Ὅλως δὲ μέμνησο, οἷ τὸν φύσει
πολίτην οὐδὲν βλάπτει, ὁ πόλιν οὐ βλάπτει, οὐδὲ γὰρ
πόλιν βλάπτει, ὁ νόμος οὐ βλάπτει· τούτων δὲ τῶν

καλουμένων ἀκληρημάτων οὐδὲν βλάπτει νόμον. Ὁ τοῖνυν νόμον οὐ βλάπτει, οὔτε πόλιν, οὔτε πόλιν.

13'. Τῇ δεδομένῃ ὑπὸ τῶν ἀληθῶν δογματῶν ἀρετῇ καὶ τὸ βραχυτάτον, καὶ ἐν μίᾳ καίμηνον εἰς ὑπόμνησιν ἀλυπίας καὶ ἀφοβίας. Οἶον·

Φύλλα τὰ μὲν ἔ' ἀνεμος χαμάδις χέει

Ὡς ἀνδρῶν γενεή·

Φυλλάριον δὲ καὶ τὰ τέκνιά σου· φυλλάριον δὲ καὶ ταῦτα καὶ ἐπιβεβῆντα ἀξιοπρίστως, καὶ ἐπαινεσθῆναι, ἢ ἐκ τῶν ἐναντίων καταρρέοντα, ἢ ἡσυχῇ ψέγοντα καὶ χλευάζοντα· φυλλάριον δὲ ὁμοίως καὶ τὰ διαδεδομένα εἶναι ὑπεροφηνίαν. Πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα ἕκτος ἐπεγίγνεται· ὡς· εἴτα ἀνεμος καταβέβληται· καὶ οὕτω ὅλη ἱερα ἀντὶ τούτων φύει. Τὸ δὲ ὀλιγοχρόνιον κοινὸν ἀπάντων· ἀλλὰ σὺ πάντα, ὡς αἰώνια ἐσόμενα, φεύγεις καὶ διαπίεις. Μικρὸν καὶ καταμύσεις· τὸν δὲ ἐκτενέοντα σε ἤδη ἄλλος θρηνησῇ.

14'. Τὸν ὑγιαίνοντα ὀφθαλμὸν πάντα δοῖν δεῖ τὰ δεκτά, καὶ μὴ λήγειν, τὰ χλωρὰ θείω· τοῦτο γὰρ ὀφθαλμικὸς ἐστι. Καὶ τὴν ὑγιαίνουσαν ἀκοήν, καὶ ὁσφρησίν, εἰς πάντα δεῖ τὰ ἀκουστά καὶ ὁσφραντά ἐτοιμὴν εἶναι. Καὶ τὸν ὑγιαίνοντα στόμαχον πρὸς πάντα τὰ τρώφιμα ὁμοίως ἔχειν, ὡς μύλην πρὸς πάντα, ὅσα ἀλῆσουσα κατασκευάσται. Καὶ τοῖνυν τὴν ὑγιαίνουσαν διάνοιαν πρὸς πάντα δεῖ τὰ συμβαίνοντα ἐτοιμὴν εἶναι· ἢ δὲ λέγουσα, τὰ τέκνιά σωζέσθω, καὶ πάντες, ὅτι αἱ πρὸς

ξω, ἐπαινεῖτωσαν, ὁφθαλμός ἐστι, τὰ χλωρὰ ζῆ-
των, ἢ ὁδόντες τὰ ἀπαλά.

λς'. Οὐδεὶς ἐστὶν οὕτως εὐποτμος, ὃ ἀποθνήσκου-
τι οὐ παρστήζονται τινες, ἀσπαζόμενοι τὸ συμβαῖ-
νον κακόν. Σπουδαῖος καὶ σοφὸς ἦν· μὴ τὸ πανύ-
στατον ἔσται τις, ὁ καθ' αὐτοῦ λέγων, Ἀναπνεύ-
σω μέν ποτε ἀπὸ τούτου τοῦ παιδαγω-
γοῦ. Χαλεπὸς μὲν οὐδενὶ ἡμῶν ἦν, ἀλ-
λὰ ἡσθαινόμην, ὅτι ἡσυχῇ καταγινώσκει
ἡμῶν. Ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου. Ἐφ'
ἡμῶν δὲ πόσα ἄλλα ἐστὶ, δι' αὐτοῦ πολὺς ὁ ἀπαλλακτικῶν
ἡμῶν; τοῦτο οὖν ἐννοήσεις ἀποθνήσκων, καὶ εὐκο-
λότερον ἐξελεύσῃ, λογιζόμενος· ἐκ τοιούτου βλου
ἀπέρχομαι, ἐν ᾧ αὐτοὶ οἱ κοινωνοὶ, ὑπὲρ ὧν τὰ το-
σαῦτα ἡγωνισάμην, ἠϋξάμην, ἐφρόντισα, αὐτοὶ ἐκεί-
νοι ἐθέλουσι με ὑπάγειν, ἄλλην τινὰ τυχόν ἐκ τού-
του θραστώνην ἐλπίζοντες. Τί ἂν οὖν τις ἀντέχοιτο
τῆς ἐνταῦθα μακροτέρας διατριβῆς. Μὴ μέντοι διὰ
τοῦτο ἔλαττον εὐμενῆς αὐτοῖς ἄπιθι, ἀλλὰ τὸ ἔδιον
ἔθος διασωζων, φίλος, καὶ εὖνους, καὶ ἴσως, καὶ μὴ
πάλιν ὥς ἀποσπῶμενος· ἀλλ', ὥσπερ ἐπὶ τοῦ εὐθα-
νατοῦντος εὐκόλως τὸ ψυχάριον ἀπὸ τοῦ σώματος
ἐξαιλεῖται, τοιαύτην καὶ τὴν ἀπὸ τούτων ἀποχώρη-
σιν δεῖ γενέσθαι· καὶ γὰρ τούτοις ἡ φύσις (σε) συν-
ῆψε, καὶ συνέκρινεν. Ἀλλὰ νῦν διαλύει; διαλύομαι,
ὥς ἀπὸ οἰκείων μὲν, οὐ μὴν ἀνθελκόμενος, ἀλλ' ἀβιά-
στως· ἐν γὰρ καὶ τοῦτο τῶν κατὰ φύσιν.

λς'. Ἐθίσον ἐπὶ παντός, ὥς οἶόν τε, τοῦ πρᾶσσο-
μένου ὑπὸ τινος, ἐπιζητεῖν κατὰ πάντων· Οὗτος

τοῦτο ἐπὶ τίνα φέρει; Ἄρχου δὲ ἀπὸ σουτοῦ,
καὶ σουτόν πρῶτον ἐξέταξα.

λή. Μέννησο, ὅτι τὸ νευροσπαστοῦν ἐστιν ἐκείνο,
τὸ ἔνδον ἐγκυκρημένον· ἐκείνο φηγορεία, ἐκείνο
ζωή, ἐκείνο, εἰ δὲ εἰπῇ, ἄνθρωπος. Αἰθερίοτε
συμπεριφαντάζου τὸ περικαίμενον ἀγγελιώδες, καὶ τὰ
ὄργανα ταῦτα τὰ περιπεπλασμένα. Ὅμοια γάρ ἐστι
σκεπάρνῳ, μόνον διαφέροντα, καθότι προσφυῇ ἐστιν.
Ἐπεὶ τοι οὐ μᾶλλον τι τούτων ὄφελός ἐστι τῶν μο-
ρίων, χωρὶς τῆς κινούσης καὶ ἰσχυούσης αὐτὰ αἰτίας,
ἢ τῆς καρίδος τῇ ὑφαντρίᾳ, καὶ τοῦ καλέμου τῷ
γράφοντι, καὶ τοῦ μαστιγίου τῷ ἡνέχῃ.

ΒΙΒΛΙΟΝ 1Α.

Τὰ ἴδια τῆς λογικῆς ψυχῆς· ἑαυτὴν ὁρᾷ, ἑαυτὴν
διαφθοροῖ, ἑαυτὴν, ὅποιαν ἂν βούληται, ποιεῖ, τὸν
καρπὸν, ὃν φέρει, αὐτὴ καρποῦται (τοὺς γὰρ τῶν
φυτῶν καρπούς, καὶ τὸ ἀνάλογον ἐπὶ τῶν ζώων, ἅλ-
λοι καρποῦνται), τοῦ ἰδίου τέλους τυγχάνει, ὅπου
ἂν τὸ τοῦ βίου πέρας ἐπιστῇ. Οὐχ, ὥσπερ ἐπὶ ὁρ-
χίσεως καὶ ὑποκρίσεως, καὶ τῶν τοιοῦτων, ἀτελεῆς
γίνεται ἡ ὅλη προῶξις, ἐάν τι ἐγνόωῃ· ἀλλ' ἐπὶ παν-
τός μέρους, καὶ ὅπου ἂν καταληφθῇ, πλήρης καὶ
ἀπροσδεῖς ἑαυτῇ τὸ προτεθεῖν ποιεῖ· ὥστε εἰπῇ,
Ἐγὼ ἀπέχω τὰ ἐμά. Ἔτι δὲ περιέρχεται τὸν ὅλον
κόσμον, καὶ τὸ περὶ αὐτὸν κενόν, καὶ τὸ σχῆμα αὐ-
τοῦ, καὶ εἰς τὴν ἀπειρίαν τοῦ αἰῶνος ἐκτείνεται, καὶ
τὴν περιοδικὴν παλεγγυεσίαν τῶν ὅλων ἐμπεριλαμ-

βάνει, καὶ περινοεῖ, καὶ θεωρεῖ, ὅτι οὐδὲν νεώτερον ὄψονται οἱ μεθ' ἡμῶς, ἀλλ' ἐπεριτελέσσον ἐίδον οἱ πρὸ ἡμῶν· ἀλλὰ τρόπον τινα ὁ πειρασμοῦ τοῦτης, ἐὰν νοῦν ἐποσασοῦν ἔχη, πάντα τὰ γεγονότα καὶ τὰ ἐσόμενα ἰώραται κατὰ τὸ ἐμμετρίον. Ἰδίων δὲ λογικῆς ψυχῆς, καὶ τὸ φάειν τοῦς πληθεύον, καὶ ἀληθεύει, καὶ αἰδώς, καὶ τὰ μηδὲν ἑαυτῆς προσημαίνει, ὅπερ ἴδιον καὶ νόμον. Οὕτως ἄρ' οὐδὲν δυνάμει λόγος ἐρῶδες, καὶ λόγος δυνάμει.

β'. Ἰδὼς ἐπιτεροῦς, καὶ ἀρχήσας καὶ παγκρατίου καταφροσῆσαι, ἐὰν τὴν μὲν ἐμμετρίαν φωνὴν καταμερίσῃς εἰς ἑσάτην τῶν φθόγγων, καὶ καθ' ἓνα πύθῃ σεαυτοῦ, εἰ τοῦτου ἦτιον εἴ· διατραπήσῃ γάρ· ἐπὶ δὲ ἀρχήσας τὸ ἀνάλογον ποιήσας καθ' ἑκάστην κίνησιν, ἢ σχίσιν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ παγκρατίου. Ὅλας οὖν, χωρὶς ἀρετῆς καὶ τῶν ἀπ' ἀρετῆς, μίμνηται ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος τρέχειν, καὶ τῇ διαίρειναι αὐτῶν εἰς καταφρόνησιν ἵεναι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τὸν βίαν ὅλον μεταφέρει.

γ'. Οἷα ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἡ ἐτοιμος, ἐὰν ἤδη ἀπολυθῇναι δὲ τοῦ σώματος, καὶ ἦτοι σθεσθῇναι, ἢ σκαδασθῇναι, ἢ συμμεῖται. Τὸ δὲ ἐτοιμον τοῦτο, ἵνα ἀπὸ ἰδικῆς κρίσεως ἐκκηται, μὴ κατὰ ψυχὴν παράταξιν, ὡς αἱ Χριστιανοὶ, ἀλλὰ λελογισμένως, καὶ σεμνῶς, καὶ ἄτα καὶ ἄλλον πείσαι, ἀτραγῶδες.

δ'. Πυτοῖναι τι κοινωνικῶς; οὐκοῦν ἐφείλημαι· τοῦτο ἵνα ἀπὸ πρόχειρον ἀπαντᾷ· καὶ μηδαμοῦ παύου.

ε'. Τίς σου ἡ τέχνη; ἀγαθὸν εἶναι. Τοῦτο δὲ πῶς

κολῶς γίνεται ἢ ἐκ θεωρημάτων, τῶν μὲν περὶ τῆς τοῦ ὄλου φύσεως, τῶν δὲ περὶ τῆς ἰδίας τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς;

ζ'. Πρῶτον αἱ τραγωδίαὶ παρήχθησαν ὑπομνηστικαὶ τῶν συμβαινόντων, καὶ ὅτι ταῦτα οὕτως πέφυκε γίνεσθαι, καὶ ὅτι, οἷς ἐπὶ τῆς σκητῆς ψυχαγωγέισθαι, τούτοις μὴ ἄχθασθαι ἐπὶ τῆς μέλλοντος σκητῆς. Ὁρᾷτε γάρ, ὅτι οὕτως δεῖ ταῦτα περαινέσθαι, καὶ ὅτι φέρουσιν αὐτὰ καὶ οἱ κωμικοί. Ἰὼ Κισαίρων. Καὶ λέγεται δὲ τίνα ὑπὸ τῶν τὰ δράματα ποιούντων χρησίμως· οἷόν ἐστιν ἐκείνο μέλιστα,

Εἰ δ' ἡμελήθην ἐκ θεῶν καὶ καλὸν ἔμω,
Ἔχει λόγον καὶ τοῦτο·

καὶ πάλιν,

Τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι (χρεῖν)·

καὶ,

Βίον θεωρεῖν ὥστε κέρπριμον εἶναι·

καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μετὰ δὲ τὴν τραγωδίαν ἡ ἀρχαία κωμωδία παρήχθη, παιδαγωγικὴν παρρησίαν ἔχουσα, καὶ τῆς ἀτυφίας οὐκ ἀχρήστως δι' αὐτῆς τῆς εὐθυρόφημοσύνης ὑπομνησκουσα· πρὸς οἷόν τι καὶ Διογένης ταυτὶ παρελάμβανε. Μετὰ ταῦτα τίς ἡ μέση κωμωδία, καὶ λοιπὸν ἡ νέα πρὸς τί ποτε παρείληπται, ἢ κατ' ὀλίγον ἐπὶ τὴν ἐκ μιμήσεως φιλοτεχνίαν ὑπερβῆναι, ἐπίστησον. Ὅτι μὲν γὰρ λέγεται καὶ ὑπὸ τούτων τινὰ χρήσιμα, οὐκ ἀγνοεῖται· ἀλλὰ ἡ ὅλη ἐπιβολὴ τῆς τοιαύτης ποιήσεως καὶ δραματοποιίας πρὸς τίνα ποτὲ σκοπὸν ἀπέβλεψε;

ζ'. Πῶς ἐναργῶς προσηλπίει τὸ μὴ εἶναι ἄλλην

Θεῶν βλέπεσθαι ἄνθρωπον πρὸς μηδὲν ἀγανακτικῶς διατιθίμενον, μηδὲ δεινοπαθοῦντα. Τί γάρ σοι κακόν, εἰ αὐτός νῦν ποιεῖς τὸ τῇ φύσει σου οἰκτιρόν, καὶ δέχῃ τὸ νῦν τῇ τῶν ὄλων φύσει εὐκαιρόν, ἄνθρωπος ταταγμένος πρὸς τὸ γίνεσθαι δι' ὅτου δὴ κοινῇ συμφέρον;

ιδ'. Ἀλλήλων καταφρονοῦντας, ἀλλήλοις ἀρσασκύνονται, καὶ ἀλλήλων ὑπερέχουσιν θέλοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνονται.

ιδ'. Ὡς σαφὲς καὶ κίβδηλος ὁ λόγος· Ἐγὼ προήρημαι ἁπλῶς σοι προσφέρεσθαι; Τί ποιεῖς, ἄνθρωπε; τοῦτο οὐ δεῖ προλέγειν. Αὐτοῦ φανήσεται· ἐπὶ τοῦ μετώπου γεγράφθαι ὀφείλει εὐθὺς ἢ φωνή. Τοιοῦτον ἔχει, εὐθὺς ἐν τοῖς ὅμμασιν ἔχει, ὡς τῶν ἐραστῶν ἐν τῷ βλέμματι πάντα εὐθὺς γνωρίζει ὁ ἐρώμενος. Τοιοῦτον ὅπως δεῖ τὸν ἁπλοῦν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, ὅλον γράσωνα, ἵνα ὁ παραστάς, ἄμα τῷ προσελθεῖν, θέλει οὐ θέλει, αἰσθθῇται. Ἐπιτῆδενσις δὲ ἀπλότητος σκάλμη ἐστίν. Οὐδὲν ἐστὶν πύσχιον λυκοφιλίας. Πάντων μάλιστα τοῦτο φεῦγε. Ὁ ἀγαθός, καὶ ἁπλοῦς, καὶ εὐμανής, ἐν τοῖς ὅμμασιν ἔχουσι ταῦτα, καὶ οὐ λανθάνει.

ις'. Καλλίστα διαζῆν, δύναμις αὐτῇ ἐν τῇ ψυχῇ, εἶναι πρὸς τὰ ἀδιάφορα ἀδιαφορῆ. Ἀδιαφορήσει δὲ, εἰς ἕκαστον αὐτῶν θιαρῇ διηρημένως, καὶ ὀλικῶς, καὶ μεμνημένος, ὅτι οὐδὲν αὐτῶν ὑπόληψιν παρὰ αὐτοῦ ἡμῖν ἐμποιεῖ, οὐδὲ ἔρχεται ἐφ' ἡμᾶς· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀτρεμεῖ, ἡμεῖς δὲ ἐσμέν, οἱ τὰς παρὰ αὐτῶν κρίσεις γεννῶντες, καὶ ὅλον γράφοντες ἐν ἑαυτοῖς, ἐξόν

μὴν μὴ γράφειν, ἐξόν δέ, καὶν που λάθῃ, εὐθὺς ἐξα-
λειψαί· ὅτι ὀλίγου χρόνου ἔσται ἡ τοιαύτη προσο-
χὴ, καὶ λοιπὸν πεπαύσεται ὁ βίος. Τί μέντοι δύσ-
κολον ἄλλως ἔχει ταῦτα; Εἰ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν
ἐστὶ, καίρε αὐτοῖς, καὶ ῥᾷδι ἔσται σοι· εἰ δὲ παρὰ
φύσιν, ζήτηι, τί ἐστὶ σοι κατὰ τὴν σὴν φύσιν, καὶ
ἐπὶ τοῦτο σπεῦδε, καὶν ἄδοξον ἦ· παντὶ γὰρ συγ-
γνώμη, τὸ ἴδιον ἀγαθὸν ζητοῦντι.

ιβ'. Πόθεν ἐλήλυθεν ἕκαστον, καὶ ἐκ τίνων ἕκα-
στον ὑποκειμένων, καὶ εἰς τί μεταβάλλει, καὶ οἷον
ἔσται μεταβαλὼν, καὶ ὥς οὐδὲν κακὸν πείσεται.

ιγ'. Καὶ πρῶτον, τίς ἡ πρὸς αὐτοὺς μοι σχέσις·
καὶ ὅτι ἀλλήλων ἔνεκεν γεγόναμεν· καὶ κατ' ἕτερον
λόγον, προσησόμενος αὐτῶν γέγονα, ὥς κριὸς ποι-
μνης, ἢ ταύρος ἀγέλης. Ἀνωθεν δὲ ἐπιθί, ἀπὸ τοῦ,
Εἰ μὴ ἄτομοι, φύσις ἡ τὰ ὅλα διοικοῦσα· εἰ τοῦτο,
τὰ χείρονα τῶν κρείττονων ἔνεκεν, ταῦτα δὲ ἀλλή-
λων.

Δεύτερον δέ, ὅποιοι τινὲς εἰσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης,
ἐν τῷ κλιναρίῳ, τᾶλλα· μάλιστα δέ, οἷας ἀνάγκας
δογμάτων κειμένας ἔχουσιν· καὶ αὐτὰ δὲ ταῦτα
μεθ' οἷου τύφου ποιοῦσι.

Τρίτον, ὅτι, εἰ μὲν ὀρθῶς ταῦτα ποιοῦσιν, οὐ
δεῖ δυσχεραίνειν· εἰ δ' οὐκ ὀρθῶς, δηλονότι ἄκον-
τες καὶ ἄγνοοῦντες. Πᾶσα γὰρ ψυχὴ ἄκουσα σίρε-
ται, ὥσπερ τοῦ ἀληθοῦς, οὕτως καὶ τοῦ κατ' ἀξίαν
ἐκάστῳ προσφέρεισθαι. Ἀχθόνται γοῦν ἀκούοντες
ἀδικοί, καὶ ἀγνώμονες, καὶ πλειονέκται, καὶ καθά-
ταξ ἁμαρτητικοὶ περὶ τοὺς πλησίον.

Τέταρτον, ὅτι καὶ αὐτὸς πολλὰ ἁμαρτάνεις, καὶ ἄλλος τοιοῦτος εἶ· καὶ εἴ τινων δὲ ἁμαρτημάτων ἀπέχη, ἄλλα τὴν γὰρ ἕξιν ποιητικὴν ἔχεις, εἰ καὶ διὰ δειλίαν, ἢ δοξασκοπίαν, ἢ τοιοῦτό τι κακόν, ἀπέχη τῶν ὁμοίων ἁμαρτημάτων.

Πέμπτον, ὅτι οὐδὲ, εἰ ἁμαρτάνουσι, κατεῖληφας· πολλὰ γὰρ καὶ κατ' οἰκονομίαν γίνεται. Καὶ ὅπως πολλὰ θεὶ πρότερον μαθεῖν, ἵνα τις περὶ ἀλλοτρίας πράξεις καταληπτικῶς τι ἀποφήνηται.

Ἑκτον, ὅτι, ὅταν λίαν ἀγανακτήῃς, ἢ καὶ δυσπαθῇς, ἀκαριαῖος ὁ ἀνθρώπειος βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξετάθμεν.

Ἑβδομον, ὅτι οὐχ αἱ πράξεις αὐτῶν ἐνοχλοῦσιν ἡμῖν· ἐκεῖνα γὰρ εἰσιν ἐν τοῖς ἐκείνων ἡγεμονικοῖς· ἄλλα αἱ ἡμέτεραι ὑπολήψεις. Ἄρον γοῦν, καὶ θέλησον ἀφεῖναι τὴν ὥς περὶ δαινοῦ κρίσιν, καὶ ἀπῆλθεν ἡ ὀργή, Πῶς οὖν ἄρης; Λογισάμενος, ὅτι οὐκ αἰσχρὸν· εἴαν γὰρ μὴ μόνον ἢ τὸ αἰσχρὸν κακόν, ἀνάγκη καὶ σὰ πολλὰ ἁμαρτάνειν, καὶ ληστὴν καὶ παντοῖον γενέσθαι.

Ὀγδοον, ὅσην χαλεπώτερα ἐπιφέρουσιν αἱ ὀργαὶ καὶ λύπαι, αἱ ἐπὶ τοῖς τειοῦτοις, ἢ περ αὐτὰ ἐστίν, ἐφ' οἷς ὀργαζόμεθα καὶ λυπούμεθα.

Ἐνάτον, ὅτι τὸ εὐμενὲς ἀνίκητον, εἴαν γνήσιον ἢ, καὶ μὴ σεσηρῶς, μηδὲ ὑπόκρισις. Τί γὰρ σοι ποιήσει ὁ ὑβριστικώτατος, εἴαν διατελῇς εὐμενὲς αὐτῷ, καὶ, εἰ οὕτως ἔτυχε, πρῶτος παραινῇς καὶ μεταδιδάσκης εὐσυχλῶν παρ' αὐτόν· ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅτε κακὰ ποιεῖν σε ἐπιχειρεῖ, Μὴ, τέκνον, περὶ ὧς

ἄλλο πεφύκαμεν. Ἐγὼ μὲν οὐ μὴ βλαβῶ, σὲ δὲ βλάβῃ, τέκνον. Καὶ δεικνύναι εὐαφῶς καὶ δλκῶς, ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει, ὅτι οὐδὲ μίλισσαι αὐτὸ ποιοῦσιν, οὐδ' ὅσα συναγελαστικά πέφυκε. Δεῖ δὲ μήτε εἰρωνικῶς αὐτὸ ποιεῖν, μήτε ὀνειδιστικῶς, ἀλλὰ φιλοστοργῶς καὶ ἀδίκτως τῇ ψυχῇ· καὶ μὴ ὡς ἐν σχολῇ, μηδὲ ἵνα ἄλλος παρασταὺς θαυμάσῃ· ἀλλ' ἥτοι πρὸς μόνον, καὶ ἵνα ἄλλοι τινὲς περιστήκωσι. . . .

Τούτων τῶν ἐννέα κεφαλαίων μέμνησο, ὡς παρὰ τῶν Μουσῶν δῶρα εἰληφώς· καὶ ἄρξαι ποτὲ ἀνθρώπος εἶναι, ἕως ζῆς. Φυλακτέον δὲ ἐπίσης τῷ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς, τὸ κολακεῦειν αὐτούς· ἀμφοτέρω γὰρ ἀκαινώγητα, καὶ πρὸς βλάβην φέρει. Πρόχειρον δὲ ἐν ταῖς ὁργαῖς, ὅτι οὐχὶ τὸ θυμοῦσθαι ἀνθρῳκόν, ἀλλὰ τὸ πρᾶον καὶ ἡμερον, ὥσπερ ἀνθρῳπικώτερον, οὕτως καὶ ἀρρήνικώτερον· καὶ ἰσχύος καὶ νεύρων καὶ ἀνδρείας τοῦτω μέτεστιν, οὐχὶ τῷ ἀγανακτοῦντι καὶ δυσαρεστοῦντι. Ὅσῳ γὰρ ἀπαθεία τοῦτο οἰκαιότερον, τοσοῦτω καὶ δυνάμει. Ὡσπερ τε ἡ λύπη ἀσθενοῦς, οὕτως καὶ ἡ ὀργή. Ἀμφοτέρω γὰρ τέτρωνται, καὶ ἐνδιδώκασιν.

Εἰ δὲ βούλει, καὶ δέκατον παρὰ τοῦ Μουσηγίου δῶρον λάβε, ὅτι τὸ μὴ ἀξιοῦν ἁμαρτάνειν τοὺς φαύλους μανικόν· ὀδυνάτου γὰρ ἐφίεται. Τὸ δὲ συγχωρεῖν ἄλλοις μὲν εἶναι τοιοῦτους, ἀξιοῦν δὲ, μὴ εἰς σὲ ἁμαρτάνειν, ἄγνωμον καὶ τυραννικόν.

ιθ'. Τέσσαρς μάλιστα τροπὰς τοῦ ἡγεμονικοῦ παραφυλακτέον διηνικῶς, καὶ ἐπειδὴν φωράσῃς, ἀπ-

αλειπτίον, ἐπιλέγοντα ἐφ' ἑκάστου οὕτως· Τοῦτο τὸ φάντασμα οὐκ ἀναγκαῖον· τοῦτο λυτικὸν κοινω-
νίας· τοῦτο οὐκ ἀπὸ σαυτοῦ μέλλεις λέγειν· τὸ γὰρ
μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἀτοπωτάτοις νόμοις.
Τέταρτον δὲ ἐστὶ, καθ' ὃ σεαυτῷ ὀνειδιεῖς, ὅτι τοῦ-
το ἡττωμένου ἐστὶ καὶ υποκατακλινομένου τοῦ ἐν
σοὶ θειοτέρου μέρους τῇ ἀτιμωτέρᾳ καὶ θνητῇ μοί-
ρᾳ τῇ τοῦ σώματος, καὶ ταῖς τοῦτου παχέαις ἡδο-
ναῖς.

κ'. Τὸ μὲν πνευμάτιόν σου, καὶ τὸ πυρῶδες πᾶν,
ὅσον ἐγκέφαται, καίτοι φύσει ἀναφερῇ ὄντα, ὅμως
πειθόμενα τῇ τῶν ὄλων διατάξει, παρακρατεῖται
ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ συγκρίματος. Καὶ τὸ γεῶδες δὲ τὸ
ἐν σοὶ πᾶν, καὶ τὸ ὑγρὸν, καίτοι καταφερῇ ὄντα,
ὅμως ἐγλήγεῖται καὶ ἔστηκε τὴν οὐχ ἑαυτῶν φυσικὴν
στάσιν. Οὕτως ἄρα καὶ τὰ στοιχεῖα ὑπακούει τοῖς
ὄλοις, ἐπειδὴν πού καταταχθῇ, σὺν βίᾳ μένοντα,
μέχρις ἂν ἐκείθεν πάλιν τὸ ἐνδόσιμον τῆς διαλύσεως
σημῆνῃ. Οὐ δεινὸν οὖν, μόνον τὸ τοῖόν σου μέρος
ἀπειθὲς εἶναι καὶ ἀγανακτεῖν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ; καί-
τοι οὐδὲν γε βίαιον τοῦτο ἐπιτάσσεται, ἀλλ' ἂ μόνον
κατὰ φύσιν ἐστὶν αὐτῷ· οὐ μέντοι ἀνέχεται, ἀλλὰ
τὴν ἐναντίαν φέρεται. Ἡ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀδικήματα,
καὶ τὰ ἀκολαστήματα, καὶ τὰς ὀργάς, καὶ τὰς λύπας,
καὶ τοὺς φόβους κίνησις, οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ ἀφι-
σταμένου τῆς φύσεως. Καὶ ὅταν δὲ τινὲς τῶν συμ-
βαινόντων δυσχεραίῃ τὸ ἡγεμονικόν, καταλείπει
καὶ τότε τὴν ἑαυτοῦ χώραν. Πρὸς ὁσιότητα γὰρ καὶ
θειοσέβειαν κατεσκεύασται, οὐχ ἥττον, ἢ πρὸς δικαιο-

σύνην. Καὶ γὰρ ταῦτα ἐν εἵδει ἐστὶ τῆς εὐκοινο-
νησίας, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερα τῶν δικαιοπραγη-
μάτων.

κβ'. Ὡς μὴ εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἐστὶν αἰὲ τοῦ βίου σκο-
πὸς, οὗτος εἷς καὶ ὁ αὐτὸς δι' ὅλον τοῦ βίου εἶναι
οὐ δύναται. Οὐκ ἀρκεῖ δὲ τὸ εἰρημένον, εἰ μὴ κα-
κεῖνο προσθήῃς, ὁποῖον εἶναι δεῖ τοῦτον τὸν σκοπὸν.
Ὡς περ γὰρ οὐχ ἡ πάντων τῶν ὁπωσοῦν τοῖς πλείοσι
δοκούντων ἀγαθῶν ὑπόληψις ὁμοία ἐστίν, ἀλλ' ἡ
τῶν τοιῶνδε τιῶν, τουτέστι τῶν κοινῶν· οὕτω καὶ
τὸν σκοπὸν δεῖ τὸν κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν ὑπο-
στήσασθαι. Ὁ γὰρ εἰς ταῦτον πάσας τὰς ἰδίας ὁρ-
μὰς ἀπευθύνων, πάσας τὰς πράξεις ὁμοίας ἀποδώ-
σει, καὶ κατὰ τοῦτο αἰὲ ὁ αὐτὸς ἐστί.

κβ'. Τὸν μὲν τὸν ὀρειόν, καὶ τὸν κατοικίδιον,
καὶ τὴν πτοίαν τούτου καὶ διασόβησιν.

κγ'. Σωκράτης καὶ τὰ τῶν πολλῶν δόγματα Λα-
μίας ἐκάλει, παιδίων δαίματα.

κδ'. Λακεδαιμόνιοι τοῖς μὲν ξένοις ἐν ταῖς θιω-
ρίαις ὑπὸ τῇ σκιᾷ τὰ βῆθρα ἐτίθεσαν· αὐτοὶ δὲ, οὐ
ἔτυχον, ἐκαθέζοντο.

κε'. Τῷ Περδίκκᾳ ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ μὴ ἐρχε-
σθαι παρ' αὐτόν, Ἰνα, ἔφη, μὴ τῷ κακίστῳ
ὁ λείθρῳ ἀπόλωμαι, τουτέστι, μὴ εὖ παθὼν οὐ
δυνηθῶ ἀντευποιῆσαι.

κς'. Ἐν τοῖς τῶν Ἐφεσίων γράμμασι παρήγγελμα
ἔκειτο, συνεχῶς ὑπομνησθεσθαι τῶν παλαιῶν τινος
τῶν ἀρετῇ χρησαμένων.

κς'. Οἱ Πυθαγόρειοι, ἔωθεν εἰς τὸν οὐρανόν

ἀφορᾶν, ἐν ὑπομιμνησκόμεθα τῶν ἀεὶ τὰ αὐτὰ καὶ φασάντως τὸ ἐκινεῖν ἔργον διανυόντων, καὶ τῆς παθαρύτητος, καὶ τῆς γυμνότητος. Οὐδὲν γὰρ προκαλυμμα ἄστρου.

κη. Οἶος δ' Ὀυκράτης, τὸ κώδιον ὑπεζωσμένος, ὅτε ἡ Εὐφροσύνη λαβούσα τὸ ἱμάτιον ἔξω προῆλθε· καὶ εἰπεν ὁ Ουκράτης τοῖς ἐταίροις αἰδεσθεῖσθαι καὶ ἀναχωρήσασθαι, ὅτι αὐτὸν εἶδον οὕτως ἐστειμένον.

κθ. Ἐν τῷ γράφειν καὶ καὶ ἀναγινώσκειν οὐ πρότερον ἀρξίς, πρὶν ἀρχεῖν. Τοῦτο πολλῶ μᾶλλον ἐν τῷ βίῳ.

λ'. Δεῦλος πέφυκας, οὐ μέτεστί σοι λόγον.

λα'. Ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ·

λβ'. Μήμεφονται δ' ἀρετὴν χαλεποῖς βύζοντες ἔπισθεν.

λγ'. Σύνκον χαιμῶνος ζητεῖν, μαινομένου· τοιοῦτος δ' παιδίον ζητῶν, ὅτε οὐκ ἔτι δίδεται.

λδ'. Καταφιλοῦντα τὸ παιδίον δεῖν, ἔλεγεν δ' Ἐπίκτητος, ἔνδον ἐπιφθέγγεσθαι, Ἀῦρον ἴσως ἀποθανῆ. — Δύσφημα ταῦτα. — Οὐδὲν δύσφημον, ἔφη, φυσικοῦ τινος ἔργου σημαντικόν· ἢ καὶ τὸ τοὺς στάχνας θερισθῆναι δύσφημον.

λε'. Ὀμφαξ, σταφυλὴ, σταφίς, πάντα μεταβολαί, οὐκ εἰς τὸ μὴ ὄν, ἀλλ' εἰς τὸ νῦν μὴ ὄν.

λς'. Ἀησυχία προαιρέσεως οὐ γίνεται· τὸ τοῦ Ἐπίκτητου.

λζ'. Τέχνην δὲ ἔφη περὶ τὸ συγκατατίθεσθαι εὐρεῖν, καὶ ἐν τῷ περὶ τὰς ὁρμὰς τόπων τὸ προσεπαικόν

φυλάσσειν, ἵνα μεθ' ὑπεξαίρεστος, ἵνα κοινωνικαί,
ἵνα κατ' ἀξίαν· καὶ ὁρέξεως μὲν παντάπασιν ἀπέχε-
σθαι, ἐκκλίσει δὲ πρὸς μηδὲν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν χρῆ-
σθαι.

λθ. Οὐ περὶ τοῦ τυχόντος οὖν, ἔφη, ἐστὶν ὁ ἀγών,
ἀλλὰ περὶ τοῦ μαίνεσθαι, ἢ μὴ.

λθ'. Ὁ Σωκράτης εἰλεγε· Τί θέλετε; λογικῶν ψυ-
χὰς ἔχειν, ἢ ἀλόγων; — Λογικῶν. — Τίνων λογι-
κῶν; ὑγιῶν, ἢ φαύλων; — Ὑγιῶν. — Τί οὖν οὐ
ζητεῖτε; — Ὅτι ἔχομεν. — Τί οὖν μάχεσθε καὶ
διαφέρεσθε;

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ.

ΠΑΝΤΑ ἐκεῖνα, ἐφ' ἃ διὰ περιόδον εὖχῃ ἐλθεῖν,
ἤδη ἔχειν δύνασθαι, εἰ μὴ σαντιῷ φθονῆς. Τοῦτο
δὲ ἐστίν, εἰ μὴ πᾶν τὸ παρελθόν καταλίπῃς, καὶ τὸ
μέλλον ἐπιτρέψῃς τῇ προνοίᾳ, καὶ τὸ παρὸν μόνον
ἀπευθύνῃς πρὸς δσιότητα καὶ δικαιοσύνην. Ὅσιό-
τητα μὲν, ἵνα φιλῇς τὸ ἀπονεμόμενον· σοὶ γάρ αὖ-
τὸ ἡ φύσις ἔφερε, καὶ σὲ τοῦτω. Δικαιοσύνην δὲ,
ἵνα ἐλευθέρως καὶ χωρὶς περιπλοκῆς λέγῃς τε τὰ λη-
θῆ, καὶ πράσσης τὰ κατὰ νόμον, καὶ κατ' ἀξίαν·
μὴ ἐμποδίσῃ δὲ σε μήτε κακία ἀλλοτρία, μήτε ὑπό-
ληψις, μήτε φωνή, μηδὲ μὴν αἰσθησις τοῦ περιτε-
θραμμένου σοι σαρκιδίου· ὄψεται γάρ τὸ πάσχον.
Ἐάν οὖν, ὅτε δὴ ποτε πρὸς ἐξόδῳ γένη, πάντα τὰ ἄλ-
λα καταλιπὼν, μόνον τὸ ἡγεμονικόν σου καὶ τὸ ἐν
σοὶ θεῖον τιμῆς, καὶ μὴ τὸ παύσισθαι ποτε (τοῦ)

ζῆν φοβηθῆς, ἀλλὰ τό γε μηδέποτε ἄρξασθαι κατὰ φύσιν ζῆν· ἔση ἄνθρωπος ἄξιος τοῦ γεννήσαντος κόσμου, καί παύσῃ ξένος ὢν τῆς πατρίδος, καί θανάτων ὥς ἀπροσδόκητα τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, καί κριμύματος ἐκ τοῦδε καί τεῦδε.

β'. Ὁ Θεός πάντα τὰ ἡγεμονικά γυμνά τῶν ὑλικῶν ἀγγείων καί φλοιῶν καί καθαυμάτων ὁρᾷ. Μόνον τῷ ἑαυτοῦ νοεῷ μόνων ὅπτεται τῶν ἐξ ἑαυτοῦ εἰς ταῦτα ἐρῶν καί ἀπωχευμένων. Ἐάν δέ καί σὺ τοῦτο ἐθίσης ποιεῖν, τὸν πολὺν περισπασμὸν σεαυτοῦ περιαιρήσεις. Ὁ γὰρ μὴ τὰ περικείμενα κρεῦδια ὁρῶν, ἦπου γε ἐσθῆτα, καί οἰκίαν, καί δόξαν, καί τὴν τελευτήν περιβολὴν καί σκηνὴν θεώμενος, ἀσχολήσεται.

γ'. Τρία ἐστὶν, ἐξ ὧν συνέστηκας, σωματίον, πνευμάτιον, νοῦς. Τούτων τὰλλα, μέχρι τοῦ ἐπιμελεῖσθαι δεῖν, σὰ ἐστί· τὸ δὲ τρίτον μόνον κυρίως σόν. Ὁ ἐὰν χωρίσῃς ἀπὸ σεαυτοῦ, τουτέστιν, ἀπὸ τῆς σῆς διανοίας, ὅσα ἄλλοι ποιοῦσιν, ἢ λέγουσιν, ἢ ὅσα αὐτὸς ἐποίησας, ἢ εἶπας, καί ὅσα ὡς μέλλουσα ταράσσει, καί ὅσα τοῦ περικειμένου σοι σωματίου, ἢ τοῦ συμφύτου πνευματίου, ἀπροαίρετα πρόσκειται, καί ὅσα ἢ ἔξωθεν περιρρέουσα δίνη ἐλίσσει, ὥστε, τῶν συνεμαρμένων ἐξηρμένην (καί) καθαρὰν τὴν νοερὰν δύναμιν, ἀπόλυτον ἐφ' ἑαυτῆς ζῆν, ποιοῦσαν τὰ δίκαια, καί θέλουσαν τὰ συμβαίνοντα, καί λέγουσαν τὰληθῆ· ἐὰν χωρίσῃς, φημὶ, τοῦ ἡγεμονικοῦ τούτου τὰ προσηγνημένα ἐκ προσπαθείας,

καὶ τοῦ χρόνου τὰ ἐπέκεινα, ἢ τὰ παρρηχότα, ποιήσῃς τε σεαυτὸν, οἷος ὁ Ἐμπεδόκλειος

Σφαῖρος κυκλοτερής, κοῦῃ περιήθει γαλῶν, μόνον τε ζῆν ἐκμελετήσης, ὃ ζῆς, τουτέστι, τὸ παρὸν δυνήσῃ τὸ γε μέχρι τοῦ ἀποθανεῖν ὑπολειπόμενον ἀταράκτως καὶ εὐγενῶς καὶ ἴλως τῷ σαυτοῦ δαίμονι διαβιώναι.

δ'. Πολλάκις ἐθαύμασα, πῶς εαυτὸν μὲν ἕκαστος μᾶλλον πάντων φιλεῖ, τὴν δὲ εαυτοῦ περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν ἐν ἐλάττω λόγῳ τίθεται, ἢ τὴν τῶν ἄλλων. Ἐὰν γοῦν τινα θεὸς ἐπιστὰς, ἢ διδάσκαλος ἔμφρων, κελύσῃ, μηδὲν καθ' ἑαυτὸν ἐνθυμεῖσθαι καὶ διανοῖσθαι, ὃ μὴ ἅμα [γε] γινώσκων ἐξοίσει, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν τοῦτο ὑπομενεῖ. Οὕτω τοὺς πέλως μᾶλλον αἰδούμεθα, τί ποτε περὶ ἡμῶν φρονήσουσιν, ἢ ἑαυτούς.

ε'. Πῶς ποτε πάντα καλῶς καὶ φιλανθρώπως διατάξαντες οἱ θεοὶ, τοῦτο μόνον παραιδοῦν, τὸ ἐνίοις τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάνυ χρηστοῦς, καὶ πλεῖστα πρὸς τὸ θεῖον ὥσπερ συμβόλαια τιμένους, καὶ ἐπὶ πλεῖστον δι' ἔργων δαίων καὶ ἱερουργιῶν συνήθεις τῷ θείῳ γενομένους, ἐπειδὴν ἅπαξ ἀποθάνωσι, μηκέτι αὐτίς γίνεσθαι, ἀλλ' εἰς τὸ παντελὲς ἀπεσβῆκεναι; Τοῦτο δὲ εἴπερ καὶ οὕτως ἔχει, εὖ ἴσθι, ὅτι, εἰ ὡς ἐτέρως ἔχειν ἔδει, ἐποίησαν ἄν. Εἰ γὰρ δίκαιον ἦν, ἦν ἂν καὶ δυνατόν, καὶ εἰ κατὰ φύσιν, ἦν ἔκκειν ἂν αὐτὸ ἡ φύσις. Ἐκ δὲ τοῦ μὴ οὕτως ἔχειν, εἴπερ οὐχ οὕτως ἔχει, πιστεύσθω σοι, τὸ μὴ δεῖσθαι οὕτω γίνεσθαι. Ὅρῳ γὰρ καὶ αὐτός, ὅτι τοῦτο παραβή-

τῶν δικαιολογῇ πρὸς τὸν Θεόν· οὐκ ἂν δ' οὕτως διελγόμεθα τοῖς θεοῖς· εἰ μὴ ἄριστοι καὶ δικαίδοι τοί εἰσιν. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ἂν τι περιῖδον ἁδίκως καὶ ἀλόγως ἡμελημένον τῶν ἐν τῇ διακοσμήσει.

ζ'. Ἐθίξε καὶ ὅσα ἀπογινώσκεις. Καὶ γὰρ ἡ χεὶρ ἡ ἀριστερά, πρὸς τὰ ἄλλα διὰ τὸ ἀνέθιστον ἀργός οὖσα, τοῦ χαλινοῦ ἐξήρωμένιστον, ἥ ἡ δεξιὰ, κρατεῖ. τοῦτο γὰρ εἰδισται.

ζ'. Ὅποιον δεῖ καταληφθῆναι ὑπὸ τοῦ θανάτου καὶ σώματι καὶ ψυχῇ· τὴν βραχύτητα τοῦ βίου, τὴν ἀχάνειαν τοῦ ὀπίσω καὶ πρόσω κίωνος, τὴν ἀσθένειαν πάσης ἔλης.

η'. Γυμνά τῶν φιλοῶν θιτάσασθαι τὰ αἰτιώδη· τὰς ἀναφορὰς τῶν πράξεων· τί πύνος· τί ἡδονή· τί θάνατος· τί δόξα· τίς δ' ἐαυτῷ ἀσχολίας αἰτίας· πῶς σὺδαὶς ὑπ' ἄλλου ἐμποδίζεται· ὅτι πάντα ὑπόληψις.

θ'. Ὅμοιον δ' εἶναι δεῖ, ἐν τῇ τῶν δογμάτων χρησίμῃ, παγκρατιαστῇ, οὐχὶ μονομάχῃ· ὁ μὲν γὰρ τὸ ἔλφος, ὃ χρῆται, ἀποτίθεται καὶ ἀναιρεῖται· ὁ δὲ τὴν χεῖρα ἀεὶ ἔχει, καὶ οὐδὲν ἕλλο, ἢ συστρέφαι αὐτήν, δεῖ.

ι'. Ὅποια αὐτὰ τὰ πράγματα, ὁρᾷ, διαιροῦντα εἰς ἔλην, αἰτίον, ἀναφοράν.

ια'. Ἠλίκτην ἐξουσίαν ἔχει ἄνθρωπος μὴ ποιεῖν ἄλλο, ἢ ὅπερ μέλλει ὁ θεὸς ἐπαινεῖν, καὶ δέχισθαι πᾶν, ὃ ἂν νέμῃ αὐτῷ ὁ θεός.

ιβ'. Τὸ ἐξῆς τῇ φύσει μήτε θεοῖς μεμπτόν· οὐδὲν γὰρ ἐκόντες, ἢ ἄκοντες, ἀμαρτάνειναι. μήτε ἄν-

θρόνος· οὐδὲν γὰρ οὐχὶ ἄκοντες. Ὡστε οὐδενὶ μισ-
πίον.

ιγ'. Πῶς γὰρ οὖν καὶ ξένος, ὁ θαυμάζων ὁτιοῦν
τῶν ἐν τῷ βίῳ γινόμενων;

ιδ'. Ἦτος ἀνάγκη ἐπαρμένη καὶ ἀπαράβατος
τάξις, ἡ πρόνοια ἰλάσματος, ἡ φυρμός εἰκαιότητος
ἀπροσπάτητος. Εἰ μὲν οὖν ἀπαράβατος ἀνάγκη, τί
ἀντιπείνεις; Εἰ δὲ πρόνοια, ἐπιδεχομένη τὸ ἰλάσκε-
σθαι, ἄξιον σαυτὸν ποιήσον τῆς ἐκ τοῦ θείου βοη-
θείας. Εἰ δὲ φυρμός ἀνηγεμόνευτος, ἄσμένε, ὅτι
ἐν τοιούτῳ τῷ κλύδωνι αὐτὸς ἔχεις ἐν σαυτῷ τινα
τοῦν ἡγεμονικόν. Καὶ παραφέρει σε ὁ κλύδων, πα-
ραφέρει τὸ σαρκίδιον, τὸ πνευμάτιον, τὰλλα· τὸν
γὰρ τοῦν οὐ παύσῃ.

ιε'. Ἦ τὸ μὲν τοῦ λύχνου φῶς, μέχρι σβέσθῃ, φαί-
νει, καὶ τὴν αὐγὴν οὐκ ἀποβάλλει· ἡ δὲ ἐν σοὶ ἀλή-
θεια, καὶ δικαιοσύνη, καὶ σωφροσύνη προαποσβή-
σεται;

ις'. Ἐπὶ τοῦ φαντασίᾳ παρασχόντος, ὅτι ἡμαρ-
τε, τί δαὶ οἶδα, εἰ τοῦτο ἁμαρτήμα; εἰ δὲ καὶ ἡμαρ-
τεν, ὅτι (οὐ) κατέκρινεν αὐτὸς ἐαντιόν; καὶ οὕτως ὁ-
μοιον τοῦτο τῷ καταδρύπτειν τὴν ἑαυτοῦ ὄψιν. Ὅτι ὁ
μὴ θέλων τὸν φαῦλον ἁμαρτάνειν, ὁμοιος τῷ μὴ θέλον-
τι τὴν συκὴν ὁπὸν ἐν τοῖς σύκοις φέρειν, καὶ τὰ
βρέφη κλαυθμυρίζεσθαι, καὶ τὸν ἵππον χρεμετίζειν,
καὶ δσα ἄλλα ἀναγκαῖα. Τί γὰρ πάθῃ, τὴν ἑξιν
ἔχων τοιαύτην; εἰ οὖν γοργὸς εἴ, ταύτην διεράμν-
σον.

ιβ'. Εἰ μὴ καθήκει, μὴ πράξης· εἰ μὴ ἀληθὲς ἔστι, μὴ εἴπῃς. Ἡ γὰρ ὁρμὴ σου ἔστω.

ιγ'. Εἰς τὸ πᾶν αἰὲ ὄραν, τί ἐστὶν αὐτὸ ἐκείνο τὸ τὴν φαντασίαν σοι ποιοῦν, καὶ ἀναπτύσσειν, διαφροῦντα εἰς τὸ αἷτιον, εἰς τὸ ὑλικόν, εἰς τὴν ἀναφοράν, εἰς τὸν χρόνον, ἕως οὗ πεπαῦσθαι αὐτὸ δεήσῃς.

ιδ'. Αἰσθοῖσι ποτὲ, ὅτι κραιπτόν τι καὶ δαιμονιώτερον ἔχεις ἐν σαντῶ τῶν τὰ πάθη ποιοῦντων, καὶ καθάπαξ τῶν νευροσπαστούντων σε. Τί μου νῦν ἔστιν ἡ διάνοια; μὴ φόβος; μὴ ὑπερβία; μὴ ἐπιθυμία; μὴ ἄλλο τι τοιοῦτον;

ιε'. Πρῶτον, τὸ μὴ εἰκῇ, μηδὲ ἄνευ ἀναφορᾶς. Δεύτερον, τὸ μὴ ἐπ' ἄλλο τι, ἢ ἐπὶ τὸ κοινωνικὸν τέλος τὴν ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι.

κα'. Ὅτι μετ' οὐ πολὺ οὐδεὶς οὐδαμοῦ ἔσῃ, οὐδὲ τούτων τί, ἃ νῦν βλέπεις, οὐδὲ τούτων τίς τῶν νῦν βιούντων. Πάντα γὰρ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι καὶ φθίρεισθαι πέφυκεν, ἵνα ἕτερα ἐφεξῆς γίνηται.

ιβ'. Ὅτι πάντα ὑπόληψις· καὶ αὐτὴ ἐπὶ σοί. Ἄρον οὖν, ὅτε θέλεις, τὴν ὑπόληψιν, καὶ ὥσπερ κάμπωσαντι τὴν ἄκραν, γαλήνη, σταθερὰ πάντα, καὶ κόλπος ἀκύμων.

ιγ'. Μία καὶ ἡτισθὺν ἐνεργεῖα, κατὰ καιρὸν παυσάμενῃ, οὐδὲν κακὸν πάσχει, καθ' ὃ πέπνυται· οὐδὲ δ' ἰράσας τὴν προῤῥιν ταύτην, κατ' αὐτὸ τοῦτο, καθ' ὃ πέπνυται, κακὸν τι πέπονθεν. Ὁμοίως οὖν τὸ ἐκ πασῶν τῶν πράξεων σύστημα, ὅπερ ἐστὶν ὁ βίος, ἐάν ἐν καιρῷ παύσῃται, οὐδὲν κακὸν πάσχει κατ' αὐτὸ τοῦτο, καθ' ὃ πέπνυται· οὐδὲ δ' κατα-

παύσας ἐν καιρῷ τὸν εἰρημὸν τοῦτον, κακῶς διετέθη. Τὸν δὲ καιρὸν, καὶ τὸν ὅρον δίδωσιν ἡ φύσις, ποιεῖ μὲν καὶ ἡ ἰδία, ὅταν ἐν γῆρα, πάντως δὲ ἡ τῶν ὧλων ἥς τῶν μερῶν μεταβαλλόντων, νεαρὸς αἰεὶ καὶ ἀκμαῖος ὁ σύμπας κόσμος διαμένει. Καλὸν δὲ αἰεὶ πᾶν καὶ ὡραῖον τὸ συμφέρον τῷ ὅλῳ. Ἡ οὖν κατάπανσις τοῦ βίου ἐκάστῳ οὐ κακὸν μὲν, ὅτι οὐδὲ αἰσχρόν· εἴπερ καὶ ἀπροαίρετον, καὶ οὐκ ἀποινώνητον· ἀγαθὸν δὲ, εἴπερ τῷ ὅλῳ καίριον καὶ συμφέρον, καὶ συμφερόμενον. Οὕτω γάρ καὶ θεοφόρητος, ὁ φερόμενος κατὰ ταῦτά θεῷ, καὶ ἐπὶ ταῦτά τῇ γνώμῃ φερόμενος.

κδ'. Τρία ταῦτα δεῖ πρόχειρα ἔχειν. Ἐπὶ μὲν ὧν ποιεῖς, εἰ μῆτε εἰκῇ, μῆτε ἄλλως, ἢ ὥς ἂν ἡ δίκη αὐτῇ ἐξηγησεν· ἐπὶ δὲ τῶν ἔκωθεν συμβαινόντων, ὅτι ἤτοι κατ' ἐπιτυχίαν, ἢ κατὰ πρόνοιαν· οὔτε δὲ τῇ ἐπιτυχίᾳ μεμπτέον, οὔτε τῇ προνοίᾳ ἐγκλητέον. Διύτερον, τὸ ὁποῖον ἕκαστον ἀπὸ σπέρματος μέχρι ψυχώσεως, καὶ ἀπὸ ψυχώσεως μέχρι τοῦ τὴν ψυχὴν ἀποδοῦναι, καὶ ἐξ οἷου ἢ σύγκρισις, καὶ εἰς οἷα ἡ λύσις. Τρίτον, εἰ ἄφνω μετέωρος ἐξαφθεῖς κατασπέναιο τὰ ἀνθρώπεια, καὶ τὴν πολυτροπίαν, ὅση, κατανοήσας, συνιδὼν ἅμα καὶ ὅσον τὸ περιοικοῦν ἐναερίων καὶ ἐναυθερίων· ὅτι, ὁσάκις ἂν ἐξαφθῇς, ταῦτά ὄψει, τὸ ὁμοειδὲς καὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον. Ἐπὶ ταύτοις ὁ τύφος;

κε'. Βάλε ἔξω τὴν ὑπόληψιν· σείσωσαι. Τίς οὖν ὁ καλῶν ἐκβάλλειν;

κς'. Ὅταν διανοεῖς ἐπὶ τινι, ἐπιλάβου τοῦ, ὅτι

πάντα κατὰ τὴν τῶν ὄλων φύσιν γίνονται, καὶ τοῦ, ὅτι τὸ ἁμαρτανόμενον ἀλλότριον, καὶ ἐπὶ τούτοις τοῦ, ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον οὕτως αἰεὶ γίνεται, καὶ γιγνέσεται, καὶ νῦν πανταχοῦ γίνεται, καὶ τοῦ, ὅση ἡ συγγένεια ἀνθρώπου πρὸς πᾶν τὸ ἀνθρώπειον γένος· οὐ γὰρ αἱμάτων, ἢ σπερμάτων, ἀλλὰ τοῦ κοινῆς. Ἐπειλῶθου δὲ καὶ τοῦ, ὅτι ὁ ἐκάστον τοῦς Θεός, καὶ ἐκείθεν ἐρρύηκε· τοῦ, ὅτι οὐδὲν ἴδιον οὐδενός, ἀλλὰ καὶ τὸ τέκνιον, καὶ τὸ σωματίον, καὶ αὐτὸ τὸ ψυχάριον ἐκείθεν ἐλήλυθεν· τοῦ, ὅτι πᾶν ὁ ὑπόληψις· τοῦ, ὅτι τὸ παρὸν μένον ἐκαστος ζῇ, καὶ τοῦτο ἀποβάλλει.

κζ.. Συνεχῶς ἀναπολεῖν τοὺς ἐπὶ τινι λίαν ἀγανακτήσαντας, τοὺς ἐν μεγίσταις δόξαις, ἢ συμφοραῖς, ἢ ἐχθραῖς, ἢ ὁποιασοῦν τύχαις ἀκμάσαντας· εἴτα ἐφιστάνειν, ποῦ νῦν πάντα ἐκεῖνα; καπνός, καὶ σποδός, καὶ μῦθος, ἢ οὐδὲ μῦθος· Συμπροσπικτέτω δὲ καὶ τὸ τοιοῦτο πᾶν, ὅλον Φάβιος Κατευλλῆνος ἐπ' ἀγροῦ, καὶ Λούσιος Λούπος ἐν τοῖς κήποις, καὶ Στρατινῖος ἐν Βαίαις, καὶ Τιθέριος ἐν Καπρίαις, καὶ Οὐήλιος Ροῦφος, καὶ ὅλως ἡ πρὸς ὅτιοῦν μετ' οἰήσεως διαφορά· καὶ ὥς εὐτελὲς πᾶν τὸ κατεντενόμενον· καὶ ὅση φιλοσοφώτερον τὸ ἐπὶ τῆς δοθείσης ὕλης εἶναι τὸν δίκαιον, σώφρονα, θεοῖς ἐπόμενον ἀφελῶς παρέχειν. Ὁ γὰρ ὑπὸ ἀτυφίᾳ τύφος τυφόμενος, πάντων χαλεπώτατος.

κη.. Πρὸς τοὺς ἐπιζητοῦντας, Ἡοῦ γὰρ ἰδὼν τοὺς Θεοὺς, ἢ πόθεν κατειληφώς, ὅτι εἶσιν, οὕτω σέβεις; πρῶτον μὲν καὶ ὅψαι ὁρατὰ εἶναι· ἔπειτα μέντοι

οὐδὲ τὴν ψυχὴν τὴν ἑμῶντοῦ ἐώρακα, καὶ ὅμως τιμῶ. Οὕτως οὖν καὶ τοὺς θεοὺς, ἐξ ὧν τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐκαστοτα πειρῶμαι, ἐκ τούτων, ὅτι τε εἰσὶ, καταλαμβάνω, καὶ αἰδοῦμαι.

κθ'. Σωτηρία θίου, ἕκαστον δὲ ὁλου αὐτὸ τί ἐστιν ὁρᾶν, τί μὲν αὐτοῦ τὸ ὑλικόν, τὴν δαὶ τὸ αἰτιώδες· ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς τὰ δίκαια ποιεῖν, καὶ τὰ ληθῆ λέγειν. Τί λοιπόν; ἢ ἀπολαύειν τοῦ ζῆν, συνάπτοντα ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ἀγαθόν, ὥστε μηδὲ τὸ βραχυτάτον διάστημα ἀπολείπειν.

λ'. Ἐν φῶς ἡλίου, καὶ διεύρηται τοῖς, ὅρεσιν, ἄλλοις μυρίοις. Μία οὐσία κοινή, καὶ διεύρηται ἰδίως ποιοῖς σώμασι μυρίοις. Μία ψυχὴ, καὶ φύσσει διεύρηται μυρίαις καὶ ἰδίαις περιγραφαῖς. Μία νοερά ψυχὴ, καὶ διακεκρίσθαι δοκῇ. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα μέρη τῶν εἰρημένων, οἷον πνεύματα καὶ ὑποκείμενα, ἀναισθητα καὶ ἀνοικείμενα ἀλλήλοις· καίτοι κακέῖνα τὰ νοῶν συνέχει καὶ τὸ ἐπὶ τὰ αὐτὰ βροῖτον. Διάνοια δὲ ἰδίως ἐπὶ τὸ ὁμόφυλον τείνεται, καὶ συνίσταται, καὶ οὐ διεύρεται τὸ κοινωνικόν πάθος.

λα'. Τί ἐπιζητεῖς; τὸ διαγίνεσθαι; ἄλλα τὸ αἰσθάνεσθαι; τὸ δομᾶν; τὸ αὔξεσθαι; τὸ λήγειν αὐθις; τὸ φωνῇ χρῆσθαι; τὸ διανοεῖσθαι; τί τούτων πόθου σοι ἄξιον δοκεῖ; Ἐὶ δὲ ἕκαστα εὐκαταφρόνητα, πρόσθι ἐπὶ τελευταῖον, τὸ ἔπεσθαι τῷ λόγῳ καὶ τῷ θεῷ. Ἀλλὰ μάχεται τῷ τιμᾶν ταῦτα τὸ ἄχθεσθαι, εἰ διὰ τοῦ τεθνησκέαι στερήσεται τις αὐτῶν.

λβ'. Πόθον μέρος τοῦ ἀπείρου καὶ ἀχανοῦς αἰῶ-

νος ἀπομεμέρισται ἐκάστω; τάχιστα γὰρ ἐναφανίζε-
ται τῷ αἰδίῳ. Πόσον δὲ τῆς ὅλης οὐσίας; πόσον
δὲ τῆς ὅλης ψυχῆς; ἐν πόσῳ δὲ βωλαρίῳ τῆς ὅλης
γῆς ἔρπεις; πάντα ταῦτα ἐνθυμούμενος, μηδὲν μέγα
φανατόν, ἢ τὸ, ὥς μὲν ἡ σὴ φύσις ἀγει, ποιεῖν,
πάσχειν δὲ, ὡς ἡ κοινή φύσις φέρει.

λγ'. Πῶς ἐαυτῷ χρηταί τὸ ἡγεμονικόν; Ἐν γὰρ
τούτῳ τὸ πᾶν ἐστί. Τὰ δὲ λοιπὰ, εἰ προαίρετά
ἐστίν, ἢ ἀπροαίρετα; νεκρὰ καὶ καπνός.

λδ'. Πρὸς θανάτου καταφρόνησιν διεγερτικώτα-
τον, ὅτι καὶ οὐ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν καὶ τὸν πόνον
κακὸν κρίνοντες, ὁμῶς τούτου κατεφρόνησαν.

λε'. Ὡς τὸ εὐκαιρον μόνον ἀγαθόν, καὶ ὃ τὸ
πλεονεξῶν κατὰ λόγον ὀρθὸν πράξεις ἀποδοῦναι τῷ
ὀλιγωτέρῳ ἐν ἴσῳ ἔστι, καὶ ὃ τὸν κόσμον θεωρεῖσαι
πλείονι, ἢ ἐλάσσονι χρόνῳ οὐ διαφέρει, τούτῳ οὐδὲ
ὁ θάνατος φοβερόν.

λς'. Ἀνθρώπε, ἐπολιτεύσω ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ
πόλει· τί σοι διαφέρει, εἰ πάντε ἔτισιν, (ἢ τρισί;)
τὸ γὰρ κατὰ τοὺς νόμους, ἴσον ἐκάστω. Τὶ οὖν δι-
νόν, εἰ τῆς πόλεως ἀποπέμπει σὶ οὐ τύραννος, οὐδὲ
δικαστὴς ἀδίκος, ἀλλ' ἡ φύσις ἢ εἰσαγαγούσα; οἶον
εἰ κωμῳδὸν ἀπολύει τῆς σκηνῆς ὁ παραλαβὼν στρα-
τηγός. — Ἄλλ' οὐκ εἶπον τὰ πάντα μίση, ἀλλὰ τὰ
τρία. — Καλῶς εἶπας· ἐν μέντοι τῷ βίῳ τὰ τρία
ὅλον τὸ δρωμὴ ἐστί. Τὸ γὰρ τέλειον ἐκείνος ὁρᾷ, ὃ
τότε μὲν τῆς συγκρίσεως, νῦν δὲ τῆς διαλύσεως αἰ-
τίος· σὺ δὲ ἀνάτιος ἀμφοτέρων. Ἀπιδι οὖν ἴλεως.
καὶ γὰρ ὁ ἀπολύων ἴλεως.

ADNOTATIONES CRITICAE

E T

SELECTA VARIETAS LECTIONIS.

www.libtool.com.cn
ΜΑΡΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΤΟΝ ΒΙΒΛΙΑ ΙΒ. Haec inscriptio, quoad sciam, sola Guil. Xylandri fide nititur, qui primus hoc opusculum e Codice Bibliothecae Palatinae typis exscribendum curavit Tiguri 1558., iterumque Basileae 1568. In Vat. A. nulla totius operis aut singulorum librorum comparet inscriptio. LL. MSS., qui Excerpta opusculi continent, ni fallor, omnes inscripti sunt: *ἐν Μ. ΑΝΤ. τῶν καθ' αὐτόν* aut *καθ' αὐτόν*.

In Libr. I.

Sect. 3. pro διαγωγῆς Is. Casaub. ad Persii Sat. 3, 16. sq. p. 237. scribendum putabat ἀγωγῆς, et ita scripsit, h. l. laudans ad Capitolini Vit. M. Anton. c. 2. p. 293.

Sect. 4. τὸ μὴ εἰς δημοσ. κ. τ. λ. — Fuere, qui negativam expunctam mallent propter locum Capitolini in V. M. Anton. c. 3. „frequentavit et declamatorum scholas publicas.“

Sect. 5. καὶ τὸ δυσπρόδοκτον διαβ. — Ed. pr. et Vat. A. δυσπρόδοκτον. Emendarunt Mer. Casaub. et Gatak.

Sect. 6. καὶ τὸ μὴ ὀργυγοποιεῖν. — Sic omnes Edd.; consentiente Vat. A. Suidas autem v. ὀργυγοποιος habet ὀργυγοποιεῖν.

καὶ τὸ ἀνοῦσαι, πρῶτον μὲν Βαρχίου, εἶτα Τυνδαρίου καὶ Μαγνιανοῦ. Quam de viris h. l. memoratis nihil aliunde constet, haec nomina aliter atque aliter emendantur a VV. DD.

MARK. ANT.

K

Sect. 7. μηδὲ [τὸ] συγγραφεῖν. — Ed. pr. *μηδὲ τοῦ συγγρ.* Vat. A. *μηδὲ τὸ συγγρ.*, quod recepi, ita tamen, ut τὸ uncinis includerem, quum sine articulo rectius procedere videretur oratio.

ἢ τὸν εὐεργετικὸν ἄνδρα κ. τ. λ. — Sic, teste Xyl.; Cod. Palat., consentiente, ni fallor, Vat. A. Xylander emendabat *ἢ τὸν ἐνεργητικὸν ἄνδρα*, quod certe speciem veri habet et a Coraio in ordinem receptum est, καὶ εὐδιαλλάκτως est ex certa emendatione Xylandri pro εὐδιαλέκτως, quod et Pal. et Vat. A. habent.

καὶ μὴ ἀρκεῖσθαι περινοοῦντα ὁλοσχερῶς. — Menag. malebat *καὶ μὴ ἀρκεῖσθαι μὴ περινοοῦντα ὁλοσχερῶς.*

Sect. 8. τὸ ἐλευθερον. — Morus malebat τὸ ἐλευθερίον. Infra δ, δ. iterum legitur τὸ ἐλευθερον, multisque ll. ἐλευθερῶς, ubi ἐλευθερίως expectes.

μήτε ἐξηγτώμενον διὰ ταῦτα. — Iunii emendationem διὰ ταῦτα (χάριτας) recepit Coraius.

Sect. 9. Παρὰ Σέξτου est ex emend. Xylandri. Codd. Pal. et Vat. A. π. *Σέξτου* exhibent.

καὶ τὸ ἀθεώρητον τῶν οἰομένων. — Ita Ed. pr., consentiente Vat. A., nisi quod ab hoc τῶν ante οἰομένων abest. Locum haud dubie corruptum pari fere probabilitate correxerunt Gatak. et Toupius, ille: *καὶ τῶν ἀθεωρήτως οἰομένων*, hic: *καὶ τῶν ἀθεωρήτόν τι οἰομένων.*

ἀλλ' ἅμα ἀπαθείστατον εἶναι. — Ed. pr. ἀπεχθείστατον, typographi, opinor, errore, quem ipse Xyl. in Ed. Basil. correxit.

καὶ τὸ εὐφημον, καὶ τοῦτο ἀποφητὶ. — Vat. A. καὶ τὸ ἀποφητὶ. Suidas v. ἀπαθείστατα habet εὐφημότατον ἀποφητὶ.

Sect. 12. διὰ τοῦτον τοῦ τρόπου. — Sic Vat. A.; ex quo primus id recepit Cor. pro διὰ τοιοῦτον τρόπον, quod c. Ed. pr. tenent.

Sect. 13. ἀλλὰ πειρᾶσθαι καὶ ἀποκαθιστάναι. — Particulam καὶ Reiskio suspectam sustulit Ed. Paris.

Δομῖτον. — Utraque Ed. a Xyl. curata *Δομητίου*, eaque nominis forma in Suida reperitur.

Sect. 14. verba κατὰ ἰσότητα καὶ ἰσχυροῦς διο-
κουμενῆς videri possunt adscripta ad explicand. voc.
ἰσονόμου.

τὸ δμῶδες καὶ δμότονον primus edidit Cor. pro τὸ
ἀμελές καὶ δμ., in quod cum antt. Edd. consentit Vat.
A. Vix tamen dubito, quin recte emendatum sit: ea-
dem enim prorsus ratione 6, 30. iunguntur τὸ εὐτο-
νον et τὸ δμῶδες. Paulo ante pro παρ' αὐτοῦ Vat. A.
haud male et nescio an vulgato melius παρὰ τοῦ αὐ-
τοῦ.

Sect. 15. Παρὰ Μαξίμου repositum est ex Vat. A.,
quod dudum VV. DD. restituendum viderant pro *Πα-
ράκλησις Μαξίμου*, quod et utraque Ed. Xyl. et alias
antt. habent.

καὶ κατὰ μηδὲν περίφορον. — Ita Ed. pr., consen-
tiente Vat. A. Scribendum aut παράφορον aut εὐπα-
ράφορον. posterius dedit Cor.

καὶ τὸ οὐ σχετλῶς καταργαστικόν. — Articulum,
quem c. Ed. pr. reliquae omisere, ex Vat. A. recepi.

ὅτι οὐ κακῶς πρᾶτται ex Vat. A. restitutum pro ὅτι
οὐ κ. πρᾶττη.

προσεσηρός omnes Edd. antt. VV. DD. προσεση-
ρός malunt.

καὶ τὸ ἀδυστρέφον. — Articulus debetur Vat. A.

καὶ τὸ εὐχαριεντίζεσθαι. — Praestat scribere εὐχα-
ριεντίζεσθαι secundum canonem Scaligeri, probatum
cum ab aliis VV. DD., tum a Schaefero in Melett.
Critt. I. p. 6. 68. sq.

Sect. 16. τοῦ κατ' ἀξίαν ἀπονεμετικὸν ἐνάσω ex
emendatione Reisk. primus dedit Cor. pro vulg. εἰς τὸ
κ. ἀξ. ἄπον. *Εἰς*, quod ab. h. l. alienum esse etiam Mo-
tus viderat, non dubito, quin ex praegresso εἰς, quod

librarius his scripserat, ortum sit et occasionem dederit τοῦ in τό depravando.

ἀλλ' οὐ τὸ προαπέστη κ. τ. λ. — Ita hic locus legitur in Ed. pr., neque ex Vat. A. varietatis quidquam enotatum. VV. DD. varie tentant. Cor. dedit καὶ ὅτι οὐ ποτε προαπέστη κ. τ. λ., ut fere Gatak. voluerat.

ἐπ' αὐτοῦ σταλῆναι. — Morus malebat ἐπ' αὐτοῦ σταλῆναι, quod a Coraio probatum video, qui tamen συσταλῆναι praeferre iam a Xyl. propositum.

ἐπὶ τῶν τοιούτων τινῶν ex Vat. A. receptum est pro vulgato ἐ. τ. τ. τονῶν, ex Ed. pr. propagato.

περὶ [τοῦς] θεοὺς διαισινδαιμόν. — Articulum τοὺς ignorat Vat. A., quod quum coll. 2, 12. verius videretur, eum induxi.

ὧν ἡ πύχη παρέχει διαψύλαιαν. — Vat. A. inverso ordine διαψύλαιαν παρέχει. Mer. Casaub. et Cor. scripserε παρείχε, quod placet.

καὶ τὸ μηδὲ ἂν τινα εἰπεῖν ex Vat. A. dedi pro καὶ τὸ μήτε ἂν κ. ε. Morus legendum putabat καὶ μηδέ ποτε ἂν τινα εἰπεῖν.

μήτε ὅτι οὐερνάλος. — Edd. antt. addunt οἰκογενής. alterutrum e glossemate ortum VV. DD. dudum viderunt. οἰκογενής Vat. A. auctoritate expunxi.

εἰς ὀλίγιστα ἱατρικῆς χρήζειν, ἢ φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐκτός. — In his Ed. pr. fidem sequi placuit, nisi quod ἱατρικῆς ex Vat. A. et Suida pro ἱατρικῶν recepi et Suidae auctoritate ἐπιθεμάτων scripsi pro ἐπιθεμάτων, Posteriorius etiam Cor. fecerat. Idem, retenta vulg. lectione ἱατρικῶν, e coniectura invexit ἢ ἐκθ. pro καὶ ἐκθ.

οὐδὲ μὲν εὐπαράγωγον ἐπ' αὐτῶν. — Hasc verba, quae in antt. Edd. non leguntur, e Vat. A. accesserunt.

ἢ τὴν ἐξ ἱστορίας νόμων dedi ex Vat. A., expulso τῶν ante τὴν, quod delendum esse Menag. et Morus viderant.

νεαρὸν εὐθύς — Cor. malit νεαρὸν αἰθίς.
καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῶν κοινῶν μόνον. — Vat. A. μά-
ων, quod recepit Ed. Paris.

καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἀνθρώποις πρὸς αὐτὸ[δὲ] τὸ δέον
κ. τ. λ. — In depravatam hanc lectionem cum Cod.
Pal. conspirat Vat. A., nisi quod hic post αὐτὸ omittit
particulam δέ, a me uncinis septam. Probabiliter Mo-
rus: καὶ τοῖς τοιοῦτοις, ὃ ἐστὶν ἀνθρώπου (πρὸς) αὐτὸ
τὸ δέον κ. τ. λ. — Cor. tamen malit: τοιοῦτοις ἄλλοις,
πρὸς αὐτὸ τὸ δέον κ. τ. λ.

οὐκ ἐν ἁωρῇ λούσσης. — Sic Ed. pr., consentiente
Vat. A. Scribendum aut οὐκ ἁωρῇ (ἁωρῆ, ἐν ἁωρῇ)
λούσσης, aut cum Menag. οὐκ ἁωριλούσσης.

Ἡ ἀπὸ Λωρῶν . . . τὰ πολλά. — Exhibui lectio-
nem Ed. pr., in quam Vat. A. consentit. Pro Λωρῶν,
quod Xyl. in Cod. Pal. repperat, nonnullae Edd. χα-
ρῶν dedere. ἀνάγουσα corruptum esse, certissime
mihi habeo persuasum. Coraio, in pluribus Salma-
sii vestigia legenti, locus ita constituendus videbatur:
ἡ ἐπιχώριος στολὴ καὶ ἡ κατὰ ἀγροὺς ἐκ τῆς κ. σ. λ. Χλ-
τῶν ἐν (aut ἀχίτων ἐν) Λανουβ. κ. τ. λ.

τῷ ταλάνῃ . . . τρόπος. — Hic quoque satius duxi,
intactum relinquere verborum contextum, prout in
Ed. pr. e Cod. Palat. exhibitus est, quam praesertim
et Vat. A. non discrepet. τρόπος tamen editum ex
emend. Xyl. pro τάπος, quod etiam Vat. A. habet.
Cor. probare videtur emendationem Salmasii: τῷ πε-
λῶνῃ ἐν Τούσκλοις παραντουμένως aut παραντουμένως
ἐχρήσατο. — Qui postrema verba ad sqq. referenda
putant, malunt: πῶς τοιοῦτος ὁ τρόπος aut πῶς ὁ
τρόπος τοιοῦτος.

ὡν πολλοὶ πρὸς τε κ. τ. λ. — Scribendum puto ὡς
οἱ πολλοὶ κ. τ. λ.

καὶ ἐτι καρτερεῖν. — Aut ἐκκαρτερεῖν aut ἐγναρτε-
ρεῖν scribendum recte monuere VV. DD.

Sect. 17. σχιδὸν ἀκέντως ἔχειν. — Xyl. Ed. utraque

— *ἅπαντα ἔχειν*, Vat. A. *ἅπαντα ἔχειν*. Nupera Ed Paris. *σχ. [ἀγαθὰ] πάντα ἔχειν*.

τῶν θεῶν δὲ εὐποτεῖα. — Sic recte Ed. pr. omninoque antt. Seriores autem *εὐποτεῖα*.

καὶ τὸ μὴ ἐπὶ πλεον ἐντραφῆναι. — Praepositio *ἐπὶ*, quam Edd. antt. ignorant, recepta est ex Vat. A., qui et *τραφῆναι* exhibet.

καὶ τὸ μὴ πρὸ ὧρ. — Copulativam, quam Edd. recentt. omisere, habent antt. omnes. Quod sequitur, *ἐπιλαβεῖν*, Moro suspectum, recte habet.

καὶ ἀνδριάντων [τοιῶνδ' ἐτινων], καὶ τοῦ δμοίου κόμπου. — Verba *τοιῶνδ' ἐτινων* Moro et Cor. suspecta uncinis coercui.

καὶ μὴ διὰ τοῦτο ταπεινότερον dedi auctoritate Vat. A. pro vulg. *καὶ νῆ Δία κ. τ. λ.* Est tamen fortasse, qui malit *καὶ νῆ Δία μὴ διὰ τοῦτο κ. τ. λ.*

ἐν ῥητορικῇ. — Vat. A. *ἐν τῇ ῥητορικῇ*.

ἐλπίδι τοῦ με, ἐπεὶ κ. τ. λ. — Ed. pr. et omnes antt. τοῦ μὴ, *ἐπεὶ κ. τ. λ.* Negativam ab h. l. alienam esse, vidit Mer. Casaub. et in *με* mutavit. Alii, ut Cor., *μὴ* delent.

καὶ ταῖς ἐκείθεν δόσεσι καὶ συλλήψεσι καὶ ἐπινοήσιν. — Edd. antt. *διαδόσεσι* et *ἐπινοήσιν*. *δόσεσι* est e Coraii, *ἐπινοήσιν* e Mer. Casaub. emendatione.

κατὰ φύσιν ἔξιν με, ἀπολείπεσθαι δὲ ἐκ τούτου. — Edd. antt. — *ἔξιν με, ἢ ἀπολείπεσθαι ἐκ* — Vat. A. *ἔξιν με ἢ ἀπολείπεσθαι δὲ τὸ ἐπὶ τούτον (sic) παρὰ κ. τ. λ.*

βοηθήματα δοθῆναι, ἄλλα τε καὶ ὧς. — Cor. scripsit *δοθῆναι μοι* etc.

καὶ τούτου ἐν Καίτη ὥσπερ χρήσιον ὅπως τε ἐπὶ θύμῃσιν. — Intactum reliqui locum aperte depravatum. Cor. dedit καὶ τούτου. dein ὥσπερ χρησιμόν in notis praefert. porro scripsit [τὸ], ὅπως τε —

μηδὲ ἀποκαθίσαι ἐπὶ τοὺς συγγραφῆς ἢ συλλογ. κ. τ. λ. — Revocavi ex Ed. pr. *ἀποκαθίσαι*, quod in non-

nullis posterr. in *ἀποκαθῆσαι* depravatū erat. Malim porro ἐπὶ τὸ συγγράφειν, ἢ κ. τ. λ., ut legitur in Ed. noviss. Paris.

In Libr. II.

Tres priores huius libri sectiones, in Ed. pr. omninoque antiquioribus ad librum primum relatae, a Gatakero demum libro secundo tributae sunt.

Sect. 1. ἀλοχρῶ γὰρ με οὐδεὶς περιβάλλει. — Cor. e coniect. περιβαλεῖ.

Sect. 2. καὶ κροκύφαντος. — Ita Ed. pr., consentiente Vat. A. — κροκύφαντον Edd. recentt.

ὥδε ἀπονοήθητι legitur in Edd. antt. — Cod. Vat. A. habet ὃ δὴ ἀπονοήθητι. Vtrumque corruptum. Gatak. emendavit ὥδε ἐπινοήθητι, idque recepit Cor. qui tamen in notis hanc proposuit coniecturam: ὃ δὴ ἐπινοήσας, ὅτι γέγων εἰ, μηκέτι κ. τ. λ.

ἢ μέλλον ὑποδύεσθαι. — Gatak. ἐποδείσασθαι, Cor. ὑποδείσας scribendum censent.

Sect. 3. ταῦτά σοι ἀρκιέτω, αἰ δόγματα ἔστω. — Vat. A. — εἰ δόγματά ἐστιν. Morus coniecerat, ταῦτ' αἰ δ. ἔστω, quod recepit noviss. Ed. Paris.

Sect. 4. ἀναβάλλη Ed. pr. — posteriores ἀναβάλῃ. ὁποσούκις προθεσμίας λαβὼν π. τ. θ., οὐ χρῆ αὐταῖς. — Sic Edd. antt. Mer. Casaub. et Morus προθεσμίας scribendum existimarunt. Cor., retento προθεσμίας, scripsit αὐτοῖς, ut coniecerat Edit. Lugdun. ὃ ἐὰν εἰς τὸ ἀπαιθριάσαι μὴ χρήσῃ ex emend. Gatak., praeunte Cor., dedi pro aliar. Edd. lect. ὃ ἐὰν εἰς τὸ μὴ ἀπαιθριάσαι χρήσῃ.

οὐχ ἤξεται Edd. οὐκ ἐξέσται Vat. A. Neutrum verum puto, sed aut ἤξει σοι aut ἔξεται scribendum. Posteriorius etiam a Cor. propositum.

Sect. 5. συμμεμοικμένα. — Elegans est Coraii coniectura, συμμεμνημένα.

Sect. 6. ὑβρίζε αὐτήν. — Malim, quod habet Ed. noviss. Paris. ὑβρίζει σεαυτήν.

εὐ γὰρ ὁ βλεψέας. — Corrupte. Sive εἰς γὰρ, sive βραχυς γὰρ, sive φεύγει γὰρ scripseris, non longe a sensu scriptoris aberraveris.

Sect. 7. Περισπῆ τί σε — δεμβόμενος. — Intactam reliqui lectionem Ed. pr., nisi quod prius καί, pro quo in Vat. A. εἰ scriptum, uncinis sepsi. Malim tamen καὶ πανόη. — Cor. recepit coniect. Gatak. μὴ περισπάτω σε τὸ κ. τ. λ. — In sqq. Iunius pro περιφορὰν reponendum censuit παραφορὰν, a Moro et Cor. comprobatum.

κεκμηκότες ἐν τῷ βίῳ, praecunte Cor., edidi e coniect. Mori, qui praepositionem ἐν reponendam vidit, quam praeced. syllaba εἰς hausisse videtur.

ἀπευθύνουσιν utraque Xyl. et omnes antt. Edd. — Gat. et posteriores ἀπευθύνουσιν. Illud revocavit Coraius.

Sect. 8. ἐν τῇ ἄλλῃ ψυχῇ recte Edd. antt. In posterioribus excidit articulus.

Sect. 9. ὁποίου τοῦ ὅλου. — An ὁποίου του ὅλου? πρόσθεν τα αὐτὰ καὶ λέγειν. — Pro τε Cor. malit σε.

Sect. 11. εἰ δὲ ἦτοι οὐκ εἰσὶν dedi e coniect. Gatak. pro ἡ δὲ εἰ τι κ. τ. λ., quae lectio est Edd. antt. Morus malebat εἰ δ' οὐκ εἰσὶν.

ἵνα ἐπὶ πάντῃ τὸ μὴ περιπέτεται omnes Edd. antt., nec differt Vat. A., nisi quod ἐπὶ habet. In Ed. Glasgu. et posterioribus τὸ praepositur vocabulo πάντῃ. Conieceram ἵνα ἐπὶ πάντι. Editor Paris. scripsit ἵνα ἐπὶ πάντι ἢ, quod nescio an verum sit.

Sect. 12. ἡ τῷ τύφῳ διαβεβημένα. — Cor., si fallor, coniectura ductus, scripsit τ. τ. διασεβεβημένα.

τὴν εὐδοξίαν. . . . Excidit παρέχουσι aut simile verbum, ut iam Gatak. observavit.

καὶ ὅταν πῶς ἔχῃ διακρίνεται τὸ τοῦ ἀνδρ. τοῦτο μέτρον. — Ita vet. Edd., consentiente Vat. A., qui tamen τις pro πῶς exhibet et τοῦτο omittit. — Cor. recepit emendat. Mer. Casaub., — ἔχῃ ἢ διακρίνεται. Equi-

dem malim καὶ ὅταν οὕτως διακείμεναι τὸ ἀνθρ. κ. τ. λ. omisso ἔχῃ, quod ex interpretamento ortum arbitror.

Sect. 13. extr. μέλαινα ex Vat. A. et Suida receptum pro μέλαινα Edd. antt.

Sect. 14. ἣ δὲ ἀποβάλλει. — Cor. malit ἀποβαλεῖ. καθίσταται revocavi ex antt. Edd., quod in Gatak. aliisque in καθίσταται depravatum erat.

εἰ καὶ τὸ ἀπολλύμενον οὐκ ἴσον. — Ita Edd. antt. Vat. A. omittit καὶ, Suidas εἰ. Cor. dedit, καὶ τὸ ἀπολλύμενον οὐκ ἴσον.

πῶς ἂν τοῦτο τις Vat. A. et Suidas pro vulg. πῶς ἂν τις τοῦτο.

εἴπερ γὰρ ἔχει Vat. A. praebuit pro ὅπερ γὰρ ἔχει ante Edd.

Sect. 15. Δῆλα γὰρ τὰ πρὸς Κυρικοῦ Μονίμου λεγόμενα. — Xyl. utraque πρὸς τὸν Κυρικὸν Μόνιμον, quod VV. DD. emendarunt. Cor. dedit δῆλον γὰρ τὸ πρὸς τοῦ Κυρικοῦ Μονίμου λεγόμενον, idemque pro αὐτοῦ τὸ νόστιμον malit legi αὐτὸ τὸ νόστον.

Sect. 16. αἱ ἐκάστου τῶν λοιπῶν φύσεις. — Articulum ante ἐκάστον addidit Cor., idemque V. D. in fine sect. ἐπὶ τῷ τέλει malit.

Sect. 17. ἣ δὲ ψυχὴ, ῥόμβος· ἣ δὲ τύχη, δυστάγμαστον. — Xyl. e Cod. Palat. etiam alteram lectionem ῥέμβος protulit, quam in Ed. Basil. recepit. Eandem habet Vat. A., qui etiam secundo loco ψυχὴ pro τύχη exhibet. — Ulтимis huius Sect. verbis, οὐδὲν δὲ κακὸν κατὰ φύσιν, non dubito, quin mendique subita Reisk. post φύσιν putabat excidisse ἀν. Cor. malebat οὐδὲν δὲ κακὸν τῶν κατὰ φύσιν aut οὐδὲν δὲ τῶν κατὰ φύσιν κακόν.

In Libr. III.

Sect. 1. Ὁμοία αἰθερὶς ἢ δαίμονα. — Menag. pro αἰθερὶς malebat αἰτῆρ, quod Coraio non displicuisse video.

τῷ ἑγγυτέρῳ κ. τ. λ. — VV. DD. pro τῷ scribendum putant διὰ τό. Sunt tamen loca eaque haud

paucas, in quibus τῷ sq. infinitivo repèriatur positum pro διὰ τό. Vid. Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 146. sq.

Sect. 2. ἐπιτρέπει πως, καὶ . . . ἰδίως ἀνακινεῖ. —

Vat. A. ἐπιτρέπει. — In nupera Ed. Paris. pro ἰδίως exstat ἡδέως e probabili Menag. coniectura.

ἐν ταῖς δυνάτεσι βλάπτει. — Ita, teste Xyl., Cod. Pal. in contextu (idem in marg. δυνάτεσι); ita et Vat. A.

ὥστε, εἰ τις ἔχοι πύθος καὶ ἰννοίαν βαθυτέραν πρὸς τὰ κ. τ. λ. — Recte et scienter Morus: „Leg. εἰ τις ἔχοι βύθος (non πύθος) πρὸς τὰ — deletis his, καὶ ἰννοίαν βαθυτέραν, quae explicant verbum βύθος, i. e. prudentiam.“

ἡδέως πως διασυνίστασθαι. — Ultima vox suspecta. Reisk. διὰ aut deleri aut in τῇ Δία mutari iussit. Cor. scripsit καὶ συνίστασθαι.

Οὕτως δὲ καὶ . . . προσπισεῖται. — Pro οὕτως, quod omnium vet. Edd. est, Ed. Paris. οὗτος, quod verum puto. Cum eod. dedi προσπισεῖται pro προπισεῖται, quod in illud mutandum VV. DD. dudum viderunt.

Sect. 3. αὐτὸς νοσήσας. — Priorem vocem, quam antt. Edd. ignorant, ex Vat. A. recepi. Cor. καὶ αὐτὸς νοσ. scribendum censebat.

τοσοῦτῃ χείρῳ τῷ ἀγγεῖῳ, ἣ περιέσσι τὸ ὑπηρετοῦν. — Loco male adfecto nondum, si quid video, efficax remedium adhibitum. Mer. Casaub. tentabat: ὅσῳ περιέσσι τὸ ὑπηρετοῦν (ὁ νοῦς, qui tum servit). Morus verba ἣ περ. ὑπηρε. e glossemate orta ratus, quae ad ἀγγεῖον adscriptum esset ὅπερ ἐστὶ τὸ ὑπηρετοῦν, post ἀγγεῖον excidisse arbitrabatur ὅσῳ πρεῖττον τὸ ἡγεμονικόν, s. κυριεῖον. Cor. nuper: ὁσπερ ἐστὶν ὑπηρετοῦν.

Sect. 4. το ὑπολειπόμενον. — Cor. e mente Reisk. ὑπολειπόμενον scripsit.

ποιῇ. ἥτοι γὰρ ἄλλου ἔργον στήρη, τουτέστι φανταζόμενος κ. τ. λ. — Locus a librariis depravatus, cui vix

medeantur, quae Corai. proposuit: *στέρη φανταζόμενος* aut *στέρη τοιοῦτό τι φανταζόμενος*.

εἰ τις ἄφνω ἐπανεύροιο revocavi ex utraque Xyl. aliisque antt. Edd. pro *διανεύροιο*, quod, quoad sciam, a Gatak. profectum est.

ἐφ' ᾧ ἂν ἐνθυσιάσαι. — In Edd. Lips. omissum ἂν, quod ex antt. restitui.

Ὁ γὰρ τοι ἄνῃρ ὁ τοιοῦτος Corai. mutatum volebat in ὁ γὰρ τοιοῦτος ἄνῃρ.

ἱερὺς τις καὶ ὑπουργὸς θεῶν. — Corai. *ἱερὺς τις* ἔστι κ. ὑπ. edidit. — Paulo post ad voc. *ἡδονῶν* excidisse opinor *πασῶν*.

ἄτρωτον ὑπὸ παντὸς πόνου. — Vir eleganter doctus ἄτρωτον malebat.

οἷοι μεθ' ὧν φύρονται. — Ita Arg., et, ni fallor, Basil. — Rell. Edd. cum Xyl. pr. *φύρωνται*. Illud restituit Coraius.

Sect. 5. ἀνατεταχότος ἱαντὸν . . . εὐλυτος. — Editor Paris. ἀνατεταχότος dedit, quod non multum abest quin verum existimem. Idem cum Gatak. malit εὐλύτως.

ἐν δὲ τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ ἀπροσδεῖς κ. τ. λ. — Vat. A. ἐν δὲ τὸ φαινόμενον ἀποδεῖς (sic) κ. τ. λ. Coraius malit aut cum Gatak. ἐν δὲ τῷ φαιδρῷ aut cum Moro *ἐν* δὲ τὸ φαιδρὸν ἔστω, aut ἐνέστω δὲ τῷ φαιδρῷ. Est, qui reponat: ἐν δὲ (aut γὰρ) τὸ φαιδρῶνον, τὸ ἀπροσδεῖς κ. τ. λ.

Sect. 6. εἰ μὲν τι κρεῖττον . . . εἰ τούτου, φημί, κρεῖσσον — Voculam τε, quam vocab. κρεῖττον addendam viderat Menag., praeunte Cor., recepi. In iis, quae deinceps sequuntur, eiusd. V. D. auctoritatem secutus ἐν, quod in antt. Edd. ante τῇ εἰμαρμένῃ legebatur, et olim a me uncinis inclusum erat, nunc prorsus sustuli. κρεῖσσον autem in κρεῖττον mutare nondum ausus sum, in hac scriptura, ut in vocab. ἀνδράς, a vet. Edd. non discedendum ratus.

τὸ ἴδιον καὶ τὸ σὸν κ. τ. λ. — Copulativa abest a Vat. A., quo firmari possit suspicio, alterutrum e nota marginali natum.

τῷ λογικῷ καὶ ποιητικῷ ἀγαθῷ. — Cor. emend. Gatak. πολιτικῷ in ordinem recepit.

τὸν παρὰ πολλῶν ἔπαινον. — Legendum videtur τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον, et ita edidit Coraius.

Sect. 7. ὡς συμπερὶν σσαντῷ recte primus dedit Coraius pro σσαντοῦ.

δείχασται Xyl. Ed. pr. Nonnullae Edd. posteriores δείσεται — Paulo post malim πόταρον γὰρ pro πόταρον δέ.

οὐδ' ὅτι οὖν αὐτῷ μέλει. — Vat. A. οὐδεπωστιοῦν. debebat οὐδ' ὅπωςτιοῦν.

ἐνεργήσων est e certiss. emend. Mer. Casaub. pro ἐνεργήσεων antt. Edd., pro quo in Vat. A. ἐνεργήσων legitur.

Ἐν τινι ἀνοικτῷ νοερῷ πολιτικοῦ ζώου τροπῇ γενέσθαι iam olim dederam ex Vat. A. pro eo, quod in antt. Edd. legebatur, Ἐν τινι τῶν οἰκείων νοερῷ πολιτικοῦ ζώου τροπῇ γεν. Lectionem Vatic. etiam a Coraio probatam video. Cur idem V. D. in notis νοερῷ πολιτικῷ ζώῳ scribendum pronunciarit, equidem non intelligebam, quum ἀνοικτός etiam aliis in locis, ut in Polyb. 6, 10, 1., genitivum adseiscat.

Sect. 8. οὐδὲ μὴν μεμολυσμένον. — In noviss. Edit. Paris. μὴν consulto omissum est: quod factum nollem. Eadem prorsus ratione Noster 1, 16. οὐδὲν ἄπηνές, οὐδὲ μὴν ἀδυσώπητον, οὐδὲ κ. τ. λ. — Mox ἀπαλλάσσεισθαι scripsi, ut habet Ed. pr., pro ἀπαλλάττεσθαι, etsi haec forma in hoc scriptore usitatio est.

Sect. 9. ἀνακόλουθος est ex emend. Mer. Casaub. pro ἀνακόλουθον.

Sect. 10. et 11. cum sect. 9. coniungendae videntur. καὶ αὐτῇ δὴ κατὰ κ. τ. λ. — Cor. malit: καὶ αὐτῇ δέ.

οὕτως rescripsit Cor., e coniectura, sed ea certissima, pro vulg. οὐτέ γε.

Sect. 11. ὅλον δι' ὅλων διηρημένως retinui, prout habet Ed. Xyl., consentiente Vat. A. — Cor. e coniect. Menag. scripsit ὅλον δι' ὅλου. quod speciosum est. Legitur tamen etiam in Arriani Diss. Epict. 3, 1, 31. ὅλον δι' ὅλων. — Coraius posuit pro διηρημένως malebat διαιρημένως. Verum Noster infra quoque διηρημένως καὶ ὁλικῶς, ubi non prius, sed posterius idem V. D. sollicitavit.

ὥστε συνεπιβάλλειν. — Cor. coniecturam Mori συμβάλλειν comprobat. Equidem a vulg. standum arbitror.

ὁποῖω τινι τῷ κόσμῳ. — Nisi fallor, aut τῷ delendum, aut scribendum ὁποῖω τῷ. Vid. 2, 6., ubi ὁποῖου του ὅλου legendum censeo.

τοῦτο δὲ κατὰ τὴν σύλληξιν. — Postrema vox suspecta. Corai. comprobat Mori coniect. σύννησιν.

ἀγνοοῦντος μέντοι, ὃ τι αὐτῷ. — Antt. Edd. ὅτι τί αὐτῷ. Vat. A. ὅτι αὐτῷ, cuius vestigia legens veram lect. restitui.

εὖνως καὶ δικαίως. — Corai. dedit εὐνόως κ. δ.

Sect. 12. καὶ μηδὲν παρεμπόρευμα. — Repet. ex antec. ἐνεργῆς, si quidem vera est lectio. Malim tamen, καὶ μηδὲν παρεμπορεύη.

ἐάν τοῦτο συνάπτῃς. — Ita Edd. antt. — Cor. e Mer. Casaub. coniect. τούτῳ dedit.

Sect. 13. Cor. malebat πρὸς τὸ τὰ θεία καὶ τὰν θρώπινα.

Sect. 14. ὡς ἔξοστιν, quod coniectando praeceperant Reisk. et Cor., iam a De Ioly ex Vat. A. repositum pro ὡς ἔξοστιν vet. Edd.

Sect. 15. τὸ κλέπτειν Cor. in τὸ συλλέγειν mutatum velit.

Sect. 16. καὶ Νέρωνος· τὸ δὲ τὸν νοῦν κ. τ. λ. — Hunc locum ad mentem Galak. ita refinxit nuperri-
mus Editor Paris.: καὶ Νέρωνος, καὶ τῶν Θεοῦς μὴ

videretur, quod V. D. nescio quis statuebat, ὅτι, loco suo motum, post μόνον esse reponendum.

Sect. 13. Τὴν μέντοι μεταγωγὴν . . . ἐφάνη. — In his, nisi si ipse scriptor a recto orationis tramite aberraverit, nonnihil a librariis turbatum est. Coraio placebat emendatio Mori: ὡς δίκαιον καὶ κοινωφελὲς καὶ τὰ παραπλήσια τοιαῦτα γίνεσθαι δεῖ, οὐχ ὅτι κ. τ. λ.

Sect. 14. εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν σπερματικόν. — Recte habet αὐτοῦ, sc. γυνήσαντος, i. e. Dei s. mundi: nollemque id a Bernardó sollicitatum, qui αὐτὸ reponi malebat.

Sect. 16. ἀνακάμψης ἐπὶ τὰ δόγματα c Xyl. utraque aliisque Edd. antt. restitui pro eo, quod Cat. etc. δαbant, ἀποκάμψης.

Sect. 18. Ὅσῃν ἀσχολίαν κερδαίνει non est sollicitandum. Κερδαίνειν h. l. est evitare, effugere (id, quod evitasse in lucro ponendum est), quem rariorem v. Graeci pariter ac Latini *Lucrari* usum illustrarunt Wolf. in *Curis Critt.* et *Elsner.* in *Obs.* ad *Act. Apost.* 27, 21., *Abresch.* ad *Aeschyl.* p. 35., *Ernesti.* in *Cl. Cicer.* Huius observationis olim immemor conieciēbam ἀχολίαν, idque ipsum aut εὐσχολλίαν, quod coniecerat Gatak., reponendum opinabatur Coraius.

ὅσιον. ἢ κατὰ τὸ ἀγαθὸν μὴ κ. τ. λ. — Locus aperte corruptus, cui ut succurratur, Moro placet, ut scribatur: ὅσιον· δεῖ γὰρ τὸν ἀγαθὸν κ. τ. λ., aliis: ἢ κατὰ τὸν Ἀγάθωνα, μὴ περιβλ. κ. τ. λ.

Sect. 19. διὰ ἐπτόημένων καὶ σβενρυμένων vercor ut sana sint et miror neminem iis offensum esse.

καὶ οὐδὲν λέγω, ὅτι πρὸς τὸν τεθνημότα. — Editor Paris. dedit καὶ οὐ λέγω, idemque pro ὅτι maluit τί.

πάρες γὰρ ὧν . . . λοιπόν. — Locum hunc misere corruptum, ad quem c Vat. A. nihil varietatis enotatum praeter *ἐχομένην* pro *ἐχόμενον*, ita scribi posse existimabat Coraius: *παρεῖς* . . . *ἐχῃ*, aut. *παρόντες* . . . *ἐχόμεθα*.

Sect. 20. καὶ ἐφ' ἑαυτὸ καταλήγει primus dedit Coraius pro καὶ ἐφ' ἑαυτῷ κ. Infra 9, 31. καταλήγειν ἐπὶ τι.

τὸ γε δὴ ὄντως καλὸν * τινὸς χρεῖαν ἔχει; οὐ μᾶλλον κ. τ. λ. — Xyl. utraque et aliae antt. Edd. τὸ δὲ δὴ — exhibent, pro quo, praeunte Cor., τὸ γε δὴ recepi ex Vat. A., qui statim perperam οὕτως pro ὄντως exhibet. Inter verba καλὸν et τινὸς mihi videtur excidisse ἐπαινου. — Corai. ex emend. Gatak. scripsit, οὐ τινὸς χρεῖαν ἔχει, οὐ μᾶλλον κ. τ. λ.

πορφύρα, λύρα, μαχαίριον. — Media vox, quae a Xyl. etc. aberat, e Vat. A. recepta. Eandem vocem exhibet Cod. Creuzer. Vid. V. D. ad Plotin. de pulcr. p. 314. — Id. Cod. in antecedd. τὸ γε δὴ ὄντως.

Sect. 21. τῶν . . . θανατομένων σώματα revocavi ex antt. Edd. pro θανατόμενα, quod Gatak. primus dederat.

πρὸς ἥτινα ἐπιδιαμονήν. — Mer. Casaub. bene coniec. μετὰ ποσὴν τινα ἐπιδ.

προσσυνομιζομέναις comprobatum a Coraio scripsi pro προσυνοικιζομέναις. Vat. A. turbato verbor. ordine: πρὸς ταῖς συνοικιζ.

δέχεται ἡ χώρα αὐτή. — Cor. recepit coniecturam Gatak., αὐτά. Mihi quidem non displiceret ἡ αὐτή, ita ut ad δέχεται subintelligeretur pron. αὐτά.

διὰ τὰς ἐξαιμ., διὰ τὰς — Posteriore loco male repetita praepositio videbatur Coraio, qui καὶ substitutum mallet.

Sect. 23. pro τὸ σοὶ εὐκαιρον malim ὃ σοὶ εὖκ.

Sect. 24. μήποτε ἄμεινον. — Ita, teste ipso Xyl., Cod. Palat., quicum consentit Vat. A. — Voci τὰναγκαῖα addendum videtur τὸ, quod, uncinis tamen inclusum, recepit Coraius.

οὐ μόνον τήν. — Vat. A. μόνην, quod adscivit Cor. μὴ τι τοῦτο οὐ τῶν. — Legendum videtur ex emend. Mori: μὴ τι τοῦτο τῶν οὐκ ἀναγκ.

Sect. 26. συμβέβηκέ σοι τι; καλῶς. ἐκ — Aut ita M. ANT.

interpungendum opinor, aut pro καλῶς legendum κα-
τὰς, et post κατὰς signum interrogandi collocandum

Νῆφε ἀναιμέτος c. Xyl. utraque in omnes Edd. ve-
nit, praeterquam in noviss. Paris., quae ἀναιμένως ha-
bet, quo alludere videtur ἀναιμέτως in Vat. A.

Sect. 27. Pro συμπεφορημένος etiam Coraio συμπε-
φορμένος non displicuisse video.

Sect. 30. ἄλλος οὗτος, ut coniecerat Gatak., pro ἄλ-
λος οὕτως, in quod cum Edd. consentit Vat. A., nunc,
praeceunte Coraio, recepi.

Sect. 32. ὅψι ταῦτα πάντα. — Cor. e coniect. Gat.
ταῦτα.

ἐπὶ τοὺς καιροὺς τοὺς Τραϊανοῦ revocatum ex antt.
Edd. pro τοῦ Τραϊανοῦ, quod inde a Gatak. editum
erat.

Μάλιστα δέ — Ita Xyl. utraque et aliae vett. Edd.
— At Gatak. et posteriores καὶ μάλιστα δέ.

Ἀναγκαῖον δὲ ὥδε κ. τ. λ., si quid video, novam
exordiumur sententiam, a superioribus separandam.

Sect. 33. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ Σικπίων. — Copulati-
va ex antt. Edd. restituta: itidem paulo post articu-
lus τὸ ad voc. ἀεμνηστον.

ἀπ' ἀρχῆς τοιαύτης. — VV. DD. praeferunt ἀπ' ἀρ-
χῆς τῆς αὐτῆς.

Sect. 36. Θεῶραι διηνεικῶς πάντα κατὰ μεταβολὴν
γινόμενα dedi, ut legitur in Vat. A., deletο γίνεται,
quod Edd. post γινόμενα habent. — Coraius locum
ita constituit: Θεῶραι διηνεικῶς, ὡς πάντα κατὰ μετα-
βολὴν γινόμενα γίνεται.

Sect. 38. καὶ τοὺς φρονιμούς. — Gatak. reponen-
dum censebat, καὶ τὰς φροντίδας, quod Corai. non im-
probat. — An καὶ τῶν φρονιμῶν?

Sect. 39. οὐδὲ μὴν ἔν τινι τροπῇ καὶ ἑτεροιώσει. —
οὐδὲ μὴν nunc, praeceunte Edit. Par., ex emend. Ga-
tak. scripsi pro vulg. οὐδὲ μὲν. ἑτεροιώσει iam olim
ex utraque Xyl. restitueram pro ἑτερώσει, quod in po-

steriores Edd. irrepserat. — In sqq. τὸ σωματίον V. D. nescio cui suspectum, ut ex interpr. ortum.

ῥονχαζέτω· τουτέστι, κρινέτω κ. τ. λ. — Ita nunc edendum putavi, praeunte Coraio, pro τοιοῦτόν ἐστι, quod utraque Ed. Xyl. habet, etsi Editor τουτέστι in interpretatione Lat. expressit.

Ὁ γὰρ *** καὶ τῷ κατὰ φύσιν βιοῦντι — Inter γὰρ et καὶ excidisse verba τῷ κατὰ φύσιν, quae ibi reposuit Coraius, verisimillimum. — Paulo post Coraii auctoritatem secutus τοῦτο οὔτε scripsi pro οὔτε τοῦτο, quae lectio est ceterar. Edd.

Sect. 42. non dubitavi, praeunte Coraio, dare τοῖς ἐκ μεταβολῆς ὑφισταμένοις, addito articulo, qui in aliis Edd. desiderabatur.

Sect. 45. ἀπηρτημένως καὶ μόνον κ. τ. λ. — Cor. malit enim Gatak., ἀπηρτημένων. Mihi, si ἀπηρτημένως retineatur, καὶ ante μόνον delendum videtur.

Sect. 46. καὶ οὔτε οὐ δεῖ παῖδας . . . παρελήφαμεν. — Tutius visum est, in h. l. reddendo antt. Edd. fidem sequi, quam coniecturis indulgere. Corai. ita: καὶ οὔτε οὐ δεῖ ὡς παῖδας τοκέων, τοῦτ' ἐστι, κατὰ ψιλόν, [καὶ] καθότι παρελήφαμεν.

Sect. 47. ἡ πάντως γε — Postremam vocem e Vat. A. adscivi.

Sect. 48. καὶ Ἡρακλῆον pro vulg. κ. Ἡράκλειον primus e Vat. dedit Coraius, monens in Indice, illam formam contractam Graecis solennem esse in nominibus Latinis.

πάντα δὲ ἐν βραχεῖ. — „Ἰσ. γρ. δὲ ἐμβραχυ.“ Cor.

Τὸ γὰρ ὅλον, κατιδεῖν αἰεὶ τὰ ἀνθρ. — Antt. Edd. τὸ γὰρ ὅλα κ. τ. λ. Ὅλον est ex emend. Mer. Casaub., receptum a Coraio, qui praeterea pro αἰεὶ malebat legi δεῖ.

Sect. 49. οὔτε ὑπὸ τοῦ παρόντος θραυόμενος, οὔτε τὸ ἐπὶ φόβου μένος. — Articulum τὸ, ignoratum antt. Edd., sed a pluribus Codd., qui Excerpta continent,

exhibitum, iam De Ioly restituerat. — Cor. pro *θρανό-μενος* malit *θραττόμενος* i. e. *ταραττόμενος*.

τοῦτο κωλύει σε legitur in Vat. 4., et, ut perhibet nescio quis, in Guelf. Aut ita legendum, aut τοῦτο κωλύει σε, quod et antt. Edd. et plurimi Codd. habent: — Gataker. primus dedit *κωλύει*.

ἀπρόπτωτον, ἀδιάψευστον. — Prior vox a quibusd. Codd. abest. pro posteriore in nonnullis *ἀψευδῇ*.

ὡν παρόντων plures exhibent Codd., alii *ὡν συμπαρόντων*, alii *ὡν συνόντων* et in marg. *ὡν παρόντων*. — Antt. Edd. *ἂ συμπαρόντων*, quod correctione indigere omnes viderunt.

οὐχ ὅτι τοῦτο ἀτύχημα. — VV. DD. praeferunt: *ὅτι οὐχὶ τοῦτο ἀτύχ*.

Sect. 50. ἀνυστικὸν βοήθημα dedi, Vat. A., in quo *ἀνυστικὸν β.* legitur, vestigia secutus, pro *ἀνυτικόν β.* antt. Edd.

Καδικιανός. — VV. DD. *Καικιλιανός* aut *Καιδικιανός* scribendum censent.

Sect. 51: καὶ στρατείας. — Copulativam, a Gatak. aliisque omissam, ex antt. Edd. revocavi. Reisk. et Cor. emendant *καὶ τερατείας*.

In Libr. V.

Sect. 1. τί οὖν δυσκολαίνω; — Utraque Xyl. et rell. Edd. *τί οὖν δ.* — *τί* ex emend. Menag. primus dedit Cor. Possit locus etiam sic interpungi: *τί οὖν; δυσκολαίνω κ. τ. λ.*

ἐμαυτὸν θάλλω revocatum ex antt. Edd., quibuscum Vat. A. consentit, pro *ἐαυτόν*, quod recentt. Edd. habent, item paulo post *τοὺς ἀράχνας* pro *τὰς ἀράχνας*.

πρὸς ποιεῖν ἢ πρὸς ἐνέργειαν; — Cor. *πρὸς [τὸ] π.* — vocum *ποιεῖν* et *ἐνέργειαν* alterutra videtur interpretamentum esse.

τὰς μελλίσσας τὸν καθ' αὐτὰς συγκοσμούσας κόσμον; — Ita in Xyl. utraque et rell. Edd. antt. hic locus le-

gitur. Ego vero bene memor, me olim graviter accusatum, quod recepto in contextum interpretamento, sententiam sapientissimi Imperatoris obscurassem, nunc vulgatam servare tutius duxi. Pro συγκοσμούσας et Vat. A. et Cod. Creuzer. συγκροτούσας exhibent, quod nescio an aliis, ut elegantius, praeferendum videatur. Porro Vat. A. post μελλούσας habet verba τὸ ἴδιον ποιούσας et pro τὸν καθ' αὐτάς exhibet τὸ κ. α. Utrumque olim receperam, Cor. autem τὸ ἴδιον ποιούσας admisit, sed τὸν retinuit. Atque mihi quidem illud additamentum, τὸ ἴδιον ποιούσας, neque tunc temporis, quum primum hunc scriptorem tractabam, ineptum videbatur, neque adeo nunc videtur. D. Antoninus, sese ipse ad agenda (πρὸς τὸ ποιεῖν) ea, quorum causa in hunc mundum venit, ὧν χάριν, inquit, προῆγμαι εἰς τὸν κόσμον, excitaturus, exemplum sibi sumit ab iis animantibus, quae, dum suo funguntur munere, quantum in ipsis est, mundum exornant: nam πάντα συγκοσμεῖ τὸν αὐτὸν κόσμον, ut ait 7, 9. Huc accedit, quod Xyl. interpr. habet verba, *singula haec suo intenta officio*, ex quibus colligi possit, in Cod. Palat. idem lectum esse, quod e Vat. A. enotatum erat, sed incuria s. ipsius Xyl. s. librarii omissum, quemadmodum 9, 1. tota ἐῆσις in utraque Xyl. excidit. Nunc tamen, quum id additamentum a Creuzeri Cod. abesse videam, paulo alienior sum ab eo defendendo.

Ἐπειτα οὐ οὐ θέλεις — Prima vox, quae abest ab antt. Edd., iam olim a me e Vat. A. restituta, Cod. quoque Creuzer. firmatur.

κατὰ τὴν σὴν φύσιν. — Articulus ex antt. Edd. revocatus.

Δεῖ· ἔδωκε μέντοι. — μέντοι, quod antt. Edd. ignorant, ex Vat. A. recepi. Idem liber pro δεῖ habet φη· μὲν καὶ γὰρ, quod ex eo Cor. recepit. μέντοι post alterum

iam olim dederam e pluribus Codd. pro eo, quod ex Ed. Xyl. in alias manaverat, *ἔταξε τοῦτο πρὸς τοῦτο, εἰς κατάλληλον εἰς ὑγίειαν*. Ex iisdem Codd. correctae sunt sqq., quae in Edd. sic legebantur, *τέταρτα πρὸς αὐτὸ κατάλληλον εἰς* —

συμβαίνειν αὐτὰ ἡμῖν λέγομεν. — Hoc ordine Xyl. utraque et antt. Edd. Inde a Gatak. autem edi coeptum, *αὐτὰ συμβαίνειν ἡμῖν*.

συναρμόζοντες ἀλλήλοις — recte primus recepit Cor. e compluribus Codd. pro vulg. *συναρμόζοντας*. *αἰτίων* est ex Guelf. Cod. pro *αἰτιῶν*.

ἐκείνα δ' ὁ Ἀσκλη. — In his *αὖ* ex emend. Gatak. additum.

διὰ τὸ ἐκείσε ἄγειν. — *ἐκείσε* pro *ἐκεῖ* nunc, praecunte Coraio, e compluribus Codd. recepi. Ex iisdem scribi possit, *κἂν τι* (alii τὸ peccant) *ἀπηνέστατον δοκῇ, διὰ τὸ ἐκείσε φέρειν*.

οὐδὲ γὰρ ἡ τυχοῦσα φύσις. — A Vat. A. pariter atque omnibus Codd., qui Excerpta complectuntur, abest *τυχοῦσα*: quo omisso perit argumenti vis. Paulo ante τοῦτό *τινι* e Codd. restitutum pro τοῦτό *τι* antt. Edd.

ὅτι τῷ τὸ ὅλον διοικεῖν. — Ita, et recte quidem, Xyl. utraque et omnino antt. Edd. In nonnullis recenti. τὸ excidit.

τῆς συμμοῆς αὐτῆς καὶ τὸ ἰδίᾳ εἰς ἑκαστον ἦκον αἰτιόν ἐστι. — Verba, quae aberant ab Edd., καὶ τὸ ἰδίᾳ εἰς ἑκαστον ἦκον e pluribus Codd., qui Excerpta continent, nunc, a V. D. admonitis, recepi. Paris. Editor cum superioribus haec verba omisit: idem pro αὐτῆς malit legi αὐτοῦ, quod et Reiskio placuerat.

καὶ τρόπον τινὰ ἀναιρεῖς. — Perhibet V. D., nescio quis, in Cod. Guelf. legi *ἀναιρεῖς*, quod aptius videri possit: *διακόπτεις . . . καὶ . . . ἀναιρεῖς*. — Paulo ante οὕτω δὲ καὶ pro οὕτω δὲ καὶ, praecunte Cor., scripsi, auctoritatem Cod. Med. 2. secutus.

Sect. 9. καὶ ἀσμενῶσαι, εἰ τὰ πλεῖον e verissima Menag. conjectura scripsit Corai. pro ἀσμενῶσαι εἰς τὰ πλ. οὐδὲν ἐπιδείξει τὸ πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ. — Corrupta esse priora, nemo non intelligit. Bene ea emendavit Editor Paris., οὐδὲν ἔτι δῆξῃ τῷ πειθ. τ. λ. aut οὐδὲν ἔτι δῆξει τὸ πειθ. τ. λ. Posteriorem emendationem Bernardus praeceperat. — In sqq. meliorem interpunctionem ex Ed. Paris. adscivi.

διὰ τοῦτο σφάλλει. — τοῦτο coniecit Gatak. pro τούτς, illudque eo minus admittere dubitavi, quum ex Xyl. interpretatione apparere videretur, eum id ipsum in Cod. suo invenisse.

Sect. 10. παντάπασιν ἀκατάληπτα εἶναι. — Iam olim auctoritate Vat. A. ἢ ante ἀκατάληπτα in Edd. intrusum deleveram.

ἐν τῷ αὐτῇ ῥύσει iam olim edideram pro eo, quod erat in recent. Edd., ἐν τῷ αὐτῇ ῥήσει, renovato ex ant. Edd. τῷ αὐτῇ, et reposito e Gatak. conjectura ῥύσει, quod nunc libro Creuzer. firmatum est. — Pro ῥύπῳ Corai. coniecit ῥύμβῳ. — Paulo ante cum eod. V. D. μόλις e Vat. A. pro μόγῃς restitui. — In iis, quae deinceps sequuntur, Lib. Creuzer. τί ποτέ ἐστι. Idem, ut Edd., ἢ τὸ ὅλως κ. τ. λ. Erat, cui illud τό ab aliena manu esse videretur.

Sect. 11. παρ' ἑκαστοῦ recepit e Vat. A. Corai. pro παρ' ἑκαστον ant. Edd.

Sect. 12. καὶ ἐντεῦθεν λάβοις intactum reliqui, quamquam valde blandiebatur Coraii correctio καὶ. Veri similis tamen mihi videbatur, ἂν post ἐντεῦθεν intercidisse ob similitudinem literarum praecedentium αὐ. Ceterum in loco, qui sequitur, aperte depravato, fortasse et interpolato, ant. Edd. lectionem reddidi, abs qua nihil deflectit Vat. A., nisi quod verba, ἀνδράν . . . προσηγορίας omittit et pro οἰκίῳ exhibet οἰκίῳ (sic). — Coraiο videbatur scribendum aut, ut coniecerat Salmassius, δυνηθείη τι τῶν ἀγαθῶν,

ὅπερ ἐφαρμόσει, αὐτὶς δυνήθειν τι, ὅπερ τῷ ἀγαθῷ οὐκ ἐφαρμόσει, αὐτὶς δυνήθειν τὸ ὑπὸ . . . εἰρημένον· τῷ ἀγαθῷ γὰρ οὐκ ἐφαρμόσει, ut Morus censuerat. Coraius potro οὐ ante προσέκοπτεν delevit, et in fine Sect. ὅποις αὐτὸς ὅπῃ θέσῃ, coll. Eurip. Hercul. Fur. v. 1245., scribendum censebat. Est, qui malit: δυνήθειν τὸ ἥτο (sc. τῆς εὐπορίας κ. τ. λ.) τῷ ἀγαθῷ γὰρ ἐφαρμόσει . . . ἐπιλεγόμενον τὸ ἥτο (sc. τῆς κ. τ. λ., deletis verbis τοῦ κομικοῦ εἰρημένον). Οὕτως κ. τ. λ. οὐ γὰρ ἂν τοῦτο μὲν ἐκ ἐκείνων (aut simile quid) προσέκοπτεν . . . τὸ αὐτὸ δὲ κ. τ. λ. Idem nolit sollicitari ultimam vocem Sect., Comicorum lasciviae propriam, quam repetere non alienum fuerit a persona Stoici, qui naturalia non turpia haberet.

Sect. 13. καὶ ἡδὴ εἰς ἄπειρον recte Xyl. utraque et omnino antt. Edd. Articulus τὸ primum, quoad sciam, in Ed. Glasgu. vocab. ἄπειρον additus. — Versus finem Sect. Corai. pro ἐπαμύοντι malebat ἐτι-λόντι.

Sect. 15. Οὐδὲν τούτων ζητέον ἀνθρώπου recte dant Xyl. omninoque antt. Edd., pro quo in Gatak. et posterioribus est ἀνθρώπων. Mire peccat Vat. A. οὐδ. τούτ. τηρετέον ἀνθρώπων καὶ καθὼ ἀνθρ. In iis, quae statim subiiciuntur, Corai. vulgato οὐκ ἔστιν praetulerit οὐδ' ἔστιν.

οὐδὲ τὸ συμπληρωτικόν. — Articulum ex antt. Edd. revocavi.

Ἔτι, εἰ τι τούτων. — Corai. malit: ἐπεὶ, εἰ τι τούτων.

ἡ καὶ ἀφαιρούμενός τι τούτων ἀνέχεται. — Edd., consentiente Vat. A., ἀφαιρούμενά τι. Scripsi ἀφαιρούμενός τι e conjectura Gatak., cui Corai. primus in contextu locum dederat. Idem ἀνέχεται reponendum censet.

Sect. 16. verba πρὸς ὅδε κατεσκεύασται uncinis inclusi, quod et a Vat. A. absunt et ex interpretamento

orta videri possunt. Corai, eadem leni mutatione sic refinxit, *πρὸς τὸδε κατεσκευάσται καί*, quod non parum blanditur.

Sect. 18. δ' οὐχὶ πέφυκεν φέρειν nunc scribendum censui e fide plurium Codd., qui Excerpta ex his libris servarunt. Edd. habent, δ' οὐχὶ ἐκείνο πέφυκεν φέρειν, pro quo Coraius ex emend. Gatak. dederat, δ' οὐχὶ ἐκεῖνος πέφυκεν φέρειν αὐτό.

Sect. 19. τὰ προσφειστώτα. — Ita Xyl. utraque et cett. Edd. antt. Vat. A. autem *τὰ προεφειστώτα*, cuius vestigiis insistens olim *προϋφειστώτα* edideram, motus auctoritate Schneideri, qui id in Lex. Gr. probaverat. Corai. quoque *προϋφειστώτα* dedit. Nunc vero τὰ *προϋφειστώτα* ab h. l. mihi aliena videntur, ideoque, quod antea vulgatum erat, restituendum censui.

Sect. 20. ἐνέργεια μὲν τις revocatum est ex antt. Edd., pro quo in Gatak. et posteriores *ἐνέργεια μὲν τοι* irrepserrat.

Sect. 22. εἰ δὲ ἡ πόλις . . . παροράμενον; — Coraio placuisse video coniecturam Mer. Casaub., qui scribi malebat, *μὴ βλέπτεται et μὴ βλέποντι*. Equidem mihi nunc habeo persuasum, negativam non esse addendam. Praeterea coll. 10, 4. et 11, 13. opinor, post ὀργιστέον excidisse, ἀλλὰ δεικτέον, aut simile quid. D. Antoninus, εἰ δὲ ἡ πόλις, inquit, βλέπτεται, οὐκ ὀργιστέον, ἀλλὰ δεικτέον τῷ βλέποντι τὴν πόλιν, *εἰ τὸ παροράμενον*.

Sect. 23. dedi prorsus ut in antt. Edd. legebatur. Corai. ad eundem fere modum, qui Mer. Casaub. placebat, scribendum censet: οὐδὲν ἐνεστώς· καὶ τὸ παρῳγγος τὸδε ἄπειρον, τοῦ τε παρῳγγήκοτος καὶ τοῦ μέλλοντος, ἄχανός κ. τ. λ. idemque cum Reisk. in fine *Sect.* praetulit ἐνοχλήσας.

Sect. 24. πόσον εἰ μέρος; revocavi ex antt. Edd. pro πόσον εἰ μέρος;

Sect. 25. Ἄλλος ἀμικράνει τι εἰς ἐμέ; — Upton. ad

Arrian. Diss. Epict. 1, 4, 14. „Certissima est correctio: Ἄλλος ἀμαρτάνει τί εἰς ἐμέ; ὁψεται.“ quod Corai. comprobat.

Sect. 26. περιγραφῆτω ἑαυτό pro αὐτό et ἐξ ἑαυτοῦ pro ἐξ αὐτοῦ, praeceunte Cor., dēdi, posterius e tribus ll. MSS.

Sect. 28. vereor ne ὀργίσῃ posteriori loco ab aliēna sit manu.

τοιγαροῦν καὶ σὺ λόγον ἔχεις. — Peccat Vat. A., σύλλογον ἔχει scribens. Nescio tamen, an praestet ἔχων legere pro ἔχεις.

Οὔτε τραγῳδός, οὔτε πόρνη. — Haec verba, si vera sunt, singularem constituunt sententiam. quare ea separatim ponenda censui. Coraio non displicet emendatio Mori, haec antecedentibus iungentis et scribentis οὔτε τραγῳδίας, οὔτε πομπῆς. Mihi magis arridet, quod alius V. D. in medium protulit, οὐ χρεία οὔτε τραγῳδίας, οὔτε ὀργῆς.

Sect. 29. καπνός, καὶ ἀπέρχομαι receperam e Vat. A. pro eo, quod antt. Edd. dabant, καὶ καπνός ἐστι, ἀπέρχομαι. Illud Corai. quoque dedit. Idem V. D. in sqq. malit μινῶ. — An in fine Sect. legendum: Θέλω δὲ τὰ κατὰ φύσιν?

Sect. 31. μήτε εἰπεῖν. — Coraius ex Homer. Od. δ. 690. μήτε τι εἰπεῖν rescripsit. — Paulo post idem praeivit in articulo ἡ ante ἐστορῆα inserendo. Porro πόσα σοι ὥπται scripsit, media voce sine librorum auctoritate addita.

Sect. 32. διὰ τί συγχέουσιν — Vat. A. διατὶ συγχέωσιν — memorabilis lectio, quam, ni fallor, alii praeferebant vulgatae.

Sect. 33. τί οὖν; περιμένεις . . . μετάστασιν. — Hac interpunctione iuvandam putavi lectionem vulg., in quam cum antt. Edd. consentit Vat. A., τί οὖν περιμένεις . . . μετάστασιν; Coraius ex emend. Uptoni et Mori scripsit, τί οὖν οὐ περιμένεις . . . μετάστασιν;

Sect. 34. pro δικαῖκῃ Coraius malit δικαλῃ. — Adiectivum δικαῖκός legitur etiam infra 6, 22., ubi quidem Vat. A. *δικανικόν* habet, sed vulgat. auctoritate Suidae firmatur.

Sect. 36. intactam prorsus reliqui, prouti eam dabant antt. Edd., quum vix sine meliorum Codd. auxilio persanari possit. Corai. pro *κἂν εἰς τὰ μέσα ἐλαττωῦνται* malit, *κἂν εἰ τὰ μέσα ἐλαττοῖτο*, aut *κἂν εἰς τὰ μέσα ἐλαττοῖ τι*. Equidem punctum minus post *ἀξίαν* positum cum commate commutandum arbitror. In sqq. Editor Paris. comprobat Gatak. coniecturam, *κακὸν γὰρ οὐδέν*. malit tamen: *κακὸν γὰρ οὕτως*. Tum idem V. D., proposita aliorum emendatione, *ἐπεὶ τί γίνεται καλὸν ἐπὶ τῶν ἐμβόλων*; ipse hanc profert *ἐπεὶ τί γίνετ' ἐγκαλῶν ἔ. τ. ἐμβόλων*; — Porro recepit, quod coniectura praeceperat Mer. Casaub., *καταληφθεῖς*, et ea, quae deinceps sequuntur, ita fere restituenda censet: *ἐγενόμην πότε*. — *Ὅποιον δὴ ποτὲ (ποιῶν) καταληφθεῖς*. — *εὐμοῖρος ἄνθρωπος*. — τὸ δὲ εὐμοῖρος. Denique non improbat Salmas. coniect., *ἀγαθοὶ τρόποι*. — Ex Vat. A. nihil lucis huic loco affulsit, quippe in quo scriptum οὕτως καὶ σὺ μῶρος, ceteris omissis, quum oculis librarii ab altero καὶ ad alterum aberrasset. Id quidem mihi nunc satis perspecte videre videor, hanc sectionem, nisi in tres, saltem in duas sectiones esse dictrahendam. Si *ἐπεὶ* recte habet, eo magis comprobendam puto emendationem *ἐπεὶ τί γίνεται*, quod Xylander locum ita reddidit, ac si hoc ipsum in Cod. Palat. reperisset. Quae de *εὐμοίρῳ ἄνθρώπῳ* dicuntur, ea singularem constituunt sectionem, sed unde haec exordienda sit, definire non ausim. Verba *ἐγενόμην ποιε* vereor ne addita sint a librario, cui aliquod ad sententiam absolvendam deesse videbatur, nec quidquam desiderarem, si legeretur: *Ὅπουδὴ ποτὲ καταλειφθεῖς, εὐμοῖρος ἄνθρωπος κ. τ. λ.* Neque tamen nego, illud *ἐγενόμην*

ποτέ facile in γενομένην ποτέ aut γενομένην ἂν ποτε mutari posse.

IN Libr. VI.

Sect. 4. miror neminem μεταβάλλει voluisse mutari in μεταβαλεῖ.

Sect. 8. οἶον ἂν ἦ καὶ θάλη recepi e Vat. A. pro vulg. οἶον ἂν καὶ θέλη, quod retinuit Coraius. Vide tamen, an praestet, οἶον ἂν εἶναι θέλη.

Sect. 10. καὶ πρόνοια. — Copulativa e Xyl. pr. revocata. — In seqq. Coraius malit μέλει ἢ ἄλλου τινός, ἦ — idemque γενέσθαι dedit pro γίνεσθαι.

Sect. 12. καὶ (ἦ) φιλοσοφία nunc, praesunte Coraio, scripsi, quum articulo aegre h. l. carerem.

Sect. 13. οἷαι δὴ αὐταὶ εἰσιν omnes Codd., qui Excerpta servarunt, non οἷαν, quod utraque Xyl. habet, iam a Mer. Casaub. bene correctum. — In iis, quae subiiciuntur, multi Codd. διζιοῦσαι αὐτῶν, ommissa praepositione. — οἷά τινά ποτ' ἐστίν ex novem ll. MSS. pro ἄτινα π. ἐστ. adscitum. — Pro οὕτως δὲ παρ' ὅλον unus liber habet οὕτω δὴ — unus secundam vocem prorsus omittit. — ἀξιόπιστα τὰ nunc, praesunte Coraio, e tribus ll. MSS. pro ἀξιολύστατα, quae antt. Edd. lectio est, recepi. — ἐφ' ἣ σεμνύνεται iam De Ioly e pluribus Codd. pro ὑφ' ἣ receperat. — Pro καταγοητεύει unus alterve Codex, καταγοητεύη, ne hoc quidem male.

Sect. 14. Corai. post γεννωτάτα addi malit τινά, neque improbare videtur τὰ μὲν ἐπὶ ἔξω· denique post ψιλόν reposuit οἶον, uncinis tamen inclusum, quod Morus orationi inseri iusserat. — In fine Sect. κινουμένην ex antt. Edd. revocatum pro κινούμενον, quod nescio unde in Gatak. aliasque Edd. recentt. venerat.

Sect. 15. ἀνανεοῦσι τὸν κόσμον διηγεῶς, ὥσπερ τὸν ἄπειρον αἰῶνα ἦ κ. τ. λ. — Verissimam hanc Vat. A. lectionem reposuit De Ioly pro ἀνανεοῦσι τὸν ἄπειρον αἰῶνα τὸν κόσμον διηγεῶς, ὥσπερ ἦ κ. τ. λ., ut a Xyl.

editum erat, quodque postea, ut fit, aliter atque aliter correxerant VV. DD.

στρουθάρων iam olim a me probatum nunc, prae-eunte Coraio, e Vat. A. recepi pro στρουθίων.

ὑπερ πᾶρεκαστον. — Ita omnes Edd. praeter nuperam Paris., quae δὲ παρ' ἑκαττα habet.

Sect. 16. Οὕτε τὸ διαπνεῖσθαι, ὥς τὰ φυτὰ, τίμιον. — Hunc verborum ordinem e Vat. A. iam De Ioly restituerat. Xyl. utraque omninoque vet. Edd. ὥς τὰ φυτὰ τίμιον οὕτε τὸ διαπνεῖσθαι, quod quum ferri non posset, Gatak. sic refingendum censebat: τίμιον οὕτε τὸ διαπνεῖσθαι, ὥς τὰ φυτὰ.

πνεῖσθαι καὶ ἴσχεσθαι. — Posterius revocatum e Xyl. A. aliisque antt. Edd., quibuscum consentit Vat. A. iam in Arg. (nescio an et Basil.) aliisque in ἴσχεσθαι erat depravatum.

τούτου στοχάζεται iam Mes. Casaub. scripsit pro τοῦτο στοχ., quae lectio est utriusque Xyl.

αἱ δὲ παιδαγωγῆαι, αἱ διδασκαλῆαι ἐπὶ τι σπεύδουσιν. — Sic Xyl. utraque. Casaub. autem, Gat. aliaeque — ἐπὶ τί σπεύδουσιν; quibuscum facit Coraius. Idem V. D. suo arbitrio καὶ διδασκαλῆαι dedit pro αἱ διδ.

περικυρήνη σιαντῶ. — Ita omnes Edd. praeter nuperam Paris., in quam recepta est Reisk. coniect. περικυρήσεις σιαντῶ, quae non solum Grammatices praeceptis magis convenit, sed etiam 9, 32. firmari videtur. — Infra Corai. pro κοινωνικοῖς malit κοινωνοῖς, quod verum puto. Vat. A. hanc vocem omnino prae-termisit.

Sect. 17. Corai. cum Reisk. αἱ φοραί malit.

Sect. 18. τῷ λυπηθῆναι ἄν, ὅτι. — Corai. sustulit ἄν.

Sect. 20. καὶ τῇ κεφαλῇ ἐρῶγελς. — Reliqui vulgatam scripturam. Corai. dedit ἐνρῶγελς

τοιούτων τι γινέσθω, prae-eunte Coraio, scripsi pro vulg. τοιούτων τοι γινέσθω et in fine sect. cum cod.

V. D. *μηδὲν ὑποπτεύειν*, quod ratio linguae postulat pro *μηδὲ ὑποπτεύειν*, nisi quis *μήτε* — *μήτε* malit.

Sect. 22. ἐγὼ [δὲ] ἑαυτοῦ καθήκον. — Uncinis sepsi particulam *δέ*, quam asteriscis notaverat Coraius. Et profecto vacat particula, nisi statuas, priorem sententiae partem intercidisse.

Sect. 23. ὡς λόγον ἔχων, λόγον μὴ ἔχουσι — In his verba *ὡς λόγον ἔχων* aptum quidem sensum continent, sed alieno loco legi videntur. Mihi certe multo elegantior videretur oratio, si omissis *λόγον ἔχων* scriberetur: *ὡς λόγον μὴ ἔχουσι*, quae accurate responderent sequentibus *ὡς λόγον ἔχουσι*.

Sect. 24. ἤτοι γὰρ ἐλήφθησαν. — Nisi vehementer fallor, scribendum *ἀνελήφθησαν*.

Sect. 25. ἐν τῷ ἐνὶ τε καὶ σύμπαντι. — Vat. A., *ἐν τῷ ἐνὶ τε καὶ γεννητῷ* (sic) *καὶ συμπαντί*, quod recepit De Ioly.

Sect. 27. Coraio placuisse video Mer. Casaub. conjecturam, πῶς οὐκ ὤμῳ ἴαται. — *ἀγανακτῆς* quoque primus dedit Corai., in quo cum secutus sum, etsi non immemor eorum, quae Schweighaenser. ad Cebetis Tab. p. 273. 392. et 394. observavit.

Sect. 28. νευροσπαστίας primus dedit Corai. pro *νευροσπαστείας*, quod est omnium Edd. antt. Ea, quam V. D. restituit, forma etiam 7, 28. legitur.

Sect. 30. τήρησον οὖν iam antea revocaveram e Xyl. utraque et aliis antt. Edd. pro *τήρησαι*, quod Gat. et posteriores habent.

τὸ εὐδιον τοῦ προσώπου est ex verissima Xyl. emendatione pro *τὸ εὐόδιον*, in quod vitium Vat. A. cum Palat. consentire videtur.

ἀδίκως αὐτὸν μεμφομένους. — Pronomen *αὐτόν*, quod cum Xyl. utraque etiam aliae Edd. antt. agnoscunt, a Gatak. etc. omissum, iam olim a me revocatum erat.

καὶ οἷος μὲν ἐν τῷ μέχρι κ. τ. λ. — Semper mihi vi-

sus est Is. Casaub. recte emendasse: καὶ αὐτὸς μένειν ἐν τῷ αὐτῷ κ. τ. λ., idque recepit Coraius. — In sqq. ἀποκρίνειν ex antt. Edd. restitutum pro ὑποκρίνειν. — Porro, praeuante Edit. Paris., τῶν ante ἀντιβιβανόντων et τὴν ante δεικνύου recipere visum est.

Sect. 32. pro ὅσα δὲ γὰρ Corai. malit, ὅσα δὲ καὶ, quod mihi secus videtur. — Paulo post τὰ παρὰ malim.

Sect. 33. nunc τὰ τοῦ ποδός dedi pro τὰ τ. π. Praeiverat Coraius.

Sect. 34. οὐδὲ κακὸν οὐκ ἔστιν αὐτῷ. — Corai. οὐκ, quod alii cum οὖν commutatum maluerant, prorsus delevit.

Sect. 36. ἔρχεται, ἀπ' ἐκείνου — Corai. recepit emendationem Mori, ἢ ἀπ' ἐκ. Equidem malim cum Mer. Casaub. ὁρμήσαντος, coll. infr. Sect. 44. 7, 15. 9, 28.

Sect. 38. διὰ τὴν τοπικὴν κόνησιν retinui ex antt. Edd., quamquam pro depravatis ea habebam. Vat. A., τοπικὴν κόνησιν. Et τοπικὴν quidem non de nihilo esse putabit, qui meminerit definitionis ἔξωθεν a Chrysippo prolatae. κόνησιν autem non dubito, quin depravatum sit et cum σύννησιν aut simili vocab. commutandum. Nupera Ed. Paris. habet διὰ τὴν τοπικὴν κλίωσιν.

Sect. 40. pro ἐκεῖ ὁ κατασκευ. unus eorum Codd. qui Excerpta continent, habet: ἐκεῖσο ὁ κατασκευ., quod placere possit. ἐκεῖ tamen verum puto, quum opponatur ἐπὶ δὲ τῶν κ. τ. λ.

ἐὰν κατὰ τὸ βούλημα ταύτης ἔχῃ καὶ διεξάγῃ. — Ita antt. Edd., nisi quod Xyl. utraque διεξαγάγῃ exhibet, pro quo διεξάγῃ e pluribus Codd. adscivi. Iidem autem Codd. ἔχῃ καὶ ignorant; item Vat. A. qui ταύτης αὐτὸν διεξάγῃ, cuius vestigiis insistens Editor Paris. dedit ταύτης παντὸν διεξάγῃ. Mihi vulgata potior visa est, qui meminissēm, Arriano solemnia esse κατὰ φύσιν et παρὰ φύσιν ἔχειν καὶ διεξάγειν.

Sect. 41. ὑποστήσῃς παντὶ γεινῶ geminato sigmate primus dedit Cor. pro ὑποστ. αὐτῷ. Idem V. D. in Adritam.

Emendd. observat, in iis, quae proxime sequuntur, fortasse legendum, *περί τινος τῶ τοιοῦτω κακῷ*, quum substantiva verbalia constructionem verborum, a quibus derivantur, sequi soleant. In fine Sectionis *κρίνωμεν* est e coniect. Gatak. pro *κινῶμεν*. Corai. malit *στάσις πολέμιον*.

Sect. 42. pro *εἰς μέρος ἐν* Cor. malit *ὡς μέρος τε*.

Sect. 44. Paris. Editor *περιγέγρατο* dedit pro *περιγέγρατο*, quod cett. Edd. est.

ἄνεργ' ἔκαστα. — Ita omnes Edd. praeter Paris., in qua *ἂ παρ' ἔκαστα* legitur.

τῶν καθ' ἡμῶς adscitum e Vat. A. pro *τῶν καθ' ἡμῶν*, quod cum utraque Xyl. vett. Edd. servarunt.

Sect. 45. *ὅσα ἀνθρώπων, καὶ ἑτέροις ἀνθρώποις*, praecunte Coraio, nunc non dubitavi restituere e verissima Gatak. coniectura pro eo, quod ante legebatur, *ὅσα ἀνθρώπων ἢ ἑτέροις ἀνδρ.*

Sect. 46. *ὥστερ* — *τὰ ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ* — Haec lectio debetur Vat. A. pro *ὥστερ* (quod in Gat. aliisque in *δονερ* depravatum erat) — *τὰ ἀμφὶ τῷ θεάτρῳ*.

Sect. 47. pro *ἐκεί δὲ μεταβαλεῖν* fortasse *ἐκεῖ δὲ* scribendum censuit Coraius.

τί δαὶ τοῖς μὴδ' ὀνομαζομένοις ὅλως; — Ita Xyl. utraque, e qua *δαὶ* restitueram pro vulg. *καὶ*. idemque recepit Corai., significans tamen, sibi non displicere Reisk. coniecturam *τί δὲ καὶ*. —

Sect. 48. recte *συμβιόντων* pro *συμβιώντων* rescripsit Corai. *συμβιόντων* etiam Casaub. Ed. habet.

Sect. 50. *καὶ (αὐτῶν) ἀπόντων*. — Iam Menag. viderat, *αὐτῶν* h. l. requiri, idque primus in ordinem recepit Coraius.

ὁρμᾶς, ὅτι καὶ . . . οὐκ ὁρέγου. — Ita antt. Edd. Scribendum tamen aut *ὁρμᾶς . . . ὁρέγη* aut *ὥρμας . . . ὥρέγου*, ut Corai. dedit. Praeterea malim *καὶ ὅτι*, ut Gatak. emendavit.

τοῦτον δὲ τυγχάνεις ἐφ' οἷς προήχθημεν, ταῦτα γέ-

εται. — Sic scripsi, maiore interpunctione post *τυγχάνεις* collocata, ut praeiverat Mer. Casaub., ne locum sensu prorsus cassum exhiberem. Magis placebat, quod dedit Corai. . . . *τυγχάνεις, εἰ, ἐφ' οἷς προήχθης, ταῦτα γίνεται.*

Sect. 53. πρὸς τὸ . . . *λεγομένων* dedi, praeunte De Ioly, ex Vat. A. — Antt. Edd. constanter τὸ . . . *λεγομένῳ*, Corai. autem πρὸς τῷ . . . *λεγομένῳ*, quod nescio an praestet. Vid. Schweighauser. ad Polyb. 1, 26, 3. 1, 29, 3.

Sect. 55. *Εἰ κυβερνῶντα οἱ ταῦτα, ἢ λατρεύοντα οἱ κύμνοντες κ. τ. λ.* nunc, praeunte Coraio, scribendum putavi e Guil. Canteri emendatione pro *εἰ κυβερνῶντα* *λατρεύοντα.*

Sect. 56. Reiskii coniecturam *προϋπιστηλύνθασιν* Coraio placuisse video.

Sect. 59. *δι' οἷα περιγινόμενα.* — Sic antt. Edd. Cod. autem Vat. A. *δι' οἷα οἱ τὰ περιγ.* Coraius dedit *δι' οἷα τὰ περιγινόμενα.* Mihi οἱ τὰ in illo Cod. ex οἷα male repetito ortum videtur.

In Libr. VII.

Sect. 1. καὶ ὀλιγοχρόνια. — Copulativa, quae in antt. Edd. desiderabatur, e Vat. A. recepta. — Paulo ante, praeunte Coraio, articulum αἱ vocabulo οἰκταῖς addidi.

Sect. 2. αἱ κατάλληλοι ἄς διηγεῖται κ. τ. λ. — *κατάλληλοι* ex antt. Edd. revocatum pro *κατάλληλαι*, quod in posterioribus erat. ἄς pro ὥς Vat. A. auctoritate iam De Ioly dederat, ut corrigendum esse censuerat Gatak. — In sqq. Coraius, si quid video, egregie coniecit τοῦτο μάθῃς pro τ. πάθῃς.

Sect. 3. καταφραττόμενον e Vat. A. receptum pro simpl. φραττόμενον antt. Edd.

Sect. 4. τοῖς γινόμενοις. — Articulum, qui in recentt. Edd. desiderabatur, ex antt. Edd. restitui. In iis,

quae statim subiiciuntur, Coraius ἡ ἀναφορά mutatum velit cum ἐπορᾶ. Non assentior.

Sect. 5. εἰν ἄλλως τοῦτο μὴ καθήκη· ἦ — Reiskii coniect., ἦ, εἰν ἄλλω τοῦτο μὴ καθήκη, πράσσω, Coraió non displicebat.

Sect. 7. Pro χαλαίων quinque Codd., qui Excerpta continent, χαλαίων, quae forma, quum neutralem habeat significationem, nescio an sit praefenda. In sqq. Guelf. habere dicitur δυνατόν ἥς, quo alludi videtur ad δυνατός ἥς τοῦτο ποιῶν, ut Reisk. emendandum censebat.

Sect. 9. Pro ἐπιπλέκεται non dubito, quin Coraius recte corrigat ἐπιπέλεκται, quod legitur supra 6, 38.

εἰς ἐξ ἀπάντων, καὶ Θεός εἰς διὰ πάντων. — Antt. Edd. εἰς διὰ ἀπάντων, quod ex Vat. A. correxi. Copulativam καὶ ante Θεός, quae a Gat. etc. aberat, e Xyl. utraque restitui. — In sqq. blandiebatur Coraió coniect. Menagii, εἰς ante λόγος reponentis.

Sect. 15. Mer. Casaub. et Uptoni coniecturam, μὴ ὀρθούμενος, 3, 6. confirmari, observavit Coraius.

Sect. 13. poenitet me fere non recepisse optimam Gatak. coniect. καταληκτικῶς. cf. 4, 20. 9, 32. — In f. Sect. παντόν pro αὐτόν scripsit Corai. — Verba διὰ τοῦ ῥῶ στοιχείου mihi pariter, atque Gatakero, semper visa sunt ex observatione marginali orta, ideoque ea uncinis inclusi.

Sect. 15. αἰὲ κλεῖν, ὅτι ἂν τις ποιῇ. — Sic iam olim edideram, ut scribendum esse viderant Gatak. et Menag. pro ὅτι τις ἂν ποιῇ, quod Edd. antt. habent. Vat. A. ὅτι τις ποιῇ, servatis verae lect. vestigiis.

Sect. 16. Quum olim ἀπαρσγήτως in hunc locum grassatus essem, nunc antt. Edd. lectionem, etsi corruptam, repraesentare placuit. Verba εἰς ἐπιθυμίαν ab h. l. aliena esse, in aperto est. Priora autem usque ad οὐ φοβῆι ἐαυτό sanissima esse, nunc mihi habeo persuasum. In sqq. pro εἰς ἐπιθυμίαν Coraius ex e-

mend. Salmas. scripsit, *ὅτι ἄγει εἰς ἀθυμίαν*. Alius V. D. praeferebat *εἰς λειποθυμίαν*, quae eiusd. Salm. coniectura est. Mihi, ut dicam, quod sentio, neutrum ita placet, ut recipiendum arbitrer, quum *ἄγειν εἰς ἀθυμίαν* aut *λειποθυμίαν* sequenti *λυπῆσιν* non satis accurate respondere videatur. Crederem potius, olim scriptum exstitisse, *ὅς λυπεῖ ταῦτα*, eaque verba propter *δυστέλειτον* intercidisse, si modo haberem, quid verbis *εἰς ἐπιθυμίαν* facerem eorumque originem explicare possem.

οὐδὲν μὴ πάθη. *οὐ γὰρ ἔχεις αὐτὸ κ. τ. λ.* — Ita antt. Edd., tantum inter *ἔχεις* et *ἔχεις* fluctuantes. Lectionem depravatam sic correxit Coraius *οὐδὲν μὴ πάθη, εἰ μὴ παρὰξίς ταῦτα κ. τ. λ.*, quod, etsi blandiebatur, in contextum recipere non ausus sum. Vide, an minore mutatione legi possit, *οὐ γὰρ ἔλξεις αὐτὸ κ. τ. λ.*

Sect. 17. δαιμῶν ἀγαθός, ἢ ἀγαθόν. Aut verba *ἢ ἀγαθόν* delenda, aut scribendum, ut dedit Coraius, *ἢ ἡγεμονικὸν ἀγαθόν*.

Sect. 18. pro τὸ σὲ μεταβαλεῖν, quae lectio est omnium Edd. et Codd., Coraius scripsit, *τὸ σὲ μεταβάλλειν*.

Sect. 19. τὰ ἡμέτερα μέρη omnes Edd. praeter nuperam Paris., quae *μέλη* habet.

Sect. 22. Ἰδίον ἀνθρώπου τὸ φιλεῖν κ. τ. λ. — Articulum τὸ ex uno Cod. Vat., qui Excerpta continet, prior recepit Coraius. Idem Cod. cum aliis quibusdam in iis, quae deinceps sequuntur, *τοῦτο δὲ γένοιτ' ἂν*. quod vulgatum est, Vat. A. et unus e Codd. Medic. — Plures Codd. *ἐὰν προσπλήτη σοι*.

ἀμφοτέρωτεροι τεθνήξουσιν pro *ἀ. τεθνήξουσιν* recte Coraius recepit e novem Codd., qui Excerpta continent. Cf. 4, 6.

Sect. 24. Si recte habet initium huius Sect. τὸ ἐπιποτον τοῦ προσώπου κ. τ. λ., item quae in fine leguntur, *Εἰ γὰρ ἡ συνασθησις . . . αἰτία*; postrema haec omnino a superioribus separanda et pro fragmento

alius capitis habenda sunt. Quae prioribus subiunguntur, *ἦσαν . . . δύνασθαι*, ea probabiliter sic scribi posse censet Coraius: *ὅταν δὲ πολλάκις γίγνηται, ἐναποθνήσκει τὸ πρόσχημα καὶ τὸ τελευταῖον ἀπεσβέσθη*, ὥστε κ. τ. λ. Vide tamen, an praestet cum alio V. D. h. locum sic constituere: *ὅταν πολλάκις ἢ, ἐναποθνήσκει τὸ πρόσχημα καὶ τὸ τελευταῖον, ὥστε κ. τ. λ.*, ut *ἀπεσβέσθη* pro additamento librarii habeatur, quod obsequens *ἐξαφθῆναι* adscriptum sit.

Sect. 26. τοιαῦτα ἀγαθὰ omnes Edd. praeter nuperam Paris., quae τὰ αὐτὰ ἀγ. habet, ut Menag. et Morro placuerat. Equidem τοιαῦτα h. l. non damnarim, quum in antecedd. non solum τὸ αὐτὸ ἐκείνῳ ἀγαθόν, sed etiam τὸ δημοιδέες memoretur.

Sect. 27. nescio an ὡς ἦδη ὄντα depravatum sit ex ὡς ἦδέα ὄντα.

Sect. 31. ἔτι εἰ δαίμονα τὰ στοιχεῖα. — Corrupta haec esse nemo non videt, sed ut verum tetigerint VV. DD., coniicientes, τί δὲ εἰ μόνα αὐτ ἔτι εἰ δαιμόνια, aut ἔτι μᾶλλον, εἰ διάμονα etc., admodum vereor. *ἔχει ἦδη λίαν ὀλίγα.* — Antt. Edd. *ἔχει ἡ θηλίαν ὀλίγα.* Corrigunt plures: *εἰ μὴ λίαν ὀλίγα*, quod mihi displicet. Mer. Casaub., puncto post *ἔχει* posito, verba *ἦδη λίαν ὀλίγα* ad sqq. refert.

Sect. 32. εἰ σκεδασμός κ. τ. λ. — Sic vet. Edd. praeter Casaub. quae ἡ σκ. habet. atque hanc secutus est Coraius, qui praeterea pro σβέσις malit ἀπόσβεσις. Ingeniosa est Mer. Casaub. coniect. *ἡ σκεδασμός, εἰ ἄτομοι, εἰ δ' ἔνωσις, ἦτοι κ. τ. λ.* Cf. 6, 10.

Sect. 33. κατὰ ἀπόληψιν. — In hanc lectionem consentiunt vet. Edd., quae quodammodo defendi potest collatis verbis, *ἐπειδὴν ἀπαξ ἐαυτὴν ἀπολάβῃ (ἢ διανοία)*, quae 4, 3. exstant, quamquam vel sic debebat esse κατὰ τὴν ἀπόληψιν ἐαυτῆς. Coraius e Gatak. coniectura scripsit, κατὰ ὑπόληψιν, etsi in notis καὶ ὑπόληψιν maluisse videtur.

Sect. 34. τὰς προτέρας. — Ita recte Coraius emendavit vulg. τὰ πρότερα.

Sect. 35. vocem *Πλατωνικόν* et similes in sqq., quae a Vat. A. absunt, uncinis inclusi, quum a librariis additae viderentur.

ὅ οὐν ὑπάρχει *διάνοια μεγαλοπρέπειας*. — Vulgatam lectionem, utpote per se non absurdam, retinendam esse arbitratus sum. Apud Platon. de Rep. 6. p. 486. hucusque editum: ἡ οὐν ὑπάρχει *διάνοια μεγαλοπρέπειαι*, idque ipsum in h. l. recepit Editor Paris. Idem exhibet Vat. A., nisi quod *μεγαλοπρέπη* peccat. Astius in Platone ex h. l. Antonini dedit *ὅ οὐν ὑπάρχει διάνοιας μεγαλοπρέπεια*, quum ὅ sequenti τούτῳ melius convenire ei videretur. Vides, in Antonino, variantibus Codd., parum praesidiū inesse ad vulg. Platonis lect. mutandam, quae, etsi durior, tamen, ni fallor, vera est. In sqq., praeunte Coraio *χρ.* Platonis *ll. οἷόν τε* addidi.

Sect. 36. εὖ μὲν pro *μὲν εὖ* eo minus dubitavi ex verissima Gatak. emendatione recipere, quum illo ordine eadem verba extent in Arriani Diss. Epict. 4, 6, 20.

Sect. 40. καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή nunc, praesunte Coraio, ut Gatak. coniecerat, dedi pro *τὸ μὲν . . . τὸ δὲ . . .* Illud enim et metrum postulat et auctoritate aliorum scriptorum, ut Plutarchi, qui hos versus suum in usum transtulerunt, firmatur.

Sect. 43. Non dubito, quin haec pariter atque proxime praecedentia ex poeta mutuatus sit D. Imperator. Porson. in Adversar. p. 313. versum ita legendum esse suspicabatur: *Μηδὲ σθενισθρηναῖν μηδὲ σουφύλειν χρεῶν.*

Sect. 44. ὁφελός (ἔστιν) — Postremam voculam, quam ignorant antt. Edd., Coraius primus e ll. Plat. in ordinem recepit. Pro *ὅταν πρότερον* ap. Platonem Fischer. scripsit *ὅ τ' ἂν πρό.*, F. A. Wolfius *ὅ τι ἂν πρότερον*, quod praestat.

Sect. 45. ἄλλο (τι) — Vocula τι ε Il. Platonis recepta primum a Coraio.

Sect. 46. ἀγαθὸν ἦ, ἢ τὸ σῶζειν. — Omnes Edd. antt. ἀγαθόν, ἢ τὸ σῶζειν. Nupera Paris. ἀγαθὸν ἦ τοῦ σῶζειν, ut in Plat. Gorgia legitur. Equidem minore mutatione η duplicandum censui. — Pro ἐατέον (in Platone συντέον editum) δὲν dudum est quum maluerim ἐατέον ἦ, quod etiam Astio placuisse nunc video.

οὐδ' ἄν εἰς primus dedit Coraius, quemadmodum in Platone legitur. Antonini Edd. antt. οὐδεὶς ἄν.

Sect. 48. proxime praecedenti iunxit Mer. Casaub., idque etiam Uptono ad Arrian. Diss. Epict. 2, 14, 23. placuit, qui praeterea h. l. τοῦ Πυθαγόρου malebat pro τοῦ Πλάτωνος.

ὥσπερ ποθὲν ἄνωθεν, κατὰ ἀγέλας. — Mer. Casaub. ἄνωθεν κάτω, ἀγέλας scripsit, quod mihi admodum arridet et ab Editore Paris. receptum est.

Sect. 50. praeunte Coraio, versus ex Euripidis Chrysippo transcriptos ita nunc dedi descriptos, ut eos constituendos censuerat Grotius, qui eos e Philone cognoverat. In antt. Antonini Edd. sic habentur disiecta membra poetae: Καὶ τὰ ἐκ γῆς μὲν (Vat. A. τὰ μὲν ἐκ τῆς (sic)) φῦντα εἰς γαῖαν· τὰ δ' ἂν αἰθεροῦς (Vat. A. τὰ δὲ π' αἰθεροῦς) βλάστοντα γένη εἰς αἰθέριον πάλιν ἤλθε πόλον.

καὶ τοιοῦτός τις σκοπεῖ. — Corai., ut coniecerat Gatak., ἢ τοιοῦτός τις σκ.

Sect. 51. In duobus prioribus versibus ex Euripid. Supplic. (v. 1110 sq. 1139 sq. Herm. 1114 sq. Matth.) ex Xyl. 1. et Vat. A. restitutum ποτοῖσι pro πότοις, tum, praeunte Coraio, scriptum μαγεύμασι pro μαγανεύμασι. μαγεύμασι, quod et metrum postulat, supeditabat Plutarch. in Consol. ad Apollon. p. 110. C., ubi Codd. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι. Codd.

Eurip. corrupte, *οὕτοις καὶ στρωμαῖσι καὶ ματυμασι.*

Sect. 52. καββαλιώτερος iam Mer. Casaub. dederat. pro καββαλιώτερος, quod in antt. Edd. legitur. Vat. A. παμβαλιώτερος. — In sqq. antt. Edd. κοινωριώτερος.

Sect. 54. τῇ παρουσίᾳ φαντ. debetur Casaub. pro τῇ οὐσίᾳ φ.

Sect. 55. l. 2. pro ἐπὶ τί σε ἡ φ. ὁδηγεῖ Coraius malebat ἐφ' ὃ τί σε ἡ φ., quod blanditur. Idem V. D. l. ult. εὐθεῖαν περαινέτω scribendum censebat quod probō, coll. 5, 3. 10, 11.

Sect. 57. Μόνον φιλεῖν omnes Edd. praeter Xyl. pr., in qua μόνος legitur, et nuperam Paris., quae μόνως habet.

Sect. 58. Coraius cum Gatak. malit ὅλη σοι ἔσται et paulo post θέλει σε αὐτῷ καλῶς εἶναι. In postremis huius Sect. verbis aut corruptis aut mutilatis idem V. D. comprobat Gat. coniecturam, καὶ μέμνησο ἐπ' ἀμφοτέρων, ὅτι ἀδιάφορον, ἐφ' οὗ ἡ προὔξις.

Sect. 59. ἔνδον βλέπει. — Vat. A. ἔνδον σκέπει. Vide igitur, an olim fuerit ἔνδον σκέπτα.

Sect. 60. pro συνατὸν αὐτό Coraio placebat, ut scriberetur συνεστὼς αὐτό.

Sect. 62. ἐμβλέπων εἰς τ. π. receptum e pluribus Codd., in quibus Excerpta extant, pro eo, quod Xyl. aliiq. vulgarunt, εἰ βλέπων.

Sect. 63. πᾶσα ψυχὴ, φησὶν, ἀνευσα. — Hoc ordine sex Codd. ex iis, qui Excc. continent. Antt. Edd. πᾶσα ψυχὴ ἀνευσα, φησὶν —

Sect. 64. pro καθὼ ὕλην ἔστιν omnino legendum videtur, ut coniecit M. Casaub. καθὼ λογικὴ ἔστιν, quam coniecturam etiam Coraius comprobavit.

Sect. 65. μήποτε (τι) τοιαῦτον — Voculam τι, praecedente Coraio, recipiendam putavi. In fine Sect. Cora-

ius ex elegantiss. Gatak. coniecit. dedit: *οἷον οἱ ἀπάνθρωποι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.*

Sect. 66. πόθεν ἴσμεν, εἰ μὴ Τηλαύγης Σωκράτους τὴν διάθ. κρ. ἦν. — Ita primus dedit De Ioly, plurimum Codd. auctoritate. — Vat. A. *εἰ μὲν habet;* tres omittunt *μὴ.* Antt. Edd. *εἰ τηλαύγης Σωκράτης καὶ διάθεσιν,* et nupera Paris., ut reponendum censuerat Menag., *εἰ Τηλαύγους Σωκράτης τὴν διάθ. κ. ε. λ.*

γεννικώτερον, a pluribus Codd. firmatum, iam olim revocaveram ex Ed. pr. pro *γενναιώτερον*, quod saltem inde ab Arg. Edd. occupavit.

περὶ οὗ καὶ μάλιστα ἂν τις ἐπιστήσσειν, εἴπερ ἄληθες ἦν. — Ita omnes Edd. antt., consentientibus Codd. et nolim illud *ἐπιστήσσειν* commutari cum *ἀπιστήσσειν*, quod Gatak. coniecit, Corai. comprobavit.

Ad *ποῖαν τινὰ τὴν ψυχὴν* adscripsit Coraius: *Ἰσ. γρ. τίνα ψυχὴν.*

Sect. 67. συνεκράτῃ (σε), praeunte Coraio, scripsi, pronomine *σε*, quod praecedens syllaba expulisse videtur, addito, ut iam Gatak. placnerat. De Ioly ad hanc Sect. traxit ultima verba Sect. praeced., *τὸν νοῦν.* qua quidem ratione haec Sect. 67. perfecta, sed prox. praecedens mutilata redditur. Fortasse tamen voces *τὸν νοῦν* sunt geminaudae.

ὅψ' ἐαυτῷ ποιῆσθαι Corai. eum *ἐφ' ε. π.* mutatum malit. Mihi vulg. placet, *suo subiicere imperio.* Sed in sqq. malim, quod id. suavit, *βιδῶναι* pro *βιδῶσαι.*

Sect. 68. καὶ κρῖσαι περὶ τῶν περὶ σεν. — Antt. Edd. *καὶ κρῖσαι τῇ περὶ τ. π.*

κἂν κατὰ δόξαν ἄλλοῖον φάνη primus Coraius pro *φάνη*, quod omnes Edd. antt. habent, pro quo *φανῆς* malebat Menag.

Sect. 72. pro κρῖναι Corai. malit *κρῖναι.*

In Libr. VIII.

Sect. 1. ἀρκεσθῆτι δὲ, εἰ κἂν τὸ λοιπὸν τοῦ βλου, ὅσον δῆποτε ἢ σὴ φύσις θέλει, βιώσιν. — Ita antt. Edd., a quibus nihil dissentit Vat. A., nisi quod ante θέλει negativam οὐ habet. Loco aperte corrupto ita succurrendum putabat Mer. Casaub., ut pro ὅσον δῆποτε scriberetur ὥς, et dein βιώσεις pro βιώσιν. Rectius pro βιώσιν Corai. dedit βιώση, reliqua intacta reliquit: in Notis tamen hanc proposuit coniecturam: οἶον δῆποτε . . . θέλει aut ὥς ἂν δῆποτε . . . θέλη. Equidem vereor, ut tam leni medicina locus possit persanari.

καὶ μηδὲν ἄλλο σε περισπάτω dedi ex Vat. A. pro vulg. καὶ ἄλλο μηδὲν περισπάτω.

πῶς οὖν ταῦτα ποιῆσαι; ἐὰν δόγματα ἔχη. — In his iam olim ἐὰν receptum e Vat. A. pro ἐπὶ, quod antt. Edd. habent. Ceterum malim, quod et Coraio placuisse video: . . . ποιήσεις; . . . ἔχης.

Sect. 3. init. δὲ post Ἀλέξ., a Coraio asteriscis notatum, uncinis sepsi. — Lin. penult. pro ταῦτά Vat. A. αὐτά, Xyl. τοιαῦτα legisse videtur, quod etiam Coraio placebat.

Sect. 5. πρῶτον τοῦτο ἀμεταστρεπτόν. — Ita Xyl. utraque et omnino vett. Edd. usque ad Gatak., in qua ἀμεταστρεπτόν legitur, ut habet etiam Vat. A. Illud, quod h. l. aptius videbatur, ut contra 40, 12. ἀμεταστρεπτόν, praeunte Coraio, revocaui.

Sect. 6. οὐχ ὥστε φοβηθῆναι, consentiente Vat. A., omnes Edd. praeter Paris., in qua ὥστε οὐ φοβηθῆναι legitur, quod aptius videri possit.

Sect. 7. καὶ ἐκκλίσεις recte restituit Coraius e Casaub., et, ni fallor, aliis antt. Edd. pro ἐγκλίσεις, quod e Gatak. in recentt. derivatum erat. Idem V. D. pro πατομημένη reponi malebat ποιουμένη.

εἴγε ἴσους — Coraio placet ἤγε ἴσους, ut M. Casaub. et Gat. coniecerunt.

ακοιμῇ δὲ, μὴ εἰ τὸ πρὸς τὸ ἐν ἴσον εὐρήσεις ἐπὶ παν-
τός. — Coraius malit, fere ut M. Casaub., μὴ εἰ ἐν
πρὸς ἐν ἴσον.

Sect. 8. in f. post προσέτε Corai. e coniect. Reisk.
addidit δὲ καί.

Sect. 10. τῷ καλῷ καγαθῷ ἀνδρὶ, praeunte Cor., e
Vat. A. recipiendum putavi pro τῷ ἀγαθῷ καὶ καλῷ ἀνδρὶ.

Sect. 14. εἰ γὰρ παρὶ ἡδονῆς . . . τοιαύδε τινα δόγμα-
τα ἔχει. — Sic Morus correxit vulg. ἡ γὰρ . . . ἔχειν,
quam emendationem non recipere nefas videbatur.
Praeiverat in ea recipienda Coraius.

Sect. 15. ὥσπερ ἀσχερόν ἐστι. — Verbum substant.,
quod in antt. Edd. desideratur, primus Editor Paris.
ex Vat. A. et compluribus MSS., qui Excerpta conti-
nent, recepit.

Sect. 17. ταῖς ἀτόμοις ex antt. Edd. revocatum pro
τοῖς ἀτόμοις, quod ex Arg. in Gat. aliasque irrepsit.
εἰ μὲν γὰρ δύνασαι, διόρθωσον· εἰ δὲ τοῦτο μὴ δύ-
νασαι, τὸ γε πρᾶγμα αὐτό· εἰ δὲ μὴδὲ τοῦτο, πρὸς τί
ἔτι σοι φέροι τὸ μέμψασθαι; — Ita iam olim h. l. con-
stitutueram ad fidem Vat. A. multorumque Codd., qui
Excerpta continent. In Xyl. pr. et aliis antt. Edd. lo-
cus sic mutilatus exhibebatur: εἰ μὲν γὰρ δύνασαι,
διόρθωσον τὸδε πρᾶγμα αὐτό· εἰ δὲ τοῦτο μὴ δύνα-
σαι, πρὸς τί κ. τ. λ. Sed ex Xyl. interpretatione Lati-
na liquet, Cod. Palat. eadem fere verba, quae alii
Codd., exhibuisse. — Pro ἔτι σοι φέροι Codd. Hoeschel.
et Paris., hic tamen, ut videtur, ab altera manu, ἔτι
συμφέρει.

Sect. 18. στοιχεῖά ἐστι τοῦ κόσμου καὶ σα. — Verb.
subst. a Vat. A. abest. Pro σά Corai. malit σοῦ.

Sect. 19. τί θαυμάζεις; καὶ ὁ ἥλιος κ. τ. λ. — Co-
rai. in Add. ad Correctt. malebat τί θαυμάζεις, εἰ καὶ
ὁ ἥλιος κ. τ. λ.

Sect. 21. νοσήσαν δὲ, πορνεύσαν. — Ultimam vo-
cem corruptam esse, VV. DD. iam dudum viderunt:

quid pro ea sit reponendum, non una omnibus sententia. Coraius dedit *νοσήσαν δὲ καὶ πυρῆσαν*, de quo ipse viderit.

A vocab. *Βραχύβιον* novam Periochen esse constituendam, recte monuerat Morus, hinc iam olim voculam *δὲ*, quam antt. Edd. verba *βραχύβ.* subiiciunt, auctoritate Vat. A. exulare iussit.

Sect. 22. μᾶλλον δὲ θάλας. — Particula *δὲ* aut eicienda aut cum *γὰρ* commutanda.

Sect. 23. Corai. pro ἂν ἤς malit ὅψ' ἤς.

Sect. 25. verba *τοιαῦτα πάντα* Editor Paris. reposuit post *Κέλερ*, qui locus omnino commodior videtur. — *Χάραξ* pro *Χίραξ*, voculam *καὶ* post *ἡδη* et *καταταχθῆναι* pro *καταχθῆναι* iam olim ex antt. Edd. revocaveram.

Sect. 27. πρὸς τὸ αἴτιον τὸ περιλαμβάνον. — Depravata vox *αἴτιον*. Valkenar. correxit *ἀγγισιον*, Corai. *σώματιον*. Ut hoc 12, 13., ita illud 10, 38. firmari videtur, neque ad sensum quidquam interest, utrum praetuleris.

Sect. 30. Erat, qui *λαλεῖν* pro gloss. formulae *λόγῳ χρῆσθαι* haberet; cui si assentiarius, interpunctio post *περιτρανῶς* erit tollenda. Ceterum vide, an praestet scribere *περιτρανῶς*, ut tacite scripsit Wytenbach. in Comment. ad Plutarch. Vol. I, 1. p. 85.

Sect 31. εἶτα ἐπιθεῖ τὰ ἄλλα. — Edd. antt. *ταῖς ἄλλας*. Praeunte Coraio, ausus sum reponere *τὰ ἄλλα*, quod Casaub. et Gatak. maluerant. In iis, quae subiiciuntur, Ed Paris. inter verba *θάνατον* et *οἶον* habet verba, *ἀλλ' ὅλον γένους*, uncinis tamen inclusa.

Sect. 32. praeunte Coraio, ex verissima Momi et Reisk. coniectura dedi *παρέχη* pro *ἀπέχη* et *ἀλλ' ἐνστήσεται* *τι* pro *ἀλλὰ στήσεται* *τι*. — Morus, consentiente Coraio, malit post *ἐνλογιστως* addi *πράττειν*. — Pro *ἐναρμόσουσα* Ed. Paris. *ἐναρμόζουσα*, quod maluerat

Menag. Mihi quidem particip. fut. a loci nexu non alienum videtur.

Sect. 34. ἀποτακτημένην, quod a tribus Codd. abest, Corai. asteriscis notavit.

ἐπεφύκεις μέρος. νῦν δὲ κ. τ. λ. — Pro μέρος Editor Paris. malit μέρος, quod verum videri potest coll. 7, 13. Quum tamen paulo post sequatur μέρι, nolim temere μέρος sollicitari. — Ab eod. V. D. δὲ post νῦν ex uno Med. Cod. receptum.

καὶ ἀποβράγνεντι . . . ἀπολαβεῖν ἐποίησεν. — Antt. Edd. καὶ ἀποβράγνεν κ. τ. λ. ἀποβράγνεντι iam Casaub. e Codd. Hoeschel. recipiendum viderat, idque a pluribus Codd. firmatum iam olim admiseram. Quod reliquum est, nescio an in fine Sect. male repetitum sit verbum ἐποίησεν.

Sect. 35. Ὡςπερ τὰς ἄλλας . . . φύσις. — Servandam h. l. putavi antt. Edd. lectionem, etsi aperte depravatam, quum emendatio videretur incerta. E Vat. A. nihil varietatis ad h. l. enotatum, nisi quod ἐκάστῳ habet. τῶν λογικῶν autem quum posteriore loco ex τῶν ὅλων depravatam sit, vix dubitabitur. Iam vero sive scripseris, quod malit Coraius, ὥςπερ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἑκάστος τῶν λογικῶν ἐκ τῆς τῶν ὅλων φύσεως, οὕτως κ. τ. λ. sive ὥςπερ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἑκάστῳ τῶν λογικῶν δίδναιμε aut ἰδῶκε ἢ τῶν ὅλων φύσις, οὕτως κ. τ. λ., a sententia saltem auctoris non aberrabis. — In sqq. pro ἐπιπεριτρέπει Ed. Paris. περιτρέπει, quod simili loco, 6, 20., firmari videtur, et in fine Sect. ὁρμήσῃ pro vulg. ὥρμησε, quod sane ferri nequit, si ἂν propius cum ὅλον coniungendum sit: sed quum ea de re dubitari possit, neque natura et constructio particulae ἂν adhuc ita sit exposita, ut nihil restet dubitationis, vulg. mutare nolui.

Sect. 36. pro ἐπιγεννησθαι Coraius recepit ἐπιδιγεννησθαι, quod Gatak. coniecerat. Equidem illud sine libror. auctoritate mutari nolim.

Sect. 37. τῇ τοῦ κυρίου σοφῶ. — Ita antt. Edd. Vat. A. autem τῇ τοῦ Κύρου σ. Coraius dedit τῇ τοῦ Οὐήρου σ. ε Salmasii emendatione, de qua prope nefas videtur dubitare, coll. Lucian. Imagg. 10. ibique Schol. et Pro Imagg. 1. et Schol. In nominibus propriis tamen nil sine Codd. auctoritate in contextu, quem vocant, mutandum censeo. quare et Χανρίας eum antt. Edd. scripsi, pro quo Χαβρίας e VV. DD. coniectura recepit Ed. Paris. — In sqq. antt. Edd. τοῦ Ἀδρ. et καὶ Διότιμος.

γράφος πᾶν τοῦτο καὶ λύθρος. — Sic nunc, praecunte Coraio, dedi pro γράσων . . . λύθρον. γράσος enim, quod iam Gatak. reponendum viderat, firmatur 9, 36. et λύθρος, non λύθρον, legitur apud Nostrum 2, 2. 3, 3.

Sect. 38. vitio laborat satis manifesto, sed ad emendandum difficili. Corains: Ἰσ. γρ. κρῖνων φύσιν σφωτάτως.

Sect. 41. πόνος (ῆ) ἡδονή — Mediam vocem, praecunte Coraio, addidi.

ἡδη ὡς λογικοῦ κακόν. — Nupera Ed. Paris. ἰδίως λογικοῦ κακόν. eleganter saue. Vide tamen, an sq. οὐπω illud ἡδη tueatur.

Sect. 43. μήτε τι τῶν ἄνθρ. συμβ. — Post μήτε insertum est τι e certiss. Annot. Lugd. emendatione, et post, praecunte Ed. Paris., scriptum δρῶν τε καὶ δεχόμενον, ut iam Casaub. dederat pro ὀρῶντα καὶ δεχόμενον.

Sect. 44. τοῦτον ἰδού τὸν χρόνον σιαντῆ χάρισαι. — Ita antt. Edd., nisi quod χαρῖσαι exhibent, quod iam pridem mutare debueram. Corai. accentum scienter in loco, quo debebat, reposuit. Iam vulg. tolerabilis videri possit, si post χρόνον commate interpunxeris et ad χάρισαι cogitatione suppleveris αὐτόν sc. τὸν χρόνον. Corains tamen in contextu pro ἰδόν dedit ἡδη e coniect. Gatak., iuxta notis autem proposuit ἑλόν.

Sect. 45. καὶ βάλε iam dudum ex antt. Edd. revocaveram pro κ. βάλον, quod Gatak. et aliae habent. In sqq. nunc primum, praeunte Coraio, dedi κακῶς μοι ἔχῃ ἢ ψυχῇ pro κακῶς μου ἔχῃ ἢ ψ, quibus in verbis etiam articulus ante ψυχῇ in Gatak. et posterioribus desiderabatur.

καὶ χείρων ἐαυτῆς ἢ . . . συνδυομένη. — Non dubium est, quin χείρων praestet. Pro συνδυομένη autem Coraio placebat Gatak. emendatio, συγχεομένη.

Sect. 47. ἢ καὶ ὁ ἐνεργῶν ἀποθνήσκει. — Corai. e coniect. Gat. ἢ καὶ —

Sect. 48. μὴ ποιοῦντι, ὃ μὴ — Tres e Codd., qui Excerpta continent, μὴ ποιοῦντι τι, Gueif., ut perhibetur, ποιοῦν τι, quod erat qui praeferret.

καὶ περιεσκημμένως. — Copulativam e tribus Medic. et uno Paris., praeunte Coraio, adscivi.

Sect. 50. τί δὲ καὶ ἐγίνετο. — Xyl. pr. et aliae antt. Edd. τί δαὶ καὶ ἐγ., Vat. A., τί δαὶ ἐγ., Arg. (nescio an etiam Basil.) τί δὲ καὶ ἐγ., Gatak. et posteriores τί δὴ καὶ ἐγ. Τί δὲ καὶ revocavit Coraius. Idem, Reiskio suffragatus, malebat τῆς τέχνης αὐτῆς pro τ. τ. ταύτης, et in sqq. μήτε τόπου, οὐ ἐκβάλη κ. τ. λ.

Sect. 51. verba καὶ μὴ φρέαρ, quae a Vat. A. absumunt et e nota marginali in contextam orationem irrepsisse videntur, uncinis iam olim aepseram. φῶν autem, etsi aperte corruptum, nunc intactum reliqui. Aliquando, quum Vat. A. ἂν φυλάσσεις σεαυτὸν . . . εἰς ἐλεύθερον suppeditasset, audacius correxeram, ἂν φυλάσσης σεαυτὸν π. ὧρ. ἐλεύθερον (debueram saltem τὸν ἐλεύθερον.) Coraius quoque ἂν φυλάσσης edidit, retento tamen εἰς ἐλευθερίαν. Nunc fere non dubito, quin vulg. recte habeat, si modo φῶν in ἀφελοῦ mutetur.

Sect. 52. οὐδ' ἂν, πρὸς ὃ τι αὐτὸς πέφυκεν, εἰποι. — Ita pro vulg. οὐδέ, πρ. ὃ. α. π., εἰποι primus dedit Coraius.

ἔπαινον [φεύγων ἢ] διώκων. — Antt. Edd. habent ἔπαινον φεύγων ἢ δίων ἢ οἱ κ. τ. λ. ἢ δίων ἢ depravatū videtur ex ἢ διώκων. Hoc ἢ διώκων autem erat correctio librarii, qui perperam φεύγων scripserat idque in διώκων mutandum in margine adnotaverat. Hinc verba φεύγων ἢ induxi. In sqq. οὐδ' ὅπου debetur correctioni Coraii pro vulg. οὐδ' ὅπου.

Sect. 54. πάντα κέχνται καὶ διαπεφοίτηκε. — Ita Xyl. utraq̃ue et rell. Edd. antt. Atque διαπεφοίτηκε firmant praeter Vat. A., qui διαπεφοίτηκε habet, plures Codd., qui Excerpta continent. Horum tamen duo pro κέχνται exhibent πέφυκε, unus tantum πάντα πέφυκε τῷ κ. τ. λ. Coraius dedit: π. κέχνται καὶ διαπέφυκε. — Idem ex uno Vat. 3. reposuit τῷ σπάσαι βουλομένῳ pro vulg. τῷ σπάσαι δυναμένῳ. Illud quum aptius videretur, recipiendum putabam, etsi vulgatum plurium Codd. auctoritate firmatum videbam.

Sect. 55. ὁπόταν πρῶτον οὕτως θελήσῃ. — Ita minima mutatione loci integritatem restituit Editoria Paris. sagacitas. Vulg. ὁπόταν πρῶτον οὕτως θ.

Sect. 56. τὰ ἡγεμονικά ἡμῶν ἕκαστον κ. τ. λ. — Duriorem esse hanc structuram non nego, neque tamen ausus sum contra omnium et Edd. et II. MSS. auctoritatem sequi Paris. Doctorem, qui τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν ἕκαστου scripsit.

Sect. 57. καὶ πάντα γε κέχνται. — Voculam γε, quae ab octo Codd., in quibus Excerpta ex hoc opusculo continentur, aberat, asteriscis notavit Coraius. Mihi καὶ — γε h. l. aptissimum videtur; et vereor, ne proxima syllaba κε illud γε absorpserit.

τείνεται γὰρ κατ' εὐθὺ καὶ ὡς περ διαίρεται δὴ πρὸς κ. τ. λ. — Omnes Edd. antt. γίνεται γὰρ κ. τ. λ. in quam lectionem etiam Codd. consentiunt. Nefas tamen videbatur, elegantissimae coniecturae Coraii, sollertissimi Critici, τείνεται γὰρ, quae sua se bonitate commendat, Iocum in contextu negare. Neque fere dubito,

quin Reisk. recte διαφιδεται pro διαφύεται δὲ reponendum censuerit, idemque Coraio placuisse video.

τὴν χάριν καὶ διάχυσιν. — χάριν, quod Edis. Oxon. et Reisk. restituendum viderant, praesente Coraio, nunc recepi pro λύσιν, in quod librarij coniarasse videntur.

μηδὲ μὴν παρακλήσειν. — Antt. Edd. μηδὲ μὴν καὶ. Ex duobus ill., qui Excerpta servarunt, iam olim μηδὲ μὴν receperam.

τὸ μὴ παρακλῆσαι αὐτήν. — Vocalem μὴ asteriscis notavit Coraius. Ratio in prompta est. Vulg. tamen, nisi fallor, habebit, qui ei patrocinetur.

Sect. 58. καὶ τοῦ ζῆν οὐ παύσῃ. — Articulum τοῦ, a Gatak. etc. neglectum, iam pridem ex antt. Edd. revocaveram.

Sect. 60. ὅταν . . . σφραγίσται. — Ita antt. Edd. Gat. autem et posteriores σφραγίσται. — Coniecturam meam οὐδὲν ἥττω ἢ (pro καὶ) Coraio non displicuisse gaudeo: mihi nunc parum placet.

Sect. 61. παρέχειν δὲ καὶ — nunc, praesente Coraio, edidi, ut iam Casaub. dederat, pro παρέχειν δὲ καὶ.

In Libr. IX.

Sect. I. Καὶ ὁ ψευδόμενος δὲ ἀρεβῆ περὶ τὴν αἰνίαν θρόν. — Haec verba, quae a Xyl. utraque et coll. Edd. antt. absunt, etiam in Cod. Palat. ea lecta fuisse e Xyl. interpretatione Lat. liquet, e Vat. A. primus restituit De Ioly.

ὡς ἀγαθὸς δύνειν pro vulg. ὡς ἀγαθὸς δύνειν et pluribus Codd., qui Excerpta continent, restitui.

σφραγίσται πῶς καὶ τῶν ἐσθλ. τι. Copulativam, quam antt. Edd. ignorant, e Codd. nonnullis revocavi.

οὐ γὰρ ἂν ἀμφοτέρω. — Hoc ipso loco particulam δύνηται, quam antt. Edd. prorsus ignoravit, exhibet Cod. Med., alii ante ἐσθλ., quo eam olim proposueram. Nunc Coraium sequendum putavi, quum veri-

videretur simillimum, eam a sq. syllaba *αμ* esse absorptam.

δμογνώμονας ὄντας. — Med. 4. *ὡς δμογνώμονας ὄντας*, quod recepit Edit. Paris.

πρὸς πόρον καὶ ἡδονήν nunc, praeunte Coraio, ex undecim Codd. recipere placuit pro *πρ. πόρους καὶ ἡδονήν*, quae antt. Edd. lectio est.

ἀντὶ τοῦ συμβαίνειν ἐπίσης κατὰ τὸ ἐξῆς γινόμεναις. — Antt. Edd. *ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ συμβ. ἐπ. π. τ. ἐξῆς γινόμεναις*. ex his *κατὰ τὸ*, quod ex sqq. male repetitum erat a librariis ideoque a me nacinis unclusum, nunc, quum praevisset Coraius, prorsus eiciendum putavi. Praeterea cum eod. V. D. malim post *ἐπίσης* inseri articulum *τοῖς*.

Sect. 2. Χαριστέρου μὲν ἂν ἦν ἀνδρός. — Particulam *δυνήκων*, quoad sciam, primus addidit Coraius, quem secutus sum.

ἡ προήγησαι. — Omnes Edd. antt. *ἡ προηγήσθαι*. Emendatio *ἡ προήγησαι* debetur Moro et primum a Coraio recepta erat. Possis quoque *ἡ πρ.* scribere, acentu voculae *η* non mutato.

Sect. 3. ὡς νῦν περιμέναις. Corai. in Addend. Correcto: coniciebat *ὡς οὐπερμ*.

εἰ δὲ καὶ ἰδιωματὸν παράπηγμα. — Ita omnes Edd., neque ex Vat. A. varietatis quidquam enotatum. Coraius dedit *παρόδηγμα* coll. 12, 34. Elegans profecto coniectura, quam tamen recipere non ausim, quum vulgat. finnetur auctoritate Suidae v. *παράπηγμα*, quamquam idem v. *ἀπικάρδιον* habet *παρόπληγμα*, saltem in Edit. Froben. Schneidero in *Lex. v. παράπηγμα* et *παρόπληγμα* h. l. *παρόπληγμα* reddendum esse videbatur.

μεθ' οὗτοι ἔσται ἡ ψυχὴ συμπεφυμένη. — Antt. Edd. *ἡ ψυχὴ ἡ ἐμπεφυμένη*, pro quo iam olim *συμπεφυμένη* legendum esse conieceram, idque nunc, praeunte Coraio, recepi. — Cum eod. V. D. in sqq.

τὰ αὐτὰ δόγματα scripsi e certa Gatak. emend. pro τοιαῦτα δ., item θῦλλον ἔθους pro θ. ἔθους, quod omnes usque ad doctiss. Editor. Paris. praetervideramus.

Sect. 4. ξαντὸν ἀδικεῖ. — Omnes Edd. antt. ξαντὸν κακοῖ. Vitium scienter correxit Editor Paris.

Sect. 6. πρὸς πᾶν τὸ παρὰ τὸ ἐκ τῆς αἰτίας συμβαῖνον. — Hic vulgatam lect., etsi aperte depravatam, putavi relinquendam, quum emendatio incerta videretur. Atque Coraius quidem Gatak. coniecturae, πρὸς πᾶν τὸ παρὸν τὸ κ. τ. λ., in contextu locum dedit. Mihi tamen etiamnum probabilior videtur Reiskii emendatio, πρὸς πᾶν τὸ παρὰ τῆς ἐκτὸς αἰτίας συμβαῖνον. Vide Sect. 31. hui. l. in.

Sect. 9. καὶ συγχέσθαι. — Ita omnes Edd. antt. usque ad Gatak., e qua συγχέσθαι in posteriores venit, et, ni fallor, etiam εὐρήθη, pro quo certe in Casaub. legitur εὐρέθη, quod nuper Ed. Paris. revocavit.

καὶ ἐκ διεστηκότων. — Ita nupera Ed. Paris. — Antt. omnes κ. ἐκδιεστηκότων. Ceterum cum Coraio malim ἐκ prorsus expelli.

ἐργάσασθαι δύναται. — Ita Vat. A., quod primus reposituit Corai. pro ἐργάσασθαι ἐδύνατο antt. Edd.

Sect. 10. τέτριψεν revocatum e Xyl. pr. aliisque antt. Edd. — Arg. autem, fortasse et Basil., aliaeque posteriores τέτριψεν.

Sect. 11. ἢ εἰπέ nunc, Coraii exemplum secutus, non dubitavi reponere, e certa Gatak. coniectura, pro εἰπέ.

Sect. 14. pro πάντα ταῦτα Corai. cum Gatak. malit πάντα ταῦτα, neque dubium est, quin hoc praestet.

Sect. 17. τῷ ἀναβρίφοντι λ. — Ita antt. Edd. usque ad Gatak., e qua ἀναβρίφοντι in posteriores manavit.

Sect. 21. ὁρμῆς (καὶ) ὑπολήψεως π. — Copulativa ex emend. Gatak. orationi accessit.

Sect. 22. ἵνα νοὺν δικαῖκόν αὐτὸ ποιήσης. — Ita

Xyl. utraque et aliae Edd. antt. — Post primum Gatak., deinde etiam alias occupaverat ποιήση. Vat. At *ἐνα γοῖν δικαίικόν αὐτῷ ποιήσει τε* (sic). Δικαίικόν tueri videtur Suidas. Cf. 5, 34. Νοῦν ab h. l. alienum videtur; et omissum mallem. atque abest a Suida in Ed. Froben. — Coraius: *Ἰσχυροῦς*, quod mihi quidem non arridet.

πότερον ἄγνοια ἢ γνώμη. — In Edit. Paris. recepta est Gatak. emendatio, πότερον ἀγνοία ἢ γνώμη.

Sect. 23. ἥτις ἐάν. — Hunc locum adde iis, quae Iacobsius, V. S., in Additamm. ad Athen. p. 88. attulit. Antoninus, si bene memini, in aliis locis constanter ὅστις ἄν etc.

Sect. 24. pro ὄργα Corai. malit ἔργα. — ἐναργέστερον debetur Toupio, qui correxit vulg. ἐνεργέστερον.

Sect. 26. Corai. pro ταῦτα οἷα κατασκευάσται malit ταῦτα εἰς ἃ aut τοιαῦτα εἰς οἷα κατασκευάσται. Equidem ad κατασκευάσται e praecedente ποιοῦντι repetendum opinor ποιεῖν et pro ταῦτα legendum τοιαῦτα. — In fine Sect. Edit. Paris. in contextu locum dedit coniecturae Bootii, ἀλλὰ ἄλλοῖα, in Notis autem ἄλλ' ἄλλοις proposuit.

Sect. 27. pro ἐκφωνῶσιν Gatak. et Corai. maluere ἐκφωνήση. Vulgatam non solicitandam arbitror.

Sect. 28. ταῦτά, ut Gatak. scribendum censuerat praeunte Coraio, dedi pro ταῦτα.

ἢ ἀπαξ ὠρμηθε. — Antt. Edd. ἢ. Vitium correxit Gatak. et ipsa Xyl. interpr. habet aut.

τὰ δὲ λοιπὰ κατ' ἐπακολούθησιν καὶ τί ἐν τίνι τρόπον γὰρ τινὰ ἄτομοι ἢ ἁμερῇ. — Loco aperte corrupto aliter atque aliter mederi studuere VV. DD. A sensu, opinor, non multum aberrabis, si mecum legeris, καὶ ἐν τι γίνεται τρόπον τινά. ἢ ἄτομοι καὶ ἁμερῇ. verba ipsa praestare non ausim Coraius, propositis aliorum coniecturis, hanc suam subiecit: καὶ τί ἐν τίνι

ση; τρόπον γὰρ τινὰ κ. τ. λ. — In sqq., praecunte Ed. Paris., εἴτε θεός; pro εἴ τις θεός, e Vat. A. restitui.

μὴ καὶ οὐ εἰκῇ. Ἦδη πάντας κ. τ. λ. — Corai. in Addend. ad Correctt. coniecit: μὴ καὶ σὲ εἰκῇ δει; Πάντας κ. τ. λ.

Sect. 29. ἀνθρώπου, quod Gatak. reponi volebat pro ἀνθρώπεια, primus recepit Edit. Paris.

τί ποτε; ποιήσον κ. τ. λ. — Secutus sum h. l. M. Casaub., qui orationem post τί ποτε interrogandi signo distinxit. Malim tamen cum Reisk. legere, ἤδη ποτε ποιήσον. — Coraius, qui in contextu vulg. interpunct. intactam reliquit, in notis haec proposuit emendationem: Ἀνθρ., τί ποτε ποιεῖς; — Ὁ νῦν ἡ φύσις ἀπαιτεῖ. — Ὁρμήσον οὖν, ἕως αὖ θ.

τίς μεταβάλλει; — Ed. Paris., τίς μεταβαλεῖ; quod Reiskio placuerat.

Ἵπαγε νῦν, καὶ . . . μοι λέγε. — Vat. A. ἀπαγε. — Corai. dedit, μὴ μοι λέγε, quod admodum blanditur.

Sect. 30. καὶ τὸν μετὰ σε βιωθυσόμενον — Copulativam, quae ab Edd. aberat, e Vat. A. adscivit Edit. Paris.

Sect. 31. Ἀταραξία μὲν, περὶ τὰ . . . συμβαίνοντα. — Vat. A. περὶ τῶν . . . συμβαινόντων.

Sect. 32. σεαυτῷ, τῷ τόν κ. τ. λ. — τῷ ignorant antt. Edd. Gatak. recte indicaverat, syllabam τῷ esse geminandam. — ἀθροῖον pro ἴδιον, quod Xyll. habent, debetur M. Casaub. sollertiae.

Sect. 34. praepositionem διὰ ante οἷα asteriscis notavit Coraius. Mihi, quod vulgatum est, non displicet.

Μὲν ἡ νόμιζε βλέπειν τὰ ψυχάρια αὐτῶν. — Iam olim e Vat. A. verb. βλέπειν, quod ab antt. Edd. abest, receperam idem verbum hoc ipso loco in Cod. Palat. lectum fuisse, e Xyl. interpr. Latina manifestum est. Quare nonnumquam facti me poenitebat.

Sect. 35. γίνεταί; (καὶ) ἐξ . . . ἐγένετο. — Copulativam, quam omnes Edd. ignorabant, Coraius in or-

dinem recepit: nec dubitanter enim secutus sum, quum καὶ a praeced. syllaba ται facillime absorberi potuerit.

ὅτι ἐγίνετο τε πάντα, καὶ πάντα αἰὶ κακῶς ἵσται. — Edd. antt. ὅτι ἐγ. τε πάντα ὁ καὶ πάντα κ. τ. λ. — ὁ ab h. l. alienum esse, nemo non videt: quare uncinis id coerceri volueram: me non nolente prorsus omisit typographus. — Corai. scripsit, prout emendaverat Gatak., καὶ ὅτι πάντα κ. τ. λ. In notis textui subiectis censuit legendum: πάντα κακῶς, καὶ πάντα κ. τ. λ., in Addend., ὅτι ἐγίνετο τε πάντα κακῶς, καὶ αἰὶ κακῶς ἵσται.

Sect. 36. quin pro τὸ πνευματικὸν reponendum sit τὸ πνευμάτιον, ut monuit Corai., nemo facile dubitabit.

Sect. 37. in f. pro ταῦτα ἱστορήσαι malim ταῦτα ἱστορ.

Sect. 38. valde blanditur Coraii coniect., τὰχα δ' οὐδ' ἤμαρτεν.

Sect. 39. τί οὖν ταράσσει; τῷ ἡγεμονικῷ λέγεις· τέθνηκας κ. τ. λ. — In toto h. l. satis obscuro ab Edd. antt. et Codd. auctoritate discedere religioni duxi. Maiore litera scripsi τῷ, quod mihi persuasum erat, inde ab hoc vocabulo novam Periochen esse ordiendam. — τεθνήλωσαι hunc in locum reposui ex auctoritate Vat. A., quicum consensisse Cod. Palat., e Xyl. interpr. latina colligebam. — συναγελάζει, praeunte Coraio dedi pro vulg. συναγελάζει. — Corai. Edit. ita habet: τί οὖν ταράσσει; τῷ ἡγεμονικῷ λέγεις· τέθνηκας κ. τ. λ. In notis significavit Editor Clariss., se malle λέγει pro λέγεις. Idem voc. τεθνήλωσαι uncinis inclusit.

Sect. 40. ἡ δύνανται. — Antt. Edd. ἡ θνήσκουσαι δύνανται. Primus De Ioly auctoritate Vat. A. ineptum emblemata θνήσκουσαι hinc expulit, quod typographorum errore in utraque Xyl. ex anteced. Sect. malum pedem huc intulerat.

ἐπὶ τινι τοῦτων μᾶλλον, ἥπερ τὸ μὴ παρῆναι κ. τ. ἡ

τὸ παρῆναι. — Antt. Edd. ἐπὶ τινι τούτων, μᾶλλον τῷ μὴ π. τ. τ. ἢ τῷ παρ. Equidem iam olim ex Vat. A. et pluribus Codd., qui Excerpta complectuntur, ἤπερ recipere non dubitaveram. Vat. A. priore loco τὸ, posteriore τῷ exhibet, rell. Codd. utroque τῷ. — In sqq. ἀρξαι οὖν dedit Corai. pro ἀρξαι γοῦν.

πῶς στερηθῶ ἐκείνου. — Corai. Ed., ex multis ll. MSS., qui Excerpta continent, πῶς μὴ στερηθῶ ἐκείνου;

ὅλως (δὲ) ὥδε ἐπίτρεψον. — δὲ, praeunte Edit. Paris., e Med. 4. adscivi. Pro ἐπίτρεψον Corai. scripsit τρέψον, in notis autem significavit, se malle ἐπίστρεψον.

Sect. 41. pro τοιούτων κινήσεων Criticus Smyrn. malebat τούτων. — Idem pro ἀταρακτεῖ dedit ἀταρακτεῖ, in quo eius exemplum secutus sum.

καταφηνύττεσθαι, pro quo antt. Edd. καταφράττεσθαι, iam De Ioly e Codd. receperat.

ἦγετο εὐκ. καλῶς. est e correct. VV. DD. pro ἦρστο — it. in iis, quae deinceps sequuntur, ταῦτά pro ταῦτα.

In sqq. placet, quod coniecerat Reisk., comprobavit Corai., legendum esse ἐν οἷς pro ἐν οἷς. — Porro ἀφυσιολόγῳ scripsi, ut scribi iusserat Gatak. pro φυσιολόγῳ. emendationi prior locum in contextu dederat Edit. Paris. Quum tamen Vat. A. μὴ ιδιώτῃ exhibeat, nescio an rectius scribatur μὴ φυσιολόγῳ. — Post μόνῳ, Cor. exemplum secutus, ex monitu Mori partic. δὲ orationi inserui.

Sect. 42. πᾶς γὰρ ὁ ἁμαρτάνων. — Sic duo Codd. ex eorum numero, qui Excc. complectuntur, pro πᾶς δὲ — Illud haud cunctanter recepi, quum praesertim praevisset Corai.

καὶ παροξύνῃ. — καὶ, a Coraio in ordinem receptum, debetur Cod. Paris. — In sqq. vulg. ὀφείλεις. Correxuit vitium Ed. Paris.

τοιούτην [τήν] διάθεσιν. — Uncinis inclusi voculam

τήν e praeced. syllaba male repetita natam, quam Corai. recte asteriscis notaverat.

οὐκ ἀρχὴ τοῦτο, ὅτι κατὰ κ. τ. λ. — Ita plures Codd., quorum fide sic primus edidit Corai. — Ante vulgatum erat: τί ἀρκεῖ σοι; κατὰ φύσιν τὴν σὴν τι ἐπραξας; τοῦτου κ. τ. λ. Vat. A. τί ἀρκεῖ τοῦτο (sic) τὴ κ. τ. λ.

συνεργητικόν. — Hanc formam, quam habet Noster 6, 42., Coraii exemplo restituendam censui pro vulg. συνεργετικόν.

In Libr. X.

Sect. 1. φιλ. καὶ στεργτικῆς διαθέσεως. — Antt. Edd. καὶ στεργτικῆς, consentiente Vat. A. — Vitium scite correxit Gatak.

οὐδὲ τόπου . . . ἢ ἀέρων εὐκαιρίας. — Eleganter et, ni fallor, vere Corai. in Add. emendavit: . . . εὐκρασίας.

παρὰ τῶν θεῶν. — Articulum Edd. usque ad Gatak. habent, posteriores ignorant. — Corai. ad h. l. Ἰσ. γρ. ὅτι πάντα σοι πάρεστι παρὰ τῶν θεῶν, πάντα σοι εὐ ἔχει καὶ εὐ ἔξει. quam divinationem veri speciem habere, nemo, opinor, infitiabitur. — Idem V. D. ὅσα φίλα malit.

Sect. 3. ἀπαναλῶσαν iam olim revocaveram pro ἐπαναλῶσαν, quod Gatak. et sqq. habebant.

Sect. 6. εἴτε ἄτομοι, εἴτε φύσις. — Ita legendum esse, iam dudum VV. DD. viderant pro . . . εἴτε φύσεις, quod est in utraque Xyl. — In sqq. οὐδενὶ δυσμεροστήσω debetur Reisk. diligentiae pro οὐδὲν δυσμερ. Prior id recepit Corains. Idem V. D. τοῦ ὅλου τοῦτου scripsit pro τοῦ ὅλου τοῦ τοιούτου.

Sect. 7. ὅσα φύσις περιέχεται . . . εἰ δὲ φύσις κακὸν κ. τ. λ. — Ita hunc locum, in quo antea legebatur, ὅσα φημὶ περιέχεται . . . εἰ δὲ φημὶ κακὸν, in integritatem restituit Coraii ingenium, e coniectura quidem, sed ea,

quae omnes veritatis numeros habet. — In sqq. pro εἰς ἄλλοτριῶσιν ὄντων legendum videtur εἰς ἄλλοῶσιν ἰόντων, quod et Coraio placuit. — Porro nunc Editoris Paris. exemplo scripsi καὶ ὡς ἡγεῖσθαι pro καὶ ὡς ἡγεῖσθαι, et ἐπὶ τινὶ τῶν . . . συμβαινόντων pro vulg. ἐπὶ τινὶ τῶν . . . συμβαίνει, ut dudum scribendum esse videram. Possit tamen, deleto τῶν, retineri συμβαίνει, ut monuit Corai. in Add.

καὶ τοῦ ἐλκομένου ἄερος. — Articulum, quem antt. Edd. ignorant, e Vat. A. recepimus.

ὅτι ἐκεῖνο σε ἴαν προσπλέκει. — Antt. Edd. ὅτι ἐκεῖνο — Illud, quod semper probaveram, auctoritate Vat. A. recepi, quum praevisset Coraius.

Sect. 8. pro μήποτε μετονομάζει Corai. malit μετονομάζει.

καὶ ἀπολλύης . . . ὀνόματα, ταχέως κ. κ. λ. — Ita emendavere M. Casaub. et Morus vulg. καὶ ἀπολλύης . . . ὀνόματα, καὶ ταχέως. eamque emendationem recepit Ed. Paris. Possis quoque legere: καὶ ἀπολλύης . . . ὀνόματα, καὶ ταχέως. sed illud praestat.

ἐὰν οὖν διατηρῇς — Ita recte dedit Corai. pro ἐὰν οὖν διατηρεῖς.

Sect. 9. passim depravatam, sed sine librorum auxilio ad emendandum difficilem, reddidi ad fidem antt. Edd. descriptam, nisi quod πόλεμος pro πτόλεμος dedi. νάρκη enim in omnibus Edd. antt. legitur, νάρκη a Glasg. profectum est. illam autem formam, posterioribus solennem, damnare h. l. non ausim. Vid. Athen. Deipnós. l. 7. pag. 314. ibique Schweighaeuser. — Coraius primum pro μένος scripsit μῖσος e coniectura satis probabili, post ὅποσα ἀφυσιολογήτως, denique τὸ πρακτικόν pro vulg. περιστάτικόν. hanc emendationem non multum aberat, quin reciperem. Idem V. D. οὐ ante λανθάνον orationi inserendum censuit.

Sect. 10. μέγα φρονεῖ diremtis vocibus primus recte scripsit Coraius pro μεγαφρονεῖ.

Sect. 11. ὅτι . . . καταλαλεῖν ἀπύοντα ἐξ ἀνθρ. δεή-
σει. — Sic omnes Edd. antt. usque ad Glasg., quae
ἀπύοντι habet, unde in posteriores, etiam nuperam
Paris., manavit. www.libtool.com.cn

Sect. 12. ἐὰν δὲ ἕτερά τινα. — Ita omnes Edd. antt.
Glasg. autem aliaeque recentt. ἐὰν καὶ ἕτερά τινα.

ἐπεὶ τοι ἤ γε ἀπόπτωσις ἀποσπύτου ἔστω. — Locum
aut corruptus aut mutilatus. Coraio scribendum vi-
debatur aut . . . ἀπὸ τούτου αἰαχρόν, aut ἀπὸ τούτου
ἔστιν αἰαχρόν.

Sect. 13. οἱ ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαίνοις ἢ ψόγοις
φροναιτόμενοι. — Blanditur coniect. Menag. et Reisk.
παρ' ἄλλων, quae ab Edit. Paris. in ordinem recepta
est.

ὅταν θέλῃ (τις). — Postremam vocem, Coraii ex-
emplum secutus, orationi addidi.

Sect. 16. ante διαλέγεσθαι, praecedente Coraio, ora-
tionis v. δεῖ inserendam existimaui, quam sq. δια hau-
sisse videtur.

Sect. 17. ὅτι πάντα τὰ κατὰ μέρος κ. τ. λ. — Vat.
A., ὅτι πάντα ταῦτα κατὰ μέρος κ. τ. λ., quod nescio
an praestet.

Sect. 19. ἀνδρονομούμενοι. — Vox suspecta. Corai.
malebat ἀνδριζόμενοι. Mihi quidem magis placet
coniect. Reisk. ἀβρονόμενοι (vid. Hesych. et Phavor.
h. v.) aut ἐναβρονόμενοι. — In fine Sect. Gatak. pro-
babiliter ἐν ὁποίοις reponendum censebat pro ἐν τοι-
ούτοις.

Sect. 21. κἄκῃνο λέγεται. — Ita primus ediderat De
Ioly pro κἄκῃνο γίνεται καὶ λέγεται antt. Edd. Verba
γίνεται καί, quae ab h. l. alienissima sunt, non legun-
tur in Vat. A.

Sect. 22. ἀπελευτέρωσας. — Ingeniosam Bernar-
di emendationem ἀπελευτέρωσας (ex Aristoph. Nubb.

1253. s. 1255. Herm.), comprobavit Schneider. in Lex. Gr. Nescio tamen an non recte. Cf. 5, 31. 6, 21.

Sect. 23. pro ὅτι τοιοῦτο Corai. malebat εἴτι τοῦτο, in sqq. cum Reisk. ἐν ἄκρῳ ἢ ὅρμ. porro τὸ τοῦ Πλ. pro τῷ τοῦ Πλ.

σηκὸν ἐν ὄρεσι, φησὶ, (τὸ τεῖχος) περιβαλλόμενος, καὶ βδύλλων βροσκήματα. — Sic Coraii ingenium resituit locum paene desperatum. Respicit Antoninus Platonis Theaetet. p. 174. D. E., nude τὸ τεῖχος aut addendum aut subintelligendum iam alii viderant. Sed quae voc. περιβαλλόμενος excipiebant verba, καὶ βάλλειν βλήματα (Vat. A. βδύλλειν βλήματα), Oedipo indigebant, qui iam, nisi fallor, repertus est. — Vide tamen, an pro βροσκήματα praestet eod. sensu scribere κτήματα.

Sect. 25. post παρανομῶν Coraius excidisse putat οὐν et ἄμυ καὶ in ἄλλὰ καὶ esse mutandum.

ὁ βούλεται corruptum est. Reponendum aut δς aut ὅτι οὐ βούλεται, aut, quod Cor. praeferebat καὶ δς οὐ βούλεται, aut οὐ γὰρ βούλεται. Voculam τι, quam series orationis flagitabat, post βούλεται reposuit Corai.

Sect. 26. γινόμενα restitutum debetur Coraio pro γινόμενα.

Sect. 28. καὶ ἀπολακτίζοντι. — Copulativam, quae a Gatak. et posterioribus Edd. abest, iam olim exant. Edd., quibuscum Codd. consentiunt, revocaveram, et in sqq. ex pluribus Codic. ὁμοιος καὶ ὁ οὐμῶν dederam pro ὁμοιον ὁ οὐμ. Posterius iam De Ioly fecerat.

Sect. 29. ἐπερώτα pro vulg. ἐρώτα ē pluribus Codic., qui Excerpta complectuntur, prius recepit Coraius.

Sect. 30. (ἦ) τὴν ἡδονήν. — Voculam ἦ, quam praetermisere librarii ob similitudinem litterarum H et N, contextui reddidit Ed. Paris.

Sect. 31. nomina propria intacta reliqui, nisi quod Reiskii mouit mutato accentu Εὐτύχην pro vulg. Εὐ-

τυγῆν scripsi, ut iam Coraius fecerat. Ceterum VV. DD. Σατυρώνα et Τυέναιον reponendum censuere.

οὐ οὖν ἐν τίνι; — Hanc lectionem non sollicitarim. Vat. A. tamen, τί οὖν ἐν τίνι; quo firmari videtur Reisk. coniect., τί οὖν ἐκτείνῃ; sive potius, τί οὖν ἐν-τείνῃ, quod Cor. repositum malebat.

ὅτι ἂν βάλῃς. — Scripsit, ni fallor, Antoninus: ὅτι ἂν ἐμβάλῃς. Aristotel. Magn. Moral. 1, 4. p. 186. C. Laemar. καὶ γὰρ ἐκείνῳ (igni) ὅτι ἂν ἐμβάλῃς, καταναλώσει.

Sect. 32. πᾶν δὲ τοῦτο ἐπὶ σοί. — Ita antt. Edd. Sed duo Codd., in quibus Excc. continentur, πᾶν δὲ τὸ τοιοῦτο, unus ex eor. numero, πᾶν δὲ τὸ τοιοῦτον, quod non displicet.

τίς γὰρ ὁ κωλύων. — Antt. Edd. κωλύων. Omnes autem Codd., qui Excc. servarunt, κωλύσων, quod recepit Coraius.

ἀγαθὸν εἶναι σε καὶ ὑπλοῦν. — Pronomen σε, antt. Edd. ignoratum, sed a septem Codd. exhibitum, restituit Edit. Paris.

Sect. 33. πρὶν ἢ τοῦτο πάθῃς, ὅτι κ. τ. λ. — Nupera Ed. Paris. . . . μάθῃς — quod exemplum sequi non ausim, quippe memor eorum, quae VV. DD. ad Arriani Diss. Epict. 1, 2, 8. et 1, 18, 1. sq. monuere.

οἷόν ἐστι . . . τοιοῦτό σοι primus dedit Corai. pro vulg. . . τοῦτό σοι.

τοῦ σωματικοῦ τοῦ νεκροῦ. — Corai. μαῖνι . . . σωματίου —

οὐ θραύει . . . ὁ πάσχων αὐτό, κακὸς κ. τ. λ. — Pro θραύει Corai. malebat θράττει i. e. ταραττει et probabat M. Casaub. coniect. πάσχων, αὐτὸς κακός. Idem primus dedit εὐθὺς ἐγίνετο pro εὐθ. ἐγένετο.

Sect. 34. Τῷ διδηγμένῳ. — Ita antt. Edd., Xyl. pr., Lugdun., Casaub. et omnes Codd. (nam haec Sectio inter Excerpta reperitur) praeter Guelserb. In hoc, prout in Edd. Arg. Gatak. aliisque recentioribus,

τῷ δεδομένῳ. Neutrum VV. DD. placuit, qui aliud atque aliud coniecerunt, Corai. *δεδομένῳ* aut *δεδογμένῳ*. Equidem minima mutatione scribo, *τεθγμένῳ*.

Φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμάδις χέει — Ὡς ἀνδρῶν γενεή. — Plura neque Edd. antiquiss. neque Codd. MSS. agnoscunt. In Argent. aliisque recentt. Edd. locus hic ex Homer. *Π.* ζ', 147. sqq. interpolatus est. *φυλλάδια* pro vulg. *φυλλάδια* et *ἐπισημοῦντα* pro *ἐπισημοῦντα* olim e Codd. nonnullis reposueram. Ex iisdem, postquam praeixerat Edit. Paris., receptum τὰ τοιαῦτα pro ταῦτα. — Articulus ἡ quem vocab. ὕλη praemissum habent Edd., etiam nupera Paris., auctoritate Cod. Paris. et Guelf. delendum putavi. — Coraii exemplum aequius dedi κοινὸν πάντων, quod in novem Codd. legitur, pro vulg. κοινὸν πάντων.

Sect. 35. πρὸς πάντα τὰ τρόφιμα. — Articulus, quem antt. Edd. ignorant, ex tribus Codd., qui Excc. continent, vocab. *τρόφιμα* restitutus. — Ceterum quum in fine Sect. dentium fiat mentio, suspicio oriri possit, post *τρόφιμα* haec verba interpolasse καὶ τὸν ὑγιαίνοντα ὀφόντα (aut καὶ τοὺς π. κ. λ.) πρὸς πάντα τὰ ἐδώδιμα. — In sqq. ἀλήσουσα pro ἀλέγουσα, quod Edd. antt. et Vat. A. exhibent, e tribus Codd., qui Excc. habent, primus recepit Coraius.

Sect. 36. παραστήξονται revocatum ex utraque Xyl. aliisque antt. Edd. pro παρατήσονται, quod e Gatak. in posteriores Edd. venerat. In sqq. ἀναπνεύσασθε ποτε e monitū Reisk. primus dedit Coraius pro ἀναπνεύσω μὲν ποτε.

ἀποχώρησιν δὲ χρεῖσθαι. — Corai, malebat γλῶσσαι. Idem primus post γῶας pronomen et orationi inseruit.

Sect. 37. αὐτος τοῦτο ἐπὶ τίνα φέρει. — Iure meritoque placebat Coraiō elegans Reisk. coniect. . . . ἐπὶ τὴν ἀναγέρει;

Sect. 38. *μόνον διαφέρουτα.* — Expuli δὲ, quod Edd. antt. inter *μόνον* et *διαφέρουτα*, habent, auctoritate Vat. A.

In Libr. XI.

Sect. 2. *ἐπὶ δὲ ἀρχήσας τὸ ἀνάλογον ποιήσας.* — Corai. recepit Mori emendat . . . ποιήσας. Durior sane est vulgata, neque tamen, puto, reiicienda.

Sect. 5 *πῶς καλῶς γίνεται, ἢ κ.τ. λ.* — Edit. Paris. pro καλῶς habet ἄλλως, quod V. D. ad Arrian. Diss. Epict. 1, 14, 2. restituit iussit.

Sect. 6. *καὶ ὅτι οἱς . . . μὴ ἀχθεύθαι.* — Corai. malit, ut Reisk. coniecit, καὶ ὅπως οἱς . . . μὴ ἀχθῇσθε, quod omnino aptius videtur.

οὕτω δὲ ταῦτα περαινεσθαι. — ταῦτα ex antt. Edd. revocavi, pro quo inde a Gatak. πάντα edebatur.

ἡμιλήθην, quod et linguae et metri ratio postulat et supra 7, 38. omnes Edd. habent, iure restituit Ed. Paris.

Θυμῶσθαι, quod Xyl. 1. aliaeque antt. Edd. habent, quemadmodum supra 7, 38. cunctae Edd., in Argent. depravatum erat in *θυμείσθαι*. unde Gatak. efflinxit *θυμείσθαι*, quod in posteriores derivatum est. — In fine hui. vers. Corai. primas addidit *χρεών*, huc translatum e 7, 38.

In sq. v. e Xyl. pr. aliisque antt. Edd. revocavi *βλον*, quod Argent., Gat. aliaeque in *βλον* depravaverant.

Pro *δὲ αὐτῆς τῆς εὐθυφρόνημοσύνης* Corai. malebat *δὲ αὐτῆς εὐθ.*, et paulo post, quod Reiskio placuerat, *ταύτην* pro *ταυτῇ*.

ἢ κατ' ὀλίγον. — Antt. Edd. ἢ. Equidem, postquam praeiverat Corai., ἢ, ut scribi voluit Gatak., recepi. Erit tamen, opinor, qui vulgat. ita defendat, ut ad *τι* porro subaudiatur ἄλλο.

Sect. 8. *ἀποστραφεῖς* ex Ed. princ. aliisque restitui

pro ἀπογραφῆς, quod ex Argent. in Gatak. aliasque manaverat.

συμπληρωτικοῖς γενέσθαι prior dedit Corai. pro συμπλ. γίνεσθαι.

πλεονάκις μέντοι γινόμενον τὸ κατὰ . . . δυσανοκατάστατον τὸ ἀποχωροῦν ποιῆ. — Ita Coraii diligentia restitutus locus, qui in aliis Edd. sic legebatur: πλ. μ. γιν. τὸ κ. . . . δυσανοκαθίστατον προχωροῦν ποιῆ. Atque δυσανοκατάστατον reponendum esse iam Reisk. observaverat, et ἀποχωροῦν pro προχωροῦν, quod omnium antt. Edd. est, Vat. A. prae-buit, cui, suo iudicio confisus, articulum praefixit Edit. Paris. Nescio tamen, an alterum τὸ, quod post γινόμενον legitur, rectius deleatur.

Postrema verba huius Sect., δημοφανῆν μὲν, μὴ δημοδογματεῖν δέ, a multis VV. DD. sollicita, nunc pro sanissimis habeo.

Sect. 9. ἀποτρέψαι e duobus Codd., qui Excc. servarunt, primus dedit Corai. pro vulg. ἀποστρέψαι, et paulo post e sex ll. σεαυτὸν pro ἑαυτὸν, ex uno denique λιποτάκται pro λιποτάτται, quod fortasse alii Snidae auctoritate defendent.

Sect. 10. τελεωτάτη ex antt. Edd. revocavi pro τελειωτάτη, quod Casaub. aliaeque Edd. habent.

Sect. 11. Εἰ οὐκ ἔρχεται . . . τὸ γοῦν κρίμα κ. τ. λ. — Primam vocem εἰ, quam Menag. aliique sublatam maluerant, delevit Coraius: quo facto oratio ordine progreditur. Quum tamen Criticum Paris. ne sibi quidem in h. l. restituendo constare viderem, quippe qui in notis μὴ οὐκ ἔρχεται proposuerit, atque lectionem vulgatam per negligentiam quandam scribendi, quae anacoluthon h. l. pepererit, defendi posse, eam mutare non ausus sum. In sqq. autem mutato accentu dedi μὲνῃ, ut Paris. habet, pro μέναι. Ratio neminem latebit.

Sect. 12. μήτε σπεύρηται. — Haec verba ex Vat. A.

accessere, primum a De Ioly recepta. Corai. μήτε σπιριῶται dedit.

Sect. 13. οἰκῆιον, καὶ δέχη — Antt. Edd. οἰκῆιον; οὐ δέχη κ. τ. λ. Vat. A. καὶ δέχοι, cuius vestigiis insistsens locum in integrum restituit Edit. Paris.

Sect. 14. ἀρεσκύνονται, quod oppositi ratio flagitat, debetur sagatitati Mer. Casaub., qui primus sic edidit pro ἀρεσκύνοντες, quod utraque Xyl. habet.

Sect. 15. pro αὐτοῦ φανήσεται, quae lectio est omnium Edd., Vat. A. firmata, Corai., quod Gatak. reponi maluerat, in contextu dedit, αὐτὸ φαν. Non ausim accedere, quum vulgata non spernenda videatur. — In sqq. Coraio legendum videbatur: ἡ φωνή, τοιοῦτον τι ἔχειν, οἷον εὐθύς ἐν τοῖς ὁμμασὶν ἔξέχειν. Mihi etiamnum videtur, haud absurde minima mutatione ita legi posse: ἐπὶ τοῦ μετώπου γεγράφθαι ὀφείλει εὐθύς ἡ φωνή, Τοιοῦτον ἔχει, εὐθύς ἐν τοῖς ὁμμασὶν ἔξέχειν, ὥς κ. τ. λ. — In sqq. Salmasii coniectura, σκαμβή pro σκάλη soribendum esse, Coraio non displicuisse videtur.

Sect. 16. Κάλλισια διαζῆν. — Ita corrigendam esse lectionem antt. Edd. κάλλισια δὲ ζῆν, monuerat Gatak. Prior ita dedit Coraius.

καὶ δλικῶς. — Pro δλικῶς, quod in Schneider. Lex. Ed. II. desideratur, sed ab Hesych. agnoscitur, quod δὲ ὅλου exponit, Reisk. reponendum censuit ὀδικῶς, quod Edit. Paris. non improbasse videtur: ipse tamen maluit καὶ μὴ δλικῶς.

γράφοντες ἐν ἐαυτοῖς. — Praepositionem, qua antt. Edd. carent, e Vat. A. restituit Coraii diligentia.

τί μέντοι δύσκολον ἄλλως ἔχει ταῦτα; — Ita Vat. A., quod recipiendum putavi pro eo, quod legebatur in antt. Edd., τί μέντοι δύσκολον καλῶς ἔχειν ταῦτα. Non dubito, quin sint, qui malint etiam pro ἄλλως scribi ὅλως, ut dedit Corai.

καὶ ῥάδια ἔστω σοι. — Gatak. coniecturam, pro ἔστω ὅλιν ἔσται scriptum fuisse, comprobavit Edit. Paris.

M. ANT.

O

Sect. 17. Criticus Paris. pro ὑποκειμένων reponendum censebat συγκαίμενον, de quo ipse viderit. Eundem μεταβάλλον, ut in antt. Edd. est, corrigentem et Reisk. monitu μεταβαλόν scribentem haud cunctanter secutus sum.

Sect. 18. 4. τήν γε ξειν ποιητικὴν ἔχεις. — Praes. ἔχεις e Vat. A. iam De Joly recepit pro ξεις, quod antt. Edd. dabant. Vat. pro ποιητικὴν habet ἐπιστηπην. Editor Paris. malebat τήν γε ξειν τήν ποιητικὴν.

5. πολλὰ γὰρ καὶ παρ' οἰκονομίαν γίνεται. — Copulativam, quae ab Edd. aberat, e Vat. A. primus recepit Coraius.

7. πῶς οὖν ἄρῃς; primus dedit Corai., secutus vestigia Vat. A., in quo πῶς οὖν ἄρεις; pro vulg. πῶς οὖν ἄρῳ; quod et ipsum ferri potest, si modo mutato accentu ἄρῳ scripseris et haec verba interlocutori tribueris. Paulo post pro γενέσθαι malit Cor. γίνεσθαι.

8. pro ὅσῃ χαλεπώτερα Critic. Smyrn. malebat ὧς χαλ. Non assentior.

9. ἐὰν διατελῆς εὐμενὴς αὐτῷ. — Corai. malebat αὐτῷ ὢν. Ratio in aperto. Idem V. D. in iis, quae parvo abhinc intervallo sequuntur, εὐαφῶς καὶ ὀλικῶς iterum vocem ὀλικῶς sollicitat et ὀδικῶς substituendum putat. Atque ὀλικῶς quidem in hoc contextu displicet, sed etiam ὀδικῶς parum placet. Vide, an φιλικῶς praestet.

ἀλλ' ἦτοι πρὸς μόνον, καὶ ἐὰν κ. τ. λ. — Nondum me poenitet coniecturae a Coraio comprobatae, scribendum esse: ἀλλ' ἦτοι πρὸς μόνον, ἢ, ἐὰν ἄλλοι τινες περιεστήκωσι . . . et post περιεστήκωσι excidisse totam ῥήσιν.

ὥσπερ γὰρ ἡ λύπη ἀσθενοῦς. — Vat. A. ἀσθενεῖ.

10. ἄλλοις μὲν εἶναι τοιούτους. — Corai. malit τοὺς οὐτοίς. Mihi vulg. recte habere videtur.

Sect. 20. Τὸ μὲν πνευμάτιόν σου est ex emend. Coraii. Vulg. τὸ μὲν, Vat. A. ὁ μὲν.

παρακρατεῖται ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ συγκρίματος. — Co

rai. in Add. censuit reponendum *περιγραφεῖται ἐντά-
θα ὑπὸ τοῦ συγκομιματος*. Recte, ni fallor.

καταταχθῇ Ed. pr. et aliae antt. — Argent. *κατα-
τάχθῃ*. posteriores nonnullae et Vat. A. *καταχθῇ*.

ἀλλ' ἂ μόνον scribendum viderat Gatak., primus de-
dit Corai. pro vulg. *ἀλλὰ μόνον*. Nec dubium, quin
aut *ἀλλ' ἂ μόνον* legendum sit aut *ἀλλὰ μόνον ἂ*, ut Ca-
saub. dedit.

καὶ τὰς ὁργὰς. — Haec verba, quae ab antt. Edd.
absunt, De Ioly e Vat. A. recepit.

πρὸς ὁσιότητα scribendum recte indicaverat Casaub.
pro *πρὸς ἰσότητα*, recepit Coraius. Idem V. D. pro
ταῦτα ἐν εἰδει malebat *ταῦτα εἶδη*. Ratio in promptu.

Sect. 21. οὐκ ἀρκεῖ δὲ τὸ εἰρημένον. — Particulam
δέ, quam antt. Edd. ignorant, recepit De Ioly. Eam
septem Codd., in quibus Excc. servata, agnoscunt.
Octo autem articulum τοῖς, quem idem De Ioly vocab.
πλείους reddidit, et quinque *ὑποστήμισθαι*, quod pro
ὑποστήσεσθαι recepi.

Sect. 22. pro πτοίαν τούτου Corai., qui laudat Ae-
sopi fab. 361., *πτοίαν τούτων* malit.

Sect. 23. pro Σωκράτης καὶ τὰ Corai. *Σωκρ. δὲ τὰ*
reponendum censebat. — Verba *παιδίων δεικνυμένων* mihi
etiānum suspecta ut e nota marginali orta.

Sect. 25. Τῷ Περδίκκῃ. — Legendum *τῷ Περδίκ-
κῃ*, quod et Coraiio placebat, aut fatendum, ipsum
scriptorem errasse et Perdiccam eiusque filium Arche-
laum confudisse. Verba *τουτέστι . . . ἀντενποιῆσαι*
miror a nemine sollicitata.

Sect. 26. pro τῶν Ἐφεσίων malit Edit. Paris. *τῶν
Ἐπικουρίων*, prout emendari iussere VV. DD.

*Sect. 34. Καταφιλοῦντα τὸ παιδίον δεῖν, ἔλεγεν κ.
τ. λ.* — *δεῖν* De Ioly primus recepit, auctoritate Vat.
A. et octo Codd., qui Excc. habent, firmatum. — Ar-
ticulum *τούς* ad *στάχνας* antt. Edd. exhibent, Gatak.
et posteriores omittunt.

Sect. 37. pro τέχνην δὲ ἐφη Corai. reponi malit *τὴ*

γην δειν, ζην, et, nisi omnia mē fallunt, recte ita censuit summus Criticus. Vid. init. Sect. 34.

Sect. 32. τί οὖν οὐ ζητεῖτε; — Sic recte in Ed. pr. Xyl. — Argent. et posteriores negativam ignorant.

In Libr. XII.

Sect. 1. καὶ μὴ τὸ παύσεσθαι ποτε (τοῦ) ζῆν. — Edd. antt. καὶ τὸ μὴ παύσ. ποτε ζῆν. Voculas τὸ μὴ, monente Gatak., sedes permutare iussi et τοῦ ante ζῆν e Mori coniect. recepi. Praeiverat Criticus Smyrn.

Sect. 2. μόνῳ γὰρ τῷ ἑαυτοῦ ποιεῖ μόνων ἐπιτετα τῶν . . . ἐρρύνηκότεν καὶ ἀπωχετευμένῳ. — Plerique ll. MSS., qui Excc. continent, μόνων ignorant. — Erat V. D., qui mallet, ut, omisso μόνων, legeretur: ἀπτεται τῷ ἐξ ε. ε. τ. ἐρρύνηκότε καὶ ἀπωχετευμένῳ. — In sqq. multi Codd. ἐθλῶς σουτὸν ποιεῖν.

ἦπου γε omnes Edd. antt. — Gatak. et posteriores ἦπου γε.

καὶ σκηνήν. — Haec a pluribus MSS. absunt. Corai. cum καὶ σκευήν ea permutata malit.

Sect. 3. ὁ ἐὰν χωρίσῃς κ. τ. λ. — Ita antt. Edd. praeter Casaub. et Oxon., in quibus ἐὰν οὖν χωρίσῃς emendatus, sed e coniect. tamen, scriptum, quod recepit Coraius. Huius exemplum h. quidem l. sequi dubitavi, non quod probabam vulgatam, quae ferri nequit, nisi si ὁ pro δε' ὁ (δεῖδ) accipias, quod, an in hoc scriptore liceat, vehementer dubito, sed propterea quod et aliter, idque pari fere probabilitate emendari potest, ut δεῖδ ant ὅτάν etc.

ὅσα ἄλλοι ποιοῦσιν. — Antt. Edd. ὅσα ἄλλα. sed oppositi ratio flagitat, ut ἄλλοι reponatur: sequitur enim αὐτός. Corai. dedit οἱ ἄλλοι. sed articulo hic non aegre caremus. Vid. 3, 8,

ὅσα ὡς μέλλοντα ταράσσει. — Antt. Edd. ταράσσεις, Vat. A. ταράσσειας. Casaub. dederat ταράσσει, quem secutus est Corai. Atque ita quidem aut ταράσσει se legendum.

ἐξηρμένην (καὶ) καθαρὰν. — Praeunte Cor., οὐ-

tionem inserui copulativam, quam a sqq. literis κα absorptam esse veri est simillimum.

Versum Empedocleum, prout eum exhibent antt. Edd., a quibus Vat. A. non deflectit, nisi quod pro κοινή habet μονή, quod propius ad veram lect. accidit, reddendum putavi. Crit. Smyrn. scripsit κώη περιγηῆς, ut Sturz. in Collect. Fragmentor. Empedoclis dederat. Sed vide quae contra Sturz. observavit V. κρι-
κώτατος, Schaeferus, in Melett. Critt. I. p. 112 sq. — Veram versus scripturam e Cod. Taurinensi Simplicii protulit Amedeus Peyronius:

Σφαῖρος κυκλοτερῆς μονή περιγηθεῖ γαλῶν.

ὑπολειπόμενον ἀταράκτως καὶ εὐγενῶς καὶ ἤλεως. — Ex antt. Edd. postliminii iure restitutum ὑπολειπόμενον, pro quo inde a Gatak. ὑπολειπόμενον vulgari coeptum. Pro εὐγενῶς Corai. coniecit εὐμενῶς.

Sect. 4. ὃ μὴ ἄμα [γε] γνώσκων. — Particulam γε, quae iam Menagio videbatur vacare, uncinis inclusi, prorsus delevit Corai. Vide tamen, an in γε γνώσκων lateat γεγωνίσκων, quod Reisk. reponi malebat.

Sect. 5. ἐπὶ πλείστον antt. Edd. et Vat. A. Inde a Gat. demum ἐπὶ πλείωτα invaluit.

αὐθις γίνεσθαι. — Antt. Edd. αὐθι γ. Illud ex Vat. A. primus reposuit Edit. Paris.

εἶπερ καὶ οὕτως ἔχει. — Corai. καὶ astericis notavit, idemque pro οὕτω γίνεσθαι malit οὕτω γένεσθαι.

Sect. 10. Ὅποια αὐτὰ τὰ πράγματα. — Sic primus dedit Corai. pro τοιαῦτα τὰ πρ., quod alii minus felici successu tentaverant.

Sect. 13. Πῶς γελοῖος. — Corai. dedit, πῶς οὐ γελοῖος, modestior idem ad 6, 27., ubi in notis tantum significat, se negativam addi malle.

Sect. 14. Ἦτοι ἀνάγκη εἰμαρμένη καὶ ἀπαράβατος τάξις. — Copulativa, quam antt. Edd. praeter Casaub. et Oxon. ignorant, e Vat. A. et septem ll., qui Excc. habent, recepi. Plerique horum, consentiente Vat. A. etiam εἰμαρμένης habent, quod non multum abest,

quin praeferam. Corai. quoque in Add. id probabile censuit.

εἰ μὲν οὖν ἀντ. — Particulam οὖν e Vat. A. et septem II., in quibus Exce. perscripta sunt, restitui. — ἀντιτείνεις pro vulg. ἀντιτείνεις debetur sagacitati Coraii, qui etiam primus σωτόν pro αὐτόν e Vat. A. et quinque aliis adscivit.

ἐν τοιοῦτῳ τῷ κινδύνῳ. — Articulum τῷ, qui in Cod. Paris. nōn legitur, sustulit Corai.

κῆν περιφέρειν pro vulg. *κῆν περιφέρειν* praebuit Vat. A., quicūq; tres alii Codd. consentiunt.

Sect. 15. Ἡ τὸ μὲν τοῦ λύχνου φῶς κ. τ. λ. — Haec cum superiore Sectione connectenda videntur, nec sollicitanda particula ἥ. Alioqui facile est corrigere ἥ, ut a Coraio scriptum video.

Sect. 16. legendum esse, *οὐ κατέκρινεν* in Add. monuit Coraius. Edd. negativam ignorant.

Sect. 17. 18. antt. Edd. verba sic iungunt: *ἥ γὰρ ὁρμή σου ἔστω, εἰς τὸ πᾶν αἰεὶ ὄρεσθαι.* Casaub. post *ἔστω*, Gatak. post *κῆν* punctum maius collocavere. Illum secutus est Coraius, qui tamen *ἔστω* malit, pro *ἔστω*, coll. 8, 28. Equidem, si recte habet Coraiana sectionum divisio, *ἔστω* deletum malim, quum a Vat. A. absit.

Sect. 19. pro *τί μοι νῦν ἔστιν ἡ θύμια*; malim cum Reisk. legere, *τί μοι νῦν ἔστιν ἐν τῇ διαβολῇ*; quod etiam Coraio placuisse video. Cf. 3, 8. init.

Sect. 22. *Οὐ πάντα ὑπόληψις.* — Antt. Edd. c. articulo *ἥ ὑπόληψις*, quem e praecepto Mori delevit Ed. Paris. — In fine sect. nescio an rectius sic interpungatur oratio, *γαλήνη σταθερὸν πάντῃ, καὶ —*

Sect. 24. *μήτε ἄλλως* recte scripsit Corai., quum praecedat *μήτε*, pro vulg. *μηδέ.*

ἀπὸ σπέρματος μέχρι ψυχώσεως. — Antt. Edd. *ἀπὸ σπέρματος μ. ψ.*, nec varietatis quidquam e Vat. A. enotatum. Pro corrupto vocab. *σπέρματος*, quod reponendum censuerat Gatak., primus recepit Corai. — Id. V. D. *εἰ ἄφρω* dedit, ut legitur in Vat. A. pro *εἰ*

ἐνῶ antt. Edd. — καὶ, quod inter ἐναυθερίων et ὅτι exhibent antt. Edd., ibid. agnoscit Vat. A., sed recte sustulit Corai, idque reposuit inter τὸ δημοεῖδεις et τὸ ὀλιγογράνιον, ubi etiam Vat. A. illud iterum habet. — Pro ἡ λύσις malim ἡ διάλυσις.

Sect. 26. ἐρρήκει· τοῦ, ὅτι. — Malit Corai. ἐρρήκει· καὶ τοῦ, ὅτι, aut ἐρρήκει καὶ τοῦ, ὅτι. Equidem non intelligo, cur hic potius ad τοῦ copulativam tantopere desiderarit V. D., quam in sqq. ad τοῦ bis repetitum.

Sect. 27. Λουσ. Λούπος ἐν τοῖς κήποις. — Tria verba posteriora absunt ab Edd. antt., sed ex interpr. lat. Xyl. liquet, ea in Cod. Palat. existisse. Vat. A. ἐν τοῖς κήποις, unde effingit Corai. ἐν ταῖς κηρύταις.

καὶ Οὐγγλῆς Πούφος. — Malit Corai., sere ut olim Barberini, ἐν τῇ Οὐγγλῇ Πούφος.

μετ' οἰήσεως. — Vat. A. μεταποιήσεως.

ὁ γὰρ ὑπὸ ἀτυφῆ τῶφος τυφόμενος. — Penultimam vocem agnoscunt omnes Edd. antt. praeter Woll. et Mori. Consulto eam omisit Criticus Smyrnaeus.

Sect. 30. καίτοι κἀκεῖνα τὸ νοοῦν συνέχει καὶ τὸ ἐπὶ τὰ αὐτὰ βρῖθον. — Antt. Edit. καίτοι κἀκεῖνα τὸν νοῦν συνέχει καὶ τὸ ἔπειτα αὐτὰ βρῖθον. Locum, quem male tractaverant librarii, a Gatakero persanatum existimabam, ideoque, praeunte Coraio, eius emendationem recepi.

ἐπὶ τὸ ὁμοφυλον ταῖνται. Ita dedit Edit. Paris. pro vulg. ἐπὶ τὸ ὁμ. γίνεται. neque cunctanter eius exemplum secutus sum.

Sect. 31. τὸ αὔξεισθαι; τὸ λῆγειν αὐθις; Corai. malit, τὸ μὴ λῆγειν αὐθις; Vereor, ut tam facili remedii sanari possit locus, siquid video, admodum corruptus.

ἀλλὰ μάχεται τῷ τιμᾷν ταῦτα τὸ ἄχθισθαι, εἰ κ. τ. λ. — Vulgatam h. l. retinendam censui, quamvis duriores, quin, ut verum dicam, durissimam, quippe in qua ταῦτα ad λόγον ei θεῖον, αὐτῶν autem ad αἰσθήσεις, ὁρμαῖς etc. referendum sit. Corai. scripsit τὸ τιμᾷν. Equidem malim, ἀλλὰ μάχεται τοῦτω τὸ

quin p

censui

et p

ptem

artete

raii, q

quinq

et

Paris

xā

A., q

Sc

cum

licit

a Co

S

mo

S

G

sc

ce

n

n

l

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

i

www.libtool.com.cn

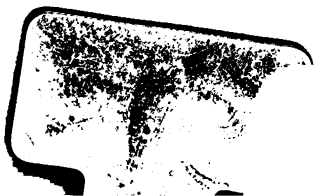
www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn